

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شيخ زايد پوهنتون

شيخ زايد علمي - څېړنيز ژورنال

د شيخ زايد پوهنتون علمي څېړنيزه درې مياشتينې خپرونه
(ټولنيز او طبيعي علوم)
د ۱۴۰۳ ل (۱۴۴۶ ق) کال دويمه گڼه، وړۍ — پرله پسې ۳۵مه گڼه

۳۵

د امتیاز خاوند: شیخ زاید پوهنتون
علمي څېړنو معاونیت
علمي مجلې آمریت
علمي مجلې عمومي مدیریت

د امتیاز خاوند: شیخ زاید پوهنتون
مسؤول مدیر: پوهندوی دکتور سبحان الله شهاب
علمي مجلې عمومي مدیر: نورمحمد انقلابي
علمي مجلې نشراتو مدیر: رحیم الله راحل
متونو سمونې مدیر: نعمت الله ذهین
برېښنالیک: journals@szu.edu.af

کتنپلاوی	
پوهنوال محمد شفیق مندوزی	حقوقو او سیاسي علومو پوهنځی
پوهنوال عبدالخلیل افغاني	کرنې پوهنځی
پوهنوال زرولي صديقي	ټولنيزو علومو پوهنځی
پوهنوال محمد الله مندوزی	حقوقو او سیاسي علومو پوهنځی
پوهنوال عبدالنواب عزيزي	ښوونې او روزنې پوهنځی
پوهنوال امان الله ځدران	حقوقو او سیاسي علومو پوهنځی
پوهنوال شفیق گل شفیقي	کرنې پوهنځی
پوهنوال صالح خان صالح	کمپیوټر ساینس پوهنځی
پوهندوی دکتور سبحان الله شهاب	ژبو او ادبیاتو پوهنځی
پوهندوی سید کمال شاه بنوري	شرعیاتو پوهنځی
پوهندوی غازي جان محمدي	ښوونې او روزنې پوهنځی
پوهندوی نقیب الله عطیش	ژورنالېزم او عامه اړیکو پوهنځی
پوهنمل گوهر شاه گوهری	کمپیوټر ساینس پوهنځی

پته: شیخ زاید پوهنتون، علمي څېړنو معاونیت، د علمي مجلې آمریت خوست- افغانستان

۰۰۹۳۷۷۷۴۳۰۲۴۷۷ / ۰۰۹۳۷۷۷۷۹۱۶۵۳

د علمي - څېړنيزې مقاله ليکنې لارښود

دراغه څېړونکي دې د علمي مقالې د ليکلو پر وخت لاندې ټکي په پام کې ونيسي:

- ✓ مقاله بايد مخکې نشر شوې نه وي او نه هممهاله بلې مجلې ته لېږل شوې وي.
- ✓ د کتابتوني مقالې اړين توکي په ترتيب سره دا دي: عنوان، د ليکوال نوم او پته، لنډيز، کليدي کلمې، سرريزه، موخې، کړنلاره او کارټوکي، اصلي متن، پايله، وړانديزونه، اخځليکونه او د طبيعي علومو په علمي مقالو کې مناقشه هم اړينه ده.
- ✓ عنوان بايد مانا لرونکی او له موضوع سره بشپړ مطابقت ولري. د کلمو شمېر يې له (۱۵) څخه زيات نه وي، سايز يې بايد (۱۴) بولډ او د پاڼې په منځ کې وي.
- ✓ د ليکوال پېژندنه دې په دې ډول وي: د ليکوال علمي رتبه، بشپړ نوم، تخلص، پوهنتون، پوهنځی او څانگه. ورپسې دې لاندې بني اړخ ته په (۱۱) سايز کې برېښنالیک راوړل شي.
- ✓ لنډيز دې د (۲۰۰-۲۵۰) کلمو پورې وي او د لنډيز عنوان دې (۱۲) بولډ وي.
- ✓ کليدي کلمې دې د الفبا په ترتيب له (۵-۷) پورې راوړل شي.
- ✓ سرريزه دې په بسم الله الرحمن الرحيم او د الله تعالی په ثنا او صفت پيل شي ورپسې دې د موضوع وضاحت، ستونزې، موخې، پخوانيو ليکنو ته کتنه، د څېړنې اهميت او تگلاره راوړل شي.
- ✓ د موخو ليکلو له پاره دې (SMART) ته پاملرنه وشي، يعنې موخې دې مشخصې، د اندازه گيری وړ، د لاسرسي وړ، په واقعيت ولاړې او د وخت مطابق وي.
- ✓ د څېړنې اهميت او تگلاره کې دې واضح شي، چې کومې نيمگړتيا دغه څېړنې ته هڅولی يې؟ په کوم سبب زما څېړنه مهمه ده؟ کومو لوستونکو سره به مرسته وکړي او څه مثبت تغير پېښولی شي؟

✓ په تگلاره او کارتوګو کې دې خپل د لیکنې روش او تگلاره څرګنده شي او د میتود ډول دې واضح شي.

✓ په اصلي متن کې دې له امانتداری او د ماخذ لیکلو له سمې طریقې استفاده وشي. د قران کریم او نبوي احادیثو په ژباړه کې دې دقت وشي او په خنجري لینډیو ﴿﴾ کې دې ونیول شي. د مقالې د کلمو شمېر دې (۵۰۰۰ - ۶۰۰۰) کلمو پورې وي، لیکنه دې د لیکدود او ګرامر له مخې سمه وکښل شي، د پښتو له پاره (Pashto Nazo)، د دری له پاره (Bahij Zar) د عربي له پاره (Traditional Arabic) او د انگلیسي متن له پاره دې (Time New Roman) فونټونه وکارول شي.

✓ له منځپانګې بشپړولو وروسته دې پایله، مناقشه او نتیجه ګیري راوړل شي. په پایله کې دې هره نتیجه په ځان ته پراګراف کې راوړل شي.

✓ وړاندیزونه دې د پایلې، مناقشې او نتیجه ګیرۍ څخه په الهام راوړل شي.

✓ د انگلیسي (Abstract) د لیک سایز دې (۱۲) وي، د کلمو شمېر دې یې د (۲۰۰ - ۲۵۰) وي. د

(Abstract) لاندې دې (Key Words) راوړل شي، چې شمېر یې د (۵-۷) پورې وي او د

(Abstract) سر ته دې په انگلیسي ژبه د لیکوال بشپړ نوم، علمي رتبه، پوهنځی، څانګه، ګرځنده

شمېره، برېښنالیک، د تقریظ ورکونکي بشپړ نوم او د مقالې عنوان ولیکل شي.

✓ مآخذونه باید د الفبا په تورو ترتیب، شمېر یې له اتو کم نه وي، د ټولنیزو علومو مآخذونه دې د (APA style) کې او د طبیعي علومو مآخذونه دې د (Vancouver Style) کې راوړل شي.

د ټولنيزو علومو برخه

مخ	ليکوال	سرليک	گڼه
۱	پوهنوال محمد شفيق مندوزی	د بهرنيانو ډولونه	۱
۱۳	پوهنوال امان الله خدران	د جرم ثابتولو وسيلې	۲
۲۷	پوهنوال زرولي صديقي	د المعتمصم او عموريه د سوېې پېژندنه او شننه	۳
۳۹	پوهندوی محمد وليد اسحقزی	د رسول الله (صلى الله عليه وسلم) د زياتو ودونو د کولو حکمتونه او فلسفه	۴
۴۷	پوهندوی گل رحمن رحمانی	په پښتو معاصر شعر کې له خورېدني خوند اخيستنې (سادېزم) څرکونه	۵
۵۹	پوهندوی محمد وليد اسحقزی	خرافات، کوډې او له نا پوهې سره تړلي نور ناوړه دودونه	۶
۷۱	پوهنمل دوکتور احمد جاويد شکيب	غربي سيکولر- ليبرال نظريې له اړخه د بيان آزادۍ ته يوه کتنه	۷
۱۰۳	پوهنمل پاڅون مياخېل	د قتل په تثبيت کې د عدلي طب رول	۸
۱۲۷	پوهنمل رحمت الله منگل	په اسلام کې د انفلاسيون کنټرول حل لارې	۹
۱۴۱	پوهنمل فخرالدين عزام	په اسلامي شريعت کې د حدودو د مشروعيت حکمتونه	۱۰
۱۵۷	پوهنمل تقيب الله مشفق	د عمدي قتل په مقابل کې صلحه او د هغې احکام	۱۱
۱۷۵	پوهنمل گل رحمن مشفق	د لرغونو اثارو په بيارغونه کې د نويو مېتودونو کارونه	۱۲

۱۸۷	پوهنځیار نظیرگل صدیقی	د افغانستان په پرمختګ کې د جغرافیایي موقعیت اغېز	۱۳
۲۰۵	پوهنځیار محمد اسحاق شهزاد	د اسلامي شریعت په رڼا کې د ګناهونو د بښنې لاملونه	۱۴
۲۲۳	هدایت الله سلیم	تاثیر ادبیات بالای جامعه در افغانستان	۱۵
د طبیعي علومو برخه			
۲۳۵	پوهنمل عبدالرحیم احمدي او پوهنځیار عبدالروف خاموش	مالیاتي خدماتو په برخه کې د فساد پر وړاندې د برښنایي حکومتوالی رول	۱۶
Abstracts in English			Page
			256

د بهرنيانو ډولونه

پوهنوال محمد شفيق مندوزي، شيخ زايد پوهنتون، حقوقو او سياسي علومو پوهنځی، سياسي علومو او نړيوالو اړيکو څانگه.

برېښنالیک: shafiqmandozy@gmail.com

لنډيز

د بهرنيانو ډولونه او د هغوی حقوقي وضعیت د نړيوالو خصوصي حقوقو د اساسي موضوعاتو څخه شمېرل کېږي، چې په اوسني وخت کې د نړيوالو موضوعاتو په سر کې قرار لري؛ نو په دې اساس که څه هم اشخاص د جغرافيايي نظره په معین محل کې ژوند کوي او د دې محل سره مادي او حقوقي اړیکه لري، همدارنگه د سياسي والي او حقوقي والي له حیثه له دولت سره تړاو لري؛ تر څو د دغه تړاو په موجب دولت د هغوی له منافعو څخه په بهر کې ملاتړ وکړي او په داخل کې هم نوموړي اشخاص له هغو حقوقو څخه برخمن شي، چې دولت ټولو ته په نظر کې نیولي دي. په عمل کې اشخاص د مختلفو عواملو لکه: (سياسي، تجارتي، اقتصادي، جنگي، تحصیلي، طبیعي حوادث او داسې نورو) له امله بهرنیو هیوادونو ته د پاسپورت او ویزې د لرلو پر اساس ځي، همدارنگه د دولتونو په وسیله د ورود د حق په رسمیت پېژندل، ملي قانون منل او د بیگانه اتباعو خروج په برخه کې الزاموالی را منځته کوي. د بهرنیو اشخاصو دخول او خروج، په دایمي یا موقتي ډول په بهرني هېواد کې ژوند کول، د دې موجب کېږي چې یاد شوی هیواد د خپلو اتباعو او د نوموړي شخص تر منځ تفکیک وکړي او د دغه ډول اشخاصو په ځینو حقوقو قایل او د بعضو څخه یې محروم کړي، چې په ذکر شوي کتابتوني تحقیقي موضوع کې پرې هر اړخیز بحث شوی دی.

کلیدي کلمې: اواره گان (بې ځایه شوي)، دایمي بهرنيان، مهارب کډوال، سیلانیان، عادي بهرنيان.

سرريزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين والصلوه والسلام على سيد المرسلين و على آله و اصحابه اجمعين.

په اوسني وخت کې به په نړۍ کې داسې هېواد پیدا نه شي، چې د دوی اتباع دې بل کې نه اوسېږي او یا په هغه هېواد کې د نورو هېوادونو اشخاص ونه اوسېږي، يعنې هرڅومره، چې د يوه هېواد متبوع اشخاص د جغرافيايي نقطې له نظره په يوه ټاکلي ځای کې ژوند کوي د هغه ځای سره مادي او حقوقي

رابطه لري. له سياسي او حقوقي پلوه د دولت سره اړیکه لري او د همدغو اړیکو پر اساس هېوادونه په بهرکې د خپلو وگړو له حقوقو څخه حمایت کوي او په داخل کې دغه وگړي هم د هغو حقوقو درلودونکي دي، چې یو دولت یې د هغو له پاره په نظر کې نیسي. په عمل کې لیدل کېږي، چې ډېر اشخاص د اقتصادي، تجارتي، سياسي، جنگي، تحصيلي، طبيعي او نورو مختلفو بېښو پر اساس خپل اصلي ځای پرېږدي او په نورو هېوادونو کې ژوند غوره کوي.

هغه اشخاص، چې غواړي بهرنیو هېوادونو ته لاړ شي او د اړونده هېوادونو سره سياسي، حقوقي او معنوي اړیکې ونه لري او په دغو هېوادونو کې په دایمي او موقتي ډول ژوند غوره کوي، د دې باعث گرځي، چې دولتونه یې د خپلو اتباعو څخه تفکیک کړي، چې پر اساس یې د ځینو حقوقو څخه محرومېږي او سره له دې انساني شخصیت پر دغه امر ملزم دی، چې انسان د هغه حقوقو درلودونکی شي، چې د ژوند له پاره ورته لازم او ضروري وي؛ نو دولتونو دغه عمل ته په پام د بهرنيانو له پاره حقوق په نظر کې نیسي. د مختلفو عواملو پر اساس د وطن پرېښودل په نورو هېوادونو کې مسافرت او اقامت (استوگنه) غوره کول، د دولتونو په واسطه له ځینو حقوقو څخه د بهرنيانو محرومېدل او هېوادونو ته د تلو او راتلو په اساس د بهرنيانو ویشنه د نړیوالو خصوصي حقوقو د بحث یوه مهمه حقوقي موضوع ده، د دې له پاره، چې د بهرنيانو ډولونه په ښه توگه وپېژنو؛ نو په دې کتابتوني تحقيقي مقاله کې د بهرنيانو پېژندنه او ډولونو باندې بحث کوو.

د څېړنې موخې

د دې څېړنیزې مقالې موخې دا دي، چې لوستونکي به وپوهېږي، چې د بهرنيانو په اړه اوسنۍ پېړۍ د بشري حقوقو د ملاتړ له حیثه ارزښتناکه ده. د شلمې پېړۍ له پیل څخه نیولې بیا تر نن پورې زیات بین المللي اسناد د بشري حقوقو، د بهرنيانو او اقلیتونو د حقوقو د حمایت له پاره منځته راغلل، پاتې دې نه وي، چې شلمه پېړۍ د دوو نړیوالو جنگونو شاهدې وه، چې زیات شمېر انسانان پکې ووژل شول؛ ولې بیا یې هم د بشر حقوقو د پرمختگ مخه ونه نیوله.

په (۲۰ مه) پېړۍ کې د بشر فردي حقوقو پرمختگ وکړ او تکامل ته ورسېدل اود بهرنيانو د حقوقو په اړه زیات قواعد وضع شول. په نړیواله سطحه بشري حقوقو ته زیاته پاملرنه وشوه؛ مختلفې نړیوالې اعلاميې، د مدني او سياسي حقوقو نړیوال میثاق، اقتصادي، اجتماعي او فرهنگي نړیوال تړون او زیات نور تړونونه د سیمې او نړۍ په کچه رامنځته شول، چې د بهرنيانو حقوقو ته پکې اشاره شوې وه. مثلاً: څلورم پروتوکول څلورمه ماده، اووم پروتوکول او لومړۍ ماده، چې په دغو اروپایي پروتوکولونو کې ذکر

شوي دي، چې بې له دليل څخه د بهرنيانو اخراج ممنوع دی.

همدارنگه د دې کتابتوني مقالې په اساس به لوستونکي په دې وپوهيږي، چې خاصو شرايطو په اساس د بعضو حقوقو څخه محروميږي، که چېرته مونږ وغواړو چې بهرنی د خصوصي حقوقو څخه محروم کړو؛ نو نوموړی محرومیت داسې مفهوم افاده کوي، چې نوموړي بهرني ته په دې هيواد کې د ژوند کولو اجازه نه ورکول کېږي، ځکه چې په يوه هيواد کې ژوند کول بغير د خصوصي او خصوصاً د شخصي احوالو حقوقو څخه ممکن نه دی.

د کار مواد او میتود

دا کتابتوني څېړنيزه مقاله ده او له هغه مأخذونو او منابعو څخه پکې استفاده شوي ده، چې په نړيواله او داخلي سطحه معتبر گڼل کېږي. کوشش مې کړی دی، چې موضوع له هرې نگاه څخه وڅېړل شي او لوستونکي يې په لوستلو کې نورو کتابونو ته اړ نه شي او بله دا چې زما ليکنه په پښتو ژبه کې ده؛ نو د پښتو ژبې ټول ادبيات په نظر کې نيول شوي دي او هم په دې ليکنه کې روانه او ساده ژبه کارول شوې ده.

څرنگه چې زما د ليکنې موضوع (د بهرنيانو ډولونه) دي؛ د موضوع د ښه وضاحت له پاره به لومړی د بهرنيانو د پېژندنې په هکله اجمالي معلومات او ورپسې به د بهرنيانو ډولونو باندې خپله کتابتوني څېړنيزه ليکنه بشپړه کړم.

د بهرنيانو پېژندنه

بهرنی په لغت کې ناپېژنده، ناآشنا او هغه شخص ته ويل کيږي چې د بل هيواد شخص وي، په انگليسي ژبه کې ورته Aliens او په عربي ژبه کې ورته الاجنبي ويل کيږي (حسن، ۱۳۸۳، ص: ۳۳).

په اصطلاح کې بهرنی شخص هغه دی، چې د هغه دولت تبعه نه وي يا په هغه شخص باندې اطلاق کيږي، چې د نوموړي دولت تابعیت ونه لري (دراني، ۱۳۹۹، ص: ۱۲۶).

يا د بين المللي حقوقو په دايرة المعارف کې راغلي دي، چې بهرنی هغه شخص ته ويل کېږي، چې په يوه هيواد کې ژوند کوي؛ خو د دغه هيواد تابعیت ونه لري (بې تابعيته اشخاص) هم بهرني گڼل کيږي (مندوزی، ۱۴۰۲، ص: ۱۲۶).

د افغانستان مدني قانون د (۲۰۰۰ مې) مادې په اوله فقره کې بهرني ته بيگانه او په دويمه فقره کې د اجنبي اصطلاح کارولې ده، د حقوقو په ترمينولوژي کې خارجي هغه شخص ته ويل کيږي، چې د هيواد يا دولت او افرادو په وړاندې معين تابعیت ونه لري (ابراهيمی، ۱۳۸۶، ص: ۳۷۳).

د افغانستان د تابعیت قانون خارجي اصطلاح کارولې او داسې صراحت لري: (خارجی هغه شخص ته ویل کېږي چې د افغانستان تابعیت ونلري او یا یې تابعیته وي . همدارنگه د افغانستان په ادارو کې د خارجي اتباعو د استخدام مقرر په دې اړه داسې صراحت لري: (خارجي هغه شخص ته ویل کېږي، چې د افغانستان تابعیت ونلري).

د بهرنيانو ډولونه

بهرنيان په مجموع کې په دوه برخو ویشل شوي دي.

۱: حقيقي اشخاص

۲: حکمي اشخاص

۱- حقيقي اشخاص بيا په خپل وار سره په دوولسو ډولونو وېشل شوي دي، چې زموږ د تحقيق موضوع هم د حقيقي بهرني اشخاصو ډولونه دي او په لاندې ډول یې مطالعه کوو. عادي بهرنيان، فراري او مجرم بهرنيان، مهارب (کډوال) بهرنيان، آواره گان (بې ځايه شوي)، مهاجرين، سيلانيان، محصلان، سوداگر او پانگه اچونکي، ژورنالستان، جوینده گان (طلب کوونکي)، پناه غوښتونکي او مامور بهرنيان، چې هر یو یې په لاندې ډول مطالعه کوو (دانش پڙوه، ۱۳۸۶، ص: ۱۹۸).

عادي بهرنيان

هغه افرادو ته ویل کېږي، چې په معمولي ډول په نورو هېوادونو کې ژوند کوي او یا هېوادونو ته مسافرت کوي. د ډول افرادو حقوقي وضعیت د هېوادونو په داخلي قوانینو کې تصریح کېږي.

عادي بهرنيان په دوه ډوله دی الف - عادي مقيم بهرنيان ب - مسافر عادي بهرنيان

الف: عادي مقيم بهرنيان: هغه اشخاصو ته ویل کېږي، چې په مؤقت یا دايمي ډول په ټولنيز کار او فعالیت مشغول وي او هلته ژوند کوي، که څه هم اصل دا دی، چې د بهرني شخص د اقامت آزادي شتون لري؛ خو هېوادونه د خپلو سياسي اجتماعي، فرهنگي او داسې نورو مصالحو په نظر کې نیولو سره یو لړ شرایط ورته وضع کوي. په همدې اساس بهرنيان د دايمي والي او موقت والي له حیثه په دوه ډوله دي، چې په لاندې ډول یې مطالعه کوو.

د اوږد مهاله استوگنې (دايمي اقامت) بهرنيان: هغه افرادو ته ویل کېږي، چې د دولتونو لخوا هغو افرادو ته د دايمي اقامت ویزه ورکړي چې د هغه هېواد د دايمي اقامت شرایط یې پوره کړي وي. غالباً علمي شخصیتونه او متخصصانو ته دايمي اقامت ورکول کېږي؛ ځکه چې هغوی کولای شي بهرني هېواد ته خدمت وکړي.

د لنډ مهاله (مؤقتي) اقامت: هغه افرادو ته ویل کېږي چې په موقتي شکل د سیاحت او یا تحصیلاتو

له پاره بل هېواد ته تللي وي دغه حق په يو لړ شرايطو باندې ولاړ دی، چې د هېوادونو سياسي مصالحو پورې اړه لري.

ب: مسافر عادي بهرني: هغو اشخاصو ته ويل کېږي، چې د خاصو موخو د رسيدو له پاره د يو لنډ وخت له پاره بل هېواد ته سفر کوي. معمولاً مسافر اشخاص د نورو بهرنيانو په پرتله له کمو حقوقو څخه برخمن دي. ممکن ديپلوماتان هم مسافرين وي، په هغه صورت کې چې د خاصو سياسي موخو له پاره بل هېواد ته په لنډ مهاله سياسي سفر اقدام کوي، ممکن سوداگر وي چې د لنډ وخت له پاره بهر ته سفر کوي.

فراري او مجرم بهرنيان

مجرم بهرنيان هغه اشخاص دي، چې په يوه هېواد کې د جرم مرتکب گرځيدلي وي، د دې له پاره، چې مجازات نه شي يوه بل هېواد ته فرارکوي.

په تېرو زمانو کې دولتونو فراريان د جرم د اجراء پر اساس په سزا رسول او يا يې د حمايي او دفاع وړ نه بلل، په زياتره مواردو کې يې فراريان له خپلو هېوادونو څخه شړل او يا به يې مجنی عليه هېواد ته سپارل، دولتونو د معاهداتو پر اساس په خپلو کې داسې احکام په داخلي قوانينو کې پيشيني کړل، چې دغو اشخاصو ته پناه ورکول پکې منع پېژندل شوي وه، د حمورابي په پخوانيو قوانينو کې پناه ورکول جرم گڼل شوی و او په خپله پنځلسمه ماده کې يې د فراري غلامانو پناه ورکونکو ته د اعدام جزا ټاکلې وه. سره له دې په معاصره پېړۍ کې په ځينو دولتونو کې د پناه په مسئله کې د سياسي مجرمينو استثناء ومنل شوه؛ خو د جنايتکارانو او فراري مجرمينو په برخه کې معمولاً د استرداد څخه استفاده کېږي، د دغه اصل پر اساس هغه دولت، چې جرم د هغه په خاوره کې واقع شوی وي د مرتکب د استرداد غوښتنه کوي؛ ځکه متقاضي هېواد د خساراتو محتمل گرځيدلی او له دغه هېواد څخه وړاندې د نورو هېوادونو محاکم ورته د رسیده گۍ صلاحيت نه لري.

نن ورځ هم د دولتونو د اړیکو پر اساس په نورو دولتونو کې فراري مجرمين د پېژندلو وړ دي او د بهرنيانو د حقوقو درلودونکي نه بلل کېږي (مندوزی، ۱۴۰۲، ص: ۲۱۳، ۲۱۴).

مهارب (کډوال) بهرنيان

دا هغه اشخاص دي، چې په اختياري توگه يې خپل هېواد پرېښودلی وي او په بل هېواد کې يې د مختلفو لاملونو (اقتصادي، اجتماعي، فرهنگي...) پر اساس استوگنه انتخاب کړې وي مهارب بهرنيان بلل کېږي (ناصر، ۱۳۹۲، ص: ۱۴۵).

اواره گان (بی ځایه شوي) بهرنیان

اواره گان هغه اشخاص دي، چې د جنگ يا طبيعي حوادثو څخه د ژوند د ساتلو په منظور نورو هېوادونو ته کډه شوي وي؛ لکه سيلابونه، زلزلې او داسې نور.....

له پورته تعريف څخه په اخذ سره اواره گان په دوه برخو ويشل شوي دي، چې عبارت دي له:

۱- د جگړې اواره گان

۲- د طبيعي پېښو اواره گان، چې هر يو يې په لاندې ډول تر بحث لاندې نيسو.

۱- د جگړې اواره گان

هغه افراد، چې د جنگي عملياتو يا د متخاصم دولت د لشکرکشي له امله له هغې خاورې څخه کډه شوي وي، چې مخکې يې پرې ژوند کړی وي، د جگړې اواره گان بلل کېږي، اواره گان مجبور دي د هغه مسلحانه داخلي يا بين المللي جگړو پر اساس، چې په هېواد کې يې روانې دي، خپله خاوره ترک کړي، اصولاً اواره گان د (۱۹۵۱) او د (۱۹۶۷) کال کنوانسيونونو او هغه اضافي پروتوکول، چې په (۱۹۷۷م) کال مسلحانه جگړو کې د ايسارو قربانيانو د حمايت په منظور تصويب شو، حمايت کېږي او د خاصو حقوقو درلودونکي دي، په هېوادونو کې د جنگي اواره گانو حقوقو نسبت نورو بهرنيانو ته کم دی له دې سره، چې د بشر دوستانه نړيوالو حقوقو پر اساس په نظرکې نيول شوي دي؛ خو بيا هم د جنگي اواره گانو حقوق کم دي او په عمل کې له مناسب حقوقي وضعيت څخه برخمن نه دي.

۲- طبيعي اواره گان

طبيعي اواره گان هغه اشخاص او افراد دي، چې د طبيعي حوادثو له امله نورو هېوادونو ته کډه شوي وي، لکه: زلزله، واورې ښويدنه، سيلابونه او داسې نور.

دا هغه خلک دي، چې د خپل ژوند د ساتلو په خاطر مجبور شوي وي او نورو هېوادونو ته يې کډه کړې وي؛ دولتونو د انساني خواخوږۍ له مخې د حمايت لاندې نيولي او د مؤقت وخت له پاره يې قبول کړي دي، د طبيعي حوادثو د رفع کېدو څخه وروسته خپلو هېوادونو ته ستانه کېږي، کله چې طبيعي حوادث يوه طولاني موده په برکې ونيسي؛ نو د زيات وخت له پاره په نورو هېوادونو کې ميشت او حمايت شوي دي (دانش پڑوه، ۱۳۸۶، ص: ۲۰۷).

مهاجرين

مهاجرين هغه کسانو ته ويل کېږي، چې د سياسي، نژادي، مذهبي، ټولنيزو او د اوسيدو د ملاحظاتو پر اساس خپل هېواد پرېږدي او بل هغه هېواد کې، چې د اوسيدو اجازه يې اخيستې وي، د اوږده وخت له پاره د اوسيدلو تصميم ولري (افضلي، رحيمي، ۱۳۹۱، ص: ۱۷۷).

په يو عمومي وېش کې کولی شو، چې هېوادونه په ځانگړي ډول د جغرافيوې او د نفوس په اساس په دوو برخو ووېشو، چې عبارت دي له: مهاجر منونکي او مهاجر پال هېوادونو څخه، چې په لاندې ډول يې مطالعه کوو.

۱- مهاجر منونکي هېوادونه: نوموړي هېوادونه د لويو سيمو (ځمکو) لرونکي دي او وگړي يې نظر سيمې او د هېواد پرمختگ ته کم او بسنه نه کوي او د نورو هېوادونو دکسانو منلو ته اړتيا لري. لکه امريکا، کاناډا او استراليا، نوموړو هېوادونو د دې هدف د لاسته ته راولو په خاطر د مهاجرينو د منلو له پاره اسانه شرطونه ټاکلي دي او همدارنگه يې خپلو هېوادونو ته د دخول له پاره اسانه شرايط ايښودلي دي؛ ترڅو زيات مهاجرين ورشي او دا وضعيت به تر هغه دوام کوي، چې مهاجرو ته اړتيا ولري.

۲- مهاجر پال (مهاجر پرست) هېوادونه: نوموړي هېوادونه هغه دي، چې د هېواد غړي يې زيات او سيمه يې کمه ده، چې په داسې هېوادونو کې ټولو اشخاصو ته د کار کولو مساعده زمينه وجود نه لري، لکه لبنان، پاکستان او بنگلاديش.

اگر چې ممکن دا وېش نن ورځ د ملاحظې وړ نه وي، ځکه چې د مهاجرو منل د هر هېواد په پرمختگ کې رول لري او د مهاجرو ډولونه لکه د ساده قوې مهاجر او متخصص مهاجر باندې بدليري.

د يادولو وړ ده چې د افغانستان د نفوسو د تذکرې نظامنامې د پاسپورت اصولو او د تابعيت د ۱۳۰۲ کال قانون په درېيم فصل او (۹۷ مه) ماده کې د ايران مهاجرينو په اړه ويلي وو، چې ټول ايراني مهاجرين چې افغانستان کې سکونت لري د افغانستان تبعه گڼل کېږي؛ نو په دې اساس يې د بهرني تبعه کېدلو څخه بيرون کول او افغاني تبعه گڼل کېدل.

په خاص ډول د سرحدې وگړو په اړه چې په دولتي ځمکو کې د اوږي او ژمنيو د سيمو د ضرورت په اساس ژوند کوي. د افغانستان او ايران ترمنځ منعقد شوي معاهده کې يې حقوق او وځايي تعين شوي وو، چې د ايران په خاوره کې اوسېدو سره به ايراني تبعه او د افغانستان سيمه کې اوسيدو سره به افغاني تبعه گڼل کېدل او هغه وگړي چې د يوې سيمې به په بله سيمه کې اوسيدل په هماغه معاهده کې توافق شوي وو، چې هغه قبيلې چې له ايران نه افغانستان ته راغلي وي، د افغانستان تبعه گڼل کېدل؛ نو پدې اساس ايراني مامورينو ته د يادوني پرته، ايران خاورې ته يې د ننوتلو اجازه نه درلوده او دا موضوع د هغو افغاني قبيلو په اړه هم صدق کوي، چې افغانستان نه ايران ته تللي دي.

د يادولو وړ ده چې مخکې وخت کې د مهاجرو د دخول او منلو قواعد د نظامنامې تر عنوان لاندې په ۱۳۰۲ کال د سرطان په (۷ مه) تاريخ د وزيرانو شورا لخوا په تصويب رسيدلي وه او د دې قواعدو په مېنځ د مهاجرينو منل اسانه وو او د افغانستان تبعه گڼل کېدل او په دې نظامنامه کې ځانگړي امتيازونه په

نظر کې نیول شوي وو، لکه د ځمکې د ملکیت امتیاز لرل او د هغوی سره د افغاني تبعه په شان رویه کېدله. البته، د تابعیت پرېښودلو په صورت کې به املاک ترېنه اخیستل کېدل او له هیواد نه به یې هم اخراج کول (افضلي، رحيمي، ۱۳۹۷، ص: ۱۵۷، ۱۵۸).

سیلانیان

د افغانستان د سیلانیانو قانون د لومړۍ مادې پر اساس سیلانی داسې تعریف شوی دی، چې «سیلانی هغه کس دی، چې په موقتي ډول حد اقل د ۲۴ ساعتونو له پاره د یوه هیواد نه لیدنه کوي، په دې شرط چې په هغه ځای کې په داسې دنده بوخت نه شي، چې عاید ترېنه راوړي». په دې وجه د سیلانیانو د اوسیدو وخت کم دی او نه شي کولی چې په هغه هیواد کې په دنده مشغول شي، پدې علت چې د سیلانی په نوم هغه هیواد کې اوسېری او سیاحتی ویزی یې اخیستی وي البته کېدای شي بعضو هیوادونو کې د ویزی لغوه کېدو قرار داد شوی وي، چې پدې صورت کې به د ویزی اخیستلو نه معاف وي (مندوزی، ۱۴۰۲، ص: ۱۶۱).

محصلان

کله کله د هیوادو ترمنځ دوه اړخیز یا څو اړخیز قراردادونه کېږي، چې د هغې پر اساس د فرهنگي فعالیتونو له پاره محصل تبادلې کېږي او له دې لارې د خپل هیواد په معرفي لاس پورې کوي او خپلې همکارۍ ته توسعه ورکوي.

محصل هغه څوک دی، چې د علم حصول او له نورو نظامونو څخه د زده کړو بلدتیا او د نویو علمي موضوعاتو له پاره بل هیواد ته مسافرت کوي. بل هیواد ته د ننوتلو له پاره باید ویزه واخلي، چې په ځینو هیوادو کې شاید د تحصیلي ویزی له پاره تحصیلي پاسپورت ورکړل شي او همدارنگه د هیوادونو متقابلې اړیکې د محصلانو په تحصیل کې مؤثرې واقع شي (افضلي، رحيمي، ۱۳۹۲، ص: ۱۴۱).

په دې مورد کې د بهرنیو اتباعو د مسافرت او استوگنې قانون په (۱۷ مه) ماده کې داسې صراحت لري، چې «د بهرنیو محصلانو ویزه چې افغانستان ته د ننه کېږي د مخکېنی موافقې او متقابلې رویې په اساس صورت نیسي».

سوداگر او پانگه اچوونکي

د افغانستان د تجارت قانون د (۸ مې) مادې مطابق «تاجر عبارت له هر هغه کس یا شرکت څخه چې د تجارتي اهلیت په لرلو سره په خپل نوم په یوه یا څو سوداگریزو معاملو کې گډون وکړي او دا خپله دنده وگرځوي، سوداگر شمیرل کېږي». دا کسان د سوداگری او گټې په نیت همدارنگه د نویو بازارونو

د پېژندنې له پاره او د خپل تجارتي فعاليت د ساحې د پراختيا په خاطر له يوه هېواد نه بل هېواد ته مسافرت کوي.

يوه بله ډله د اجنيانو په افغانستان يا نورو هېوادونو کې چې بهرني پانگه اچونکي دي، هغه هم د ځانگړو قواعدو او مقرراتو تابع دي. له هغه ځايه چې دا کسان د بهرنيو تجارانو د قواعدو تابع دي؛ خو په ځينو مواردو کې د ځانگړو شرايطو لاندې دي.

پانگه اچونکي هغه کسان دي، چې د دارايي د تملیک له پاره (چې له هغې جملې څخه سهمونه، بيه لرونکې اوراق او نور) يې له متبوع هېواد څخه بهر وي چې دا دارايي د توليد د وسايلو له جملې څخه وي (مستقيم پانگه اچونکي) گڼل کېږي، لدې نه بغير غير مستقيم پانگه اچونکي گڼل کېږي، اما د خصوصي پانگې اچونې قانون په اساس د مادي يا غير مادي پانگې په اچونې سره پرته له مستقیمی يا غير مستقیمی پانگې اچونې بيان کړی دی او دواړه ډوله يې پانگه اچونې ته شاملېږي.

هيوادونه د خپلو سوداگرو د حمايت او د امينت له پاره له نورو هيوادونو سره يو اړخيز يا څو اړخيز تړونونه کوي اما بايد ووايو تر هغه ځايه چې تجارت په موضوع کې بنايي، تر اوسه د پانگه اچونکو د امينت د تايمين تړونونه ازموينې پايلې بيرته نه دي ورکړي چې واضح کړل شي، چې څومره دې تړونونو د پانگه اچونکو امينت ته ارتقا ورکړي ده، په هر حال اجنبي تجاران او پانگه اچونکي په هيواد کې د بهرنيانو له جملې څخه دي، چې نن ورځ يې د ازادو بازارونو د ساتنې لاندې شمير زيات کړی دی او هيوادونه د هغه د جذب له پاره هڅې کوي (افضلي، رحيمي، ۱۳۹۲، ص: ۱۴۲).

ژورنالستان

ژورنالستان هم د خبريالۍ، انځورگرۍ يا مطبوعاتي فعاليتونو په بيلا بيلو برخو کې لکه، فرهنگي، سياسي، ټولنيزو، اقتصادي او نورو کې د مطبوعاتي ويزو په اخیستلو سره هيوادونو ته د ننه کېږي. د مطبوعاتو قانون هم ژورنالست داسې تعريف کړی دی: چې «ژورنالست هغه مسلکي او حرفوي کس دی، چې د رسنيو له لارې خپريدونکي مواد تهيه او وړاندې کوي» (د رسنيو رسونې قانون ۳ ماده دريم بند). پدې اساس ژورنالستان هم د اجنيانو له جملې څخه شمېرل کېږي، چې په بهرني هيواد کې د ځانگړې موضوع په مقصد چې اړونده هيواد ورته اجازه ورکوي اقامت پيلوی (افضلي، رحيمي، ۱۳۹۱، ص: ۱۴۲).

جوینده گان (طلب کوونکي)

جوینده گان يا طلب کوونکي هغه کسان دي، چې تجربه يا تخصص لرونکي وي او يا دا چې ساده کارېگر وي او د معاش حصول له پاره بل هيواد ته سفر کوي، په واقعيت کې دوی د مزد په مقابل کې دنده کوي، اما په عمومي ډول سره هيوادونه د داسې کسانو راتلو له پاره سخت شرطونه وضع کوي، په

هر صورت د داسې کسانو مشغول کېدل د هیوادونو په اقتصادي وضعیت پورې تړلي دي، چې د دخول اجازه هم په دې پورې اړه لري، د بیلگې په توگه، لکه د افغانستان اقتصادي وضعیت دومره ښه نه دی، چې بهرنیو ساده کاریگرو ته دې د دندې لاسته راوړلو له پاره ویزه ورکړل شي، متخصصینو اشخاصو ته د ویزې د ورکړې امکان شتون لري، په دې مورد کې د بهرنیو اتباعو د استخدام قانون د افغانستان په ادارو کې د کار او ټولنیزو چارو وزارت ته معرفي کېږي، تر څو چې د کار د جواز صدور بهرنیانو ته ورکړي؛ نو پدې اساس د کار طلب کوونکي بله ډله د پردیو له جملې نه په مقیم هیواد کې گټل کېږي (ناصح، ۱۳۹۲، ص: ۱۹۰).

پناه غوښتونکي بهرنیان

پناه اخیستونکي هغو افرادو ته ویل کېږي، چې د سیاسي، نژادي، فرهنگي، مذهبي او ټولنیزو عواملو په اساس په خپل حاکم نظام تحمل ونلري او بل هیواد ته ځان، مال او کورنۍ د ویرې له کبله پناه یوسی. یا په بل عبارت پناه اخیستونکی په هغه انسان باندې اطلاهیري چې د متبوع دولت د ملاتړ څخه د نه برخمن کېدو په دلیل یې امنیت د خطر سره مخامخ کېږي او د خپل ژوند د دوام له پاره نړیوال ملاتړ ته اړتیا لري (عبدالله، ۱۳۹۶، ص: ۱۵۳).

مامور بهرنیان

هغه اشخاصو ته ویل کېږي، چې د خپل متبوع هیواد له لوري د خپل ماموریت د تر سره کولو له پاره بل هیواد ته ځي.

مامورین په دوه ډوله دي. الف: سیاسي مامورین ب: غیر سیاسي مامورین
الف: سیاسي مامورین: هغه مامورین دي، چې د خپل متبوع هیواد دیپلوماتیکو امورو له پاره دنده ترسره کوي.

ب: غیر سیاسي مامورین: هغه مامورینو ته ویل کېږي چې د خپل متبوع دولت له لوري پرته د سیاسي دندې څخه د فرهنگي، اقتصادي، او ... دندو له پاره بهر ته لېږل کېږي (مندوزی، ۱۴۰۲، ص: ۱۵۷).

۲- حکمي اشخاص

حکمي اشخاص هغه اشخاصو ته ویل کېږي، چې خپله اراده د حقیقي اشخاصو په واسطه تمثیلوي. یا حکمي اشخاص په ټولنه کې د وگړو څخه تشکیلېږي، چې قانون جوړوونکي د هغو وگړو د فعالیتونو له پاره د یوه بېل شخصیت په تشکیل کولو باندې قایل شوي دي او نوموړي حکمي اشخاص یې په دوو ډولونو باندې ویشلي دي.

لومړی، عمومي حکمي اشخاص او دویم، خصوصي حکمي اشخاص چې هر یو یې د مطالعې لاندې نیسو.

عمومي حکمي اشخاص

عمومي حکمي اشخاص د هغه جملې د حکمي اشخاصو څخه عبارت دي، چې د قانون په واسطه تشکیل شوي وي او عمومي جنبه ولري او دولت د هغې په تأسيس کې د مستقيم او يا د غيرمستقيم عامل په حيث رول لوبوي، ځکه دولتونه او هغه سازمانونه چې په دولت پورې اړه ولري، چې دا ډول اشخاص يواځې د قانون په تصويب سره حکمي شخصيت گڼل کېږي. د بېلگې په توگه: ښاروالی، پوهنتونونه، وزارتونه او دولتي بنسټونه د عامه حقوقو اړوند حکمي شخصيتونه لري، چې د نوموړو اشخاصو په وظيفو او مسئلو کې که په داخل کې د يوه هېواد کې وي او که په بيروني سطحه وي، د قوانينو او معاهداتو په اساس يې مسؤليتونه روښانه وي او د تعارضي مسئلو له پاره يې حل موجود وي (ناصر، ۱۳۹۲، ص: ۳۴۱).

خصوصي حکمي اشخاص

نوموړي حکمي اشخاص هغه وخت رامنځته کېږي، چې څو کسان په گډه د يوې موخې د لاسته راوړلو له پاره کار وکړي او يو خپلواک او جلا شخصيت رامنځته کړي، دا اشخاص هم په خپل نوبت سره په دوه ډوله دي، چې يو يې انجمنونه او بل يې سوداگريز شرکتونه دي، چې انجمنونه معمولاً غير انتفاعي اړخ لري او شرکتونه انتفاعي اړخ لري (مندوزی، ۱۴۰۲، ص: ۹۴).

پايله

د نوموړي کتابتوني څېړنې په بهير کې لاندې پايلې ته ورسېدم، چې بهرنيان هغه اشخاصو ته ويل کېږي، چې په داسې هيوادونو کې ژوند کوي، چې د اړونده هيوادونو تابعيت نه لري او (بې تابعيته اشخاص) هم بهرنيان گڼل کېږي، همدا قسم د بهرنيانو له پاره هر هيواد د خپلو مقتضياتو او سياسي مسئلو په اساس هغوی ته د حقوقو په ورکولو باندې قايل دي؛ خو ټول دولتونه د بهرنيانو د حقوقو په رعايت کې يو شان نه دي، ځکه چې سياسي او ټولنيزې غوښتنې د هر مملکت فرق کوي، چې بعضې هيوادونه د بهرنيانو د ننوتلو له پاره په زياتو تشریفاتو قايل دي، بعضې هيوادونو د دخول له پاره سخت او بعضو يې نرم مقررات وضع کړي دي، په بعضو مسئلو کې دولتونه يوه واحده نظريه لري، مگر د بهرنيانو د حقوقو په مورد کې يعنې د حقوقو په ورکولو کې او يا د حقوقو څخه محروم کول د هغه هيواد داخلي موضوع ده چېرته چې بهرني قرار ولري، ځينې هيوادونه د نفوسو د کموالي او يا د فني اشخاصو ته دې ضرورت په بناء بهرنيانو ته په خاصو امتيازاتو او حقوقو قايل وي، تر څو چې مطلوب اشخاص تشويق شي او هلته د ورتللو او مستقر کېدلو تصميم ونيسي.

همدارنگه د بهرنيانو ډولونه نورو هيوادو ته د ننوتلو او همدارنگه د حقوقي لحاظه د داخلي او بهرنيو (دوه اړخيزو معاهداتو او کنوانيسونونه) په نظر کې نيولو سره په لومړي قدم کې بهرنيان په دوو لويو برخو حقيقي او حکمي اشخاصو وېشنه او په دويم قدم کې حقيقي اشخاص په دوولسو برخو ويشل شوي

دي، چې ټول مو په د افغانستان د نافده قوانينو او نړيوالو ميثاقونو په ضمن کې په اجمالي ډول مطالعه کړل.

وړاندیزونه

- ۱- دولتونه ترمنځ قراردادونه او تعاهدات تر سره شي؛ تر څو نورو هيوادونو ته د اشخاصو داخلیدل او بهرکيدلو زمينه برابره شي.
- ۲- د بهرنيانو شخصي مسایلو ته رسیده گي له حیثه د ملي قانون یعنی د متبوع هېواد قوانینو څخه په بهرنیو هېوادونو کې استفاده وشي.
- ۳- د بهرنيانو له پاره د لږ تر لږه حقوقو اجرا لازمي وشمېرل شي.
- ۴- هغه نړيوال اصول چې د اسلامي شريعت او داخلي قوانينو سره مغايرت او تناقض ونه لري، ټول هيوادونه يې په حسن نيت سره د بهرنيانو له پاره په پام کې ونيسي.

منابع

- ابراهیمی، سید نصرالله. (۱۳۸۶ هـ.ش). حقوق بین الملل خصوصی. (چ. ۲). تهران: نشرات سمت
افضلی، عبدالواحد. رحیمی، محمد اسحاق. (۱۳۹۱ هـ.ش) حقوق بین الملل خصوصی. (چ. ۱).
تهران: سمت.
- افضلی، عبدالواحد. رحیمی، محمد اسحاق. (۱۳۹۲ هـ.ش) حقوق بین الملل خصوصی. (چ. ۲).
تهران: سمت.
- افضلی، عبدالواحد. رحیمی، محمد اسحاق. (۱۳۹۷ هـ.ش) حقوق بین الملل خصوصی. (چ. ۳).
تهران: گلها.
- دانش پژوه، مصطفی. (۱۳۸۶ هـ.ش). اسلام و حقوق بین الملل خصوصی. ج. ۱. (چ. ۲). تهران: انتشارات
وزارت امور خارجه.
- درانی، احمدگل واثق. (۱۳۹۹ هـ.ش). خصوصی بین المللي حقوق. (چ. ۱). افغانستان: یار خپرندویه
ټولنه.
- عبدالله، نظام الدین. (۱۳۹۶ هـ.ش). شرح قانون مدنی افغانستان، حقوق بین الملل خصوصی، حقوق
بین الملل خصوصی. (چ. ۹). افغانستان. کابل: نشر سعید
- عمید، حسن. (۱۳۸۳ هـ.ش). فرهنگ فارسي عمید. (چ. ۳۰). تهران: انتشارات امیر کبیر
- مندوزی، محمد شفیق. (۱۴۰۲ هـ.ش). نړيوال خصوصي حقوق ۱ او ۲. ننگرهار: یار خپرندویه ټولنه.
- ناصح، ولی محمد. (۱۳۹۲ هـ.ش). حقوق بین الملل خصوصی. افغانستان. کابل: انتشارات سعید.
- ناصح، ولی محمد. (۱۳۹۷ هـ.ش). حقوق بین الملل خصوصی. افغانستان. کابل: انتشارات سعید.

د جرم ثابتولو وسیلې

پوهنوال امان الله خدران، شیخ زاید پوهنتون، د حقوقو او سیاسي علومو پوهنځی، د سیاسي علومو او نړیوالو اړیکو څانگه.

برېښنالیک: amanullah.zadran@gmail.com

لنډیز

په دې لیکنه کې د کتابتونې میتود او روش څخه گټه اخېستل شوې ده او هڅه شوې ده، چې د جزایي دعوی د تحریک اسبابو او د جزایي دعوی د اثبات اسبابو ترمنځ توپيرونو ستونزو ته حل لاره په گوته شي. د جزایي دعوی د تحریک وسیلې هغه دي، چې پر بنسټ یې جزایي دعوی تحریک کېږي. د جرم له وقوع وروسته او د هغو دلیلونو په کشف سره، چې په استناد یې کولای شو، چې مظنون تر عدلي تعقیب لاندې ونیسو او کله چې دا وسایل ټول شي، د جرم د وقوع د تثبیت په ضمن کې کولای شو، چې مرتکب شخص ته یې نسبت ورکړو او د دې وسایلو په راټولولو سره کولای شو، چې مرتکب تثبیت او تشخیص کړو.

د اثبات دلایل هغه مجموعه وسیلې دي، چې د یوې دعوی د اثبات له پاره گټه ترې پورته کېږي او محکمه کله چې حکم صادروي، مکلفه ده، چې د حکم اسباب په فیصله کې ذکر کړي. له هغه ځایه چې د ذمې براءت اصلي حالت دی؛ نو هر ډول وسیلې یا دلیل د شخص د محکومیت او مجازاتو له پاره باید ونه کارول شي. د جزایي اجرائتو قانون کې هغه دلایل چې د عدلي تعقیب په ټولو پړاوونو کې پرې استناد کېږي، ۵ ډوله دي، چې د اقرار، شهادت، سندونه، په صف کې په بل مواجه توگه پیژندل او قرینې دي.

د نوموړي موضوع د ښې څېړنې له پاره مې هم د جزایي دعوی د تحریک وسایل او هم د جرم د اثبات وسایل، څیړلي دي. په دې څېړنه کې دې پایلې ته ورسیدم، چې د جزایي دعوی وسایلو پر بنسټ جزایي دعوی تحریک کېږي او جرم په اثبات نه رسېږي؛ اما د جزایي دعوی د اثبات وسایلو د موجودیت په صورت کې پر مرتکب باندې جرم په اثبات رسېږي.

کلیدي ټکي: اثبات، تحریک، جرم، جزایي دعوی، دعوی، وسایل.

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين و العاقبة للمتقين و الصلاة والسلام على سيد الانبياء و المرسلين الذي بعث بالحق فارقا بين الحق و الباطل و على آله و صحبه و التابعين و على كل من جاهد في سبيله الى يوم الدين.

د جزايي دعوى تحريك د واكمن شخص لخوا پر متهم باندي د دعوى د پيل كولو او يا د اقامه كولو په معنا دى. جزايي دعوى هغه وخت تحريك كېږي، چې شخص ناشايسته او د قانون خلاف عمل ترسره كړي او قانون هغه اعمال او كړنې جرم گڼلې وي، چې د جرم د اثبات د لايلى او وسايلو له ټولولو وروسته او پر هغې باندي تحقيق، په هغه صورت كې چې پر مضمون باندي د څارنوال لخوا اتهام وارد شوى وي، په حقيقت كې جزايي دعوى تحريك شوى ده.

د جرم د اثبات ټول دليلونه د جزايي دعوى د رسيدنې په پړاوونو (كشف، تحقيق، د دعوى اقامه او محاكماتي پړاوونو) كې د عملي كيدو او پاملرنې وړ نيول كيري، لكه څرنگه چې په دې اړه د جزايي اجراءاتو د قانون (۱۹ مه) ماده په دويمه فقره كې وايي: «د دغه څپرکي د ليكلو دليلونو اړوند حكمونه د جزايي دعوى د رسېدنې په ټولو پړاوونو كې د عملي كيدو وړ دي.»

د جزايي دعوى او د جرم د اثبات په پړاوونو كې دا اړينه ده؛ ترڅو د اثبات پورتنى دليلونه مدعي (څارنوال) د تحقيق په ترڅ كې ارزوي او د جرم د اثبات د وسيلې په توگه يې محكمې ته اقامه كړي، پرته له دې قاضي نه شي كولاى، چې په خپل گومان او فكر په متهم باندي حكم صادر كړي. په دې اړه د جزايي اجراءاتو د قانون د (۱۹مې) مادې څلورمه فقره داسې وايي: «محكمه نشي كولاى، چې خپل گومان او په دليلونو كې د شېبې د شتون په صورت كې د متهم په الزام حكم وكړي.»

د جرم د اثبات وسايل چې قانون جوړونكي د جزايي اجراءاتو د قانون د (۱۹) مادې په ترڅ كې په گوته كړي دي، د جرم د اثبات د دليلونو او وسايلو په توگه د متهم پرضد د څارنوال لخوا د محكمو په وړاندي اقامه كولاى شي، كه چيرې د محكمو پر وړاندي د اثبات وسايل د قانون له مخې ثابت شي، هغه په خپله پرېكړه كې د خپل حكم سبب گرځوي، له دې مخې دا بايد په ډاگه شي، چې څه ډول وسايل د قانون له مخې د محكمې د حكم سبب گرځيدای شي.

له بله پلوه قانون گذار د جرم د اثبات وسايل د جزايي اجراءاتو په قانون كې اقرار، شهادت، سندونه، په صف كې پېژندل او قرينې معرفي كړي دي، چې ترتيب يې د كارونې او اهميت پر اساس دى؛ نو له دې

امله د جزایي دعوی د تحریک او د اثبات وسایلو د څېړنې مهم والی احساسېږي، چې دلته به مونږ د جزایي دعوی د تحریک وسایل وپېژنو او هم ورپسې د جرم د اثبات وسایل مطالعه کړو.

د څېړنې موخې

د دې څېړنې موخې دا دي، چې د جزایي دعوی د تحریک او د جزایي دعوی د اثبات وسایل وپېژنو او د دوی ترمنځ توپيرونه وپېژنو؛ ځکه دا هغه وسایل دي، چې پر بنسټ یې جزایي اجرائت پیل کېږي، جزایي دعوی اقامه کېږي او محاکم خپل حکمونه صادروي.

د څېړنو د مخو څخه یوه د موضوع جذابیت دی، او ومې غوښتل د دې مقالې په اساس د جزایي دعوی د تحریک وسایل او د جزایي دعوی د اثبات وسایل خلکو ته معرفي کړم.

کړنلاره او د کار توکي

دا کتابتوني څېړنیزه مقاله ده او د هغه مأخذونو او منابعو څخه استفاده شوي ده، چې په نړیواله او داخلي سطحه معتبر گڼل کېږي. او بله دا چې زما لیکنه په پښتو ژبه کې ده؛ نو د پښتو ژبې ټول ادبیات به په نظر کې نیول شوي دي او هم به په دې لیکنه کې روانه او ساده ژبه کارول شوې ده. کوشش مې کړی دی هره موثقه مرجع چې د خپلې موضوع د تکمیل په خاطر په لاس راغلې ده، ما ترې په قسم د اقسامو استفاده کړې ده، دا معنا چې خپل انساني نهایي کوشش مې کړی دی؛ ترڅو موضوع له هرې نگاه څخه وڅېړل شي او لوستونکي یې په لوستلو کې نورو کتابونو ته اړ نه شي.

او اوس د جزایي دعوی د تحریک او ورپسې د جرم د اثبات وسایل په لاندې ډول توضیح کوو:

لومړۍ- د جزایي دعوی د تحریک اسباب او وسیلې

تحریک، په حرکت راوستلو ته وايي. د جزایي دعوی د تحریک وسیلې د جرم د ثابتولو مادي وسیلې نه دي؛ اما یوازې دا کړنه جزایي دعوی د عدلي تعقیب د طی مراحلو په منظور تحریک کېږي او د افغانستان د جرمونو د کشف او تحقیق او د تطبیق پر قانونیت یې د څارنوالی د څارنې قانون د دویمې مادې د لومړۍ فقرې پر بنسټ د جزایي دعوی تحریک په لاندې ډول تعریف شوی دی.

د جزایي دعوی تحریک: « هغه تصمیم چې د جرم د نښو نښانو لرونکې پېښې د موجودیت په صورت کې د جزایي دعوی د غور په هکله د واکمنو ارگانو (څارنوالی، قضاء، او څارندوی) له خوا د قانون له حکمونو سره سم نیول کېږي »

(د افغانستان د جرمونو د کشف او تحقیق او د تطبیق پر قانونیت یې د څارنوالي د څارنې قانون، ۱۳۵۸ دویمه ماده، لومړۍ فقره، ص: ۱).

جزایي دعوی هغه وخت تحریک کېږي، چې شخص د قانون خلاف اعمال ترسره کړي او قانون هغه اعمال او کړنې جرم گڼلې وي. د جزایي دعوی تحریک، د متهم پر وړاندې د واکمن او با صلاحیته شخص لخوا د دعوی د اقامه کولو او پیلولو په معنا ده. د جرم د اثبات د دلایلو د راټولو څخه وروسته او پر هغې باندې تحقیق، په هغه صورت کې چې اتهام د څارنوال لخوا پر مظنون وارد شي، په حقیقت کې جزایي دعوی تحریک شوې ده.

جزایي دعوی د ځینو سببونو په وسیله تحریکېږي، چې د قانون د حکم له مخې د جزایي دعوی د تحریک سببونه محدود او ټاکلي دي، چې د جزایي اجراءاتو قانون لاندې اسباب د جزایي دعوی د تحریک په حیث گڼلې دي:

۱- **مشهود (څرگند) جرم:** کله چې جرم د څارنوال، د قضایي ضبط مامور یا نورو اشخاصو لخوا ولیدل شي، جزایي دعوی تحریک کېږي. د افغانستان د ۱۳۹۳ هـ.ش کال جزایي اجراءاتو قانون ۸۲ مه ماده د څرگند جرم په ارتباط وايي:

«الف- مرتکب د جرم د ارتکاب پر مهال یا له ارتکاب څخه لږ وروسته ولیدل شي یا بې ځنډه د خلکو لخوا ونیول شي.

ب- مرتکب د جرم له ارتکاب وروسته وتبتي او بې له ځنډه د مجني علیه، د پولیسو یا خلکو لخوا وپیژندل شي یا بالفعل تعقیب شي.

ج- په هغه مواردو کې چې شخص د واقعي په ځای کې له اسلحې یا داسې وسایلو سره ونیول شي چې موجوده وضع د شخص پر فاعل والي او په ارتکاب شوي جرم کې د نوموړو شیانو پر استعمال دلالت وکړي» (د جزایي اجراءاتو قانون، ۱۳۹۳، ماده، ۸۲، ص: ۷۴).

۲- **د مجني علیه د خپلوانو او دوستانو له لارې:** ځینې وخت د مجني علیه او د جرم د متضرر کس لخوا کشفی ارگانونو او پولیسانو ته د ځینو دلایلو پر اساس لکه د ټولني پر عدالت باور نه درلودل، شرم، په سفر تلل، مریضي، د مجني علیه عدم موجودیت، د مجني علیه سره د قتل وېره او داسې نورو دلایلو

پر بنسټ شکایت ونه کړي؛ بلکې دا شکایت د مجني عليه د خپلوانو او دوستانو لخوا وشي (غلامي، ۱۳۸۵، ص: ۱۳۱).

۳- د متضرر او یا د مجني عليه د شکایت له طریقه: متضرر یا مجني عليه، هغه شخص دی، چې د جرم د ارتکاب په سبب زیانمن شوی وي؛ نو کله چې یو څوک د جرم د پېښیدولو په نتیجه کې متضرر شي او پولیسانو ته شکایت وکړي او جرم ته د رسیدنې او د خپل ضرر د جبران په خاطر شکایت وکړي؛ نو له دې لارې څخه هم جزایي دعوی په تحریک راځي (عظیمي، ۱۳۹۹، ص: ۵۷).

۴- د متضرر او یا بل شخص لخوا د ژغورنې او د مرستې غوښتنې له طریقه: کله چې شخص د جرم د واقع کیدو له خطر او ضرر سره مخامخ کېږي، دا ډول حالتونه رامنځته کېږي مثلاً د کور څښتن ویني چې غل یا غله د غلا له پاره د شخص کورته داخل شوي دي او یا دا کسان غواړي چې شخص په قتل ورسوي او یا کوم بل ضرر ورته ورسوي او یا دې ته ورته نورو مواردو کې د خطر سره مخ کیدونکي شخص د دې له پاره چې د خطر سره مخامخ نشي، کشفی ارگانونو ته د تیلیفون یا بلې وسیلې له لارې اطلاع ورکوي او دا مورد د جزایي دعوی د تحریک سبب او وسیله گڼلی شو (رسولي، ۱۳۹۷، ص: ۱۰۸).

۵- پولیسو ته د مرتکب تسلیم کیدو له لارې: ځیني وختونه د جرم مرتکب د بعضو دلایلو له مخې لکه د تېښتې لار نه موندنه، د مجازاتو د کمیدلو هیله، د خپل جرمي عمل جبران، د ندامت او پښېمانتیا برلاسي او داسې نورو دلایلو پر بنسټ خپل ځان کشفی ارگانونو ته تسلیموي.

۶- د جرم د مرتکب د خبر او اعتراف له لارې: کله کله پخپله د جرم مرتکب د ځان پر ضد اعتراف کوي او د جرم په ترسره کولو باندې د مجرم اعتراف د جزایي دعوی د تحریک د سببونو له جملې څخه گڼل کېږي (ایوبي، ۱۳۹۶، ص: ۱۴۸).

۷- د جرم د مرتکب له خوا (د نورو تېر ایستلو په منظور) کشفی ارگانونو ته اطلاع ورکولو له طریقه: په ځینو وختونو کې د جرم مرتکب، د دې له پاره چې خپل جرم پټ کړي او نور تېر باسي او د ځان په اړه د جرم شک لرې کړي؛ نو کشفی ارگانونو ته خبر ورکوي او هڅه کوي چې د جرم ارتکاب ته په ځان پورې ارتباط ورنکړي.

۸- د مرتکب د خپلوانو له لارې: په ځینو مواردو کې د جرم مرتکب خپلوان او گاونډیان کشفی ارگانونو ته د مرتکب د جرم په هکله اطلاع ورکوي یعنې پخپله د جرم مرتکب دا کار نه کوي؛ اما د مرتکب خپلوان د بېلابېلو

دلایلو له مخې لکه د مرتکب عبرت او تنبيه او د مرتکب له سرغړونو څخه په تنگ کېدل او داسې نورو له امله د مرتکبه جرم په ارتباط کشفې ارگانونه خبر کړي (فاريابي، ۱۳۹۳، ص: ۶۱).

۹- د پولیس د همکارانو له طريقه: کله کله کيدی شي پولیس د خپلو همکارانو له طريقه د جرم رامنځته کېدو په ارتباط مطلع شي.

۱۰- د رسمي اداراتو او مراجعو له لارې: کله کله دننه په يوه اداره کې اختلاس، رشوت او دېته ورته نور جرايم په يوه اداره کې واقع او پېښ شي يعنې د اداري کارمندانو لخوا بې ياد جرايم پېښ شي؛ نو د جرم د رامنځته کېدو په اړه همدا اداره يا د بلې ادارې لخوا پوليسانو ته اطلاع ورکړل شي (ستانکزی، ۱۴۰۰، ص: ۷۱).

۱۱- عملاً د پولیسو لخوا د ځينو جرايمو د ليدنو له طريقه: په ځينو حالاتو کې کله چې پولیس د شپې يا د ورځې لخوا دنده ترسره کوي د وظيفې د اجراء پر مهال پر ځينو جرايمو ور برابرېږي، مثلاً له کوم دوکان څخه غلا او يا د دوه يا څو کسانو ترمنځ ضرب او جرح او يا د يو چا په قتل رسول او داسې نور جرايم په خپلو سترگې وويني.

۱۲- د عامو خلکو له لارې: کله کله عام خلک هم، چې د هغوی په منطقه کې جرم رامنځته شوی، پولیسو ته اطلاع ورکوي.

۱۳- د شایعاتو او گڼگوسو له لارې: په ځينو حالاتو کې ممکن د يو جرم د واقع کيدو په ارتباط د خلکو په منځ کې شایعات او گڼگوسې پيدا شي او پولیس ممکن په دې طريقه د جرم احتمالي پېښيدو په ارتباط خبر شي (منان، ۱۳۹۵، ص: ۴۳).

۱۴- د حق العبد مدعي لخوا د خسارې د جبران غوښتنې له طريقه: په حق العبدي جرايمو کې کله چې د حق العبد مدعي د زیان د جبران غوښتنه وکړي، جزایي دعوی د همدې مدعي حق العبد د زیان د جبران د غوښتنې په نتیجه کې د خصوصي دعوی په برخه کې رامنځته کېږي.

۱۵- د اطلاعاتي وسيلو له لارې: په ځينو حالاتو کې کيدی شي د جرم رامنځته کېدو په ارتباط د اطلاعاتي وسایلو له طريقه خبر نشر شي او له دې طريقه پولیس د جرم د واقع کېدو په ارتباط خبر شي.

۱۶- د نورو ممکنه طریقو او شپوو له طریقه: د پورته ذکر شوو لارو او طریقو با وجود، ځینې وختونه کشفی ارګانونه په نورو ممکنه طریقو سره هم د جرم پېښیدو څخه خبرېږي (دانش، ۱۳۹۸، ص: ۶۷).

دویم- د جرم د اثبات وسایل (دلایل)

دلایل، د دلیل جمع ده او دلیل په لغت کې نښانه، هدایت ورکونکي، رهنما، علامت، برهان او دلالت په معنا استعمالېږي او په اصطلاح کې پر هغه وسیله استناد ته وايي، چې د یو امر د واقعیت د اثبات له پاره کارول کېږي، یا پر هغه امر اطلاق کېږي، چې د دعوی لوري د اثبات یا دفاع له پاره پرې استناد کوي (ایرج، ۱۳۸۴، ص: ۱۶).

د افغانستان د ۱۳۹۳ کال د جزایي اجراتو قانون ۱۹مې مادې پر بنسټ د تحقیق څارنوال له پاره د جزایي دعوی یا جرم د ثبوت دلایل په لاندې ډول دي.

۱- اقرار: اقرار د جرم د اثبات له پاره تر ټولو قوي وسیله ده. اقرار په جزایي او مدني دعوی کې ځانګړی مقام او موقف لري او د جزایي او حقوقي دعوو د اثبات کامل او قاطع اسبابو له جملې څخه ګڼل کېږي. اقرار د جرم د اثبات له پاره تر ټولو قوي دلیل دی؛ ځکه کله چې یو شخص په خپل رضایت او پرته له هر ډول فشار، اکراه، شکنجې او یا هم د فریب او حیلي څخه لېرې د محکمې پر وړاندې حاضرېږي او د جرم پر ارتکاب باندې اقرار کوي، چې د جرمي پېښې د اثبات له پاره یو ښه دلیل ګڼل کېږي او د نورو دلایلو او مدارکو په نسبت لکه شهادت، بینه له ډېر اعتبار څخه برخمن دی.

اقرار په لغت کې د خپل ځان پر وړاندې اعتراف، اثبات او د یو حق اذعان ته وايي او په اصطلاح کې هغه اعتراف او اقرار ته وايي، چې د بشپړ رغبت او د عقلي صحت او سلامتیا د موجودیت په صورت کې له مظنون او متهم څخه د واکمنې محکمې په محضر کې اخیستل شوی وي (زمانی، ۱۳۹۳، ص: ۳۳۲).

د افغانستان د ۱۳۸۲ هـ ش کال اساسي قانون ۳۰مه ماده د اقرار په ارتباط وايي: «چې په جرم اقرار د متهم هغه اعتراف ته وايي، چې په بشپړه خوښه او عقلي روغتیا په حالت کې د باصلاحیته محکمې پر وړاندې صورت موندلی وي» (اساسي قانون، ۱۳۸۲، ماده، ۳۰، ص: ۱۳).

۲- د شاهدانو شهادت

د شهادت مصدر شهد، يشهد شهاده دی او د گواهي ورکولو، حضور، معاینه، اقرار او قاطع خبر او ښکاره کېدلو په معنا راغلی دي.

د افغانستان د ۱۳۹۳ هـ ش کال د جزایي اجراتو قانون د ۴ مادې ۳۲ فقرې پر بنسټ: «هغه ویناوې دي

چې شخص هغه څه چې د بحث وړ پېښې په برخه کې په لیدلو (کتلو) یا اوریدلو سره درک کړي دي، د قضیې د څېړنې په بهیر کې د واکمنې محکمې پر وړاندې د سوگند په اداء کولو سره بیان کړي. د گونگ په هکله لیکنه او اشاره د بیان په حکم کې ده» (د جزایي اجراءاتو قانون، ۱۳۹۳، ماده، ۴، فقره، ۳۲، ص: ۱).

۳- سندونه

سندونه د سند جمع ده او د نسبت ورکولو، منسوب کولو او د یوه شي پر بل شي باندې تکیه کولو او په هر څه باندې چې اعتماد کېږي په معنا دي. سندونه دوه مفهومه لري، چې عام او خاص مفهومونه دي. د سندونو په عامه مفهوم کې هر هغه څه شامل دي چې د یوې ادعا د اثبات قدرت ولري او یا په بل عبارت د هغې په وړاندې کولو سره د یو امر په سم والي او مقبولیت باندې اعتماد وشي، چې دا که په لیکلي ډول وي او یا هم که هر بل شي وي، او سند په خاص مفهوم هغې لیکنې ته وايي چې د استاد وړ وي، په ځانگړي ډول د ادعا د اثبات او یا دفعې له پاره. دلته د سندونو څخه موخه هر هغه لیکنې ته وايي چې د شخص الزامیت له پاره په جنایي قضیو کې کارول کېږي. د بیلگې په ډول کله چې د تزویر یا د لیکنې د جوړولو یا هغه امضاء مطرح وي، چې اصلي شخص پورې مربوط نه وي، یا دا چې تفتیش مسؤلین د دلایلو د راټولو پر مهال داسې اسنادو او مدارکو سره مخامخ کېږي، چې وکولی شي د شخص گډون په مالي او اقتصادي جرایمو کې وښيي.

سندونه د اثبات دلایلو له ډلې څخه په درېیمه مرحله کې قرار لري، د سندونو څخه په ډېری مواردو کې په مدني دعوی کې ترې گټه اخیستل کېږي؛ اما له سندونو څخه هم کولای شو چې په جزایي قضیو کې تر یو بریده استفاده وکړو لکه اختلاس، تزویر، مالي اسناد او داسې نورو مواردو کې (علامه، ۱۳۹۸، ص: ۱۰۲).

۴- په صف کې په بالمواجهه توگه د مظنون پېژندنه

کله چې د جرم په ارتکاب کې دخیل اشخاص معلوم نه وي، د هغوی د تثبیت له پاره یوه بله وسیله چې ترې کار اخیستل کېږي مظنونین په یوه صف کې درول کېږي او د جرم څخه متضرر شخص د دوی پر وړاندې تېرېږي د دې له پاره چې په جرم کې دخیل شخص یا اشخاص د څیرې او نښانې له مخې وپېژندل شي.

د جرم د اثبات بل دلیل هغه په صف کې په بالمواجهه توگه د تورن پېژندل دي او دا اجراءات له هغو اجراءاتو څخه عبارت دي چې له مخې یې د شاهدانو او مجني علیه له خوا تورن پېژندل کېږي. یعنې مظنونین په صف کې دروي او وروسته متضرر د هغوی په مخکښې تېروي؛ ترڅو هغه شخص چې په

ارتکاب کې دخیل وي، شریک وي او یا یې پکښې مرسته کړې وي او متضرر هغه د څېرې او د وجود د نښې نښانې څخه وپېژني؛ نو د تحقیق پلاوی هڅه کوي چې یو شمېر کسان چې د ظاهري شکل او وضعې لکه ږیرې، ونې، عمر او داسې نورو له مخې تر یو حده سره ورته والی ولري، له مظنون یا تورن سره په صف کې یو ځای ودروي. بل مهم ټکي دا دی چې د صف جوړونې په پروسه کې باید متضرر او د مظنون تر منځ پخوانی شناخت ونلري او پرته له دې څخه به خپل مؤثریت له لاسه ورکړي (صالحی، ۱۳۹۸، ص: ۱۷۶).

په صف کې په بل المواجهه توگه پېژندلو پروسه کې که شخص ته د مظنون او متهم لخوا کوم خطر موجود وي؛ نو شخص ته په داسې ځای کې درول کېږي، چې وکولای شي مقابل لوری یعنې مظنون او متهم کشفی او عدلي کارمندانو ته ورپېژني او مظنون او متهم ونشي کولای، چې شخص وويني. دا ممکن له مختلفو لارو او طریقو څخه کار واخیستل شي، د بېلگې په ډول ممکن د دوی ترمنځ د رنگه شیشې وي، چې شخص کولای شي مظنون او متهم وويني او مظنون او متهم ونشي کولای چې شخص وويني یا په دیوال کې سوري وي او داسې نورې بېلگې؛ نو په دې طریقه د صف جوړونې پروسه ترسره کېږي. د دې له پاره چې دا عملیه قانوني بڼه پیدا کړي باید د مظنون مدافع وکیل شتون ولري، پرته له دې به قانوني بڼه ونلري او صف جوړونې عملیه به د جرم د اثبات په توگه ونه گڼل شي.

د صف جوړونې په پروسه کې د مظنون او یا تورن د پېژندنې له پاره د لاندې شرطونو شتون اړین دی. لومړی - د دواړو لوریو ترمنځ یعنې د مظنون یا تورن او د متضرر یا مجني علیه ترمنځ له پخوا څخه شناخت او پېژندگلو شتون ونلري.

دویم - مدافع وکیل باید د صف جوړونې په پروسه کې وجود ولري او مدافع وکیل په داسې حالت او موقف کې وي، چې وکولای شي، پوښتنه وکړي او اعتراض وکړي.

درېیم - توپیری نښې او علایم د شخص لخوا کشفی او یا عدلي ارگانونو ته مخکښې ویل شوي وي او د نوموړي ارگانونو کارمندان هغه ثبت او امضاء کړي وي.

څلورم - باید کونښن او هڅه وشي، چې نسبتاً ورته او مشابه کسان په یو صف کې ودرول شي (علم ستانکزی، ۱۳۹۳، ص: ۲۰۹).

۵- قرینې

د علومو په ډگر کې پرمختگ د دې سبب شوی دی، چې سنتي دلایل او مدارک لکه اقرار او شهادت،

چې پخوا به د جرم د اثبات له پاره اصلي دلایل گڼل کیدل، اهمیت یې کم شي.

قراین د قرینې جمع ده، چې په لغت کې هغه علامې ته وایي، چې پر مطلوب شي باندې دلالت وکړي

او په اصطلاح کې له هغې ښکاره چارې او امر څخه عبارت ده، چې د نص، اجتهاد او یا هم د یوې ځانگړې پوهې په اساس په یوې داسې پټې چارې باندې، چې له ښکاره کارونو سره پیوسته او نږدې وي، دلالت وکړي.

یا په بل عبارت له ټولو هغو ښکاره نښانو څخه دي، چې له پټ څیز او چارې سره نږدې وي او پر هغې دلالت وکړي.

قرینې په خپل ذات کې په یوازې ډول د جرم د اثبات له پاره دلیل کیدی نشي؛ اما دا چې د بل جرمي عنصر سره یو ځای شي د جرم د اثبات وسیله او د جنایي قضیې تکمیلوونکی شي، همدارنگه محکمه نشي کولای په خپل گمان سره او په دلایلو کې د شهبې د موجودیت په صورت کې د متهم پر الزامیت باندې حکم وکړي (غلامي، ۱۴۰۰، ص: ۳۲۰).

د افغانستان د ۱۳۹۳ هـ.ش کال د جزایي اجرااتو قانون د ۱۹ مادې ۵ فقره د قراینو په اړه داسې صراحت لري: «قراین: لاندې مدارک په تخصصي کتنو کې د اهمیت د درجې په پام کې نیولو سره، د مادې ادلې په توگه گڼل کېږي:

- د مرمیو او کارتوسو د پاسه بالستیکي آثار.
- د ناربه او جارحه وسلو، منفلقه او منفجره موادو آثار.
- د فلزي افزارو او نورو کلکو موادو آثار او علایم.
- د ښینې آثار او علایم.
- د وینو آثار او علایم.
- د بوتونو (پاپوشو) آثار.
- د لیکنو آثار او علایم.
- د غابن آثار.
- د وینبته آثار.
- غبریزه او انځوریزه نوارونه (غبرونه)، انځوریزه څارنه او همدارنگه نور ټول مدرکونه او اطلاعات، چې له مخفي کشفی گامونو (اقداماتو) څخه لاسته راغلي وي.
- د لاسونو، گوتو، د لاسونو او پښو د ورغوو د کرښو یعنې پاپلاري خطونو آثار.
- الکتريکي، بیولوژیکي او کیمیاوي آثار او علایم.
- د نقلیه وسایطو آثار.
- د مایعاتو، منسوجاتو، لکو، تېزابونو او املاحو آثار.

- نور هغه مواد او آثار، چې د اهل خبره په اند عملاً ثابت شي او د جرم په تثبیت او د هغه د مرتکب په تشخیص کې اغېزمن وي» (د جزایي اجراآتو قانون، ۱۳۹۳، ماده ۱۹، فقره ۵، ص: ۲۵).

پایله

د دې کتابتونې علمي مقالې په اوږدو کې دې پایلو ته ورسیدو چې:

د جزایي دعوی د تحریک هغه اسباب او وسایل دي، چې پر بنسټ یې جزایي دعوی تحریک کېږي، جزایي دعوی منځته راځي او د بررسی لاندې نیول کېږي. د جرم له وقوع وروسته او د هغو دلایلو په کشف سره، چې د دې دلایلو په استناد سره کولای شو، چې مظنون تر عدلي تعقیب لاندې ونیسو او د جرم د وقوع د تثبیت په ضمن کې کولای شو، چې مرتکب شخص ته یې نسبت ورکړو، یعنې نشو کولای، چې د جزایي دعوی د تحریک وسایل د اثبات د وسایلو له جملو څخه وگڼو؛ بلکې دا عمل صرف جزایي دعوی د طی مراحل او د عدلي تعقیب په منظور په حرکت راځي او د جزایي دعوی تحریک باید هغه اسباب ولري، چې د قانون په وسیله حدود یې مشخص شوي وي.

د جزایي دعوی تحریک د قانون له احکامو سره سم د جزایي دعوی په لاره اچولو په منظور د څارنوال اقدام ته وایي. د جزایي دعوی تحریک، د نوموړي دعوی تحریک، د نوموړي دعوی د څیړنې په هکله د واکمن ارگان تصمیم دی او دغه تصمیم د یوه قرار په ترڅ کې څرگندېږي.

د جرم اثبات اسباب او دلایل هغه مجموعه وسایل دي، چې د یوې دعوی د اثبات له پاره گټه ترې پورته کېږي. د اثبات وسایل په جزایي دعوی کې د جزایي اجراآتو ډېر مهم بحث جوړوي؛ ځکه محکمه کله چې حکم صادروي، مکلفه ده، چې د حکم اسباب په فیصله کې ذکر کړي؛ نو دلیل په هغه صورت کې کولای شي، د اثباتي ارزش ولري، چې د قانون گذار لخوا د اعتبار وړ سند په حیث منل شوی وي.

له هغه ځایه چې د ذمې براءت اصلي حالت دی؛ نو د هر ډول وسیلې یا دلیل د شخص د محکومیت او مجازاتو له پاره باید ونه کارول شي. د جزایي اجراآتو قانون کې هغه دلایل چې د عدلي تعقیب په ټولو پړاوونو کې پرې استناد کېږي، ۵ ډوله دي، چې قانون گذار د جرم د اثبات وسایل د جزایي اجراآتو په قانون کې اقرار، شهادت، سندونه، په صف کې پېژندل او قرینې معرفي کړي دي، چې ترتیب یې د کارونې او اهمیت پر اساس دی.

د جرم اثبات مسؤلیت هغه څوک پر غاړه لري، چې پر متهم باندې تور واردوي؛ نو هغه څوک چې غواړي پر متهم باندې جرم اثبات کړي، وسایلو ته اړتیا لري، چې دا د جرم د اثبات وسایلو په نوم یادېږي. دا چې د انسانانو اصلي حالت غیر مجرمیت منل شوی دی؛ نو دا د متهم دنده نه ده، چې ځان غیر مجرم ثابت کړي؛ بلکې دا د هغه چا کار دی، چې په متهم باندې یې د جرم ادعا کړې ده (یعنې د څارنوال په غاړه دی). څارنوال په محکمه کې یوه اندازه مدارک وړاندې کړي، که چیرې څارنوال د جرم په تړاو قاضي ته قناعت ورنه کړي؛ نو په دې صورت کې باید قاضي متهم خوشی کړي، که چیرې شواهد مساوي وي؛ نو په دې صورت کې قضیه د متهم په گټه فیصله کېږي.

که څه هم په عدلي او قضایي مراجعو کې په ځانگړي ډول په محاکمو کې د اثبات وړ مدارکو او وسایلو کې د جزایي او مدني موضوعاتو په رابطه ډېر ورته والی او تشابه وجود لري؛ اما جزایي امور د دلایلو ذکر او موجودیت د خاصو ځانگړتیاوو څخه برخمن دي؛ ځکه په داسې مواردو کې عدلي او قضایي ارگانونه مؤظف دي؛ ترڅو د اثبات وسایل او دلایل په داسې ډول ټول کړي، چې حقیقت کشف کړي؛ ترڅو بې گناه شخص بې موجه محاکمه او مجازات نشي.

وړاندیزونه

دا چې په جزایي امورو کې د مدارکو او دلایلو ټولول او پر متهم باندې د تور واردول د متهم حیثیت، کرامت او شرافت ته صدمه رسوي؛ نو باید کشفی، عدلي او قضایي ارگانونه د دلایلو او مدارکو ټولولو په وخت کې د مدارکو او دلایلو د صحت او عدم صحت په ارتباط ډېر پام وکړي.

د دې امر په تحقق کې چې د جرمي دلایلو او مدارکو په ارزیابي کې د ډېر دقت او پام سره ترسره شي، لازمه ده؛ ترڅو له ټولو هغو وسایلو گټه پورته شي، چې د جرم د کشف له پاره او د گټورو وسایلو له پاره استفاده ترسره شي.

د مدارکو او دلایلو د ټولولو مرجع باید د تحقیق په بشپړو وسایلو مجهز وي، فني او مسلکي اشخاص باید استخدام او په دې برخه ترې کار واخیستل شي.

۱- د دې له پاره چې محاکم په خپل گومان او فکر پر متهم باندې حکم صادر نه کړي، څارنوال باید د جرم د اثبات دلیلو نه د تحقیق په ترڅ کې و ارزوي او د جرم د اثبات د وسیلې په توگه یې محکمې ته اقامه کړي.

۲- کله چې د جزایي اجراتو قانون تعدیلېږي، زما وړاندیز دا دی چې د اسنادو تعریف ته په کتو سره، د « هغو ته د ورته په شمول » کلمو کارول، ممکن ډېر پراخ او وسیع تعبیر شي او د سؤ استفادې زمينې برابرې شي، چې د قانونگذارۍ د شیوې او د قانون د قطعیت خلاف ده، یعنې قانون باید ډېر قاطع او صریح وي؛ نو هغو ته د ورته کلمو پر ځای، باید د « هر کتابت او لیکنې » کلمې، چې د جرم په اثبات کې مؤثر واقع کېږي، وکارول شي.

۳- د شهادت تعریف ته په کتو سره، چې د شهادت د اداء کولو ځای یوازې محکمه ویل شوې ده؛ اما د جزایي اجراتو قانون په ۳۳ او ۳۴ مادو کې ویل شوي، چې شهادت له محکمې څخه بهر هم اداء کېدی شي، که چیرې د شهادت په تعریف کې دا کلمې ذکر شي: « که چیرې قانون بل ډول حکم کړی وي »؛ نو دا ستونزه به حل شي.

مأخذونه

ایوبي، فضل الرحمن (۱۳۹۶ هـ ش) د جزایي محاکماتو اصول، (چاپ، ۱). کابل: مستقبل خپرندویه ټولنه.

دانش، حفیظ الله (۱۳۹۸ هـ ش) د جزایي محاکماتو اصول، ج، ۱، (چاپ، ۱). کابل: مستقبل خپرندویه ټولنه.

رسولي، اشرف (۱۳۹۴ هـ ش) شرح و توضیح قانون اجرات جزایي، (چاپ، ۲). کابل: انتشارات سعید.

رسولي، اشرف (۱۳۹۷ هـ ش) اصول محاکمات جزایي، (چاپ، ۱). کابل: انتشارات سعید.

زمانی، یوسف (۱۳۹۳ هـ ش) د جزایي محاکماتو اصول، (چاپ، ۱). گردیز: علمي خپرندویه ټولنه.

ستانکزی، پرویز (۱۴۰۰ هـ ش) اصول محاکمات جزایي، (چاپ، ۱). کابل: انتشارات نوی مستقبل.

صالحی، محمد شفیع (۱۳۹۸ هـ ش) اصول اجرات و محاکمات جزایي، (چاپ، ۱). کابل: انتشارات حامد رسالت.

عدلیې وزارت، (۱۳۵۸ هـ ش) د افغانستان د جرمونو د کشف او د تحقیق او د تطبیق پر قانونیت یې د څارنوالې د څارنې قانون، کابل: پرله پسې گڼه ۴۲۴.

عدلیې وزارت (۱۳۸۲ هـ ش) اساسي قانون، کابل: پرله پسې گڼه ۸۱۸.

عدلیې وزارت (۱۳۹۳ هـ ش) د جزایي اجراتو قانون، کابل: پرله پسې گڼه ۱۱۳۲.

عظیمي، حبیب الله (۱۳۹۹ هـ ش) د جزایي اجراتو لارښود، (چاپ، ۱). جلال آباد: مسلم خپرندویه ټولنه.

علامه، غلام حیدر (۱۳۹۸ هـ ش) اصول محاکمات جزایي افغانستان، (چاپ، ۳). کابل: دانشگاه ابن سینا.

- علم ستانکزی، محمد ظریف (۱۳۹۳ هـ.ش) د جزایي اجراءاتو او د محاکماتو اصول. (چاپ، ۱). کابل: حامد رسالت ټولنه.
- غلامي، حسين (۱۳۸۵ هـ.ش) د افغانستان د حقوقو او جزایي عدالت اساسات. (چاپ، ۱). خپرونډوی، gtz.
- غلامي، حميدالله (۱۴۰۰ هـ.ش) شرح قانون اجراءات جزایي. ج. ۱. (چاپ، ۱). کابل: مؤسسه انتشارات مقصودي.
- فاريابي، محمد عظيم (۱۳۹۳ هـ.ش) نحوه اجراءات اصول محاکمات جزایي. (چاپ، ۱). انتشارات سعيد.
- گلدوزيان، ايرج (۱۳۸۴ هـ.ش) ادله اثبات دعوا. (چاپ، ۲). تهران: نشر میزان.
- منان، محمد تواب (۱۳۹۵ هـ.ش) اصول محاکمات جزایي افغانستان. (تحريك دعواى جزایي). (چاپ، ۱). کابل: انتشارات بين المللي سرور سعادت.

د المعتمص او عموريه د سوبي پېژندنه او شننه

پوهنوال زرولي صديقي، شيخ زايد پوهنتون، ټولنيزو علومو پوهنځی، تاريخ څانگه.

برېښنالیک: zarwalisedeqi@gmail.com

لنډيز

د ترکيې په سهيل لويديځ کې د عموريه ښار، چې په تېر مهال کې د روم اړوند گڼل کېده او په گاونډي کې يې يو شمېر ښارونو موقعيت درلوده لکه (زبطره، ملطيه او سميساط)، چې په دې ښارونو کې مسلمانان ميشت وو او همدغه مسلمانان به وخت ناوخته له روميانو سره په جنگ کې واقع کېدل، په دې لړ کې د عباسي خلافت پرمهال يوه مهمه پېښه د عموريه سوبه ده، چې تاريخونو ترې په مکرره توگه يادونه کړې او دا يادونه، په دې علمي مقاله کې څېړل شوې او تحليل شوې ده. المعتمص د عباسي خلافت اتم خليفه دی، د نوموړي خلافت (۲۱۸-۲۲۷هـ.ق) کلونو ترمنځ تېر شوی دی، نوموړي د خپل خلافت پرمهال ځينې کارنامې کړې دي، چې له امله يې، د نوموړي نوم په تاريخ کې ډېر شهرت لري، د بېلگې په توگه يو هم د يوې مسلمانې رومي ميرمنې فرياد او چيغې ته د وخت د مسلمانانو د يو خليفه په توگه رسيدل وو، کله چې د هغې له فرياد څخه خبر شو، چې هغه په خپل فرياد کې د معتمص نوم ياده وي او غوښتنه لري، چې مرستې ته يې ځان ورسوي، نوموړي په دې برخه کې پرته له ځنډه يو ستر لښکر ترتيب کړ او په پوره مېړانه او شهامت يې ځان روم ته ورساوه او د نوموړي په انتقام کې يې د دوی پخوانۍ پلازمېنه عموريه ښار ډنگه کړه او د روم قيصر توفيل ته يې داسې درس ورکړ، چې تر اوسه د هر تاريخ زرين باب تشکيلوي او مسلمانان يې په ياده کارنامه باندې وياړي. په دې مقاله کې په دې بحث شوې، که چيرې په اوس مهال کې مسلمانان په خپلو منځونو کې د خپل وحدت، مينې او ايتار تېر بابونه د خپل ژوند له پاره مثال وگرځوي؟ پرته له شکه به مو تير برم او شوکت يو پلا بيا د نړۍ په هسک و ځلېږي او بيا به د نړۍ په هر کښ او کنار کې مسلمانان محکوم نه؛ بلکې حاکم او د کفارو له ظلم څخه په بشپړ ډول مصون وي او لکه د اوس مهال د فلسطين او غزې مسلمانانو فريادونو او چيغو ته به خپل زړه نه خوري، اسرائيل او نور طاغوتي نظامونه به بيا هيڅکله د دې جرأت و نه لري!، چې په يو مسلمان باندې دې تېری او ظلم وکړي، که مو ترمنځ د نفاق او بدبختۍ دغه اور بل وي؛ نو همېشه به اسلامي نړۍ او ټول مسلمانان د اوسني وضعيت څخه هم لا بدتر حالت ته وگرځي.

کلیدي کلمې: المعتمص، روم قيصر، زبطره، عباسي خلافت، عموريه.

سریزه

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين و على آله و اصحابه اجمعين!
 قال الله تعالى اعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم انما المؤمنون اخوة و عن النعمان بن بشير
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم مثل المؤمنین فی توادهم و تراحمهم و تعاطفهم مثل الجسد اذا اشتكى
 منه عضو تداعى له سائرهم بالجسد بالسهر و الحمى (رواه مسلم)

ژباړه: په حقيقت کې ټول مؤمنان سره وروڼه دي او د نعمان بن بشير څخه روايت دی چې رسول الله
 صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: د مؤمنانو مثال په مينه ورکولو، رحم کولو او په زړه سوي کې يو د بل
 سره لکه د يو بدن دي، کله چې کومه برخه له دغه په درد شي: نو ټول بدن ورسره نارامه او په تبه وي.
 مسلمانان د خپل تېر تاريخ له مخې د يوې پراخه جغرافيه په درلودلو سره د راشده خلافت، اموي خلافت،
 عباسي خلافت او بيا په وروستيو کې د عثماني خلافت د مرکزي ادارو لرونکي وو، چې په دا مهال د
 مسلمانانو د برم او شوکت سيوری د نړۍ په زياتو هيوادونو باندې ليدل کېده؛ خو د (۱۹۲۴م) وروسته،
 چې کله په ترکيه کې اتاترک کودتا وکړه او اسلامي خلافت يې ړنگ کړ، په زرگونه عالمان او مسلمانان
 يې شهيدان کړل او د خلافت په ځای يې يوه سيکولر ترکيه رامنځته کړه، تر ننه پورې د مسلمانانو ترمنځ
 د سياسي وحدت او واحد مرکزيت تشه رامنځته شوې، چې د اسلامي نړۍ مسلمانان نن په هر ځای کې
 د کفرې نړۍ له خوا په بېلابېلو نومونو او توطیو سره تر تهديد لاندې دي.

په دې علمي او تحلیلي مقاله کې د تېر برم او شوکت يوې بېلگې ته اشاره شوې ده، چې د عباسي خلافت
 په لړۍ کې د المعتصم بالله خليفه پر مهال د روم په زبڼه ښار کې، يوه مسلمان مېرمن د هغه مهال د
 قيصر توفيل او د هغه د لښکرو له خوا وژورېده او نوموړې مېرمن د وخت د خليفه المعتصم په نوم سره
 چيغه وکړه، چې دا چيغه او فریاد يې د يوسلمان قاصد په توسط تر خليفه ورسیده، د دې فریاد په اوریدو
 سره خليفه يو لاک او دیرش زره مسلحې قواوې چمتو کړې او ځان يې روم ته ورساوه او د يادې مسلماني
 مېرمن په انتقام کې يې د عموريه ښار له خاورو سره خاورې کړ.

که څه هم دا ښار د تاريخ په اوږدو کې د خپل ځانگړي جغرافياوي ارزښت او پياوړتيا له مخې د روميانو
 او مسلمانانو ترمنځ لاس په لاس شوې دی؛ خو دا يو منل شوی حقيقت دی، چې د المعتصم د خلافت
 پر مهال په پوره مېړانه او زړورتيا سره له روميانو څخه و نيول شو، هماغه و، چې د روم قيصر سولې ته غاړه
 کېښوده.

د څېړنې اصلي پوښتنه داده، چې د عموريه سوبه د کومو عواملو له مخې رامنځته شوه؟

موخې

الف: اساسي موخې

- ۱- د عباسي خلافت پرمهال د اسلامي نړۍ د تير برم او شوکت پېژندل.
- ۲- د يو مسلمان امير د مسؤليت احساس، چې په يوه لرې پرته سيمه کې د خپلې يوې مسلمانې خور فرياد ته ځان رسوي.
- ۳- تاريخ ته په کتو د مسلمانانو ترمنځ د يو والي او وحدت پياوړتيا.

ب- فرعي موخې

- ۱- عباسي خلافت کې د خليفه المعتمص بالله پېژندل.
- ۲- د المعتمص بالله ځانگړتياوې او کارنامې.
- ۳- د عموريه سوبه او د هغې د سوبې لاملونه تحليلول.

کړنلاره او کارتوکی

د دې څېړنې تگلاره کتابتوني ده او د موضوع په تړاو د لومړي لاس سرچينو څخه کار اخېستل شوی دی او ترڅنگ يې تاريخي تحليل او فعلي وضعیت يو له بل سره پرتله شوې، چې معلومه کړي له هغه مهال سره د اوس له پاره اسلامي نړۍ په کوم واټن کې قرار لري؟

المعتمص بالله (۲۱۸-۲۲۷هـ.ق).

ابو اسحاق محمد ابن هارون المعتمص بالله، د عباسي خلافت په لړۍ کې اتم خليفه دی، چې د مأمون الرشيد وروسته خلافت ته ورسیده او د نوموړي د خلافت پرمهال مسلمانانو اته خورا مهمې پېښې ترسره کړې دي، د نوموړي د خلافت مهال اته کاله، اته مياشتې او اته ورځې و او نوموړي د خپل خلافت پرمهال اته مهم او مشهور قصرونه (مانې) ودانې کړې دي، همدارنگه نوموړي اته زامن او اته لوڼې درلودې او تر خلافت وروسته يې ډېره بډايه خزانه پريښې ده، چې له دې امله په يو شمېر تاريخونو کې د يو شتمن خليفه په نوم سره ياديري (خواندمير، ۱۳۸۰، ج دويم، ص ۲۶۴).

د طبقات ناصري ليکوال وايي پورتنی روايت د صوري په روايت سره دی او د نسبي په روايت کې يې نوم ابراهيم ذکر شوی دی (جوزجانی، ۱۳۹۱، ص ۱۳۷).

په عباسي خلافت کې د خليفه ټاکنې دود

له هغې ورځې، چې راشده خلافت ختم شو او په ځای اموي او بيا عباسي خلافت ځای ناستی شو، د يو لړ زياتو ستونزو ترڅنگ يوه ستونزه داوه، چې د وليعهد په نوم سره به هر خليفه خپل دوه او يا درې زامن، د عمر، وړتيا او يا هم د خپل شخصي رعبت له مخې، يو پر بل پسې د وليعهد په نوم سره و ټاکل، چې د خليفه وروسته به واک ته رسېږي؛ خو په دې کې ستونزه دا وه، چې د يو خليفه تر مړينې وروسته به يو وليعهد د هغه ځای ناستی شو او يو بل وليعهد به هم موجود و، بيا به دې خليفه په ځای د دې، چې د تېر وليعهد خيال و ساتي، خپل زوی به يې وليعهد و ټاکه (صديقي، ۱۴۰۱، ص ۱۴۹).

لکه هارون الرشید، چې امین الرشید خپل ولیعهد و ټاکه په دې شرط، چې متصل به ورپسې مامون ټاکل کېږي او له هغه وروسته به مؤتمن وي، چې دا هم د نوموړي دریم زوی و؛ خو کله چې امین خلافت ته ورسیده، د خپل پلار د وصیت په خلاف یې خپل زوی موسی ولیعهد په توگه وټاکه، چې د مامون د لرې کولو او عزلولو مانا یې درلوده (صدیقي، ۱۴۰۰، ص، ۱۹۴).

د عباسي خلافت پرمهال به د نظامي سرتېرو مشرانو او د بغداد قاضیانو د خلیفه سره له نورو خلکو څخه وړاندې خپل بیعت کاوه، ترتیب یې داسې و، چې د لښکر مشر به مخکې راغې او بیا به یې نور سرتېري په نوم سره یادول او هغوی به لوړه کوله او بیا به د وخت وزیر او یا هم د هغه ځای ناستی راغې او پگړی به یې د خلیفه په سر باندې کېښوده او چین به یې ورته و اغوسته او چې کله به دا مراسم تمام شو؛ نو بیا به خلیفه ته یو لړ القاب وړاندې شو او په دې کې به خلیفه یو د خپل ځان له پاره غوره کړ، د عباسي خلیفه گانو د القابو دا دود په اسلامي تاریخ کې جدید او د هارون الرشید تر مهاله ساده و؛ خو دا القاب د امین، مامون او رشید پرمهال ختم شو او بیا د المعتصم پرمهال د الله (ج) نوم ورسره مل شو لکه المعتصم بالله، الواثق بالله تر وروستي خلیفه المستعصم بالله پورې (راوندي، ۱۳۵۴، ج دویم، ص، ۱۵۸).

په عباسي خلافت کې د المعتصم بالله د خلافت دوره د غوړیدا دوره ده؛ ځکه مؤرخینو دا دوره په څلورو دورو وېشلې ده، چې لومړۍ دوره یې له (۱۳۲-۲۳۲هـ.ق) ده او دا دوره د عباسي خلافت د قوت، پراختیا او غوړیدا دوره گڼل کېږي او د المعتصم د خلافت مهال هم په دې سل کلنه دوره کې شامل دی (متولی، بی تا، ص، ۱۰).

خو د نوموړي د مهال ستونزه دا وه، چې دا مهال خلیفه گان په خپلو مزو او چرچو کې بوخت وو، د خپل گاونډي او د غلیم د توطیو څخه په تمامه مانا سره غافل او ناخبره وو او په دې اړه یې هیڅ توجه او پاملرنه نه درلوده، بل دا چې ترکانو ته یې زیاته توجه کوله او د هغوي نفوذ په دربار کې له اندازې زیات وو او له دوي څخه یې ساتونکي او سرتیري هم جوړ کړي وو، چې زیاتې سیمې ورسره وې او المعتصم په دې اړه داسې فکر کاوه، چې په دې سره به خلافت پیاوړی کړي؛ خو مو ضوع ورته برعکس شوه؛ څوک وایي المنتصر - د المعتصم زوی ترکان د نوموړي مرگ ته وهڅول او یا هم ترکانو المنتصر د پلار مرگ ته وهڅاوه (بیات، ۱۳۸۴، ص، ۹۸). په پایله کې نوموړی خلیفه په کال ۲۲۷هجري کې په سامرای کې مړ شو او پر ځای یې زوی الواثق بالله خلافت ته ورسېده (هدایت، ۱۳۷۳، ص، ۶۱).

د المعتصم یو شمېر ځانگړتیاوې

د نوموړي د یو شمېر ځانگړتیاو په اړه زیاتو مؤرخینو خپل نظرونه ورکړي دي؛ خو مولانا اکبرشاه یې یو څو په دې توگه بیانوي:

۱- د اته د عدد سره یې زیاته مینه وه؛ نو له دې امله د مثنی خلیفه په نوم سره هم یادېږي او څوک وایي، چې زیاتې پیسې او شتمني ترې پاتې شوه؛ نو ځکه د مثنی خلیفه په نوم سره شهرت لري.

- ۲- د نوموړي پرمهال د ترکانو سياسي ژوند پيل شو او د خلافت دربار کې يې د پام وړ نفوذ پيدا کړ.
- ۳- نوموړی د هارون الرشيد اتم زوی دی.
- ۴- په ۱۸۰ هجري او يا هم ۱۷۸ هجري کې زېږيدلی دی، چې په دواړو نېټو کې د (۸) عدد شتون لري.
- ۵- په ۲۱۸ هجري کې پرتخت کښېناست.
- ۶- د عباسي خلافت په لړ کې اتم خليفه دی، همدارنگه اته کاله اته مياشتې او اته ورځې خلافت يې کړی دی، اته کورونه يې جوړ کړل او په اتو سترو جگړو کې يې د پام وړ سوبې ترلاسه کړې.
- ۷- اته زامن او اته لوڼه يې درلودې او اته څلوېښت کاله عمر يې درلود.
- ۸- اته پاچاهان يې دربار ته راوستل او خپل اته تنه ستر دښمنان او مخالفين يې ووژل.
- ۹- اته لاکه دينار، اته لاکه درهم، اته زره اسونه، اته زره غلامان او اته زره وينځې ترې پاتې شوې او د ربیع الاول مياشتې اته ورځې پاتې وې، چې له دې فاني نړۍ و کوچيد (نجيب آبادي، ۱۴۲۷هـ.ق، ص، ۳۹۰).
- د سائرا (سُر من رآی) مانی هم د نوموړي پرمهال ودانه شوې ده او دلته به خپله کښېناسته، دا چې تُرکي غلامانو د نوموړي پرمهال زيات نفوذ پيدا کړ او عام خلک د ترکانو له دې وضعیت څخه زيات ناراضه وو، چې المعتمص ته يې هم شکایتونه رسېدل؛ خو نوموړي په دې اړه کوم اقدام نه کاوه (هندوشاه، ۱۳۵۷، ص، ۱۷۶).

د عموريه جغرافياوي موقعيت

عموريه اوس په ترکيې پورې اړوند ده، چې وړاندې د کوچنی قسطنطنيې په نوم سره هم يادېده (دينوري، ۱۳۷۱، ص، ۴۴۴). دا تاريخي ښار تر ډير مهاله ناڅرگند و، د يو انگرېز سياح هميلتون له لورې کشف شو او په تاريخ کې دا ځای د مسلمانانو د حملو له وجهې زيات مشهور دی، په لومړي پلا په کال ۴۶ هجري قمري کې د عبدالرحمن ابن خالد په توسط و نيول شو او بيا په ۴۹ هجري قمري کې يزید و نيوه، کله چې د ختيځ روم امپراتورۍ بېرته ترلاسه کړ؛ نو بيا په ۸۹ هجري قمري کې يو پلا بيا د مسلمانانو تر محاصرې لاندې راغی؛ خو په نيولو يې و نه توانيدل، تر دې چې حسن ابن قُحطبه د مهدي د خلافت پر مهال (۱۶۲) هجري قمري کې او هارون الرشيد په (۱۸۱) هجري قمري کې بيا محاصره کړ، دا چې ښار زيات محکم و، دوی په نيولو بريالي نه شول.

<https://wikijoo.ir/index.php/%D8%B9%D9%85%D9%88%D8%B1%DB%8C%D9%87>

د عموريه ښار د هغه مهال وړانې او ويجاړې برخې

د عموريه تاريخي سوبه

په کال ۲۱۳ هجري قمري کې د المعتمصم د خلافت د مهال يوه مېه پېښه، چې زياتو تاريخونو ترې يادونه کړې ده او د نوموړي خليفه شهرت يې په اسلامي نړۍ کې زيات کړی دی، هغه دا وه، چې د روم قيصر توفيل د خپل يو لوي نظامي لښکر سره د خپلې پلازمينې څخه د ملطيه په لور له مسلمانانو سره د جنگ کولو په نيت ولاړ او لامل دا و، چې المعتمصم خپلې نظامي قواوې د بابک په نيولو پسې استولې وې او بابک له دې موقع څخه استفاده وکړه او توفيل د روم قيصر ته يې وليکل، چې د المعتمصم د نظامي قواوو ټوله توجه زما په لوري ده او که تاسو په روم کې د مسلمانانو اړونده ښارونه او سيمې نيول غواړئ؛ نو دا يې ښه فرصت دی او توفيل هم دا مناسبه وگڼله، چې د ځان په گټه له دې موقع څخه گټه واخلي؛ نو د خپل سل زريز لښکر سره د اسلامي ښارونو د نيولو په اراده روان شو او چې کله د مسلمانانو د (زبطره) ښار ته، چې د روم سره نږدې د ملطيه او سميساط د ښارونو ترمنځ واقع دی ورسیده؛ نو د دې ځای ټول وگړي يې قتل عام کړل او ميرمنې او ماشومان يې ورته بنديان کړل، په دې وخت کې يوې ميرمنې چيغه کړه او ويې ويل: وا معتمصمه!!!

خو رومي يې په مقابل کې، د استهزا په توگه ځواب ورکړ، چې المعتمص ته ووايه، چې په خپل ابلق اس باندي راشي او تا زما څخه خلاصه کړي (تتوي، بي تا، ص، ۲۴۷).

مولانا اکبرشاه نجيب آبادي، د روم د قيصر نوم نوفيل ابن ميکائيل ذکر کړی دی (نجيب آبادي، ۱۴۲۷هـ ق، ص، ۳۸۱). هندوشاه ابن سنجر هم د عموريه د سوبې پېښه د هماغه مسلماني ميرمن چيغه او فرياد گڼي او وايي، چې کله المعتمص خبر شو؛ نو فوراً يې وويل: ليک لبيک، بيا پاڅيده او ويې ويل: الرحيل الرحيل (يعنې د سفر تياری و نيسي). په همدې لحظه د عراق څخه بهر شو، داسې لښکريې ترتيب کړې، چې له دې وړاندي يې مثال نه درلوده کله چې له نظامي ترتيباتو فارغ شو؛ نو قاضيان او مشران يې راوغوښتل او خپله شتمني يې په درې برخو ووېشله: يوه برخه يې د الله (ﷻ) په لاره کې د مصرف له پاره، بله برخه يې خپلو اولادونو ته پرېښوده او دريمه برخه يې خپلو خادمانو او غلاماتو ته ورکړه او بيا د روم په لوري روان شو (هندوشاه، ۱۳۵۷، ص، ۱۷۴).

تتوي هم ورته نظر لري، چې کله د دغې مسلماني ميرمن غر او فرياد تر خليفه ورسیده؛ نو خليفه سوگند ياد کړ او پرته له ځنډه په روم کې د دغې مسلماني مېرمن مرستې ته د خپلو يو لاک او دېرش زره سرتېرو سره، چې ټول په ابلق (تور او سپين) اسونو سپاره وو، روم ته ورسيدل او دلته يې پوښتنه وکړه، چې دلته تر ټولو پياوړی او مستحکم ښار کوم يو دی؟ ورته وويل شول: عموريه، چې د دوي پخوانی پلازمينه ده، دا ډېر مضبوط او مستحکم ښار دی؛ نو مورې د همدې ښار په لوري حرکت وکړ او دا ښار يې محاصره کړ، د يو سخت جنگ وروسته يې عموريه ونيوله. ډېر شمېر کې روميان يې ووژل، يوشمېر يې بنديان کړل او په دې توگه يې د خپلې يوې مسلماني خور انتقام د روم له قيصر توفيل څخه واخيست (تتوي، بي تا، ص، ۲۴۸-۲۴۹).

په روم کې د کفارو له لاسه، چې کومې مسلمانې خور دا چيغه کړې وه؛ نو روميانو ورته د استهزا په توگه سره ويلې وو، چې المعتصم ته ووايه، چې په خپل ابلق اس سپور شي او تاته ځان راوړسوي!!! خو د دوی د استهزا برعکس الله (ج) المعتصم ورته ورساوه. په دې جنگ کې ابوتام حبيب ابن اوس الطائي د کتاب الحماسه مصنف او د هغه مهال مشهور شاعر هم د نوموړي سره ملگري وو. نوموړي شاعر په دې اړه يوه ډېره په زړه پورې قصيده ويلې ده، چې د المعتصم له خوا ورته په دې قصيده باندې دېرش زره درهمه انعام ورکړل شو (هندوشاه، ۱۳۵۷، ص، ۱۷۵).

السيفُ اصدقُ ابناءً من الكتبِ	في حدّه الحدّ بين الحدّ واللعبِ
بيضُ الصّفائح لا سود الصّفائف في	متوهنَ جلاءُ الشكّ والريب
والعلمُ في شُهْب الارماح لامعةٌ	بين الخميسين لا في السبعة الشهب
فتخُ الفتوح تعالی ان يحيط به	نظم من الشعرِ او نثرٌ من الخطب
يا يوم وقعهُ عموريه انصرفت	منك المنى حفلاً معسولة الخلب

(ابوتام، بي تا، ص، ۲).

ژباړه: توره د کتاب تر خبرو ډېره رښتوني ده؛ ځکه چې د هغې تېره والی مور ته د واقعیت او ټوکو ترمنځ پوله په گوته کوي (۱)

د تورو د مخونو سپینوالی د کتابونو د متونو د اړونده تورو ټوکو ترمنځ شک او شبهه لرې کوي (۲)
بریا د زرگونو لښکرو د اوږدو نېزو په خلیدونکو شغلو کې ده. د اونی د سپینو ورځو په روژو نیولو او شیخی کې نشته (۳)

دغه لویه سوبه ډېره پورته ده، چې د شاعرانو په نظمونو او د خطیبانو په خطبو کې دې راخلاصه شي (۴)
ای د عموريې د غزا ورځې ستاله امله هغه ډېرې هیلې او ارمانونه ولاړل، چې لکه د شاتو او شیدو خواږه وو (۵)

د مولانا اکبرشاه په حواله المعتصم ته دا هم وویل شو، چې دا د روم د قیصر د زوکړې ځای دی؛ نو المعتصم وویل: چې زبیره زما د زوکړې ځای دی او دا چې رومي قیصر هغه لوټ کړ، زه به یې په ځواب کې د هغه د زېږیدو ځای سره بالمثل عمل وکړم (نجیب آبادي، ۱۴۲۷ هـ.ق، ص، ۳۸)
که د اسلامي نړۍ اوسني وضعیت ته وکتل شي، ډېره د تعجب خبره ده، چې نن د یو ملیارد څخه زیات د نړۍ مسلمانان د فلسطین او غزې د مسلمانانو د بې شمېره مېرمنو او کوچنیانو اوزونو او فریادونو باندې خپلې سترگې پټې کړې او غوږونه یې ورباندې کانه کړي دي، کوم چې د اسرائیلو د سختو هوايي او ځمکنی حملو لاندې دي او هره خور یې د یو معتصم په انتظار ده، چې مرسته یې وکړي او د کفارو له دغه ظلم او وحشت څخه ورته نجات ورکړي. که دریمه هجري پېړۍ کې د روم او اروپا اړونده حاکمانو او مشرانو څخه د یوې مسلمانې خور د فریاد پوښتنه کېده؛ نو نن هغه مسلمانان چېرته دي؟

دا د هغه مسلمانانو د غيرت داستان دی، چې تر اوسه په تاريخ کې ژوندی پاتې دی او تل به همداسې وي، سره له دې، چې نن المعتمص نشته؛ خو د نوموړي له خوا د هغه مهال کفارو ته د عموريه د ړنگيدو تاريخي درس شتون لري.

المعتمص هغه مهال د عموريه ښار داسې ړنگ کړ، چې هيڅ اثار يې و نه ليدل شول او د هغې اوسپنيزې دروازې يې د ځان سره عراق ته راوړې. د دارالخلافي په دروازه کې، چې د باب العمامة په نوم يادېده، هلته يې اوږزاندې کړې او نور زيات ښارونه يې هم په دې سوبه کې له روميانو څخه نيول (هندوشاه، ۱۳۵، ص، ۱۷۴).

د مجمع الانساب ليکوال وايي، کله چې د روم قيصر د خليفه قهر او غصه وليده؛ نو د سولې وړانديز يې ورته وکړ، همدارنگه يې ډېر زيات مال ورکړ او بيا ترې المعتمص واپس شو (شبانکاره ای، ۱۳۸۱، ج. ۱، ص، ۳۷۹).

دا چې خليفه المعتمص د عموريه جنگ ته تر روانيدو وړاندې، خپل ميراث ووېشه، مانا دا ده، چې داسې فکر يې نه کاوه، چې بېرته دې ژوندی راشي، ترڅو يې د هغې مسلمانې خور انتقام نه وي اخيستی. د اسلام ننگ په خپل مسلمان ورور او خور باندې تر دې اندازې اړين او لازمي دی، چې له مشر (اميرالمؤمنين) څخه واخله تر يو عادي سرتېري، بايد په دې کې کوتاهي او غفلت و نه شي او دا غفلت بيا په قيامت کې خپل رب په وړاندې د منلو ندي؛ ځکه مسلمان د مسلمان ورور دی، نه به پرې خپله ظلم کوي او نه به يې د بل چا ظلم کولو ته پريږدي.

په عباسي خلافت کې مامون الرشيد او المعتمص بالله د بيزانس امپراتورۍ سره زيات جنگونه کړي دي، د څلورمې او پنځمې هجري پېړيو پرمهال د يوناني امپراتورۍ د پياوړتيا مهال گڼل کېده او دا مهال د دې د امپراتورانو لړۍ د مقدونيانو سره وه او متاسفانه، چې د دريمې هجري پېړۍ وروسته نور د مسلمانانو وضعیت په يو دفاعي حالت سره بدل شوی او د خلافت سياسي وحدت نور د کمزورۍ او ناتوانۍ حالت ته روان و (باسورث، ۱۳۸۱، ص، ۴۶).

المعتمص خپل رسالت او د خلافت مسؤليت ادا کړ او د عموريه په تاريخي سوبې سره يې روم د مسلمانانو حوصلي لوړې کړې او روميانو ته يې څرگنده کړه، چې اسلامي خلافت به د خپل هر وگړي پوښتنه کوي او د هغې مرستې ته به خپل ځان رسوي او دا يې ورباندې يو مسلم حق دی او تاسو بايد خپل دا فکر له سره و باسئ، چې د روم او عراق ترمنځ ځمکنی واټن دې د دوی ترمنځ د عدم همکارۍ واټن رامنځته کړي.

پایله

د عباسي خلافت اتم خليفه المعتصم بالله د خپل مسؤليت له مخې په يوه لرې پرته سيمه کې د يوې مسلمانې مېرمن په انتقام کې د خپلو عربو، عجمو او ترکو سرتېرو سره روان شو او په الهي نصرت د سوېې او بریا څښتن وگرځيده او د دښمن په کور کې يې د هغه پياوړی ښار او مستحکمه قلعه فتحه کړه. چاچې هر وخت په دين غيرت کړی دی، الله (ج) ورسره خپل نصرت کړی دی. کله چې د مسلمانانو مشرانو په دې برخه کې بې غوري کړې، هغه مقام او موقف ترې تللی دی، همدارنگه د تاريخ په محکمه کې هم محکوم پاتې دي. که چېرې اوسنی اسلامي نړی د غزې او د فلسطين د مسلمانانو په رابطه همداسې بې طرفه او بې تفاوته پاتې کيږي، الله (ج) به ورته د مرستې او کومک بله بديله لاره پيدا کړي؛ خو دا وضعيت به پرته له شکه د ټولې اسلامي نړی له پاره يوه ننگونه او تور داغ وي. دا مهال اسلامي نړی د امتحان سره مخامخ ده، په دې برخه کې بايد هرڅوک د خپل توان او امکاناتو په اندازه د خپلو دغو مسلمانو ورونيو او خویندو سره د خپلې همدردی او خواخوږی اظهار وکړي. په خپلو منځو کې دې د اتحاد او اتفاق روحیه پياوړې کړي، د نفاق او کفارو سره د اتحاد څخه دې لاس واخلي. د خپل مسلمان ورور په سر دې د کفارو سره اړيکې نه ټينگوي؛ بلکې د کفارو سره دې خپلې اړيکې پرې کړي، چې په قيامت کې ترې الله (ج) رضا او خوشحاله شي او دا کفار د مسلمانانو څخه هيڅ وخت او هيڅکله نه راضي کيږي. د دوي په غولونکو وعدو دې نه دوکه کيږي؛ بلکې يو اسلامي درایت او بصيرت څخه دې کار واخلي، چې ايمان يې پياوړی او غښتلی شي.

په دې اړه ټوله اسلامي نړی او په ځانگړي ډول عربي نړی، چې د فلسطين او غزې چاپېره پراته دي، مسؤليت لري، چې د خپلو دغو مسلمانانو ورونيو مرستې او کومک ته خپل ځانونه ورسوي او د الهي رضا د حصول په موخه خپل رسالت ادا کړي. که په دې برخه کې غفلت کيږي، کوم چې له ورايه ملموس او څرگند دی؛ نو قيامت کې به يې ضرور بالضرور پوښتنه کيږي او بيا د هغې پوښتنې ځوابول گران او د الهي عذاب په مانا سره دی.

په دې اړه لوی او ستر لامل، چې نن اسلامي نړی په دې اړه غافله پاتې ده، يو څو لاملونه يې په لاندې توگه ذکر کيږي:

- ۱- د مسلمانانو ترمنځ د دنيا محبت زياتيدل او د مرگ څخه وېره، چې دا موضوع د رسول الله صلی الله عليه و سلم په يو مبارک حديث کې هم ذکر شوې ده.
- ۲- د امریکې د وېرې او خوف له امله د فلسطين مسلمانانو سره د مرستې کولو څخه ډډه کول.
- ۳- د مسلمانانو ترمنځ په خپلو کې بې اتفاقي او د مشترک موقف نه درلودل.
- ۴- عربي نړی په عيش او عشرت کې ډوبيدل او د خپل اصلي رسالت څخه ډډه کول.
- ۵- په ملگرو ملتونو، د حقوق بشر په ادارو او عربي نړی باندې د امریکا د سياست سيوری.

وړاندیزونه

- ۱- د افغانستان اسلامي امارت ته وړاندیز دی، چې د کور دننه د خپلو هیوادوالو او د اسلامي نړۍ د هر مسلمان د فریاد اورېدو مسؤلیت په غاړه لري.
- ۲- اسلامي نړۍ دې خپل منځني مشکلات شاته وغورځوي او د یو واقعي اسلامي نظام د تنفيذ له پاره دې متحد او متفق شي.
- ۳- اهل علم او د قلم خاوندانو ته وړاندیز دی، چې د کفارو پټې او ښکاره توطیې برېښې کړي او د مسلمانانو ترمنځ د وحدت له پاره کار وکړي.
- ۴- ملگري ملتونه او د حقوق بشر ادارې دې، په دې اړه خپل انساني او بشري رسالت ادا کړي، د فلسطین ماشومان، د نړۍ د ماشومانو په څېر حقوق لري، د فلسطین مېرمنې د نړۍ د مېرمنو په څېر حقوق لري او همدومره غلقت بس دی، چې یادو نړیوالو ادارو ترسره کړ، نور یاد وضعیت د زغم له دایرې د وتلو په درشل کې دی او ملامتي به یې په هغوی وي، چې اوس یې ننداره کوي؛ خو سبا به بیا همدې نندارې ته په ویر کښېني او د نړۍ په گوټ گوټ کې به د دوی وگړي د فلسطین د مسلمانانو د انتقام په موخه تر حملو لاندې راځي.
- ۵- که د نړۍ مسلمانان غواړي، چې تېر برم یې یو پلایا احیا شي؛ نو یو بل ته دې د واقعي اخوت لاسونه ورکړي.

مأخذونه

القران الکریم

- ابوالحسین مسلم بن الحجاج بن مسلم القشیری. (بې تا). صحیح مسلم، محقق محمد فواد عبدالباقي، بیروت: دارالجيل، رقم الحديث (۲۵۸۹).
- ابوتمام، حبيب ابن اوس الطائي. (بې تا). قصیده فتح عموريه، بیروت: دارالنشر.
- باسورث، کلیفورد ادموند. (۱۳۸۱). سلسله های اسلامي جديد: راهنمای گاهشماری و تبارشناسی، تهران: مرکز بازشناسی اسلام و ایران.
- بیات، عزیزالله. (۱۳۸۴). تاریخ تطبیقي ایران با کشورهای جهان (از ماد تا انقراض سلسله پهلوی)، تهران: امیر کبیر.
- تتوي، احمد ابن نصرالله (بې تا). تاریخ الفی، [بی جا]
- جوزجاني، منهاج سراج. (۱۳۹۱). طبقات ناصري، کابل: بنیاد فرهنگي جهانداري غوري.
- خواندمیر، غیاث الدین ابن همام الدین. (۱۳۸۰). حبيب السير فی اخبار افراد بشر، جلد: ۲، تهران: خیام.
- دینوری، احمد ابن داود. (۱۳۷۱). اخبار الطول، مترجم: مهدوی دامغانی، محمود، تهران: نشر نی.
- راوندي، مرتضی. (۱۳۵۴). تاریخ اجتماعي ایران، جلد: ۲، تهران: امیرکبیر.
- شبانکاره ای، محمد ابن علی. (۱۳۸۱). مجمع الانساب، جلد ۱، تهران: امیرکبیر.
- صدیقي، زرولي. (۱۴۰۰). افغانستان د منځنیو پېړیو تاریخ لومړی ټوک، کابل: وحیدافغان مطبعه.
- صدیقي، زرولي. (۱۴۰۱). نبوي سیرت او اسلامي تاریخ، کابل: مطبعه مسلکي افغان.
- متولی، احمدرضا. (بې تا). تاریخ تحلیلی اسلام از ظهور عباسیان تا سقوط بغداد، ایران: دانشگاه پیام نور.
- نجیب ابادي، اکبرشاه. (۱۴۲۷ هـ.ق). د اسلام تاریخ، جلد ۲، ژباړن: سید فضل مولا لتون، پېښور: پیغام خپرندویه مرکز.
- هدایت، رضاقلی ابن محمد هادی. (۱۳۷۳). فهرس التواریخ، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- هندوشاه، ابن سنجر. (۱۳۵۷). تجارب السلف در تواریخ خلفا و وزرای ایشان، تهران: طهوري.

د رسول الله (صلى الله عليه وسلم) د زياتو ودونو د كولو حكمتونه او فلسفه

پوهندوى محمد وليد اسحق زى، شيخ زايد پوهنتون، شرعياتو پوهنځى، اسلامي ثقافت خانگه.

برېښنالیک: walid.ishaqzai2008@gmail.com

لنډيز

لكه څرننگه چې ښكاره ده، د اسلام مقدس دين د راتلو څخه د مخه هم په عربي ټولنو كې د يوې ښځې څخه د زياتو ښځو سره نكاح كول عادت او دود وو، په داسې طريقې سره، چې هېڅ حد ورته نه و ټاكل شوى؛ ليكن د اسلام د ځلانده لمر د څرك كېدو سره سم اړوند ټول ناوړه دودونه اصلاح او تنظيم كړاى شول، د هر يو مسلمان نارينه شخص لپاره يې د څلورو ښځو سره نكاح كول جايز وگڼل؛ ليكن په دې شرط چې مالي او نفسي توان او قدرت به لري او هم به د خپلو ښځو تر منځ عدل او انصاف كوي، په همدې ترتيب د رسول الله (صلى الله عليه وسلم) د زياتو بيبيانو د نكاح كولو د حكمتونو په اړه علماء كرام زياتوي، چې رسول الله (صلى الله عليه وسلم) د اړوند څلورو لويو حكمتونو لكه: تعليمي حكمت، تشريعي حكمت، ټولنيز حكمت او سياسي حكمت پر بناء زيات ودونه كړي دي، بې له شكه رسول الله (صلى الله عليه وسلم) په خپل دې اقدام سره حضرت عمر (رضي الله عنه) يې د خپل لومړي خليفه ابوبكر صديق (رضي الله عنه) سره برابر كړ؛ د دوى دواړو له لورگانو سره د رسول الله (صلى الله عليه وسلم) نكاح كول دوى دواړو لپاره تر ټولو لويه بدله او احسان و، پاتې دې نه وي، چې د رسول الله (صلى الله عليه وسلم) د زياتو ودونو د كولو څخه موږ ته يو لوى راز او حكمت دا هم څرگندېږي، چې اړوند نكاحونه د مسلمان ملت لپاره د كفارو د ضرر رسولو د كم والي او هم د اسلام مقدس دين ته د لويو او قوي خلكو د داخليدو باعث شول؛ آن تر دې، چې د اسلام تر ټولو لوى دښمن د اسلام مقدس دين خادم او د ايمان په عظيم ترين نعمت باندې ونازول شو.

كليدي كلمې: حكمت او فلسفه، رسول الله (صلى الله عليه وسلم)، زيات نكاحونه، عربي ټولنه.

سريزه

د زوجاتو زياتوالى يا گڼوالى په پخوانيو شريعتونو كې هم موجود و، ځينو انبياء (عليهم السلام) هم د يوې څخه د زياتو ښځو سره نكاح گانې كړې وې، لكه ابراهيم (عليه السلام) يعقوب (عليه السلام)، داود (عليه السلام) او سليمان (عليه السلام)؛ په دې معنا، چې د اسلام د راتلو څخه مخكې هم په عربي ټولنه كې د يوې ښځې څخه د زياتو ښځو سره نكاح كول دود و، په داسې طريقې سره چې هېڅ حد ورته نه وو ټاكل شوى؛ تر دې چې اسلام راغى او د دغه دود اصلاح يې وكړ او د څلورو ښځو څخه زيات والى يې حرام كړ او تر څلورو ښځو پورې نكاح كول يې په داسې شان سره روا وگڼل، چې مالي او نفسي توان او قدرت ولري او د ښځو تر منځ عدل وكړاى شي، لكه څرننگه چې الله جل جلاله فرمايلي دي:

﴿فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا﴾ (النساء: ۳).

ژباړه: نو کومې (نورې) ښځې چې ستاسې خوښېږي، د هغوی څخه له دوو دوو، دريو دريو، څلورو څلورو سره نکاح وکړئ، لیکن که تاسې سره دا اندېښنه پیدا شي، چې له هغوی سره به عدالت ونه کړای شئ؛ نو یوه ښځه وکړئ، یا له هغو (وینزو) څخه ازدواجي کار واخلي، چې تاسې ته په لاس درغلې دي (د هغو مالکان یاست)؛ په دې توگه بیا تاسو له بې عدالتۍ څخه په ښه شان ژغورل کېدای شئ.

موخې

الف: اساسي موخې

- ۱- د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د زیاتو ودونو د کولو اړوند حکمت او فلسفې بیانول.
- ۲- پخوانیو عربي ټولنو کې د یوې ښځې څخه د زیاتو ښځو سره د نکاح کولو اړوند باطلو دودونو او رواجونو په تړاو وضاحت کول.
- ۳- د اسلام مقدس دین په راتگ سره د باطلو دودونو د اصلاح کولو اړوند تحقیق او تحلیل.

فرعي موخې

- ۱- په انساني ټولنو کې د نارینه وو په نسبت د ښځو د زیاتیدو اړوند فلسفه او تحلیل.
- ۲- د زیاتو نکاحونو په پایله کې د نسلونو زیاتیدل او په تړاو یې د اسلامي شریعت غوښتنه.
- ۳- د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) زیاتره نکاحونه د کونډو ښځو سره شوي؛ په تړاو یې تفصیلي حکمت او تحلیل.

کړنلاره او د کار توکي

څرنګه چې نوموړې موخې موضوع کتابتوني بڼه لري، نو په لومړي سر کې مې د هرې موخې موضوع د څېړنې په موخه د الله متعال کتاب قرآن عظیم الشان مختلفو تفسیرونو ته رجوع کړې، وروسته مې د بشریت ستر لارښود حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) سپیڅلي احادیثو (قولونو، فعلونو او تقریرونو) ته رجوع کړې، په همدې ترتیب په هغو قوي او مؤثقو روایاتو کې مې هڅه او کوښښ کړی، چې د اسلامي نړۍ ټولو حقیقي او منل شویو علماوو ورباندې اتفاق کړی، همدارنګه د موضوع اړوند مې هغه احادیث راخیستي، چې زیاتره روایان یې ثقه، محدثین، صحابه کرام (رضوان الله تعالی) اجمعین دي، د څېړنې په اوږدو کې مې د ځینو فقهي معتمدو او د اعتبار وړ مآخذونو ته هم مراجعه کړې ده، پاتې دي نه وي، چې د څېړنې په دې لړۍ کې د نورو مآخذونو او مراجعو ترڅنګ د کمپیوټري او نورو

ټولنیزو شبکو او معلوماتو څخه هم گټه اخیستې ده، چې د دې څېړنې په بشپړولو کې اړین او ضروري گڼل شوي دي.

د لیکنې په دې برخه کې غواړم، چې د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د زیاتو ودونو اړوند مسله په تفصیل سره په مستندو دلایلو روښانه کړم.

د بنځو د گڼوالي حکمتونه

د یوې بنځې سره نکاح کول غوره او بهتر دي؛ لیکن اسلامي شریعت د یوې بنځې څخه زیاتو ته هم د ځینو ضرورتونو او حاجتونو پر اساس جواز ورکړی، چې ځینې یې په لنډه توگه ذکر کوو:

۱- د سړیو په نسبت د بنځو زیاتوالی

د سړیو په نسبت بنځې زیاتې دي او د دې زیاتوالي یو علت جنگونه او جگړې هم دي، چې سړي پکې نسبتاً زیات مړه کېږي؛ نو د دې لپاره، چې بنځې په ټولنه کې بې نکاحه پاتې نه شي او د فساد مخنیوی شوی وي، اسلامي شریعت د یو سړي لپاره د یوې بنځې څخه د زیاتو بنځو سره نکاح جایز کړې دی.

۲- کله نا کله مسلمه امت د خپل نسل زیاتوالي ته مجبورېږي؛ تر څو د دښمن پر خلاف جهاد وکړي او یا دا، چې په زراعت او صنعت کې ورسره مرسته وکړي (الزحيلي، (ب.ت) جلد ۹، ص: ۶۶۷۲).

۳- ځینې بنځې په داسې نا علاجه ناروغۍ باندې اخته شي، چې د مېړه د زوجیت ژوند ورسره سخت او ناممکن شي؛ نو په دې حالت کې مېړه مجبور دی، چې خپله بنځه طلاقه کړي او د بلې بنځې سره نکاح وکړي او یا هم د دې بنځې په شتون کې بله بنځه وکړي او دا څرگنده ده، چې د لومړنۍ بنځې په شتون کې د بلې بنځې سره نکاح کول د همدې مریضې بنځې په گټه ده، ځکه له یوې خوا به یې نفقه او علاج کېږي او له بلې خوا به له مېړه او کور څخه هم نه محرومه کېږي (الطيار، ۱۴۱۳هـ، جلد اول، ص: ۵).

۴- د زیاتو نکاحونو په پایله کې نسل زیاتېږي، همدا د اسلامي شریعت غوښتنه ده او هم پکې د کورنۍ او ټولني مصلحتونه شتون لري، په تړاو یې انس بن مالک (رضي الله عنه) د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) وینا داسې نقل کړې ده: «عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: تَزَوَّجُوا الْوُدُودَ الْوُلُودَ فَإِنِّي مُكَاتِرٌ بِكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (الطبراني، ۳۶۰هـ، جلد اول، ص: ۴۱۳).

ژباړه: انس بن مالک (رضي الله عنه) وايي: ما د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) څخه واورېدل، چې ويل يې: د هغه چا سره واده وکړئ، چې مینه کوونکې (تابع) او ښه زېږوونکې وي؛ ځکه چې زه د قیامت په ورځ ستاسو په زیاتوالي باندې فخر کوم.

د نبي کریم (صلی الله علیه وسلم) د زیاتو نکاحانو حکمتونه

د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د مېرمنو د گڼوالي ډېر حکمتونه دي، چې کولی شو په لاندې ډول یې په څلورو حکمتونو، لکه تعلیمي حکمت، تشریحي حکمت، ټولنيز حکمت او سیاسي حکمت باندې خلاصه کړو:

لومړۍ- تعلیمي حکمت

د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د مېرمنو د گڼوالي اساسي حکمت د اسلامي امت د ښځو لپاره د یو څو معلمانو او ښوونکو تربیه کول او روزل وو، ترڅو د اسلامي امت عامو ښځو ته اسلامي احکامات ور وښايي؛ ځکه چې د ټولني نیمه برخه ښځې تشکیلي او کوم احکام چې په سړو باندې فرض شوي، په ښځو باندې هم فرض شوي دي؛ ځکه ډېری ښځو به په ځینو شرعي مسایلو کې، چې ښځو پورې اړه لري، لکه حیض، نفاس، جنابت او داسې نورو په هکله د پوښتنې کولو پر وخت حیا او شرم کولو، پس رسول الله (صلی الله علیه وسلم) هم له پوره حیا کولو څخه برخمن و، د ښځو اړوند ټولو پوښتنو ته به یې پوره څرگند ځواب نشو ورکولی، حتی په ځینو ځایونو کې به یې په کنایي ډول ځواب ورکاو، چې ډېر ځله به د امت بیباني د رسول (صلی الله علیه وسلم) په مطلب او مقصد باندې پوه نه شوې.

﴿تروي السيدة عائشة رضي الله عنها أن امرأة من الأنصار، سألت النبي صلى الله عليه وسلم عن غسلها من المحيض، فعلمها صلى الله عليه وسلم كيف تغتسل، ثم قال لها: خذي فرصة ممسكة (أي قطعة من القطن بها أثر الطيب) فطهري بها، قالت: كيف أتطهر بها؟ قال: تطهري بها، قالت: كيف يا رسول الله أتطهر بها؟ فقال لها: سبحان الله تطهري بها!﴾

قالت السيدة عائشة: فاجتذبتها من يدها، فقلت: ضعيفا في مكان كذا وكذا، وتتبعي بها أثر الدم، وصرحت لها بالمكان الذي تضعها فيه ﴿ (بخاري، ۱۹۴هـ، جلد اول، ص: ۷۰).

ژباړه: د عایشې (رضي الله عنها) څخه روایت دی، وايي: د انصارو قبیلې یوې ښځې له رسول (صلی الله علیه وسلم) څخه د ښځو له حیض څخه د پاکېدو پر مهال د غسل د څرنگوالي په هکله پوښتنه وکړه، رسول الله (صلی الله علیه وسلم) هغې ته د غسل طریقه ور وښودله او ورته وېې ویل: د مالوچو په یوه اندازه، چې په عطرو (خوشبویي) باندې ککړه شوې وي، ځان پرې پاک کړه؛ ښځې وویل: څه ډول ځان پرې پاک کړم؟ رسول الله (صلی الله علیه وسلم) ورته وویل: خپل ځان دې په هغې سره پاک کړه، ښځې بیا ورته وویل: اې د الله رسوله! څه ډول په هغې ملوچې باندې زه ځان پاک کړم؟ رسول الله (صلی الله علیه وسلم) هغې ښځې ته وویل: سبحان الله؛ خپل ځان دې په هغې باندې پاک کړه؛ بي بي عایشه (رضي الله عنها) وايي: ما د لاس څخه هغه ښځه ونيوله او ورته مې وویل: چې په فلاني ځای کې هغه مالوچه کېږدو او د ویني اثرات پرې پاک کړه.

نو رسول الله (صلی الله علیه وسلم) به په داسې ډېرو ځایونو کې له دې څخه چې په څرگنده خبره وکړي، شرم کولو؛ په همدې اساس د انصارو ښځې به په تیاره کې عائشې (رضی الله عنها) ته راتللي؛ ترڅو د دیني احکامو اړوند لکه حیض، نفاس، جنابت او داسې نورو په هکله ورڅخه پوښتنې وکړي، د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) مېرمنې د اسلامي امت بیسانو لپاره ښې معلماني او روزونکې وې.

دویم- تشریحي حکمت

دا حکمت ډېر څرگند او روښانه دی، چې د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) ځینې نکاح گانې د جاهلیت د زمانې د ځینو ناوړه او بدو عادتونو د له منځه وړلو لپاره وې، چې د هغو په لړ کې د زوی نیونې عادت چې عربانو د اسلام له راتلو څخه مخکې درلوده؛ په داسې توگه چې یو سړي به د بل سړي زوی ته خپل زوی ویل او حقیقي زوی به یې گانه او په ټولو حالاتو لکه میراث، طلاق، نکاح، د خسرگنۍ محرماتو، نکاحي محرماتو او داسې نورو موجودو احکامو کې د نسبي زوی په مرتبه کې و.

رسول الله (صلی الله علیه وسلم) هم د عربانو د عادت په شان د حارثه زوی زید یې په زوی ولی سره ونيو، چې خلکو به ورته زید بن محمد ویل، رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د خپلې ترور لور زینب بنت جحش (رضی الله عنها) زید (رضی الله عنه) ته په نکاح کړه، خو ډېر وخت تېر نه شو، چې د دواړو تر منځ اړیکې خرابې شوې، د هغه حکمت له امله چې الله (جل جلاله) یې اراده کړې وه، پس زید (رضی الله عنه)، زینب (رضی الله عنها) ته طلاق ورکړ او الله متعال رسول الله (صلی الله علیه وسلم) ته امر وکړ، چې له زینب (رضی الله عنها) سره نکاح وکړي؛ ترڅو چې د زوی نېونې اړوند بدعت باطل او د تل لپاره یې له منځه یوسي، د اسلام بنسټونه اوچت او د جاهلیت بنسټونه ونړېږي؛ لیکن رسول الله (صلی الله علیه وسلم) له دې څخه وېرېده، چې منافقان به ناوړه او گډې وډې خبرې پیل کړي او وایي به، چې محمد (صلی الله علیه وسلم) د خپل زوی د ښځې سره نکاح کړې، په همدې دلیل به یې له زینب (رضی الله عنها) سره نکاح ځنډوله آن تر دې، چې د الله (جل جلاله) له خوا ایتونه پرې نازل شول: ﴿وَتَخَشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطْرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطْرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ (الأحزاب: ۳۷).

ژباړه: ته له خلکو څخه وېرېدلې، په داسې حال کې چې الله رب العزت د دې زیات حقدار دی، چې ته ورڅخه وېرېږې، بیا کله چې زید (رضی الله عنه) له هغې څخه خپل حاجت پوره کړ؛ نو مونږ هغه (طلاقه شوې مېرمن) تاته په نکاح کړه، ترڅو چې مؤمنانو ته د خپلو په خوله بللو زمانو د مېرمنو په باب څه ستونزه پاتې نشي، کله چې هغوی ترې خپل حاجت پوره کړی وي، پس د الله (جل جلاله) حکم خو عملي شوی دی.

چې په دې ترتیب سره د زوی نېونې حکم، چې د جاهلیت د زمانې تقلیدي او نه پرېښودونکی رواج و؛ باطل او له منځه ولاړ. (صابوني، ۱۳۹۱ هـ، جلد دوم، ص: ۱۹۶).

درېیم- ټولنیز حکمت

د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د نکاح گانو ټولنیز حکمت د ابوبکر صدیق (رضي الله عنه) د لور عایشې (رضي الله عنها)، د عمر (رضي الله عنه) د لور حفصې (رضي الله عنها) او د قریشو د ځینو ښځو سره د نکاح څخه ښه څرگندېږي، چې په دې سره یې د دوی ټولو زېږونه لاسته راوړل او د یو بل سره لکه د رسی په شان وتړل شول.

رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د بي بي عایشې (رضي الله عنها) چې د ابوبکر صدیق (رضي الله عنه) لور وه، په نکاح کړه. ابوبکر صدیق (رضي الله عنه) د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) پر وړاندې تر ټولو عزتمن او د قدر وړ شخص وو، ابوبکر صدیق (رضي الله عنه) لومړی شخص وو، چې اسلام یې قبول کړ، خپل ځان او مال یې د الله (جل جلاله) د دین سره د مرستې او د هغه څخه د دفاع په لار کې قرباني کړ او ډول ډول تکلیفونه او کړاوونه یې د اسلام مقدس دین په لار کې وگالل.

رسول الله (صلی الله علیه وسلم) په دنیا کې د ابوبکر صدیق (رضي الله عنه) لپاره له دې څخه لویه بدله ونه موندله، پرته له دې څخه چې د ده د لور سره په نکاح کولو یې خوشحاله کړ او د دوی تر منځ د زومتوب او خسرگنۍ دوستي او خپلوي ثابته او اړیکه یې نوره هم قوي شي.

همدا ډول رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د عمر (رضي الله عنه) د لور حفصې (رضي الله عنها) سره نکاح وکړه؛ ترڅو د عمر (رض) د سترگو یخوالی شي، حضرت عمر (رضي الله عنه) د اسلام له دین سره په اخلاص لرلو، د دین په لاره کې د سرښندنو او قربانیو په ورکولو کې نومیالی او تر ټولو زړور کس و، هغه څوک و، چې الله (جل جلاله) د ده په اسلام راوړلو سره اسلام او مسلمانانو ته عزت ور په برخه کړ، همدا وو، چې رسول الله (صلی الله علیه وسلم) په دې اقدام سره حضرت عمر (رضي الله عنه) د خپل لومړي خلیفه ابوبکر صدیق (رضي الله عنه) سره برابر کړ (صابوني، ۱۳۹۱ هـ، جلد دویم، ص: ۲۳۳).

څلورم: سیاسي حکمت

رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د خلکو د محبت، مینې او هم د قومونو د ملاتړ د ترلاسه کولو لپاره د ځینو ښځو سره نکاح او واده وکړ، چې دغه کار طبعاً هغوی د ده مرستې او ملاتړ ته راوبلل، د دې مسلې د لا ښه څرگندېدلو لپاره څو بېلگې دلته رانقلوو:

۱- رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د بي بي جویریې (رضي الله عنها) سره، چې د بنو مصطلق د قبیلې د رییس لور وه، نکاح وکړ، جویریې د خپل قوم سره د مسلمانانو په بند کې راغلې وه، نوموړې غوښتل

چې فدیة ورکړي او خپل ځان ازاد کړي، رسول الله (صلی الله علیه وسلم) ته راغله، چې مالي مرسته ترې وغواړي، رسول الله (صلی الله علیه وسلم) ورته وپانديز وکړ، چې که ستا خوښه وي، ټوله فدیة به دې زه ورکړم، خو په مقابل کې به ته له ما سره نکاح کوې، جوړیې (رضي الله عنها) د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) وپانديز قبول کړ او واده یې ورسره وکړ، مسلمانانو وویل: ایا د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) قوم او خپلوان به زمور اسیران وي؟ ټول اسیران یې ازاد کړل، کله چې د بنو مصطلق د قبیلې خلکو د مسلمانانو دا سخا، ځوانمردي او لوړ اخلاق ولیدل؛ ټولو اسلام قبول کړ.

۲- د حیی ابن اخطب له لور صفیه (رضي الله عنها) سره د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) نکاح کول هم په همدې شان وه، صفیه (رضي الله عنها) د خیبر په غزا کې د مېړه له وژل کېدو وروسته د مسلمانانو په اسارت (بند) کې ولوېده او د یو مسلمان د غنیمت په برخه کې ورسېدله، د نظر څښتنانو او مشوره کوونکو وویل: دا د بني قریظه د رییس ښځه ده، یوازې د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د وینځې توب وړتیا لري، موضوع یې د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) سره د مشورې په توګه شریکه کړه؛ رسول الله (صلی الله علیه وسلم) صفیه (رضي الله عنها) راوغوښتله او هغې ته یې د دوو شیانو ترمنځ اختیار ورکړ، چې یا به یې آزادوي او واده به ورسره کوې او یا به یې آزادوي، چې بېرته خپلې کورنۍ ته لاړه شي، صفیې (رضي الله عنها) د حل لومړنۍ لاره غوره کړه، چې آزاده یې کړي او د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) مېرمن شي. چې دا هر څه د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د عظمت، لویۍ، لوړې مرتبې، او ښه چلند له امله تر سره شول، همدا وو، چې صفیې (رضي الله عنها) اسلام راوړو او د صفیې (رضي الله عنها) د اسلام راوړلو له امله یو شمېر نور خلک هم مسلمانان شول. (السجستاني، ۲۷۵هـ، جلد څلورم، ص: ۲۲).

پایله

لکه څرنګه چې د اسلام مقدس دین د راتګ څخه د مخه د زیاتو ښځو سره ودونه کول دود او رواج وو، حتی ځینو انبیاء (علیهم السلام) هم د زیاتو ښځو سره ودونه کړي وو، آن تر دې چې اسلام مقدس دین راغلو او دغه دود یې اصلاح کړ او د څلورو ښځو څخه زیاتوالی یې حرام کړ، لیکن بیا هم څوک چې د څلورو ښځو ترمنځ عدالت نه شي کولی؛ هغوی لپاره بیا لازمه او ضروري وګڼل شوه، چې د یوې ښځې سره نکاح وکړي؛ ترڅو په یوه اسلامي ټولنه کې بې عدالتي ترسره نه شي؛ دا چې په انساني ټولنو کې د ځینو علتونو پر اساس د نارینه وو په نسبت د ښځو زیاتوالی دی، د بیلګې په توګه: جنګونه او جګړې، چې زیاتره نارینه پکې مړه کیږي؛ په همدې ترتیب د مسلمه امت د نسلونو د زیاتوالي په خاطر ترڅو دښمن مقابل کې جهاد وکړي په همدې ترتیب د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د مېرمنو ګڼوالی هم د ډېرو حکمتونو پر اساس و، چې مور یې هم په خپل دغه علمي بحث کې د اړوند حکمتونو له

جملې څخه په څلورو حکمتونو لکه: تعليمي حکمت، تشريعي حکمت، ټولنيز حکمت او سياسي حکمت باندې بسنه کوو.

وړاندیزونه

- ۱- څوک چې د دوو يا زياتو ښځو ترمنځ عدالت نه شي پلي کولی، نو لازمه او ضروري ده، چې يواځې د يوې ښځې سره نکاح وکړي؛ ترڅو ژوند يې د گناهونو څخه محفوظه پاتې شي.
- ۲- د لوستونکو څخه مې دا هيله ده، چې د داسې کورنيو ښځو سره د نکاح اړيکه ټينگه کړي، چې ښکلې، مينه کوونکي او ښې زيروونکې وي، ترڅو نسلونه يې زيات او د تاسو د آخرت د صدقاتو لپاره باعث شي.
- ۳- وړاندیز کوم، چې تل د پوهو، با علمه او ښوونکو ښځو سره نکاح وکړئ، ترڅو اولادونه مو د سالمې تعليم او تربیې څخه برخمن وي.
- ۴- په همدې ترتيب هيله کوم، چې د ښځې او دوستۍ کولو پر وخت تل د بېگانه ښځو سره نکاح وکړئ، ترڅو اولادونه مو صحتمند، قوي او هوشيار وي.

اخځليکونه

قرآن کریم

- البخاري، محمد بن إسماعيل. (ب.ت). الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله صلى الله عليه وسلم وسننه وأيامه = صحيح البخاري. (ط: ۱). جلدونه: ۹. الناشر: دار طوق النجاة بيروت.
- الزُّحَيْلِيُّ، وَهْبَةُ بن مصطفى. (ب.ت) الفقه الإسلامي وأدلته. (ب.ط). جلدونه: ۱۰. الناشر: دار الفكر سوریه - دمشق.
- السجستاني. سليمان بن الأشعث. (۲۷۵هـ). سنن أبي داود. (ب.ط). جلدونه: ۴. الناشر: مكتبة العصرية. صيدا- بيروت.
- الصابوني، شيخ محمد علي. (۱۳۹۱هـ). تفسير آيات الأحكام. (ط: ۳). جلدونه: ۲. الناشر: مكتبة الغزالي دمشق. مؤسسة مناهل العرفان- بيروت.
- الصابوني، شيخ محمد علي. (۱۳۹۱هـ). روائع البيان تفسير آيات الأحكام. (ط: ۳). ژباړه: مولوي محب الله مخلص. مكتبة فريديه محله جنگي - پشاور.
- الطبراني، سليمان بن أحمد بن أيوب بن مطير اللخمي الشامي. (۳۶۰هـ). مسند الشاميين. (ط: ۱). جلدونه: ۴. الناشر: مؤسسة الرسالة بيروت.
- الطيبار، أبو محمد عبد الله بن محمد بن أحمد. (۱۴۱۳هـ). العدل في التعدد بين الزوجات. (ب.ط). الناشر: دار العاصمة شبكة الألوكة.

په پښتو معاصر شعر کې له څورېدنې خوند اخیستنې (سادېزم) څرکونه

پوهندوی گل رحمن رحمانی، بغلان پوهنتون، ادبیاتو او بشري علومو پوهنځی، پښتو ژبې او ادب څانگه.

برېښنالیک: G.rahman_rahmani@yahoo.com

لنډیز

سادېزم که څه هم د ارواپوهنې او رواني علومو اړونده اصطلاح ده، د بل له څورېدنې د خوند اخیستلو او خوښۍ تر لاسه کولو مانا لري، خو له ادبیاتو سره هم تړاو لري او په پښتو ادبیاتو، په ځانگړي ډول پښتو معاصر شعر کې یې هم بېلگې زیاتې موندل کېږي. سادېزم د جنسیت له اړخه بیا د ښځینه شاعرانو په شعر کې پیاوړی دی، ښځې په رواني لحاظ د نارینه حاکمیت پر وړاندې یو څه عقده یې دي او له بله اړخه ځان خوښي هم د هغوی د فطرت یوه برخه ده چې د مقابل لوري د څورونې له پاره خپله ښکلا او سینگار د یوې څورونکې وسیلې په توگه کاروي او له څور څخه یې خوند اخلي، خو که یې ستاینه ونه شي، ناز او ادا یې درک نه شي، بیا له مقابل لوري د غچ اخیستلو له پاره د هغه په درد ځان ته ارام ورکوي، ځکه خو د ارواپوهنې او ادبیاتو څېړونکو د یو ډول رواني ناروغۍ نوم هم ورکړی دی. له بلې خوا بیا د سادېزم بله بڼه، چې مازوڅېزم ورته وايي، په پښتو شعر کې ډېره پیاوړې ده او گڼو نارینه شاعرانو له خپل څور، درد او څورند حالت څخه خوند اخیستی دی. په ولسي-شاعری کې بیا تقریباً د دواړو بڼې سره مساوي دي، د رواني او جسمي سادېزم بېلگې په کې زیاتې موندل کېږي، په مقاله کې پر درېیو ښځینه او درېیو نارینه معاصرو شاعرانو تمرکز شوی دی.

کلیدي کلمې: خوند، سادېزم، سایکوپاتي، سادېست، شعر، مازوڅېزم، مینه

سریزه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين و على اله واصحابه اجمعين.

د هرې ټولنې ټولنيز، فکري او اقتصادي چاپيريال پر هنر او پنځونو هم اغېز لري او ورسره د شاعرانو پر فکري ليد او هنري سوژو په محتوا او بڼه هم اغېز لري. دا چې شعر او شاعر دواړه د حساسيت او درک په نازک پوښ پوښل شوي دي، دا اغېز ورباندې ژر څرگندېږي. له شک پرته چې په را وروستيو کې بيا د پښتو شعر ددغه دروني حالت او منځپانگې زياته برخه شکايت، فردي دروني دنيا انځور، ايډيالوژي،

د خپل رقیب د ناوړه حالت له غندنې خوند اخیستل او بیا د معشوقې پر وړاندې پر خپله خاکساری، خور او پرېوتې حالت ویاړ و چې په حقیقت کې د سادېزم رنگونه وو. په دې اساس ویلی شو، د دې فکري ښکاروندو له ډلې سادېزم هم یوه داسې اصطلاح ده چې تر ډېره پورې د ارواپوهنې په چاپېریال کې کارېږي او د یوې روانې ناروغۍ نوم ورکړل شوی دی، خو دا چې ارواپوهنه او ادبیات تر ډېره حده گډې اړیکې او ساحې لري، یا په بله اصطلاح ارواپوهنه او ادبیات دواړه د ټولنې په تفسیر او پېژندنه کې په گډه اساسي ونډه لري؛ نو سادېزم اصطلاح هم د دې وړ وگرځېده چې په ادبیاتو کې وڅېړل شي، ځکه چې د ادبیاتو او ارواپوهنې د ژورو اړیکو په رڼا کې سادېزم هم یوازې تر ارواپوهنې پورې محدود نه شي پاتې کېدلی. پښتو معاصر شعر د شلمې زېږدیزې پېړۍ په پیلیزه کې، چې افغانستان د علم او ادب بڼه تازه له انګلیسي نیواک څخه د ازادۍ ورمې حس کولې، د سراج الاخبار او نورو تازه پیل شوو خپرونو له چاپ سره، چې په لسه او بره پښتونخوا کې د مبارزو فرهنگیانو پر مټ د لوستونکو تر گوتو رسېدې، پیل شو.

د موضوع د نوعیت په لحاظ یې د روان ژوند بېلابېل اړخونه را ونغاړل، ټولنیز رنگ ورباندې غالب شو، په دې رنگونو کې یو هم د دې شعر د معشوقې څېره وه چې د پخوا په خلاف د پخواني سانسور او ابهام له شالونو یو څه مخ لوڅې شوه او د خپل ښایست غرور یې څرګند کړ. له بله اړخه د پښتنو د ژوند سیمه له مودو راهیسې د جگړو، درد، محرومیتونو او د ناوړه دودونو د زغملو سیمه ده چې انعکاس یې په هر مهال کې را څرګند شوی دی. په دې مقاله کې د سادېزم او مازوخېزم په هېنداره کې د همدې انعکاس او تصویر سپړنه شوې ده چې دواړو ته په معاصرو بېلگو کې کتنه شوې ده.

موخې

الف: اساسي موخې

د ادبیاتو په درشل کې د سادېزم پېژندنه

په پښتو شعر کې د سادېزم د نوعیت او ورسره د اړیکې څېړل

د شعر، سادېزم او مازوخېزم درې اړخیز تړاو څرګندول

ب: فرعي موخې

۱. د سادېستي شاعرانو ځانگړنې موندل

۲. د سادېزم چاپېریال موندل

۳. د پښتو ژبو شاعرانو رواني اړخونه څرګندول

کړنلاره

په دې څېړنه کې د څېړنې له تشریحي - پرتلیزې روش څخه کار اخیستل شوی دی.

تېرو آثارو ته کتنه

د څېړنې هره مو ضوع د یوې اړتیا او انگیزې پر بنسټ غوره کېږي او زما د دې هڅې پر مهال هم راسره دا انگیزه موجوده وه، ځکه چې د مو ضوع غوره کولو پر مهال مې په پښتو ژبه او بیا په ځانگړي ډول ادبیاتو کې پلټنه پیل کړه، په دې اړه مې زیات څه ونه موندل، یوازې د پښتو ارواپوهنیزو مقالو په لړ کې ځینې محدودې لیکنې مخې ته راغلې چې له دې ډلې د میوند شینواري یو دوې لنډې لیکنې او نورو وېبپاڼو کې د سادېزم د اصطلاحي شرحې په تړاو د محدودو پراگرافونو په کچه متنونونه موجود وو. البته د ادبیاتو او ارواپوهنې د تړاو په باب د زیارکنې څېړونکي استاد محمد اکبر کرگر مستقل اثار موجود دي، خو د سادېزم اړوند په کې څه نه و؛ نو ځکه به تر یوې کچې زما دا ادعا بې ځایه نه وي چې دا مقاله په پښتو شعر کې د سادېزم او د سادېزم د یوې بلې بڼې (مازوڅېزم) د مطرح کولو لومړنۍ څېړنیزه هڅه وي. ددې اصطلاح پښتو بدیل یوازې په یوه یا منفرد کلمه گران دی، ځینو ورته د بل څوړونه بدیل راوړی چې مناسب نه دی، ځکه چې دلته په اصطلاحي مانا کې د بل له څوړونې ځان ته د ارام او سکون حاصلول مطرح دي، یا لږ تر لږه کله کله داسې ښېرا وي چې له قبلېدو سره یې شخص ارام او هغه عقده وسپړل شي، چې د مقابل یا یوه بل لوري په بد حالت سره مشاهده کېږي، که څه هم د انسانیت او بشري خواخوږۍ له مخې دا مناسبه چاره نه ده او د اسلامي اخلاقو له مخې یو مسلمان باید هېڅ وخت د بل پر څوړېدو خوښ نه شي، خو لکه وړاندې مو چې ورته د ناروغۍ نوم ورکړی، نو ویلی شو چې کله کله په ناروغیو کې د ناروغ دخالت د هغه په لاس کې نه وي او ناروغي خپله بده او د انسان ترحم وړ حالت دی. نامتو ولسي شاعر شفیع الله بابرزی په خپل یوه شعر کې وایي:

په ما راغلې دغه ورځ دې خدای په تا راولي
چې ماشومان دې خپر تورخم ته په ژړا راولي
رقیبه ته به په ژړا شې نن چې ما ژړوې
خدای به زما د وطن پیغلې په خندا راولي
زما په شان دې مېنه وړانه شه په خپل وطن کې
چې در په در دې مساپر کله په شا راولي

(بابرزی، ۱۳۸۲، ص، ۷)

په پورتنیو بیتونو کې یو ټولنیز درد، نښرا او د گاونډي هېواد په اړه د شاعر داسې حالت نغښتی دی چې د بدې ورځې په لیدو یې د هغه حالت بېرته ښه والي او تسکین ته راگرځي، یا په بله اصطلاح هغه حالت ته له راتلو یې خوند اخلي چې په ده تېر شوی دی. د سادېزم په اړه په شوو څېړنو کې راغلي چې یوازې د خوند اخیستلو په موخه نورو ته د کلامي او جسمي زیان رسولو میل او قصد سادېزم بلل کېږي.

هغه څوک چې په دې ناروغۍ مبتلا وي، سادیستیک بلل کېږي، له خپل ځان سره قصدي ناوړه چلند ډېر له خوښۍ ډک گڼي، حتی د نورو له شکنجه کولو، عذاب، رنج او پرېښانۍ څخه خوند اخلي. د دې ناروغۍ قربانیان داسې نا اشنا کسان دي چې د عمر، ظاهري ښې او یا دندې په لحاظ گډې ځانگړنې لري. د سادېزم هیجان د درد زغملو او ځان قربانولو سره تړلی دی. د بل له سپکاوې او رټنې څخه په هر حالت کې رضایت لري. شاعره موسکا مایار پر دې د مین له در په درد حالت ځکه اخوند اخلي چې دې ته د خندلو گناه یې کړې ده:

ما ته دې خندل اوس د خندا ښه یې
داسې در په در او یک تنها ښه یې
لاړې قرباني د یوې موسکا شولې
اوس له کلي لـري په صحرا ښه یې

(مایار، ۱۳۸۸، ص، ۷۶)

جنسي سادېزم بیا ډول ډول گډوډي ده، چې په سبب یې له خپلو قربانیانو څخه د هغوی د وېرولو، وحشت، سپکاوې، زخمي کولو او حتی مرگ څخه د جنسي رضایت او قدرت ځواک خپلوي، البته دا په رواني دایره یا خبرو کې وي، په عملي ډگر کې ډېر نه پېښېږي او عملي ډگر یې بیا جنایي چلند او الگوگاني دي چې د قتل انگیزه یا هم له مرگه وروسته د غچ روحیه په کې وي، خو سادېزم او جنایي پېښې یو له بل سره توپیر لری.

دا خلک ولې انتظار د هغه ورځې کوي
چې پاچا مړ وي او وزیر په زولنو تړلی
(مایار، ۱۳۸۸، ص، ۷۲)

سادېست شخص کومې ځانگړنې لري؟ سادېست هغه څوک دی چې د نورو د سپکاوي او څوړولو روحیه لري، نورو ته د اوږد مهال له پاره خپل ظالمانه او سپکوونکی چلند ښکاره کوي، په لوی لاس نورو ته جسمي، جنسي یا رواني درد ورکوي، خو له دې لارې ځواک، تسلط او خوند حاصل کړي.

د ژوند د سیند هره څپه یې په هنر ماتوي
دا یې جزا ده چې له ما سره نظر ماتوي
زما یې څه که له دېواله که له غرونو غورځي
زما بېلتون روغ لېونی کړ ځکه سر ماتوي
(مایار، ۱۳۸۸، ص، ۴۸)

په سادېستي کړنو کې یوه لویه موخه جنسي تحریک او رضایت دی، خو کله کله بیا غیر جنسي اړخ هم لري، مثلاً یو څوک په خپل کاري محل کې سادېست وي، سادېستي کړنې تر سره کوي، خو له خپل ظلم څخه کوم جنسي رضایت نه حاصلوي. په یوه وېشنه کې سادېستان درې ډلې راغلي دي.

سریالي یادېستان: د مطالعاتو پر بنسټ یو طبیعي فرد له فیزیولوژیکي نظره د ودې مناسبو شرایطو ته په پام سره کېدای شي چې په یوه سریالي یادېست تبدیل شي، چې احتمالاً دغه شرایط د عصبي مسیر په وده کې د انحراف په خاطر دی. اکثره فلم او سریال جوړونکي یو شمېر داسې کرکټرونه صحنې ته راوړي چې ځان څوړونه او نورو ته زیان رسونه یې عادت وي او له دې تقلید څخه یو لیدونکی هم په عملي ډول دا ځانگړنې خپلوي.

چې په ما مینېدې، څه اوس گرځه لېونی
چې په ځان نه پوهېدې، څه اوس گرځه لېونی
سودايي راپسې گرځه د هجران د تورو شپو
په سپین مخ مې نقابونه دي د زلفو د لوگو
نه شي نه شي ما لیدی، څه اوس گرځه لېونی
چې په ځان نه پوهېدې، څه اوس گرځه لېونی
(مایار، ۱۳۸۸، ص، ۷۴)

تبريگر ساديست: دا ډول فرد د روحي درد او رنځ د رامنځته کولو له لارې جسمي او جنسي رضایت ته ځان رسوي. د تاوتریخوالي کچې لوړېدنه معمولاً له پارېدنې او تحریک سره تړاو لري. دا ډول افراد فرصت طلبه دي، غالباً انسان تېستونه او ناڅاپي بریدونه کوي. خپل تخیلات په سمبولیکه بڼه یا هم اسارت او شکنجې سره پالي، جنجالي او جرمي کیفیت ور په برخه کوي. په یوه لنډۍ کې راځي:

په ما دې وکړل په تا وشه
په کور دې راشه بې بارانه سېلابونه
(یوسفی، 1387، ص. ۲۴)

خو په ځینو لنډیو کې بیا د معشوقې مهربانه څېره هم را څرگنده شوې ده، دا چې ښایست یو امتیاز دی، خو کله کله مقابل لوری ځوروي او ښکلې چې دا درک کوي او بیا پر معشوق د ترحم لار ونیسي، نو سادیستیک جبران ورته ویلی شو

چې په ښایست مې خپه کېږي
نور به د ځمکې خوب کوم چې ژپه شمه
(کرگر، ۱۳۹۷، ص. ۶۰)

انټرنېټي سادېزم: په ننني عصر کې د معلوماتي ټکنالوژۍ په پراختیا سره خواله شبکو ته هم د دا ډول کسانو لاس رسې زیات شوي دي، دوی په انټرنټ کې خپل گواښوونکي، سپکوونکي او نا اشنا فعالیتونه خپروي، دوی ټولنیز او اخلاقي معیارونه تر پښو لاندې کوي، پر توکم، جنسیت، سیاسي او مذهبي لیدلورو بریدونه کوي. دا نظرونه کله کله مړه شوي افراد او د هغوی کورنۍ مسخره کوي، یا هم قربانیان او د هغوی کورنۍ گواښي، موخه یې د وېرې او ډار ایجاد دی او غواړي یو قرباني بیا ځلي وپاروي او سادېست فرد ورڅخه دویم ځلي خوند واخلي.

سادېست شاعر کله کله درد او رنځ پر یو بیرونی کس نه لوروي، په خپل ځان کې د پټ محرک او حتی کله کله خپل زړه له ځور څخه هم خوند اخلي او د میتوب پیغور ورکوي. د څېړونکي مصطفی سالک په قول چې هر شاعر په خپل فطرت کې یو ایډیال همزاد یا همزولی لري او ډېر ځله له همدې همزاد سره، چې ده ځانگړی نوم ورکړی وي، خبرې کوي. هغه د شعر په باب خپل څېړنیز اثر (سیند په سپی) کې لیکي: «د همزاد یا همزولي ښاپېری په اړه په افسانو کې ډېرې خبرې راغلي دي، په اردو او فارسي

شاعری کې دغه همزولې بڼا پېری ته همزاد وایي، د هندويزم فعالان هم همزاد تاییدوي او وایي چې همزاد نه ملگري، بلکې داسې به ووایو چې دغه افسانوي ارزښت ته یې د تناسخ رنگ ورکړی دی» (۳۶:۶)

په سادېزم کې هم کله شاعر د همدغه همزاد له درد څخه خوندي اخلی. په یوه لنډۍ کې راځي:

زړگيه ښه يې چې کړېږي
ښکلو له چا سره تر سره کړل لوظونه
(یوسفی، ۱۳۸۷، ص. ۷۷)

له سادېزم سره یوه بله تړلې اصطلاح سایکوپاتي ده، سادیستي د یوه انسان د ماشومتوب په دروان پورې هم اړه لري او په لویوالي کې راڅرگندېږي، دا ډول انسانان د عمر له ډېرېدو سره سایکوپاتي شخصیت خپلوي، د سایکوپاتي مانا اجتماعي ضد شخصیت لري، یانې داسې یو شخص چې د پښېمانۍ حس ونه لري او دا احساس ورسره نه وي، چې د نورو افرادو انسانیت ته ځواب ورکړي. د دا ډول شخصیت نورې ځانگړنې دا دي چې دروغ وایي، پارول کېږي، پښېمانۍ نه څرگندوي، له نورو سره د دوستانه اړیکو په جوړولو کې د شرم او گناه احساس کوي، د ټولنیزو نورمونو ضد وي، ځانگړنې یې د زنجیري قاتانو سره ورته والی لري.

پرېږده چې گرځي در په در دا لېونیان د کلي
د زلفو ول ول کې مې زانگي عاشقان د کلي
چا چې غوښتل اوس دوی همداسې څورېدلي ښه دي
د مینې رنځ کې دې کړېږي ټول ځوانان د کلي
(مایار، ۱۳۸۸، ص. ۸۸)

له دې مفهوم څخه اوس په جزایي طبي چارو او جنایي ارواپوهنه کې هم په پراخه کچه گټه اخیستل کېږي، خو د ښو د تعدد یا زیاتوالي له اړخه ورباندې ښکې هم شته دي، ځکه چې دوی ورځنۍ معمولي ژوند نه لري او هره شېبه بدلېدونکي وي. هغه شاعر چې په ماشومتوب کې یې درد او ځور لیدلی وي، یا د خوښۍ کوم خواږه احساس او تصویر یې په شعور کې ځاله کړې وي، دا کیفیت د هغه د شاعری او هنر په یوه پړاو کې خامخا ځان را څرگندوي، چې یو اړخ یې سادېزم او مازوڅېزم وي.

اجمل پسرلی د جمالیاتو په اړه یوه بحث کې وایي: د ارواپوهنې له مخې دا هم ممکنه ده چې تر پنځه کلنۍ یا حتی تر لس کلنۍ پورې که له یو چا سره یو چاغ یا ډنگر بد چلند کړی وي، بیا ټول عمر ښایي همدغه ډول خلک بد وایسوي، برعکس که چا ښه کړي وي، هغه ټول عمر ښه ورته ښکاره شي. دغه احساس په ځینو کې د لومړۍ ځوانۍ په وخت کې را ټوکېږي، په تېره بیا که چېرې څوک د چا خوبښ شي او هغه تر لاسه نه کړي، نو نور عمر ممکن دا کس په همدغه ډول ښایست پسې وگرځي (پسرلی، ۱۳۹۷، ص. ۲۷).

مازوخېزم او شعر

له سادېزم سره یوه بله تړلې رواني موضوع هم د مازوخېزم په نامه یادېږي، چې په عمل کې د سادېزم یوه بڼه ده، خو د نوعیت په لحاظ بیا توپیر لري، په دې مانا چې مازوخېزم هم د سادېزم یو بل اړخ دی. یو سادېستیک فرد د نورو له ازار او ځورونې څخه خوند اخلي، خو پر مازوخېزم باندې مبتلا کس له هغه عذاب او شکنجې څخه خوند اخلي، چې ځان ته یې ورکوي. شاعر وسیم مومند وایي:

دا ستا د عشق په سرو لمبو کې سوځېدلی ښه يم
 دا ستا د مینې افسانو کې ځورېدلی ښه يم
 دا ستاد سترگو د بانو د نيزو زور چې نه و
 دا د خواږه زړگي په وینو لمبېدلی ښه يم
 پرهر پرهر مې شو بدن د محبت پټۍ ته
 پټۍ ونه شوه زه همداسې کړېدلی ښه يم
 (مومند، ۱۴۰۰، ص. ۶۲)

فروید مازوخېزم د منفعلانه رنځ په مانا کاروي او سادېزم د جسماني او رواني رنځ مانا بولي او په دې باور دی چې سادېزم د ښځو ځانگړنه ده، خو په نارینه افرادو کې هم وجود لري. مازوخېزم بیا بل ته له ازار رسولو پر ځای له ځان ازارونې څخه خوند اخیستنه ده.

په پښتو شاعری کې د حمید بابا ډېرې غزلې او د شعرونو نورې بڼې له داسې سوز او گداز نه ډکې دي، خو دا هغه ترخه دي چې د کړاو او رواني درد په خوا کې یو ډول خوند هم لري. شاعر پرې ځانته عذاب ورکوي او یوه مازوخېستي عملیه پر مخ بیایي یانې ځان ته له خونده ډک عذاب ورکوي. (کرگر، ۱۳۹۷، ص. ۶۲)

د مجازي فضا ډلې د راپور له مخې، هغه کسان چې په دې ډول انحراف باندې مبتلا دي، په ډېره لوړه کچه دا تمایل لري چې په کومه وسیله ځان ته ازار ورکوي او یا په نورو خپل ځان وځوروي. د دا ډول ناروغانو کامیابي له زجر او ازار پرته په بله لاره نه حاصلېږي. مازوخېزم په درې ډوله دی:

الف: رواني مازوخېزم

رواني مازوخېزم داسې رواني حالت دی چې د خلکو په عادي ژوند کې هم لیدل کېږي. ځینې افراد په ژوند کې ځان له هر لحاظه د خپل محبوب فرد مخې ته وړاندې کوي او هر ډول هغه څوړ چې له مقابل لوري ورباندې عملي کېږي؛ زغمي یې بلکې په خوښۍ یې زغمي. که چېرته د دوی اړیکې له پولې واوړي، د ارباب او غلام بڼه پیدا کړي او له دواړو خواوو څخه یو یې په هغه کچه چې غلام د خپل ځان اطاعت او متابعت کوي، په بنده وار ډول د مقابل لوري غوښتنې مني. که چېرته څوک په داسې حالت کې وي، نو ویلی شو چې په رواني مازوخېزم مبتلا شوی دی. ولسي شاعر بابرزی وايي:

غمونه ښه دي خوشحالی سره مې نه لگېږي
په شاپو گرځم ابادۍ سره مې نه لگېږي
د لېونو مې دا شکېدلي گړېوانونه خوښ دي
خلکو د ښکلو د یاری سره مې نه لگېږي
(بابرزی، ۱۳۸۲، ص. ۱۱۱)

په رواني مازوخېزم اخته کس تر هغو پورې نا ارامه وي، څو پورې یې چې له مقابل لوري بدې خبرې او ښکنځل نه وي اورېدلي یا یې سپکاوی نه وي شوی. گټې ځوانې او تحصیل کړې یا ځواکمنې ښځې چې له ډېرو ناوړه نارینه وو سره واده کوي، په رواني مازوخېزم مبتلا دي.

ب: احساساتي مازوخېزم

په مازوخېزم ځینې اخته کسان چې معمولاً ناپوه او نالوستي دي، د خپل انحراف له ښکاره کېدو څخه ډډه کوي او خپل درون ته پناه وړي. دا افراد کوښښ کوي چې د مازوخېزم د بېلابېلو صحنو په کارلو سره خپل غیر عادي تمایلات د فکر او خیال له لارې څرگند کړي. دا ډول کسان احساساتي مازوخېستان بلل کېږي. د زهرکدي شاعر سعید شینواری وايي:

زیارت یې کړمه نجونې را روانې دي قاضي
 په دار مې کړه زما معاملې وړانې دي قاضي
 تعمیل د حکم سمه ده کوم کلی پرېدم خو
 دا څه راپسې شاته ژړاگانې دي قاضي
 (سالک، ۱۳۹۶، ص. ۳۲)

ج: فیززیولوژیک مازوخېزم

دا د مازوخېزم تر ټولو واقعي او غښتلې بڼه ده، داسې یو حالت دی چې انسان اړیاسي، څو درد او رنځ له احساس څخه خوند اخلي او خپل بدن په ډېره خوښۍ سره د درد، رنځ او عذاب په گوتو ورکړي. پر دې مازوخېزم مبتلیان تر نورو دوو بڼو زیات دي، له ځینو بدن څورونو لکه شکنجه، د څرمې او غوښې څپړولو او یا هم د خپل بدن له سولو څخه خوند اخلي او دا چې د درملنې له پاره یې بیا اقدام نه کوي، په همدې سبب کله کله له مرگ سره مخامخ کېږي.

خور اشنا ټوپک ته لاس کړه نښه ونیسه په ما
 دې وطن کې نور څه نشته ته به ما ولې زه تا
 ستا به سترگه څه پخه شي، زما سترې ژوند به ختم
 په ماشه دې گوتې کېږده گرانه ما نه کړې خطا
 ته زما په زړه وار وکه زه به ستا په زړگي ډزې
 سترگې پټې کړه جانانه زړه به نه سیزو په چا
 (بابرزی، ۱۳۸۲، ص. ۵۵)

په دې کې شک نشته چې د پښتو شاعری پر یوه زیاته برخه د ناهیلۍ سیوری پروت دی چې یو لامل یې هم د پښتنو د هستوگنې سیمې نارامي، ټولنیز ناسم وضعیت، کولتوري محدودیتونه، ناسم دودونه او نورې ناخوالې دي، همدا چاره ددې لامل شول چې په شعر او هنر کې یې هم سادېستیک او مازوخیستي اړخونه د وخت په تېرېدو پیاوړي شي. تر کومه پورې چې د پښتو معاصر شعر کې د سادېزم د څرکونو یا بېلگو خبره کېږي؛ نو دا تر ډېره پورې د کره کتنې له لیدلوري د یوې ادبي بنایست په توگه مطرح کېدلی شي، حال دا چې په ارواپوهنه کې بیا ناروغي ده، په سیاسي اړخ کې هم رهنسې لري چې جنایي رنګ خپلوي، په همدې ډول مازوخېزم بیا له ارواپوهنیز نظره د ادیب پر عقده ولاړه

ستونزه ده چې په ځان ازارونه تفسیرېدای شي او کوم شاعران چې د سادېزم پر ځای د مازوخبزم دنیا کې څورېږي، تر لومړیو دا غوره والی لري چې د بل څورنې په ځای ځان څورونې ته ارزښت ورکوي، په دوی کې د قربانۍ او زغم حس پیاوړی وي. په دې اړه راغلي بېلگو کې هم د قوت او ژور اغېز دا ټکی موندلی شو.

وړاندیزونه

۱- هر شاعر رسالت لري چې ټولنې او وگړو ته هیله ورکړي، ناهیلی گناه ده او ټولنه له خپلو ارمانونو شاته کوي، باید تل د هیلو استازی وی.

۲- خلک شاعر ته د لارښوود او بنایستونو د استازي په سترگه گوري، اړینه ده چې شاعر د درد سپرنې پر ځای د ټکور، ژوند ښکلي کولو او له ژوند سره د خلکو د تړاو پیاوړي کولو له پاره په شعر کې پام وکړي.

پایله

سادېزم یا د بل له ازارونې خوند اخیستل په اوسني پښتو شعر کې دخپله موضوع ده، د پښتو ادب تاریخ د نورو دورو په شعرونو کې یې هم بېلگې شته دي، خو د مازوخبزم په پرتله کمې دي، دا د پښتنو له هغه طبیعت سره نغښتی ارزښت دی چې په خپل ځان یې بد لورېږي، زغمې یې، خو نه غواړي نورو ته زیان ورسوي، بد ورپسې ووايي، په بده ورځ یې خوښي څرگنده کړي، ښایي دا پښتو متل هم ددې ارزښت یو انځور وي چې وایي «مېړه مړ کړه مېړانه یې مه وژنه»، البته کله چې د شعر خبره راځي بیا نو د شاعر په فردي دنیا کې ځینې شېبې داسې دي چې د یوه حساس زړه او فطرت انځورگري په کې حتمي ده. په همدې اساس په ولسي شاعرۍ، ځوانه شاعرۍ په ځانگړي ډول د ښځینه شاعرانو په شعر کې د سادېزم بېلگې زیاتې دي، خو د نارینه شاعرانو په شعر کې بیا د مازوخبزم اړخ پیاوړی دی، دا ځکه چې پښتون نارینه که هر څنگه وي بیا هم یوازې په ځان کې سوځي او ځان ته د خپل برخلیک سزا ورکوي. د نظمي ژارونو له اړخه بیا لومړی غزل ددې دواړو محورونو روښانه هېنداره ده، اوږده سپین شعرونه او نظمونه په دویم قدم کې دي چې د مقالې د اوږد والي په سبب یې بېلگې رانه وړل شوي.

مأخذونه

- بابرزی، شفیع الله. (۱۳۸۲ لمريز). د خپمې سيوري ته. پېښور: دانش خپرندويه ټولنه.
- پسرلی، اجمل. (۱۳۹۷ لمريز). ښکلا د خوشحال پښه غزل کې. کابل: علومو اکاډمي او کابل پوهنتون - ادبياتو پوهنځی.
- سالک، مصطفی. (۱۳۹۶ لمريز). سيند په سپی کې. کابل: دانش خپرندويه ټولنه.
- شينواری، سعيد. (۱۳۹۸ لمريز). زهرکده. جلال اباد: ميهن خپرندويه ټولنه.
- کرگر، اکبر. (۱۳۹۷ لمريز). پښتو شعر او تېر ارمان. جلال اباد: هاشمي خپرندويه ټولنه.
- مايار، موسکا. (۱۳۸۸ لمريز). لفظونه انځورنه. (غورچان، د همت په زيار) جلال اباد: شهباز خپرندويه ټولنه.
- مومند، وسيم. (۱۴۰۰ لمريز). واورينه. بغلان: بغلان ادبي بهير.
- يوسفی، همایون. (۱۳۸۷ لمريز). لنډی او ژوند. پېښور: خيبر کتاب پلورنځی.

خرافات، کوډې او له نا پوهۍ سره تړلي نور ناوړه دودونه

پوهندوی محمد ولید اسحق زی، شیخ زاید پوهنتون، شرعیاتو پوهنځی، اسلامي ثقافت خانګه.

برېښنالیک: walid.ishaqzai2008@gmail.com

لنډیز

خرنګه چې زما د څېړنې مو ضوع ډېره پراخه ده؛ نو په دې ترتیب غواړم؛ هغه څه چې د خرافاتو، کوډو او داسې نورو ناوړه دودونو په اړه اړین او مهم دي، په اړه یې معلومات وړاندې کړم. لومړی - له شک پرته چې کوډې (سحر) د هغه پټو او بدو چارو څخه دي، چې له پخوا څخه په انساني ټولنو کې موجود وو، ساحرانو به د فساد له پاره په ټولنو کې د سحر او جادو څخه کار اخیستو، حتی په اسلامي ټولنو کې به یې هم د مختلفو لاملونو له کبله د کوډو او جادو څخه کار اخیسته. دویم - ناپوهي او جهالت: ځینې مسلمانان د ناپوهۍ له امله کوډو او جادو ته مخه کوي؛ ځکه دوی گمان کوي، چې سحر په دین کې هېڅ ډول زیان او کمی نه رامنځته کوي. درېیم - د مال لاسته راوړل: ځینو فاسدو انسانانو سحر او جادو د عوامو او کمزورو خلکو څخه د مال د لاس ته راوړلو په خاطر حرفه او کسب گرځولی دی.

څلورم — دا چې قرآن کریم او نبوي سنت د عقایدو په باب کې د توحید په عقیده باندې ډېر سخت تأکید کوي او د الله (جل جلاله) د ذات سره د هر ډول شرک څخه د ځان ساتلو کلک امر کوي، لکه خرنګه چې الله رب العزت هم په قرآن عظیم الشان کې داسې فرمایلي:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ۴۸).

ژباړه: له شک پرته الله تعالی نه بښي دا خبره چې د هغه سره دې شرک وکړل شي او بښنه کوي د دې نه پرته (د نورو گناهونو) چې چاته وغواړي.

پنځم — په همدې ترتیب کوډې (جادو) هم د الهي توحید سره منافي او خلاف یو شیطاني علم دی، چې په قرآن کریم، مبارکو احادیثو او د فقهاؤ په کتابونو کې ترې سخته منع راغلې ده او حتی چې الله رب العزت د کوډو (سحر) علم ته کفر ویلي دي.

کلیدي کلمې: جادو، حوادث او واقعات، سحر، شیطاني وسوسې، غافل انسانان.

سرېزه

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين و على اله و اصحابه اجمعين وبعد: قال الله تعالى، أعوذ بالله من الشيطان الرجيم، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْتَنِبٌ﴾ (الذاريات: ۵۲).

سحر يوه اړينه موضوع ده، چې له ډېر پخوا څخه د ټولنو مختلف ډول خلک په دې خطرناک عمل کې مشغول او دغه عمل ترسره کوي. د دغه عمل اجراء کول ځان له پاره حلال او جائز گڼي او په مختلفو طريقو سره د جادو (سحر) دغه ناوړه عمل سرته رسوي، چې بيا په پايله کې د خپل تر سره شوي کار او

عمل پر اساس د خلکو او قومونو ترمنځ دښمني، بغض، عداوت او لرې والی راوړي او دغه مظلوم او بې خبره خلک د کفر او شرک په لویه تباهی او گمراهی کې واچوي؛ لیکن په حقیقت کې کوډې یو حرام عمل دی، چې الله تعالی او رسول الله (صلی الله علیه وسلم) یې په بهترینو نصوصو سره بدي بیان کړې وه او دغه نقطه یې ثابته کړې، چې څوک دغه حرام او ناروا کار او عمل تر سره کوي او ورباندې عقیده کوي، هغوی کافران او د شیطانانو ملگري دي او په آخرت کې به د هغوی ډېر بد ځای وي.

موخې

- ۱- د سحر او جادو چې یوه ناوړه ټولنیزه پدیده ده، حقیقي زیانونه پېژندل
- ۲- په مسلمانان ټولنه کې ډېری غافل او عاجز مسلمانان د ساحرانو او جادوگرانو له خوا درېدل کيږي؛ د دوی له شومو موخو څخه خلک ژغورل او د دغه کړنو پر وړاندې د عامه پوهاوي کچه لوړول
- ۳- ساحران او جادوگران په خپلو شیطاني خبرو او کارونو سره خلک په تعجب کې اچوي، د دوی د مکر او چلونو اړوند تحقیق او تحلیل کول په تړاو یې عامو خلکو ته وضاحت ورکول
- ۴- د ساحر او جادوگر بده او ناوړه څېره ټولنې ته کما حقه ورپېژندل

کړنلاره او د کار توکي

دغه یوه کتابتوني مقاله ده؛ نو په پیل کې مې د هرې موخې د څېړنې په موخه د الله تعالی سپیڅلي کتاب قرآن کریم ته مراجعه کړې ده؛ وروسته مې د بشريت ستر لارښود حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) په سپیڅلو روایاتو کې د اساس لټون کړی دی، په همدې ترتیب د څېړنې په اوږدو کې مې د فقهاوو مستندو، معتمدو او د اعتبار وړ مأخذونو ته هم مراجعه کړې ده. پاتې دې نه وي، چې د څېړنې د نورو مأخذونو او مراجعو تر څنگ د کمپیوټري کتابتون او نورو ټولنیزو شبکو او معلوماتو څخه هم گټه اخیستې ده، چې د دې څېړنې په بشپړولو کې اړین او ضروري وو.

د لیکنې په دې برخه کې ټولنیز و ضعیت او موجوده حالاتو ته په کتو غواړم، چې نوموړې موخې په تفصیل سره په مستندو دلایلو روښانه کړم.

وړاندې له دې چې په اصل موخو باندې رڼا واچوم، غواړم چې د سحر لغوي او اصطلاحی معنا وڅېړم.

الف - د سحر لغوي پېژندنه: سحر چې جمع یې أسحار او سحور راځي، د "س" په کسرې او د "ح" په سکون سره مصدر د سحر یا سحر په فتحه د عین سره ذکر شوې (أزهري، ۱۲۰۵هـ، ج ۱۱، ص: ۵۱۴).

پس د موضوع سره سم به یې په لاندې توگه یادونه وکړو.

۱- كُلُّ مَا لَطْفٌ مَأْخُذٌ وَدَقٌّ (أزهري، ۱۲۰۵هـ، ج ۱۱، ص: ۵۱۴).

ژباړه: د هر هغه څه چې بنسټ یې نرم او دقیق وي.

ب - د سحر اصطلاحی تعریف

د سحر کلمه قرآن کریم کې په ډېرو ځایونو کې راغلې ده او په مختلفو معناگانو باندې یې اطلاق کېږي، لکه خرنگه چې امام راغب اصفهاني (رحمة الله عليه) په خپل کتاب مفردات الفاظ القرآن کې ویلي دي.

دهوکه او خیالات، چې هېڅ حقیقت ونه لري، لکه هر هغه څه چې ساحران او جادوگران یې د خلکو د سترگو پټولو په خاطر کوي او یا د خپل لاس د سپکوالي یا چالاکی سره کوي او یا هم په مختلفو چالاکو او هوسیارو خبرو سره اوریدونکي (سامعین) ځانته جلبوي؛ لکه دغه قول د الله تعالیٰ چې فرمایي:

﴿سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ﴾ (الأعراف: ۱۱۶).

ژباړه: نو جادو یې وکړ د خلکو په سترگو او ویرول دوی دا خلک او راتله وکړه دوی په جادو لویې سره.

د سحر په تعریف کې د علماوو اختلاف او لامل یې

هر کله چې مور تفاسيرو، أحداثیو او د عقیدې کتابونو او داسې نورو ته رجوع کوو، بیا نو مور د کوډو (سحر) له پاره مختلف تعریفات لاس ته راوړو او هر عالم د خپل مذهب پر اساس د سحر په باره کې اختلاف نظر لري.

ځینې علماء په دې عقیده دي، چې سحر حقیقت لري، ځینې بیا په دې عقیده دي، چې سحر یواځې یو چل او دوکه ده، هېڅ حقیقت نه لري، ځینې نور بیا په دې عقیده دي، چې سحر یو د عادت څخه خلاف امر دی او ځینې نور بیا د دې قول برعکس دي.

دلته مختصراً د سحر له پاره د علماوو وړاندې شویو تعریفونو ته راځو:

۱- د بدر الدین العيني (رحمة الله عليه) تعریف

(أمر خارق للعادة صادر عن نفس شريرة لا يتعدّر معارضة) (عيني، ۸۵۵هـ، ج ۱، ص: ۱۹۱).

ژباړه: سحر د یوه خارق العاده امر څخه عبارت دی، چې د یو شریر نفس څخه صادرېږي او مقابله ورسره هېڅ ډول نقص او زیان نه رسوي. ذکر شوی تعریف جمهورو علماوو غوره گڼلی دی.

۲- د امام رازي (رحمة الله عليه) تعریف

(كل أمرٍ يخفى سببه ويتخيل على غير حقيقته ويَجري مجرى التَّمويه والخداع) (رازي، ۶۰۶هـ، ج ۳، ص: ۶۱۹).

ژباړه: هر هغه امر چې سبب یې خفي او پټ وي یا داسې خیال وي، چې حقیقت یې تغیر کړی وي او د مکر او فریب پر ځای باندې جاري کېږي.

د کوډو تاریخ ته لنډه کتنه

ډېرو علماوو چې د کوډو د تاریخ په اړه څېړنې او پلټنې کړي دي، باور لري چې د کوډو تاریخ د انسان د پیدایښت سره تړاو لري او استدلال یې هماغه تصویرونه او لیکنې دي، چې د انسانانو څخه په لرغونو قبرونو او کنډوالو کې پیدا شوي دي. خو مور یوازې دغه دلایلو باندې باور نه کوو؛ ځکه په دغه دلایلو کې شک او تردید موجود دی. د انسان تاریخچه چې پنځه زره کاله وړاندې سره تړاو لري، حالاً کې چې زموږ معلومات د هغه په اړه ډېر لږ دي، له دې امله موږ پرې تکیه نه شو کولای.

د پورتنۍ واقعیت تایید په هکله الله تعالی فرمایلي دي: ﴿كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ﴾ (الذاریات: ۵۲).

ژباړه: همداسې ده؛ له دوی څخه مخکې کوم رسول نه دی راغلی؛ مگر هغوی به ورته ویل: چې دا ساحر او لېونی دی.

د قرآن عظیم الشان دغه آیت شریف په عموم کې بیانوي، چې ټولو ملتونو خپلو پیغمبرانو سره ظالمانه عمل تر سره کړی او هغوی ته یې ساحران او لیونیان ویلي دي او له دې څخه معلومېږي، چې ټولو ملتونو سحر پېژانده.

اوس راځو هغه خلکو ته، چې د ناپوهۍ او جهالت پر اساس د ځینو نورو ناوړه دودونو څخه گټه اخلي؛ د بېلگې په توگه یې په مختصر ډول څېړو:

۱ — یو د هغه پخوانیو امتونو څخه چې د سحر او جادو کارونه یې کول او په دې عمل باندې گمراه شوي وو، هغه د بابل اوسېدونکي خلک وو، الله تعالی یې په تړاو داسې فرمایلي دي:

﴿وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ﴾ (البقرة: ۱۰۲).

ژباړه: لیکن شیطانونه کافران شوي وو، حال دا چې بنوده به یې خلکو ته سحر او (متابعت به یې کاوه) د هغه شي چې نازل کړی شوی و، په دوو فرشتو؛ په (بنار د) بابل کې، چې (نومونه یې) هاروت او ماروت دي.

د بابل بنار په عراق کې و، له بله اړخه دغه بنار د علم یوه زانگو وه، چې د سحر او فلکیاتو علوم پکې ډېر مشهور وو؛ مشهور تاریخ لیکونکی (هیروډتس) هم د هغه وخت بابل په بنسکلا سره ستایي او د بنسکلا بنار یې بللی دی (یاقوت الحموي، ۶۲۶هـ، ج ۱، ص: ۳۱۱).

أبویکر جصاص (رحمة الله علیه) وايي: د بابل خلک په اصل کې صابیان وو، چې د اووه سیارو عبادت به یې کولو او دغه سیارې به یې خپل خدایان گڼل؛ دوی اعتقاد درلود، چې په نړۍ کې ټول حوادث د دوی د خدایانو په واسطه سرته رسېږي.

د بیلگې په توگه: کله به چې دوی کې یو څوک د خیر او اصلاح اراده کوله، نو مشترې سیارې ته به یې په یو ډول فاسد عمل په اجراء سره د عبادت څرگندونه کوله. کله به چې یې د جگړې، دښمنۍ، مرگ او داسې نورو اراده کوله نو زحل سیارې ته به یې پناه وړله او کله به چې تندر اور سوزیدل او طاعون

مرض غوښت؛ بیا به یې د حیواناتو د سر په پرې کولو سره مریخ سیارې ته پناه ورله (جصاص، ۳۷۰ هـ، ج ۱، ص: ۴۵-۴۴).

۲ - په ایرانیانو کې د سحر او داسې نورو په اړه ځینې ناوړه دودونه

مؤرخین وایي:

رستم چې د ایرانیانو لوی مشر او یو فال کتونکی (فال گیر) و، تل به یې ستورو ته کتل، هر وخت به یې د مسلمانانو د پیدا کېدو او د هغوی د کامیابۍ په هکله اختر پیژندونکیو ستورو باندې تکیه کوله، له دې امله همدا امر یو د هغه دلایلو څخه و، چې له عمله یې د قادیسی جگړه د مسلمانانو سره څلور میاشتې وځنډوله.

مؤرخین زیاتوي، چې د کسری بیرغ چې نوم یې (درفش کاویانی) و؛ کله چې د قادیسی په جگړه کې رستم مړ او ایرانیان د ناکامۍ سره مخ شول. بیا دا بیرغ ټوټه ټوټه شو او ایرانیانو دا عقیده درلوده، چې د ژوند په اوږدو کې ټولې بریاوې د همدغه بیرغ پر اساس وې.

لېکن هر کله چې مسلمانان د الله تعالی د دین او د حق پرچم سره راغلل، بیا نو د هغوی سحر او جادو باطل کړای شو او د کفر او گمراهۍ بیرغ پر ځمکه پرېوت، په همدې ترتیب سحر او جادو د ایرانیانو هېڅ مشکل ته د حل لاره پیدا نه کړه (محمد، (ب.ت)، ج ۱، ص: ۱۱).

۳ - په مصریانو کې د سحر او داسې نورو په اړه ځینې ناوړه دودونه

پخوانیو مصریانو د انسان بدن په مختلفو برخو وپشلی و او په دې عقیده وو، چې د انسان هره برخه د یو ځانگړي الله د اغېز لاندې قرار لري، همدارنگه میاشتو او ورځو ته یې ځانگړي جدول ترتیب کړي و، لکه: د دوی په وینا چې (هاتور) د میاشتې په نولسمه نېټه کې د نیل د رودخانې څخه تېریدل جایز نه دي او بل باور یې دا و؛ که ماشوم د (بابه) په میاشت کې وزېږول شي؛ نو پسه وژلو به محکوم وي (العمری، (ب.ت)، ج ۵، ص: ۶۴).

ساحرانو به مخکې له سحر څخه نهو ورځو پورې په یو جلا ځای کې خلوت کولو، همدارنگه په دغه موده کې به یې خپلې جامې او ځای پاک ساتل او ځانگړي غذاگانې به یې خوړلې، په دې ترتیب کله به چې دغه نهه ورځې پای ته ورسېدې؛ خپلې ژبې به یې په یو ډول موادو چې (نترون) نومېده ومنيځلې او په خپلو ژبو به یې په یو ډول شین رنګ باندې وپوکي وزر (پر) رسم کړ، چې د دوی په گمان دغه تصویر د رشتیا او حقیقت بیانونکی و (محمد، (ب.ت)، جلد اول، ص: ۱۹).

۴ - په هندوانو کې د سحر او داسې نورو په اړه ځینې ناوړه دودونه

په هند کې دین او سحر مخلوط او گډ و؛ دا نه یوازې د دې له پاره چې د هغه شیطان څخه مخنیوی وکړي، چې انسان د شهواتو لورې ته راکاږي؛ بلکې په خدايانو باندې د تسلط له پاره هم و (العمری، (ب.ت)، ج ۵، ص: ۶۵).

ډېری خلک د ځینو غیبی کړنو څخه خبر وو او کولای یې شول، کوم شر چې د شیطانانو او مارانو په وجود کې پټ و، د هغې سره مبارزه وکړي، هندوان په دې باندې باوري وو، چې ستوري په انسانانو

باندې ډېر زیات اغېز لري؛ د هند جادوگران او نجومیان مدعیان وو، چې دوی په غیب باندې پوهېږي او د لږو پیسو په مقابل کې هندي ساحرانو پر دې هم باور درلود، چې دوی کولی شي شیطانان پر دښمنانو مسلط کړي.

د لیکنې په دې برخه کې د موضوع اړوند ډېر زیات صحیح روایات شتون لري؛ لیکن ځینې نبوي احادیث مختصراً ذکر کوو:

۱- عن أبي هريرة رضي الله عنه: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال «اجتنبوا السبع الموبقات قالوا يا رسول الله ! وماهن ؟ قال الشرك بالله، والسحر، وقتل النفس التي حرم الله إلا بالحق، وأكل الربا، وأكل مال اليتيم، والتولي يوم الزحف، وقذف المحصنات الغافلات المؤمنات» (بخاري، ۱۹۶هـ، ج ۵، ص: ۳۹۳).

ژباړه: د ابوهریره (رضی الله عنه) څخه روایت دی، چې رسول الله (صلی الله علیه وسلم) وفرمایل: د اووه تباہ کونکو شیانو څخه ځانونه وساتئ، صحابه کرامو عرض وکړو؛ اې د الله تعالی رسول هغه اووه شیان څه دي؟ رسول الله (صلی الله علیه وسلم) وویل: د الله تعالی سره شرک کول، سحر، د نفس وژل، چې الله تعالی حرام گرځولی؛ لیکن په حقه سود خوړل، د یتیم مال خوړل، په جگړه کې د کفارو څخه تېښته کول او هم په پاکو او غافلو مؤمنانو ښځو باندې تهمت لگول.

۲- روی مسلم عن بعض أزواج النبي صلى الله عليه وسلم أن النبي صلى الله عليه وسلم - قال: «مَنْ أَتَى عَرَاً فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً» (النيسابوري، ۲۶۱هـ، ج ۴، ص: ۱۷۵۱).

ژباړه: امام مسلم د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د ځینو بیبیانو څخه روایت کوي: څوک چې کاهن یا نجومی ته ځي او هغه څه چې کاهن یې ووايي هغه ومني، نو بیا یې تر څلوېښتو ورځو او شپو پورې لمونځ نه قبلېږي.

۳- وعن أبي موسى قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ثلاثة لا يدخلون الجنة: مُدْمِنٌ حَمْرٍ، وَقَاطِعٌ رَحِمٍ (ابن حنبل، ۲۴۱هـ، ج ۳۲، ص: ۳۹۹).

ژباړه: د ابو موسی (رضی الله عنه) څخه روایت دی، چې رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي: درې کسان به جنت ته نه داخلېږي؛ څوک چې د شرابو عادتې وي او څوک چې د قرابت رشته ختمه کړي او بل هغه څوک چې په جادو او سحر باندې یقین کوي.

۴- وجاء في الحديث: «عن النبي صلى الله عليه وسلم أن حَدَّ السَّاحِرِ صَرْبَةٌ بِالسَّيْفِ» (جصاص، ۳۷۰هـ، ج ۱، ص: ۶۶).

ژباړه: په حدیث شریف کې راغلي دي، چې نبی (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي: په تحقیق سره د ساحر حد او جزاء په تورې سره د هغه سر وهل دي.

د کوډو (سحر) د حقیقت او اغېز په اړه د علماوو اختلاف

لکه څرنګه چې په لومړي سر کې د کوډو (سحر) د تعریف په اړه د علماوو اختلاف او اقوال ذکر شول او هر یو یې د خپل فهم پر اساس د سحر په اړه خپل نظر او رایه وړاندې کړې ده، په تحقیق سره أبو حیان (رحمة الله علیه) په خپل تفسیر (البحرالمحیط) کې د سحر د حقیقت په اړه په اووه اقوالو کې د علماوو اختلاف ذکر کړی دی.

لومړۍ - د یوه شي په اصل او حقیقت کې تقلیب یا تغیر راوستل او هم د انسانانو صورتونو ته تغیر ورکول، چې دا د معجزاتو او کراماتو سره ورته دي.

دویم - دا یو فریب (مکر) دی او داسې چل دی، چې هېڅ حقیقت نه لري.

درېیم - دا په مختلفو حیلو او چلونو سره یو ډول د سترګو نیول (بندول) دي.

څلورم - دا یو ډول پېریانو ته خدمت کول دي.

پنځم - ځینې اجسام مرکب او جمع کېږي، چې بیا وروسته سوځول کېږي او د هغوی څخه بیا رنگ اخیستل کېږي؛ همدارنګه بیا هغوی باندې مختلف نومونه اېښودل کېږي؛ بالاخره د کوډو (سحر) او جادو په سلسله کې چې څومره د دوی اړتیا وي استفاده ور څخه کوي.

شپږم - دا یو ډول طلسمات دي.

اووم - دا د مختلفو کفری کلماتو او الفاظو څخه مخلوط او مرکب دي (اندلسي، ۷۴۵هـ، ج ۱، ص:

۵۲۵)

او قرافي (رحمة الله علیه) په خپل کتاب الفروق کې لس (۱۰) حقائق ذکر کړي دي او داسې حکایت یې کړې، چې سحر همدغه لسو شیانو سره ملتبس (مخلوط) دی (قرافي، ج ۴، ص: ۱۳۷).

د سحر او کرامت تر منځ توپیر

د کرامت او سحر ترمنځ توپیر د دريو لوريو څخه اساس نيسي.

۱- په نفس امر کې د کرامت او سحر ترمنځ توپیر دی، کرامت یو خارق العاده امر دی او سحر یو عادي امر دی، چې خپلو څښتنانو (فاعلينو) ته معروف دی.

۲- د دواړو په مصدر کې توپیر دی؛ د کرامت مصدر د الله تعالی له لورې اکرام او اعزاز دی او د سحر مصدر شیطان دی.

۳- په دې توپیر کې یو څه تفصیل کوو! هغه دا چې: سحر او کرامت کې د خلکو (اولیاوو او جادوګرانو) د احوالو په اعتبار توپیر لري، کرامت د اولیاء الله په لاس باندې څرګندېږي او سحر د اولیاء الشیطان په لاس څرګندېږي. دلته د اولیاء الله او اولیاء الشیطان په منځ کې ځینې توپيرونه موجود دي، شیخ الاسلام ابن تیمیه (رحمة الله علیه) په دې باره کې د (الفرقان بین اولیاء الرحمن و اولیاء الشیاطین) په نوم کتاب کې لیکلي دي، څوک چې اراده لري، چې په دې باره کې په زیاتو مسایلو باندې پوه شي بیا دې ذکر شوي کتاب ته رجوع وکړي (تفتازاني، ۷۲۲هـ، ج ۴، ص: ۲۰۴).

د کوډو (سحر) احکام

جمهورو علماوو دې خبرې ته ترجیح ورکړې ده، چې له شک پرته د سحر زده کړه او بیا نورو ته یې بنودل حرام دي.

جمهور علماء په دې نظر دي، چې رسول الله (صلی الله علیه وسلم) سحر او جادو د هلاک کونکو او تباہ کونکو اعمالو څخه شمېرلی دی او هم یې په لویو گناهونو کې شمارلی؛ په همدې ترتیب د سحر عمل یې د الله جل جلاله سره د شرک نه وروسته په دوهم قطار کې ذکر کړی دی. دغه مسئله ښکاره ده، چې د سحر عمل کله کله شرک ته نږدې کیږي؛ په همدې اساس یې د سحر زده کړه او نورو ته بنودل یې حرام دي.

اوس یو سوال ته راځو، چې آیا د سحر زده کړه په مطلقه توگه حرامه ده؟ امام ابن حجر هیتمي المکي (رحمة الله علیه) په (الإعلام بقواطع الإسلام) کې ویلي دي:

چې زیاتره علماء په دې عقیده دي، چې د سحر زده کړه په خلکو کې د فتنې او زیان رسولو پر اساس مطلقاً حرامه ده.

لیکن ځینې علماء بیا په ځینو حالاتو کې استثنا کړې؛ لکه څرنگه چې ابن حجر عسقلاني (رحمة الله علیه) په فتح الباري کې ذکر کړي، چې په تحقیق سره ځینې علماء د سحر زده کړې ته له دوو امرانو څخه جواز ورکړی:

لومړی: ددې له پاره چې د کفر او غیر کفر ترمنځ توپیر وشي.

دوهم: دې له پاره چې سحر او جادو ورباندې لرې (ازاله) کړي؛ په دې معنا چې د مسحور شوي شخص څخه سحر او داسې نور لرې کړي (هیتمي، ۹۷۴هـ، ج ۱، ص: ۳۹۱).

ابن حجر (رحمة الله علیه) بیا د خپل قول څخه وروسته وایي: په لومړی ډول کې هیڅ ممانعت نشته؛ مگر شخص به ورباندې عقیده نه کوي؛ هرکله چې د یو شخص عقیده د یو شي په پیژندلو کې سالمه پاتې شي بیا د نوموړي شخص د منع مستلزم نه گرځي، لکه څرنگه چې یو څوک د بت پرستانو د عبادت کیفیت باندې ځان پوه او خبر کړي؛ ځکه د کیفیت پیژندل دا د ساحر د عمل کولو خلاف عمل دی، چې دا جائز دي؛ لیکن د دویم ډول زده کړه او تعلیم د کفر د ډولونو څخه یوه ډول دی، چې د دې ډول زده کړه په هېڅ مهال کې جائز نه ده؛ لیکن که چیرې یوازې د زده کړې او د نورو د پیژندلو لوی له پاره وي بیا جائز دی.

د ځینې نورو وروستیو علماوو نظرونه

دلته د علماوو مختلف ډول نظریات وجود لري، ځینې وایي: چې کفر دی، ځینې نور بیا وایي: چې مکروه دی، په همدې ترتیب ځینې بیا په وجوب او فرض کفایه باندې قول کوي او ځینې نور بیا په تفصیل سره بیانونکي دي، هر یو یې د خلکو د حالاتو او د سحر د ډولونو سره سم بیانونکي دي، چې مور به یې د لیکنې په دې برخه کې اړوند نظریات په تفصیل سره وڅیړو.

الف: په کفر سره قول

ځینې علماوو داسې ویلي: چې د سحر زده کړه او نورو ته یې ښودل مطلقاً کفر دی؛ برابره خبره ده، چې زده کوونکی یې عمل ورباندې کوي او که نه؛ په تړاو یې ذکر شوي آیت شریف باندې دلیل نیسي، چې الله تعالی فرمایي: ﴿وَلِكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾. (البقرة: ۱۰۲)

ژباړه: لیکن شیطانان کافران شوي وو، حال دا چې ښوده به یې خلکو ته سحر او (متابعت به یې کاوه) د هغه شي چې نازل کړی شوی وو په دوو فرشتو په ښار د بابل کښې، چې نومونه یې هاروت او ماروت دي او نه به ښوده دوی دواړو هیچا ته تر هغه پورې چې دوی دواړو به ویل: بیشکه هم دا خبره ده، چې موره د الله تعالی له لوري ازموینه (ازمایښت) یو.

ب: په کراهت سره قول

ځینې علماء په دې نظر دي، چې د سحر زده کړه او نورو ته یې ښودل مکروه دي، دغه قول امام نووي (رحمة الله علیه) په خپل کتاب روضة الطالبین کې ذکر کړی او هم امام آلوسي (رحمة الله علیه) په خپل تفسیر روح المعاني کې ذکر کړی دی (آلوسي، ۱۲۷۰هـ، جلد ۱، ص: ۳۳۸).

ج: په اباحت سره قول

د ځینو علماوو رایه او نظر دا دی، چې د سحر زده کړه او بیا نورو ته یې ښوونه دواړه مباح عمل دی دوی وايي: چې د سحر علم قبیح او بد علم نه دی او نه هم په خپل ذات کې ورڅخه منع او نهې شوې ده؛ له شک پرته چې علم په خپل ذات کې شریف دی. (آلوسي، ۱۲۷۰هـ، جلد ۱، ص: ۳۳۸).

لکه الله تعالی په ارشاد کې فرمایي: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾. (الزمر: ۹)

ژباړه: ووايه (ای محمد صلی الله علیه وسلم) آیا برابر دي هغه کسان چې پوهیږي (او خاوندان د علم دي) او هغه کسان چې نه پوهیږي (جاهلان وي) (بلکې برابر نه دي).

د - په وجوب او فرض کفایه سره قول

ځینې علماء په دې نظر دي، چې د سحر زده کړه او نورو ته یې ښوونه واجب او فرض کفایه ده او دوی دلته په فقهي قاعده باندې استدلال په دې ترتیب کوي، چې (ما لا یتیم الواجب الا به فهو واجب) کله واجب نه پوره کیږي؛ مگر په یو څیز سره؛ نو هغه څیز هم واجبېږي؛ د بیلگې په توگه: هر کله چې یو څوک د سحر علم زده کړی نه وي؛ څرنگه به نوموړی شخص د معجزې او سحر ترمنځ تمیز او توپیر وکړای شي؛ پس په معجز عمل باندې پوهېدل او علم لرل پخپله واجب دي او هغه څه چې موقوف په واجب باندې وي؛ هغه هم واجب وي؛ دلته غوښتنه او اقتضاء د دې کوي، چې د سحر علم زده کړه واجب ده.

همدارنگه دوی وايي: چې د سحر د علم زده کړه په قاضي باندې واجب ده؛ ترڅو قاضي پوه شي، چې کوم ډول سحر باندې ساحر باید قتل شي او د هغه پر اساس د قصاص په وجوب کې قاضي باید فتوی

ورکړي، دغه قول ته امام فخرالدين رازي (رحمة الله عليه) تگ کړی دی. (آلوسي، ۱۲۷۰هـ، جلد ۱، ص: ۳۳۸).

۵- په تفصيل سره قول

ځينې نورو علماوو سحر د هغه انواعو سره سم چې اشخاص يې زده کوي، يا قصد (اراده) يې کوي او بيا په پايله کې د هغې زيان انسانانو سره ملحق کيږي، کومو علماوو څخه چې دې رايې او نظره تگ کړی دی؛ د هغوی له جملې څخه د ذخیره الناظر د کتاب مؤلف هم دی، لکه څرنگه چې ابن عابدين (رحمة الله عليه) په خپله حاشيه کې نقل کړي، چې د ذخیره الناظر د کتاب د صاحب په اند د سحر زده کړه په هغه وخت کې فرض ده، چې په دارالحرې کې د ساحر رد يعنی مقابلې وکړای شي؛ ليکن کله چې په سحر او جادو سره د خاوند او ښځې ترمنځ فراق (لرې والی) راوستلی شي؛ اړوند زده کړه بيا حرامه ده او په هغه وخت کې چې د خاوند او ښځې ترمنځ مينه او يووالی راوستلی شي بيا جائز دی. (ابن عابدين، ۱۲۵۲هـ، ج ۱، ص: ۴۴).

أبوحيان اندلسي (رحمة الله عليه) پخپل تفسير البحرالمحيط کې فرمايلي: په تحقيق سره د سحر بيان (خبرو) که چيرې د دې سحر په زده کړه کې اراده دا وي، چې د خلکو په زړونو کې الفت او محبت راوستل شي، بيا په دې ترتيب د دغه سحر زده کول حلال او جائز دي او که چيرې موخه ورڅخه د حق پتوالی وي بيا د دې ډول سحر زده کړه ناجائز او هم عمل کول ورباندې ناجائز دي (اندلسي، ۷۴۵هـ، ج ۱، ص: ۵۲۶).

ترجیح او د ځينو په اقوالو باندې رد

د اقوالو او دلايلو د وړاندې کولو څخه دا څرگنديږي، چې د جمهورو علماوو رايه او نظر راجح دی. جمهور علماء وايي: چې د سحر زده کړه او نورو ته يې ښودل (تعليم) دواړه حرام دي او دغه حرمت يې د اصل په حکم کې شمارلی دی (النووي، ۶۷۶هـ، ج ۹، ص: ۳۴۶).

پايله

د دغې مقالې په پايله (خاتمه) کې چې کومو پايلو ته ورسيدم، غواړم، چې هغه اجمالاً ذکر کړم:

۱- سحر يو غريب او نا آشنا کار دی، چې د خارق العاده سره مشابه دی، چې په دې ډول اعمالو لکه قول، عمل او اعتقاد پر اساس شيطانانو ته نږدې والی ترلاسه کيږي.

۲- د سحر د رامنځته کيدو ډېر اوږد تاريخ وجود لري، چې تر دې مهاله پورې د هغې بدې اغيزې شتون لري.

۳- کوم سحر چې رسول الله (صلی الله عليه وسلم) باندې شوی وو، د هغې اغيزه د رسول الله (صلی الله عليه وسلم) په نبوت کې هيڅ ډول زيان نه وو واقع کړی او نه هم د شريعت په تبليغ کې يې ورته خنډ واقع کړی وو؛ بلکې د هغې سحر اغيزه يوازې د رسول الله (صلی الله عليه وسلم) په ظاهري جسم باندې شوی وو؛ لکه يوه عامه مريضې چې انسان ته ورسپړي.

۴- ښکاره ده، چې ساحر د پیرانو سره هم اړیکه او نسبت لري؛ پیران او شیطانان د سحر له پاره اصلي اساس او بنیاد تشکیلوي؛ په همدې ترتیب هر څومره چې ساحر د پیرانو او شیطانانو په عبادت کې اوچتوالی او زیاتوالی وکړي، په هماغه څېر سره د ده په سحر کې اوچتوالی او زیاتوالی راځي.

۵- د سحر د حکم په اړه جمهور علماء په دې نظر دي، چې رسول الله (صلی الله علیه وسلم) سحر د هلاک کوونکو او لویو گناهونو په مینځ کې شمارلی؛ په همدې ترتیب د سحر عمل د الله متعال سره د شرک څخه وروسته په دوهم قطار کې ذکر کړی دی.

وړاندیزونه

۱- لکه څرنګه، چې ساحران د ټولني مفسدين خلک دي؛ نو باید په هر زمان او مکان کې له اړوندو اشخاصو څخه ځانونه وساتل شي.

۲- هغه خلک چې د سحر او جادو کړنې تر سره کوي او بیا اړوند کړنې ځان له پاره مباح او جائز گڼي هغوی د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د اقوالو پر اساس کافران کيږي، پس هر مسلمان له پاره پکار دي، چې دې ډول اعمالو ترسره کولو څخه ځانونه وساتي.

۳- دا چې د سحر او جادو درملنه ناممکن نه ده؛ بلکې د دغې ستونزو څخه د خلاصون ډېر زیات آیتونه د قرآن عظیم الشان داسې دي، چې د سحر او جادو د لرې کولو له پاره انتهایی اړین او گټور دي؛ نو د ټولو مؤمنانو له پاره پکار دي، چې تل د خپلو امراضو او ستونزو پر وخت قرآن عظیم الشان ته رجوع وکړي.

۴- لکه څرنګه چې ښکاره ده؛ چې د سحر او جادو پر اساس په ټولنه کې د شریفو او کمزورو خلکو ترمنځ کینه او دوښمنۍ پیدا کيږي؛ نو د دولتي چارواکو څخه مو هیله دا ده، چې د اړوند ستونزو او مشکلاتو په مخنیوي کې شپه او ورځ عملي اجراءات ترسره کړي.

۵- د گران هېواد د امر بالمعروف او نهی عن المنکر، حج او اوقاف او عدلیې ریاستونو څخه مو هیله داده، چې تل د یادې مو ضوع په تړاو مختلف ډول د پوهاوي ورکشا پونه ترتیب او تنظیم کړي؛ ترڅو عام خلک هم آگاه او پوهه شي.

اخځلیکونه

قرآن کریم.

ابن تیمیة، تقی الدین أبو العباس أحمد بن عبد الحلیم. (۷۲۸هـ). الفرقان بین أولیاء الرحمن وأولیاء الشیطان. (ب. ط.). الناشر: مکتبة دار البیان، دمشق.

ابن حنبل، أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد الشیباني. (۲۴۱هـ). مسند الإمام أحمد بن حنبل. (ط: ۱). الناشر: مؤسسة الرسالة.

ابن عابدین، محمد أمین بن عمر بن عبد العزیز. (۱۲۵۲هـ). حاشیة ردالمحتار علی الدرالمختار. (ط: ۲). جلدونه. ۶. الناشر: دار الفکر-بیروت.

- ابن كثير، اسمعيل بن عمر. (۷۷۴هـ). تفسير القرآن العظيم. (ط: ۲). جلدونه ۸. الناشر: دار طيبة للنشر و التوزيع.
- أزهري، محمد بن أحمد بن حاتم. (۱۲۰۵هـ)، تاج العروس في جوهر القاموس. طبعة مطبوعه سجل العرب القاهرة تحقيق عبدالكريم الغرابوي.
- أندلسي، أبو حيان محمد بن يوسف. (۷۴۵هـ). البحر المحيط في التفسير. (ط: ۱۴۲۰هـ). الناشر: دار الفكر - بيروت.
- ألوسي، شهاب الدين محمود بن عبد الله الحسيني. (۱۲۷۰هـ). روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني. (ط: ۱). جلدونه. الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت.
- بخاري، محمد بن اسماعيل. (ج). الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله صلى الله عليه وسلم وسننه وأيامه. (ط: ۱). جلدونه ۹. الناشر: دار طوق النجاة.
- تفتازاني، مسعود بن عمر بن عبدالرحمن الشهير بسعد الدين. (۷۲۲هـ). شرح المقاصد. (ب.ت). الناشر: عالم الكتب.
- جصاص، أحمد بن علي أبو بكر. (۳۷۰هـ). أحكام القرآن. (ط: ۱۴۰۵هـ). تحقيق محمد الصادق قمحاوي. الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت.
- رازي، فخرالدين بن الخطيب. (۶۰۶هـ). التفسير الكبير (مفاتيح الغيب). (ب.ط). الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت.
- عمري، وليد بن بليهش. السيرة النبوية في دائرة المعارف. (ب.ط). الناشر: مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة.
- عيني، بدرالدين أبو محمد محمود بن أحمد (۸۵۵هـ). عمدة القارى شرح صحيح البخاري، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت.
- قرافي، أبو العباس شهاب الدين أحمد بن إدريس. (۶۸۴هـ). الفروق. (ب.ط). جلدونه ۴. الناشر: عالم الكتب.
- محمد، محمد جعفر. (ب.ت). السحر. (ب.ط).
- النووي، أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف. (۶۷۶هـ). روضة الطالبين وعمدة المفتين. (ط: ۳). جلدونه ۱۲. الناشر: المكتبة الإسلامية بيروت.
- النيسابوري، مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري. (۲۶۱هـ). المسند الصحيح المختصر بنقل العدل عن العدل إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم. (ب.ط). الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت.
- هيتمي، شهاب الدين، احمد بن محمد بن علي بن حجر. (۹۷۴هـ). الإعلام بقواطع الإسلام. (ط: ۱). جلد ۱. الناشر: دار التقوى سوريا.
- ياقوت، شهاب الدين أبو عبدالله ياقوت بن عبد الله. (۶۲۶هـ). معجم البلدان. (ط: ۲). الناشر: دار صادر بيروت.

غربي سيکولر-ليبرال نظريي له اړخه د بيان آزادي ته يوه کتنه

پوهنمل دوکتور احمد جاويد شکيب، شيخ زايد پوهنتون، ژورناليزم او عامه اړيکو پوهنځی، ژورناليزم خانگه.

برېښنالیک: javid.shakib@gmail.com

لنډيز

د بيان او نظر آزادي د بشر له اساسي حقوقو څخه گڼل کېږي. د اسلام مقدس دين انسان ته د بيان د آزادي حق ورکړی دی، په معاصر عصر کې د ملگرو ملتونو د بشري حقوقو نړيوالې اعلاميې په ۱۹مه ماده کې د بيان آزادي د حق ملاتړ شوی دی. د يوې نړيوالې ادارې له لوري د بيان د حق د ملاتړ سره سره، توتاليتار او مستبد نظامونه د بيان او نظر آزادي پر وړاندې يوه ننگونه ده. که څه هم غربي ټولنه د سيکولر-ليبراليزم نظريې له ليدلوري د بيان او رسنيو آزادي حق ته ځان ژمن گڼي؛ خو د دوی په بې طرفي او عدم تبعيض نقد موجود دی. د دې ليکنې هدف دا دی، چې معلومه کړي آيا غربي سيکولر ليبرالستان واقعاً بې طرفه او له تبعيض پرته د خلکو نظرونه وړاندې کوي يا هم د غرب د بيان د آزادي دعوه کاږه او له تعصب او تبعيض څخه ډکه ده. ليکوال د غربي ليبراليزم د بيان د آزادي د بې طرفي او عدم تبعيض د معلومولو په موخه په يويشتمې پيړۍ کې د يوې نړيوالې قضیې: د “ترهگری پر وړاندې جگړه” او بله د اسرائيلو له خوا د فلسطينيانو نسل وژنه؛ تر مطالعې لاندې نيولې دي، په دې اړوند يې کتابونه، علمي مقالې او د دواړو قضايو په هکله د رسنيو پوښتنې تحليل کړي دي. د “ترهگری پر وړاندې جگړې” او د اسرائيلو له خوا د فلسطينيانو د نسل وژنو قضيو کې د غربي نړۍ د رسنيو دوه مخې چلند څخه ښکاري چې غربي ليبرالي رسنۍ نه يوازې د بيان آزادي ملاتړي نه شي بلل کيدای؛ بلکه د غرب په ملاتړ د اسلام او مسلمان پر وړاندې د تبعيض، عدم بې طرفي له کبله دوی د بيان د آزادي پر وړاندې د مستبد او توتاليتار نظامونو په څېر ننگونې دي.

کلیدي کلمې: بيان آزادي، بشري حقوق، تبعيض، د ترهگری پر وړاندې جگړه، ليبراليزم.

سریزه

بسم الله والحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله وبعد: قال تعالى اعوذ بالله من الشيطان الرجيم
بسم الله الرحمن الرحيم: ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾ (الآيات)

نطق او بيان د انسان يو له هغو ځانگړنو څخه دی، چې رب العالمين پرې انسان له نورو مخلوقاتو څخه متفاوت کړی دی. د بيان آزادۍ بيا يو داسې اصل دی چې په اساس يې نه يوازې د فرد بلکه د ټولني د آزادۍ کچه معلومېږي. د اسلام مقدس دين څوارلس سوه کاله مخکې بشريت ته د ټولنيزو عليا بنسنگنو په چوکاټ کې د بيان آزادۍ د حق ورکړي او د هر انسان د دې حق ملاتړ يې کړی دی؛ حال دا چې په غربي نړۍ کې د بيان او نظر آزادۍ موضوع د کانت، جان لاک، روسو، اسپينوزا له خوا په اولسمې پېړۍ کې د لېبرالېزم د روايت او ليد لوري په اساس په يو ډول تبضيي بني راڅرگنده شوې ده.

غربي نړۍ نه يوازې پر غرب بلکه پر نورې هغې نړۍ چې د استعمار او استثمار له وخت څخه دوی پرې فکري او فزيکي نفوذ درلودل، د لېبرالېزم نظريې پر اساس د ليبرال د ليدلوري له اړخه د بيان د آزادۍ نوی طرز ته وده ورکړه. غربي نظر پردازانو (Theorists) داسې نظريات وړاندې کړل چې پر مټ يې ظاهراً د بيان او د خلکو نظرونه بايد پرته له غچ اخیستنې، سانسور، ويرې او بنديزونو څخه آزاد وي. غرب د بيان د آزادۍ حق خپل ابتکار گڼي او دوی وايي چې د بيان آزادۍ د اوولسمې پېړۍ د جان استورت ميل او نورو ليبراليستانو نوښت دی؛ حال دا چې اسلامي تمدن د دوی څخه مخکې د خلکو د بيان او فکر آزادۍ ته د مسلمانانو د ارزښتونو په نظر کې نيولو سره ژمنه پاتې شوې ده. له ۱۹۴۵ م کال څخه راوروسته د دويمې نړيوالې جگړې گټونکي پر نړۍ حاکم ځواکونه شول، دوی ملگرو ملتونو تر سرليک لاندې سازمان رامنځته کړ، بيا يې په اصطلاح د بشري حقونو په نړيواله اعلاميه او د ملگرو ملتونو د بشري حقونو په نړيوالو قوانينو کې د بيان آزادۍ د بشر د يوه اساسي حق په توگه وړاندې کړل. له شلمې پېړۍ څخه تر ننه پورې د غرب د ليبرال نظريې له ليد لوري څخه د بيان د آزادۍ د کچې اندازه کيږي، غربي نړۍ د خپلو شاخصونو او مقياسونو له انده د بيان آزادي ارزوي. غرب ته د نورو تمدنونو د بيان د آزادۍ شاخصونه او مقياسونه د منلو وړ نه دي.

غرب د درېيمې نړۍ ډېری هېوادونه دې ته قانع کړل، چې د بيان آزادي يوازې د غربي ليبرال نظريې له ليد لوري وگوري. د غربي تمدن برلاسی د دې لامل شو، چې دا هېوادونه، د بيان آزادي د غربي شاخصونو په نظر کې نيولو سره د خپلو هېوادونو په اساسي قوانينو کې د بيان د آزادۍ حقوق تصويب

کړي. اوس پوښتنه دا ده، چې آیا د غرب د بيان د آزادۍ ليبراله نظريه لکه څرنګه چې غربي نړۍ ورته نړيوال يا Universal وايي بې طرفه، عادلانه او له تبعيض څخه پاکه ده؟ د دې پوښتنې د ځواب په موخه ليکوال د غربي ليبرالي نړۍ د بيان آزادۍ ادعا په دوه نړيوالو قضيو، چې يوه د 9/11 څخه وروسته د ترهګرۍ پر وړاندې جګړه او بله د 2023 کال د اکتوبر د اوومې نيتې څخه وروسته د اسرائيلو له خوا د فلسطين د نسل وژنې قضيه ده، پکې د غربي نړۍ د ليبرال نظر له ليد لوري څخه د بيان آزادي مطالعه شوې ده. ليکوال په دې مقاله کې هڅه کوي تر څو معلومه کړي، چې آیا د غرب د بيان آزادي روايت واقعاً نړيوال او بې طرفه دی او يا هم د غربي ليبراليزم د بيان د آزادۍ دعوا کاږه ده او لا هم د دوی د ليد لوري څخه د بيان په آزادۍ کې د نورو تمدنونو سره تبعيض شتون لري او ورته په سپک او ذليل نظر کتل کيږي.

موخه

د دې مقالې هدف دا دی، تر څو د عملي شواهدو په وړاندې کولو سره لوستونکو ته وښودل شي چې ولې اوسنی غربي ليبراليزم تمدن د بيان د آزادۍ دعوا کاږه، له نژادي، مذهبي او ستمي تعصب څخه ډکه او غير عادلانه ده. همدارنګه په دې ليکنه کې بله هڅه دا شوې، چې ليکوال څرګنده کړي، چې څنګه د غرب د ليبراليزم تمدن په نړيواله کچه په نړۍ کې د سياسي بحرانونو په وخت کې د بيان آزادۍ اصول يواځيز او له تعصب څخه ډک منعکس کوي. همدارنګه د دې مقالې بل هدف دا دی، چې په مستنده توګه لوستونکو ته وښودله شي، چې څنګه غربي رسنۍ د بيان آزادۍ او رسنيو د واقعي آزادۍ پر ځای د بيان آزادۍ ته غربي غير عادل روايت ورکولو سره وړاندې کوي.

اهميت

په شلمه پيړۍ کې د استعمار، سره جګړه او بيا له ۲۰۰۱ کال راوروسته په اصطلاح د ترهګرۍ د جګړې پر وړاندې د مبارزې تر عنوان لاندې غرب د خپلو رسنيو په ذريعه نورې نړۍ د بيان او آزادۍ حق سلب کړی او خورا په منظم او سيستماتيکه بڼه، له خپلو روايتونو او ارزښتونو څخه پرته بل هر روايت او ارزښت د بيان د آزادۍ ضد تلقی کوي او هم د خپلو رسنيو په مټ منظم فکري جنگ پر مخ بيايي. په ډېر تاسف سره چې تقريباً ټول اسلامي هېوادونه، نه يوازې د غرب د رسنيز يرغل پر وړاندې عاجز پاته دي بلکه ډېری خو د غربي رسنيز تيري څخه مستقيم او يا غير مستقيم متاثره هم دي. ځکه نو ليکوال دا اړينه وګڼله چې علمي بحث وشي تر څو د غرب د بيان د آزادۍ روايت وننگول شي او ځوان نسل له دې خبر شي چې غرب څنګه د بيان آزادۍ تر سرليک لاندې د ځوان کپول ذهنونه مسخه کوي.

کړنلاره او کارتوکی

په دې مقاله کې لیکوال د څېړنې د کيفي میتود څخه استفاده کړې ده. لیکوال دوه نړیوالو قضیو؛ د ترهگری پر وړاندې جگړه او د اسرائیلو له خوا د فلسطینیانو نسل وژنې قضیو کې غربي سکیولر لیبرال نظریې له انده د بیان آزادی ته کتنه کړې ده. اړوند معلومات یې د کتابونو، علمي مقالو او نړیوالو رسنیو څخه ترلاسه کړي او د بیان اوسني نړیوال و وضعیت یې د رسنیو د مشاهدې او پرتلې په بڼې تحلیل کړي او بیا یې په تشریحي Descriptive بڼې وړاندې کړې، د غربي رسنیو د بیان د آزادی روان وضعیت یې په توضیحي Explanatory بڼې تحلیل او تجزیه کړي دی او نوې فرضیې او نظریې یې وړاندې کړي دي. د سمینار د څېړنې روش استنباطي (استنتاجي) یا inductive دی.

د بیان د آزادی تاریخچه

مخکې له دې چې په دوو قضیو کې د غرب د بیان د آزادی و وضعیت ته کتنه وکړو، بڼه به وې چې لومړی د بیان د آزادی په تاریخچه یو څه تم شو. انسان له خپلو هم نوعو سره اړیکو ټینګولو ته اړتیا لري، ځکه انسان یو ټولنیز مخلوق دی ارتباط ټینګول د انسانانو فطري علاقه او ټولنیز ضرورت دی. انسان له نورو انسانانو سره محاورې له لارې کولای شي خپلې انفرادي او ټولنیزې گټې تضمین کړي. انسانانو ته رب العالمین د نطق صلاحیت ورکړی دی؛ نو ځکه دوی پوره وخت نورو ته خپل پیام د خبرواترو په ذریعې لیردوي. همدارنگه د نورو خبرې هم اورې، فکر پرې کوي او وروسته دواړه اړخه یو مشترک توافق ته رسیري. خو که یو انسان د بل خبرې په اجباري ډول محدودې کړي نو مشترک توافق رامنځته کیدل ستونزمن کیږي. له نورو سره خبرې کول او د نورو خبرې اوریدل د بشري ټولنې اخلاقي مسؤولیت او د مقابل حق دی. د قوانینو رامنځته کیدو سره د همدې حق ساتنه کیږي؛ خو د وینا او بیان حق مطلق نه دی د بشر په هر تمدن کې ځینې ارزښتونه او گټې شته چې د بیان او وینا آزادی محدودیت پرې توجیه کیدای شي، نو ځکه ویلي شو، چې د بیان د آزادی حق مطلق نه دی.

مور ويلي شو، چې په آزاده توگه د خپل زړه خبره وړاندې کول د انساني ټولنې یو اساسي حق دی. په فلسفي ادب کې دې حق ته بېلابېل اصطلاحات استعمالیږي لکه د بیان آزادي Freedom of Speech د نظر آزادي Freedom of Expression د مکالمې آزادي Freedom of Communication چې دا ټولې کلمې د یوه هدف لپاره کارول کیږي. د بیان آزادي یوازې د وینا تر آزادی پورې نه شي محدوده کیدای. رسامي، نقاشي، نڅا او د بېلابېلو سمبولونو او نښو کارول هم د دې آزادی په چوکاټ کې راتلی شي (Howard, 2024).

د بيان او خبرو آزادۍ د آدم عليه السلام له پيدا يښت سره په انساني ټولنه کې موجود وو؛ مستند معلومات څرگندوي، چې پخوانيو يونانيانو د ډيموکراتيک اصول په توگه د بيان آزادۍ ته لاره هواره کړه. په لرغوني يونان کې د "parrhesia د بيان آزادۍ، په آزاده توگه وينا او يا په ښکاره ډول خبرې کولو ته کارول کيده. دا اصطلاح د لومړي ځل لپاره په يوناني ادب کې د پنځمې پېړۍ په پای کې راڅرگنده شوه. د کلاسيک دورې په جريان کې، پارريسيا د اتن د ډيموکراسۍ بنسټيزه برخه شوه. مشرانو، فيلسوفانو، ډرامه ليکونکيو او عام اتيان په آزاده توگه د سياست او مذهب په اړه به بحث کاوه، آن په ځينو ترتيباتو کې په حکومت نيکه کول هم آزاد وو (History.com Editors, 2023).

له لرغوني يونان څخه وروسته بيا ډېری وخت د نړۍ په بېلابېلو سيمو کې حاکمو نظامونو د نظام د بقاء او اشرافي طبقې د خونديتوب په موخه، د خلکو د بيان آزادۍ، فردي آزادۍ، د ملکيت آزادۍ حتی د ژوند حق محدوده گرزولې وو. د اسلام مقدس دين له ظهور سره هغه وخت چې ټوله نړۍ په ظلمت کې پرته وه، اسلام خلکو ته په هره برخه کې خپلواکي او آزادي ورکړه. د نړۍ يوه ستره برخه له دې نعمت څخه مستفیده شوه؛ خو د شمالي اروپا بيا د اسلام د آزادۍ له نعمت څخه ډېره کمه گټه پورته کړای شوه، ځکه د اسلامي تمدن د عروج په وخت کې، اروپا تر رنسانس پورې په تياره کې پاتې شوه. غربي نړۍ بيا د رنسانس او ويستفاليا تړون وروسته د بيان د آزادۍ له اصطلاح سره آشنا شوه. دلته به په خلاصه توگه په اسلامي او غربي تمدنونو کې د بيان د آزادۍ په تاريخي بهير لنډه رڼا واچوو:

په اسلامي تمدن کې د بيان آزادۍ

الله سبحانه و تعالی په خپلو مخلوقاتو کې يوازې انسان ته د خبرو کولو توانيې او طاقت ورکړی دی. الله سبحانه و تعالی د قرآن کریم په سورة الرحمن کې فرمايلي دي: الرَّحْمَنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾ ژباړه: ((الرحمان (مهربان خدای)، د دې قرآن ښوونه کړې ده، همغه انسان پيدا کړی دی، او ده ته يې غږيدل ور زده کړل). په اسلام کې انسان ته د بيان زده کوونکی الله سبحانه و تعالی دی او دا کار د يوه مقصد لپاره ترسره شوی، هغه مقصد دا دی، چې انسان پرې استدلال وکړي او کله چې نور استدلال کوي دی يې واورې.

د زمبابوې يو مشهور ديني عالم مفتي اسماعيل منک استدلال کوي، چې د قرآن کریم مکي آيتونو د لنډوالي دليل له نورو دلايلو سربيره يو دا هم دی، چې د مکې قریشو ته د دعوت په وخت کې به کله چې قرآن تلاوت شو؛ نو دوی به فوراً په غوږونو کې کوټې کيښودې. خو دا چې ايتونه ډېر لنډ وو، نو د غوږ د پټېدو څخه مخکې به سم دلاسه يو آيت حتمي د قریشو غوږونو ته ننوتی وو. دا چې د الله

سبحانه و تعالی د بیان فصاحت او د بیان منځپانگه ډېره لوړه وه، د الله سبحانه و تعالی کلام په فصاحت، لوړوالی او محتوی د انسانانو د کلام سره د پرتلې وړ نه وو، نو ځکه د الله سبحانه و تعالی د کلام هغه کوچنی برخه به چې د قریشو مشر-کینو غوربه ته ورسیده نو دا چې قریشیان پر فصیح او له محتوی ډک کلام ښه پوهیدل نو دې یوه آیت به په دوی کې د تفکر زمینه برابره کړه او د اسلام حقانیت ته به ذهناً تسلیم شول.

همدارنگه په قرآن الکریم کې د توحید په برخه کې الله سبحانه و تعالی له خپلو بنده گانو سره استدلال کوي، انسان د حق منلو ته د بیان په مټ قانع کوي. نو ځکه د اسلام اهداف چې عبارت دی له: د انسان د نفس، مال، دین، نسل او عقل حفاظت څخه، د بیان په مټ ترویج شول نه د زور او فشار پر مټ. اسلام کې حاکم، پادشاه، امیر او واکمن په ځمکه کې د الله سبحانه و تعالی د احکامو تطبیق کوونکی دی، ځکه د یوه دولت حاکم یوازې د الهي قوانینو، ارزښتونو او اصولو تطبیق کوونکی وي. په اسلام کې حاکمان په قوانینو کې تصرف کوونکی نه دي. په اسلام کې د سرکش ظالم حاکم او پادشاه پر وړاندې د حق بیان ته ستر او افضل جهاد ویل شوی دی؛ حال دا چې غیر اسلامي ملتونه خپل حاکمان او مذهبي مشران د الهي په توگه مني. د هغوی پر وړاندې استدلال او دلیل ویل ورته ناسم عمل ښکاري. کاتولیکه کلیسا لا هم د دوی مذهبي مشر پاپ معصوم infallible گڼي. عیسویان عقیده لري، چې پاپ غلطی نه کوي؛ نو ځکه د دوی په اند پرې نقد ناسم دی (Hergenröther, 2024).

بل پلو د اسلام مقدس دین خلک د بنده له برده گي خلاصول غواړي. یو ځل یو صحابې چې ربعي بن عامر نومیده کسرا ته د قاصد په توگه واستول شو. ربعي بن عامر هغه کسرا ته چې فارسیانو الهه گڼله سپینې او تیزې خبرې وکړې. هغه کسرا ته د اسلام مقصد په لنډو الفاظو داسې بیان کړ: "الله سبحانه و تعالی رسول الله صلی الله علیه وسلم، د دې لپاره مبعوث کړی دی، چې خلک د بنده له بنده گي څخه د الله سبحانه و تعالی بنده گي ته راواړوي، د دنیا له تنگیو څخه یې وباسي او د آخرت وسعت او پراخی خواته یې دعوت کړي، د نړۍ د مختلفو مذهبو د ظلم او زیاتې څخه یې خلاص او د اسلام د عدل او انصاف خواته یې دعوت کړي." (Kathīr, 401 C.E.)

نو ځکه په اسلام د رسول الله صلی الله علیه وسلم له وفات څخه وروسته د بادشاه، امیر او مذهبي مشر لپاره معصومتوب یا infallibility اصل نشته، په اسلام کې دا اصل دی چې (لا طاعة لمخلوق في

معصية الخالق). په اسلام کې د پادشاه، امير، ولسمشر، صدراعظم او ... هغه امر چې له حق سره په ټکر کې وي نه منل کېږي. په اسلام کې ظالم زعيم پر وړاندې د حق وينا ته جهاد ويل شوی دی. ځکه ليکوال د ځينو هغو کسانو استدلال، چې د مسلمانانو په پادشاه او زعيم بايد نقد ونه شي، ردوي. ځکه دا نظر د اسلامي اصولو سره په ټکر کې دی. څه موده مخکې د تاجکستان ولسمشر امام علي رحمان پر وړاندیز د تاجکستان پارلمان پر حجاب او د اخترونو پر لمانځنې بندیزونه ولگول، آیا دا مناسبه ده، چې د تاجکستان مسلمان ملت د امام علي رحمان دا حکم ومني، چې د قرآن له نص سره په ښکاره ټکر کې دی؟ (Aytekin, 2024).

په دنيوي هغو امورو کې چې رسول الله صلی الله و عليه و سلم باندې به وحې نه وه نازلې شوې، اصحابو کرامو د الله د رسول د نظر پر وړاندې بل نظر له استدلال سره وړاندې کړی دی. داسې به هم کيدل چې اصحابو به د رسول الله صلی الله و عليه و سلم سره د نوې نظر او طرحې په وړاندې کولو کې استدلال کاوه نو د الله سبحانه و تعالی رسول به د دوی نظر ته پر خپل نظر ترجیح ورکوله.

د اسلام مقدس دين د خپریدو علت هم بيان او وينا ده. تاموس ارنولډ مشهور مؤرخ د اسلام په هکله د غربي مستشرقينو هغه نظريات چې گویا اسلام د تورې په ذریعې نشر شوی دی، په خپل کتاب

(The Spread of Islam in the world: a history of peaceful preaching) کې رد کړی دی. هغه استدلال کړی دی، چې اسلام د بيان او منځپانگه کې د غنا له کبله خپور شوی دی. تاموس ارنولډ د خپل استدلال لپاره قسوي او نه رد کيدونکي مثالونه راوړي دي. هغه استدلال کوي پر هند زر کاله مسلمانانو حکومت کړی؛ خو بيا هم د هند اکثره اوسيدونکي هندوان دي؛ نو که چېرته مسلمانانو په زور پر خلکو اسلام منلی وای؛ نو اوس به په هند کې هيڅ هندو نه وو. همدارنگه په عربي هېوادونو کې له تيرو څوارلس سوه کلونو څخه د مسلمانانو حکومت دی؛ خو اوس هم په دې هېوادونو کې په ميليونونه عيسويان شتون لري او ژوند کوي. همدارنگه د اسلامي نړۍ تر ټولو پر نفوسه هېواد ماليزيا ته هيڅ اسلامي لښکر نه دی تللی؛ نو ځکه د اسلام د مقدس دين د خپریدو علت بيان او خبرې دي، نه توره او زور (Arnold, 2001).

همدارنگه څېړنو په اثبات رسولي چې نن سبا اکثره اسلامي هېوادونه د ليبرال ډيموکراسي تر تاثير لاندې دي او په نړۍ کې فقط يو څو د گوتو په شمير اسلامي هېوادونه دي چې د الله سبحانه و تعالی حدود پکې تطبيقېږي. غرب د همدې معدودو هېوادونو په خلاف ډېر تبليغات هم کوي؛ خو سربېره

پر همدغو کرکجنو تبلیغاتو بیا هم نورې نړۍ تر څنگ د دوی په خپلو غربي هیوادونو کې د نورو دینونو په پرتله اسلام په ډېرې چټکۍ د خپریدو په حال کې دی. تحقیقات ښيي چې په ۲۰۵۰ کال کې به د مسلمانانو نفوذ د نړۍ ۳۰ فیصدو ته ورسیري او په ۲۱۰۰ کې به اسلام د ټولو دینونو څخه حتی عیسویت څخه هم مخکښ وي (Fardila et al., 2020)؛ نو هغه دین چې وسله یې بیان دی هغه به څنگه د بیان د آزادۍ د حق مخالفت وکړي؟ البته د یادونې وړ ده، چې د اسلام مقدس دین د خپلو پنځه سترو اهدافو، ټولنیز نظم او عدل او اخلاقیاتو د ساتنې په موخه د بیان آزادي محدوده کوي، مگر اسلام هیڅکله هم د مستبد نظامونو په څېر انسانان د نظر او بیان له حق څخه نه محروموي.

غربي تمدن کې د بیان آزادي

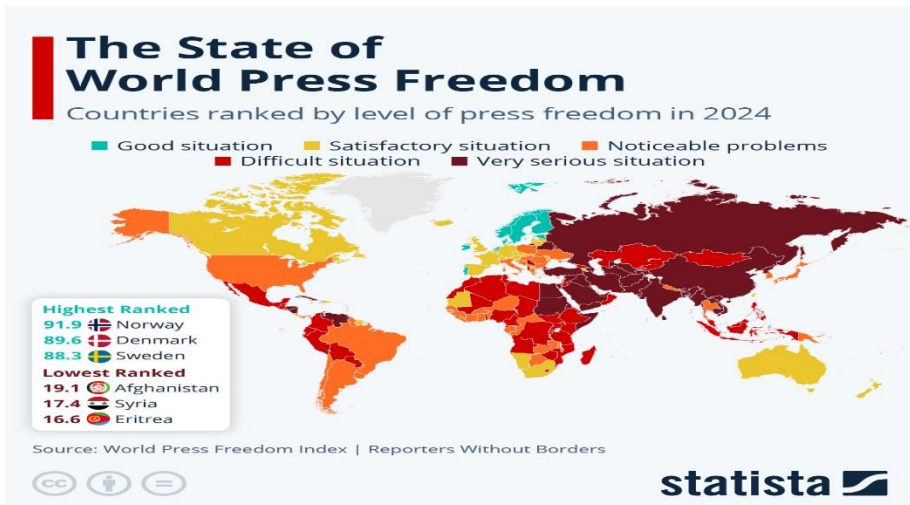
په اروپا کې له شپاړسمې پېړۍ څخه مخکې د بیان آزادي تر څار او مستقیم سانسور لاندې وه. د اروپا ډېری فیلسوفان او حتی مشهور ساینس پوهان لکه جیوردانو برونو، مایکل سرویتوس، هابیاتیا، ارشمیدس او داسې نور... د ساینسي او علمي فکر د درلودو له کبله د کلیسا له خوا، وځورول شول، ژوندی وسوځول شول یا په قتل ورسیدل (Hajdu, 2007).

په اروپا کې د کاتولیک او پروتستان ترمنځ دیرش کاله مذهبي جگړې (۱۶۱۸-۱۶۴۸) وشوې چې بالاخره د ویستفاليا د سولې د تړون په پایله کې پای ته ورسیدې. د ویستفاليا د سولې د تړون سره سم په اروپا کې د مذهب او بیان آزادي ته زمینه برابره شوه. په بریتانیه کې مذهبي آزادي د فردي آزادي په بڼې په ۱۶۸۹ کال کې راڅرگنده شوه. له دې سره په غرب کې بیان آزادي په هکله د غریبانو نظریاتو ټولني ته لاره پیدا کړه. د بیان د آزادي او ټولنیزو اصلاحاتو لپاره مشهور مفکرین لکه جان ملټن (۱۶۰۸ څخه ۱۶۷۴)، جان لاک (۱۷۰۴-۱۶۳۲) او جان سټورټ میل نظریاتو وده وکړه.

د امریکا په متحده ایالاتو کې ټاموس جیفرسن Thomas Jefferson د بیان د آزادي مخکښې څېرې په توګه راڅرګند شو. هغه د انسان پر فکر د نښه محدودیت (The illimitable Freedom of the human mind) نظريې ملاتړی وو. هغه د امریکا د متحده ایالاتو د خپلواکۍ اعلامیه ولیکله. د یادونې وړ ده، چې ځینې علماء ټاموس جیفرسن د اسلام څخه متأثره ګڼي، ځکه ده له ځان سره د قرآن نسخه درلوده او قرآن الکریم یې لوستل (Spellberg, 2014). د امریکامتحد ایالاتو د خپلواکۍ څخه وروسته د امریکامتحد ایالاتو د اساسي قانون لومړۍ مادې کې د بیان آزادي څخه ملاتړ ځای پر ځای شو.

معاصرې نړۍ نويو نړيوالو رامنځته شويو سازمانونو کې د آزادۍ نظريې پراختيا وموندله. د بشر د حقوقو نړيوالې اعلاميې په ۱۹ مه ماده کې د بيان د آزادۍ د هر انسان بنسټيزو حقوقو څخه يو حق وگڼل شو. د بشري حقوقو نړيوالې اعلاميې ۱۹ ماده کې راغلي دي: "هر څوک د فکر او د خپلې مفکورې د څرگندولو آزادي لري، په دې حق کې د مفکورې آزادي هم شامله ده. چې د سرحدونو په پام کې نيولو پرته معلومات او مفکورې په هره وسيله چې وي پيدا، ترلاسه او خپرې کړي." (United Nations. General Assembly, 1949)

اوس ډېری هېوادونه په خپلو اساسي قوانينو کې د بيان د آزادۍ څخه د ملاتړ مادې ځای پرځای کړې دي. غربي نړۍ اوس يوازې ځان د بيان او نظر آزادۍ مخکښ گڼي او نوره نړۍ بالخصوص چين، روسيه او اسلامي نړۍ په دې تورنوي، چې په دې هېوادونو کې د بيان آزادۍ تر مستقيم سانسور لاندې ده. د همدې مقصد لپاره په نړيواله کچه غربي نړۍ کې سترې ادارې شتون لري، چې دوی ډېری دريمې نړۍ هېوادونو کې هم استازي او سازمانونه لري. دوی د نړۍ په سطحه د غربي يا ليبرالېزم له ليد لوري څخه د بيان آزادۍ لپاره ځانگړې ليبرال معيارونه لري. تاسو د ستاېستيا له لوري لاندې نقشه کې د ښه، مناسب، خراب او ډېر خراب هېوادونو طبقه بندي کتلې شئ، چې غربي ليبرال سازمانونو ترتيب کړی دی. په دې نقشه کې يوازې غربي نړۍ هېوادونو ته رسنيو آزادۍ کې ښه ويل شوي دي.

اوس پوښتنه دا ده، چې رښتيا هم په غربي نړۍ کې يوازې غرب او د ليبرالېزم نظريې څخه متاثره هېوادونو کې د بيان آزادي شتون لري؟ يا هم موږ يوازې د ليبرالېستانو او ليبرالېزم له ليد لوري د بيان

آزادی ته آزادي ویلی شو؟ کله چې غربي لېبرالېزم خپله د بیان او فکر آزادي نقص کوي آیا په دې برخه کې د غرب توجیه سمه ده؟ د همدې پوښتنو د ځواب لپاره لیکوال د مقالې په راتلونکې برخه کې هڅه کړې ده، چې په نړیواله کچه د بیان د آزادی پر وړاندې ننگونې تر بحث لاندې ونیسي. د مستبد نظامونو ترڅنګ د نړۍ په کچه دوه سترو نړیوالو قضیو د "ترهګری پر وړاندې جګړه" او د فلسطین د نسل وژنې قضیه کې د لېبرالېزم له لید لوري د بیان د آزادی مطالعه هم شوې ده، چې تعصب او طرفداري له امله خپله د لېبرالېزم نظریه د بیان د آزادی پر وړاندې یو ستر ګواښ دی. د مقالې په راتلونکې برخه کې به د بیان د آزادی پر وړاندې ګواښونه په نښه شي؛ خو تر هغو مخکې د بیان د آزادی پر حدودو بحث کیري.

د بیان د آزادی حدود

د بیان او نظر آزادي هېڅکله هم نامحدوده او مطلقه نه ده، بلکې نظر ټولنو، رسم او رواجونو او بېلابېلو ټولنیزو دیني او فرهنگي ارزښتونو ته خپل حدود لري. تهمت، وقاحت، توهین کول، فحاشي، فتنه انگیزی، اغتشاش او اشوب جوړول، د خلکو تحریک، کرکه اچوونکي خبرې، د هېواد او افرادو رازونه او سري معلومات افشا کول، د کاپي حق نه مراعتول، پټ تړونونه او شخصي حریم تر پښو لاندې کول، د یوه چا وقار او حیثت پایمالول، عامه نظم او امنیت ګواښل، کفري خبرې کول، مقدساتو ته توهین، په دروغو شاهدي ورکول، د عهد نقض کول او دې ته ورته نور ډېر شیان دي، چې په اکثره هېوادونو د غرب په شمول د بیان آزادی کې نه راځي؛ نو ځکه نړۍ کې د بیان آزادي حدود لري. د ملګرو ملتونو د سازمان په اساس تعصب، تبعیض، عداوت او د تاوتریخوالي پارول د بیان د آزادی حق کې نه راځي، هغې ته د کرکې خبرې (hate speech) وایي، چې داسې کار ترسره کول جرم ګڼل کېږي (Strossen, 2021).

د بیان آزادی پر وړاندې ننگونې

مستبد نظامونه

د بیان د آزادی پر وړاندې په نړۍ کې یوه ستره ننگونه د سیاسي نظامونو جوړښت دی، قیومیتي ډیموکراسي، کې رسنۍ او عمومي افکار تر محدودې اندازې پورې آزادي لري؛ حال دا چې عصريت پلوی اولیګارشي نظامونه چیرته چې مخفي سازمانونه ډېر ځواکمن دي، مخالف ګوندونه ملي ضد ګڼل کېږي د بیان آزادی امکان ډېر کم وي. توتالیتري اولیګارشي سیاسي نظام بیا د بیان د آزادی پر وړاندې تر ټولو ستره ننگونه ګڼل کېږي، ځکه دا ډول نظامونه (پولیسو دولت) وي. نظام د جبر له ډېرو طریقو

څخه کار اخلي، تر څو امنیت او نظم وساتي، په دې ډول نظامونو کې د بيان آزادي او عمومي افکار کوم ځای نه لري، خلک له هغو حقوقو څخه برخمن دي، چې واکمني طبقې يې ورته ټاکي (عالم، ۱۳۷۸).

په اوسنۍ نړۍ کې ځينې داسې هېوادونه هم موجود دي، چې حتی په ټولنيزو رسنيو کې د يوه انتقادي پوست له کبله اشخاصو ته د اعدام سزا ورکړل شوې ده. په ۲۰۱۸ کال کې د سعودي عربستان يو منتقد خبريال قاشقچي د ژورنالستيکي فعاليتونو له کبله د سعودي عربستان د اوسني وليعهد محمد بن سلمان تر سرپرستۍ لاندې په ترکيه کې د سعودي په قنسلگرۍ کې داسې ووژل شو، چې د بدن آثار يې هم له منځه يووړل شول (Rugman, 2024).

په نړيواله کچه د خبريال قاشقچي وژنه ځکه ډېره وغندل شوه، چې ښاغلي قاشقچي د سعودي ترڅنگ د امریکا متحده ايالاتو تابعیت هم درلود؛ خو گڼ شمير سعودي علماء چې په زندانونو کې د بيان د آزادۍ له حق څخه محروم او د بيان او نظر د وړاندې کولو په جرم په سعودي او نورو توتاليتري نظامونو په زندانونو کې د کړاوونو او تکليفونو سخت ژوند تېروي.

غربي سيکولر ليبراليزم

که څه هم غربي سيکولر ليبراليزم ځانونه د بيان او د نظر د آزادۍ اتلان گڼي، خو دا د دوی يوه تيروتنه ده. په اصل کې په نړۍ کې د بيان د آزادۍ پر وړاندې دويم ستر گواښ غربي سيکولر ليبراليزم او پر رسنيو د دوی حاکمیت دی. غربي ليبراليزم که څه هم په ظاهره ځانونه د بيان د آزادۍ، ډيموکراسي او بشري حقوقو مدافعین او مؤسسین گڼي او معرفي کوي، خو په اصل کې پر نړيوالو رسنيو د دوی د برلاسی له کبله دوی حقايق مسخه کوي. دوی د نړۍ په هرې لويې او وړې مسئلې کې حق او عدالت هغه څه ته وايي چې د ليبراليزم د نظريې او ليدلوري له عينکو سم وېرېښي.

د سيکولر-ليبراليزم نظريه پردازان لکه د امریکا د ژورنالستانو د ټولني مشر والتير لېمين داسې نظر لري، چې په ډيموکراتيکه ټولنه کې، ځانگړې ځيرک او هوسيار خلک په عامه گڼو پوهيري او درک کولای يې شي او نور لار ورکه رمه گڼي. سيکولر-ليبراليزم کې د عامو خلکو يعنې د ټولني د اکثريت رول يوازې تر کتونکو پورې محدود وي. مشهور سياسي عالم هارولډ لسويل دغه نظر چې خلک د خپلو گڼو غوره ټاکونکي او تصميم نيونکي دي، بې دليه منطق يا Dogmatism بولي. په ليبرال ټولنو

کې د دې خلکو د کنترول لپاره د پروپاگاندا بېلابېلې تگلارې کارول کيږي حال دا چې په استبدادي دولتونو کې بیا د خلکو د کنترول لپاره کوټک نیول کيږي او هر هغه کس چې د نظام پولې ماتوي پر سر یې وهي، غرب له ډیموکراسي څخه برداشت او انگیرنه دا ده، چې عام خلک باید د چارو له سمون څخه لرې وساتل شي، د معلوماتو د ترلاسه کولو وسیلې باید تنگي وي او په جدي ډول وڅارل شي (Chomsky, 2011).

د نوام چامسکي د رسنیو د کنترول د نظریې په اساس غربي لېبرالېزم په اصل کې په نړۍ کې د بیان او د فکر د آزادۍ پر وړاندې یوه ستره ننگونه ده. غرب ته یوازې هغه خبره آزاده او بې طرفه ده، چې د غربي لېبرالېزم له لیدلوري سره سمون وڅوري. د دې لپاره چې دا خبره واضح شي، چې څنگه غرب او د دوی رسنۍ په اصل کې د بیان د واقعي آزادۍ مخالف او صحیح معلومات تر هغه مسخه کوي تر څو یې چې د غربي سیکيولر-لېبرالېزم پر رنګ نه وي ککړې کړې، لیکوال په یوویستمه پېړۍ کې دوه قضیو کې د غربي رسنیو دوه اړخیز چلند د نمونې په توګه وړاندې کوي، چې لومړی قضیه د ترهګرۍ پر وړاندې جګړه او دویمه په فلسطین کې د اسرائیلو له خوا د نسل وژنې قضیه ده.

د ترهګرۍ پر وړاندې جګړې قضیه کې د بیان آزادۍ

مخکې له دې چې د ۲۰۰۱ کال د ترهګرۍ پر وړاندې د مبارزې تر سرلیک لاندې د بیان د آزادۍ پر مسائلو بحث ولرو، ښه به دا وي، چې په دې پوه شو چې څنگه د دویمې نړیوالې جګړې وروسته د غربي نړۍ ستر دښمن او بد کس پخوانۍ شوروي اتحاد وو؟ د غرب د بیان د آزادۍ د بې طرفي اصل په نظر کې نیولو پرته د عامه ذهنونو کنترولولو په موخه یې د Creel Commission د ماهي جال په نامه ادره رامنځته کړه، بیا ورپسې د کمونېزم پر وړاندې یې د Red Scare له پروپاگاندا څخه استفاده وکړه. د سړۍ جګړې وروسته کله چې د امریکا متحده ایالاتو په مشرۍ غربي بلاک د ځواکمن او یو نړیوال قوت په توګه میدان ته راغی نو لومړی یې منځني ختیځ ته خپل قوتونه انتقال کړل، د عراق د وخت ولسمشر-صدام حسین یې د نړۍ لپاره د رسنیو په مټ ستر خطر وباله. د صدام حسین او د هغه له خوا د ډله ییزو وسلو WMD جوړول یې د رسنیو په مټ د نړۍ لپاره سترګواښ منعکس کړ؛ حال دا چې غربي رسنیو هیڅ کله هم د امریکامتحدده ایالاتو له خوا جوړ شوي په زرګونو هستوي او هایډروجنی بمونه د نړۍ د امنیت لپاره ګواښ نه دي ګڼلي.

عراق دوه ځلې د دوه دروغو او پروپاگاندا پر بنياد د غربي ليبرالېستانو له خوا تر يرغل لاندې راغی. د عراق او كويت تر منځ ستونزه د امريكايي متحده ايالاتو داسې منعكسه كړه، چې د صدام حسين عراقي ځواكونه كويت كې روغتونونو ته ننوتې او له روغتونونو څخه يې نوي زيږيدلي ماشومان ايستلي تر څو مړه شي (Knightley, 2001). د بنسټي نړيوال سازمان بيا دې دروغو ته مشرورعيت او رسميت ورکولو لپاره يو بل په دروغو رپوټ چمتو کړ، چې په هغه کې يې په دروغو د عراقي سرتيرو له خوا د نوي زيږيدلو ماشومانو د وژنې شمېر هم جعلی (۳۰۰) وښود (Amnesty International, 1990).

د دروغو شاهدۍ لپاره يې په امريكا كې د كويت د سفير لور ناهيره د امريكا كانگرس ته وغږوله. هغې په داسې حالت كې چې خپل هويت يې پټ ساتلی و، رسنيو ته په دروغو د عراقي سرتېرو جعل جرمونه وړاندې كړل تر څو په امريكا او نورې نړۍ كې عامه ذهنيت دې ته چمتو شي، چې د امريكا پر مشرۍ ائتلاف پر عراق پوځي يرغل وكړي. د ماشومانو د وژنې جعلې قضې څخه هم هدف دا وو، چې د عامه ذهنيت د تسخير وروسته بيا امريكا اجازه تر لاسه كړي تر څو د عرق پر وړاندې جگړې كې خپلو وحشتونه توجیه كړي.

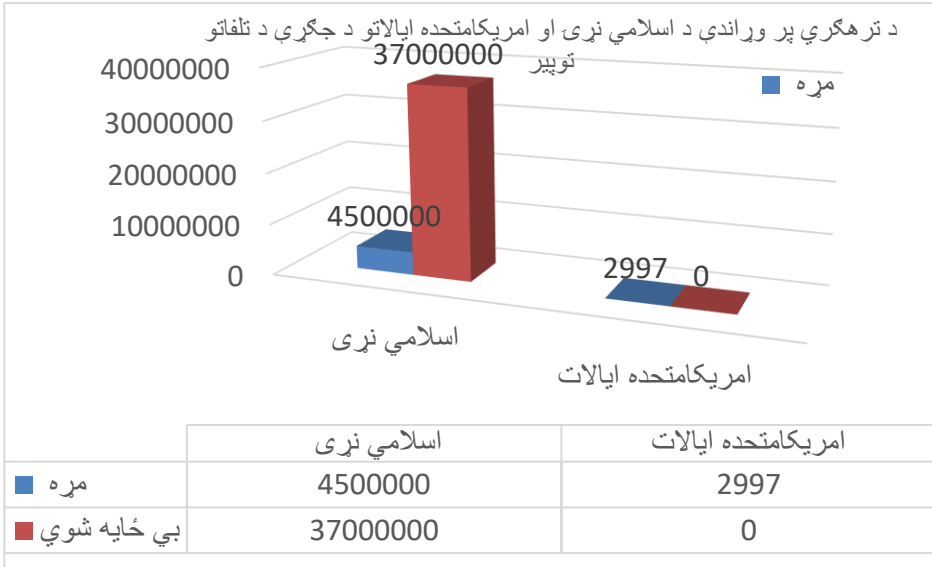
د خليج له لومړۍ جگړې وروسته تر ۲۰۰۳ کال د خليج د دويمې جگړې تر وخت پورې، عراق تر سختو اقتصادي بنديزونو لاندې و، عراقيانو د علاج لپاره له بهر څخه حتی ډيسپرين گولی هم نه شواى واردولای، په عراق بازارونو کې د ماشومانو لپاره شيدو شتون نه درلود. چې د دې بنديزونو په پايله كې نيم ميليون عراقي ماشومان مړه شول. کله چې په ۱۹۹۶ کال کې د نيم ميليون ماشومانو د مرگ پوښتنه يوې خبريالې لېسلي ستال د وخت د امريكا د بهرنيو چارو د وزيرې ميډيلين البرايټ څخه وکړه، چې آيا اقتصادي بنديزونو د دې ارزښت درلود چې ۵۰۰۰۰۰ پنځه سوه زره ماشومان مړه شي چې دا شمېره د هيروشيما د اتوم بم د استعمال له کبله د مړو څخه هم ډېر دی؟ ميرمن البرايټ ځواب دا و، چې دا سخت انتخاب وو، خو د عراقي ماشومانو مړينې د دې ارزښت درلود.

د لېبرالېزم نظريې ولاړ د يوه هېواد د بهرنيو چارو وزيرې صدام حسين ته د سزا ورکولو په موخه پنځه سوه زره ماشومانو قتل عادي خبره وگڼله. کله چې په ۲۰۲۲ کال کې ميرمن ميډيلين البرايټ مړه شوه نو د جنازې په مراسمو کې يې د امريكا پخواني ولسمشر بيل کلنټن وويل چې مېرمن البرايټ د آزادۍ، ډيموکراسي او بشري حقونو لپاره يوه په زړه پورې ځواک و. هغه څوک چې د سياسي هدف لپاره د پنځه سوه زره ماشومانو مړينه توجیه کوي د غربي ليبرال نظريې پر اساس د بشري حقوقو لپاره ځواک

گڼي. د امریکا اوسني ولسمشر جو بایون بیا میرمن البرایت د نیکی، شرافت او آزادۍ لپاره ځواک وگڼله. (Twaij, 2022) له دې څخه معلومېږي، چې غرب ته د خپل استعماري پالیسیو د تطبیق لپاره نه یوازې عراقي ماشومانو ژوند ارزښت نه درلود بلکه د هغوی قاتلین او د قتل ملاتړي د دوی د لیبرال نظریې په اساس د بشري حقونو لپاره یو پیاوړی ځواک دی. په حین حال کې همدې غرب د کویټ د ماشومانو د جعل قتل له کبله بیا پر عراق برید ته مشروعیت ورکولو هڅه هم کوله.

د ۲۰۰۱ کال د سپتمبر پر یوولسمه پر اتو بجو او ۴۶ دقیقو لومړی یوه مسافروړونکې الوتکه په نیویارک ښار کې له یوې سترې ودانۍ سره وجنگیده. پر نهه بجې او درې دقیقې دویمه الوتکه وجنگیده، چې ورسره یې سترې ودانۍ ږنگې او تقریباً درې زره کسان پکې ووژل شول. له دې بریدونو وروسته سملاسي د امریکا متحده ایالاتو د هغه وخت ولسمشر جورج ډبلیو بوش د القاعدې ډله د دې بریدونو مسؤله وگڼله. دا چې د القاعدې مشر په افغانستان کې و، نو ځکه یې د ترهگرۍ پر وړاندې جگړې اعلان سره سم یې لومړی د ۲۰۰۱ کال د اکتوبر په ۷ مه نیټه پر افغانستان برید وکړ، بیا وروسته په ۲۰۰۳ کال کې عراق د امریکا تر یرغل لاندې راغی (Kean & Hamilton, 2004).

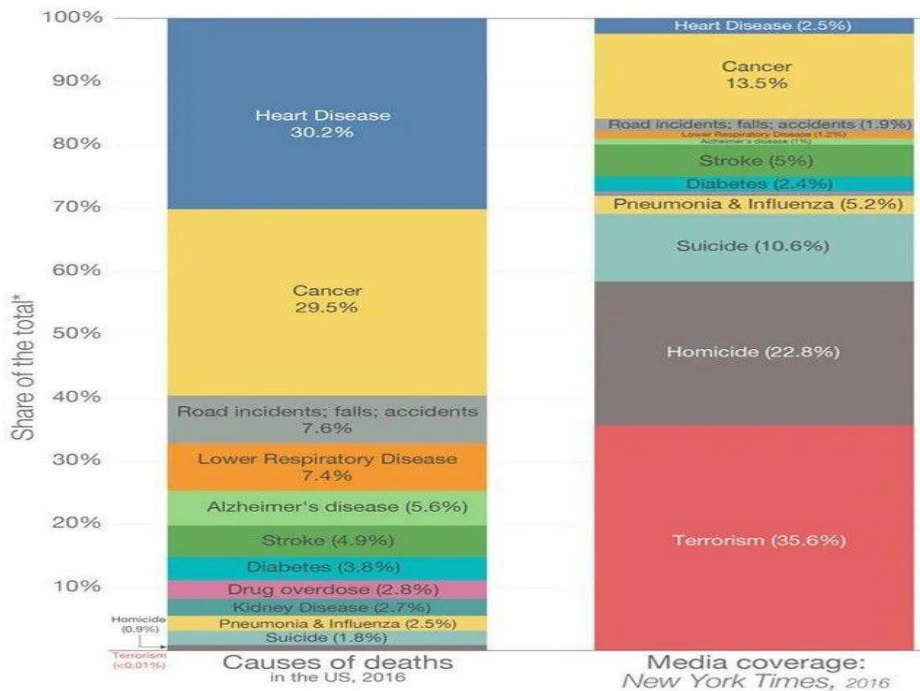
د امریکا متحده ایالاتو کې د سپتمبر د ۱۱ مې نیټې په پایله کې ۲۹۹۷ کسان په شمول د ۱۹ ترهگر ووژل شول؛ خو امریکا د ترهگرۍ تر عنوان لاندې جگړې کې د برون پوهنتون د څېړنې په اساس تقریباً څلورنیم میلیون مسلمانان ووژل او ۳۷ میلیونه نور خلک یې هجرت ته اړ کړل. تاسو لاندې گراف کې د سپتمبر د ۱۱ مې نیټې په پېښه کې د امریکایي وکړو او د ترهگرۍ د جگړې تر سرلیک لاندې جگړې په پایله کې وژل شوو او بې ځایه شویو مسلمانانو مقایسه کولای شئ (Lyn, 2023).

د ترهگرۍ پر وړاندې د جگړې تر سرليک لاندې غربي ليبراليستانو د خپلو رسنيو په مټ د مسلمان خبره او غږ خاموش کړې دی. غربي ليبرال رسنيو نړيوالو ته داسې روايت وړاندې کړی، چې کواکې د امریکامتحدہ ایالاتو په مشرۍ غربي نړۍ د ترهگرۍ قرباني ده. حال دا چې امریکامتحدہ ایالاتو د کور دننه د خلکو سره د وسلو شتون د ترهگرۍ څخه په څلورنو ستر گواښ دی. ځکه له ۲۰۰۱ کال څخه تر ۲۰۱۳ کال پورې د ترهگري بريدونو کې يوازې ۳۳۸۰ تنه امریکايان وژل شوي حال دا چې په همدې موده کې ۴۰۶۴۹۶ امریکايان د خپلو وسلو په ذريعه وژل شوي دي (Bower, 2015).

د امریکا متحده ایالات او متحدینو یې، د دوی په اصطلاح د ترهگرو پر وړاندې د فزيکي جگړې ترڅنگ رسنيزه او مطبوعاتي جگړه هم پيل کړه. که څه هم غربي ليبراليستان د بيان آزادي او انساني کرامت له مخې، د محکمې له حکم څخه ترمخه يو څوک مجرم نه بولي او داسې نور نړيوال منل شوي اصول خپل ابتکار او غرب ورته ژمن گڼي؛ خو حقيقت کې د مسلمانانو پر وړاندې له دې اصل څخه استفاده ونه شوه. د غرب ټولو رسنيو د بيان د آزادۍ د اصولو خلاف اسلامي بنسټونه او اسلامي خوځښتونه ترهگر معرفي کړل. د امریکا متحده ایالاتو او د سيکولر-ليبراليزم متحدينو یې د نړيوالو حقوقو سره په مغايرت کې د نړۍ له گوټ، گوټ څخه په سوونو مسلمانان د القاعدې او طالبانو سره د همکارۍ په نامه ونيول او د بگرام او گوانتانامو زندان کې یې واچول، هغوی ته د بيان او ځان څخه د دفاع او د مدافع وکیل نيولو حق شتون نه دلود.

غربي رسنيو عامو خلکو ته مسلمان ترهگر معرفي کول او ترهگري يې د مسلمان له خوا جوړ شوی ستر گواښ باله. په دې برخه کې له حد څخه زیاته مبالغه وشوه او اوس هم روانه ده. غربي رسنيو د اسلام او مسلمان له خوا د ترهگري گواښ دومره ستر کړی چې ډېره برخه پر همدې موضوع راڅرخي؛ حال دا چې حقيقت داسې نه دی. تاسو لاندې د نیویارک ټایمز له خوا د ترهگري اړوند مسائلو پوښښ د ۲۰۱۶ کال سروې وگورئ، نیویارک ټایمز د خپلو خبرونو ۳۶.۶ او گارډین ۳۳ فیصده ترهگري تر خبرې پوښښ لاندې نیولې ده؛ حال دا چې د ترهگري بریدونو له کبله د مرگ ژوبلې کچه دومره لږه ده چې بلکل په فیصده کې نشي راتلی. حال دا چې هغه نور مسائل چې اصل کې د مرگ باعث گرځي ډېر کم، تر خبرې پوښښ لاندې نیول کېږي (Ritchie, 2019).

منبع: (Ritchie, 2019)

همدارنگه غرب له خپلې سینما څخه هم د مسلمانانو پر وړاندې د عامه ذهنیت منفي لورې ته د سوق کولو پروسه پر مخ بوتله. د ۲۰۰۱ کال د سپتمبر له ۱۱ مې نېټې څخه راوروسته هالیووډ سینما په سلگونو داسې هنري فلمونه جوړ کړل، چې مسلمان، لمونځ ادا کوونکی، بریره لرونکی او حجاب اغوستونکي

مسلمانان ميرمن بد خلک او ترهگر معرفي کيږي. د اسلامي بشري حقوقو کميسيون د څېړنې په اساس غربي فلمونه مسلمانان، وحشي، ترهگر او تاوتریخوالی پارونکي وړاندې کوي، چې دا عمل د مسلمانانو بشري حقوق تر پښو لاندې کوي او د دوی همدې کرني (په دروغو او ناحقه مسلمان بد تمثيل کول) په غرب کې د مسلمانانو پر ژوند منفي تاثيرات اچولي دي (Law, 2019).

له ۲۰۱۸ کال څخه تر ۲۰۲۰ مه پورې د Centre for Media Monitoring له خوا د مسلمانانو او اسلام په اړه د ۱۰'۰۰۰ څخه زياتو مقالو او نشراتي کليپونو تحليل څخه وروسته معلومه کړای شوه، چې: د انگليستان تقريباً ۶۰ فيصده معلومات د مسلمانانو په اړه منفي ډول منعکسوي. ۳۷ فيصده رښی د اسلام او مسلمان په وړاندې دیر زيات له تعصب او اړخ نيونې څخه استفاده کړې ده. له هرو دريو رښيو څخه يوې رښی د مسلمان او اسلام په هکله ناسم معلومات وړاندې کړې او ترهگري د رښيو عمومي موضوع وه (MCB, 2020).

همدارنگه د الاباما پوهنتون يوه څېړنه ښيي، چې مسلمان ته منسوب بريدونه په اوسط ډول په رښيو کې ۱۰۵ سرليکونه ترلاسه کوي، حال دا چې د غير مسلمان له لوري بريدونه يوازې تر ۱۵ پورې د غربي ليبرال رښيو سرتکې جوړيږي (Chalabi & editor, 2018).

د ترهگرۍ په بهانه له افغانستان څخه وروسته د امريکا متحده ايالاتو عراق هم اشغال کړ. د عراق اشغال د درې سترو دروغو په اساس ترسره شو. لومړی دروغ دا وو، چې د عراق د وخت ولسمشر-صدام حسين له القاعدې سره اړيکې لري، چې دا دروغ ثابت شو صدام حسين د بعث گوند مشر-چې يو ناسيوناليسټي گوند دی، هيڅکله يې هم له مذهبي گوندونو سره ښيې اړيکې ندې درلودلې. دويمه ادعا دا وه، چې عراق د ډليزو وژنو وسلې لري، چې هغه هم دروغ ثابت شو. ډيوډ کي David Kay د عراقي سروې گروپ ISG Iraqi Survey Group مشر-د ۲۰۰۴ زيږديز کال د جنورۍ په ۲۹ مه د امريکا د سنا مجلس ته وويل: "موږ تقريباً ټول په غلطه وو هيڅ ثبوت ونه موندل شو، چې عراق دې د ډليزو وژنو فعاله وسلې ولري." (Marsi, 2023).

د عراق د اشغال لپاره د بوش او ټوني بليز بله بهانه دا وه، چې دوی غواړي عراق آزاد کړي او هلته ډيموکراسي او بيان آزادۍ ته زمينه برابره شي. دا ادعا هم ځکه غلطه ثابته شوه. چې امريکا د خپلې دغې ادعا، چې گواکې عراق کې د بيان آزادۍ ته وده ورکوي؛ برعکس، نه يوازې ملکي ژورنالستان

ووژل د رسنیو دفترونه یې هم هدف وگرځول او د جولین اسانژ په څېر یې طرفه مشهور استرالیایی ژورنالیست په دې جرم تر تعقیب لاندې ونیو او بیا یې لسگونه کاله زنداني کړ، چې هغه د امریکا جنګي جرم افشاء او د ژورنالیستانو د قتل ویدیو یې د ویکی لیکس له لارې نشر کړه.

د عراق له اشغال سره امریکایانو په زرهاوو بې گناه مسلمانان شهیدان کړل. په زرگونه نور عراقیان یې د بغداد په ابوغریب زندان کې داسې په وحشت سره شکنجه او بې حرمته کړل، چې د بشر په تاریخ کې یې ساری نه درلود. د یادونې وړ ده، چې بې حرمته شوي او شکنجه شوي عراقیانو ویدیوګانې او تصویرونه هم خپله امریکایي سرتیرو نشر کړل. سره صلیب د رپورټ په اساس په دې زندانیانو کې له ۷۰ څخه تر ۹۰ فیصده زندانیان بې گناه عام ملکيان ول، چې په غلطې سره نیول شوي وو.

د امریکا له لوري په اصطلاح نوې ډیموکراسي په اساس په عراق کې داسې سیستم جوړ شو، چې ریاست جمهوري دې کردانو ته ورکړل شي، صدراعظمي دې شعيه عرب ته او د پارلمان مشري دې د سني عربو برخه وگرځول شي چې د امریکا له خوا دې تحمیل شوی ډیموکراسي د عراق په ټول سیستم کې تبعیض رامنځته کړ، ټولنیز نظم یې له منځه یووړ (Soussi, 2024). منځني ختیځ او شمالي افریقا د چاټم هاوس معاون صنم وکیل د وینا په اساس د عراق اشغال د نړیوال قوانینو ښکاره نقص وو.

لکه څرنګه مو چې مخکې یادونه وکړله، غرب د ترهګري پر وړاندې د جګړې تر نامه څلور نیم میلیونه انسانان ووژل او ۳۷ میلیونه نور یې له خپل اصلي وطن څخه مهاجرت ته اړ کړل. واقعیت دا دی، چې د امریکا په مشرۍ غربي لیبرال نړۍ مسلمانانو ته دومره لویه فزیکي ضربه ورسوله؛ خو غرب اوس هم ځان د نړۍ په کچه د بیان د آزادۍ ملاتړي ګڼي. هغه یوازیني استرالیایی ژورنالیست (جولین اسانژ) چې دا جرئت وکړ، چې په عراق او افغانستان کې د امریکا د جنګي جنایاتو پټ خبرونه نشر کړي. د همدې ژورنالیستيکي فعالیت له کبله کلونه کلونه په زندان کې په ډېر بد و وضعیت کې تېر کړل. نوره غربي نړۍ لاهم د غرب د وژنو او مخربو مداخلو ملاتړ کوي. له دې کبله ویلی شو، چې غربي لبرالېزم د ترهګري پر وړاندې په اصطلاح جګړه کې د مسلمان د بیان او فکر آزادي تر پینو لاندې کړې ده.

د فلسطینیانو د نسل وژنې قضیه کې د بیان آزادي

د لومړۍ نړیوالې جګړې له پای ته رسیدو سره سم انگلستان، فرانسې او صیهونیزم د خپل یوه اوږد مهاله پلان په اساس عثمانی ترکانو ته له ماتې ورکولو وروسته د عثمانی سلطنت شپږ سوه کلن

حاکمیت یې په فلسطین کې پای ته ورساوه. د ترک په دې ماتې کې د ځینو عربانو ناپوهی، غفلت او د ځینو نورو د خیانت شامل نقش درلود. همدارنگه په دې کې شک نشته چې د عثمانی سلطنت په ماتې کې تر ټولو ډېر، خپله د عثمانی سلطنت مسؤلین ملامت ول، د دوی تیروتنې د دې لامل شوې چې د عراق، سوریه، لبنان او فلسطین څخه ترکان د شړل کیدو سره په منځني ختیځ کې یو ډول د قدرت تشه رامنځته شي. ټوله سیمه د سایکس او بیکوټ د طرحې په اساس د فرانسې-او انگلیستان مستعمرې وگرځول شي. له دې سره سم د برطانیې د وخت صدراعظم بالفرد په ۱۹۱۷ کال کې په یوې اعلامیې کې فلسطین کې یهودو ته د دولت د جوړیدو طرحه وړاندې کړه. چې وروسته د همدې طرحې په اساس یهودي مهاجر له اروپا څخه فلسطین ته ولیردول شول او د فلسطین په ځمکه کې د یهودو فیصدي آهسته، آهسته لوړه شوه (Stein, 1961).

د غربي استعمار په مرسته بالاخره د ۱۹۴۷ کال د نومبر په ۲۹ نیټه د فلسطین د خاورې په هکله طرح د ملگرو ملتونو سازمان له خوا چې تازه د دویمې نړیوالې جگړې د گټونکو له خوا جوړ شوې وو د پریکړې په موخه وړاندې شوه. د ملگرو ملتونو عمومي اسمبلی د ۱۸۱ پریکړه لیک UN General Assembly 181 Resolution په اساس فلسطین خاوره د یهود او عربو لپاره په دوه دولتونو وویشل شوه. یورشلم یې بین المللي زون وگرځاوه. ملگرو ملتونو فلسطین ته مهاجر شوو یهودانو ته په داسې حال کې له پنځوسو فیصدو څخه ډېره (۵۶ فیصده خاوره) ورکړه، چې دوی لاهم د فلسطین درې ۳٪ فیصده څخه لږ نفوس تشکیلاوه او یوازې د فلسطین ۷ فیصده خاوره یې په اختیار کې وه. له همدې نیټې څخه د فلسطین د خلکو د بدبختی ورځ چې دوی النکبه ورته وایي پیل شوه چې تر نن ورځې پورې دوام لري. اسرائیلی لیکوال ایلن پاپې وایي د غرب د لیبرال نظریې په اساس جوړ شوي ملگرو ملتونو د اسرائیلو له خوا د فلسطینیانو د ځمکې غصب او د فلسطینیانو نسل وژنې ته یو ډول مشروعیت او جواز ورکړ (Pappe, 2007).

له ۱۹۴۷ کال څخه تر نن ورځې پورې غربي نړۍ د اسرائیلو په نوم جوړ شوي هېواد نظامي، مادي معنوي او اخلاقي ملاتړ کوي. په غرب کې د امریکامتحد ایالات هغه هېواد دی، چې تر ټولو دیر له اسرائیلو سره نظامي او مادي مرستې کوي. اسرائیلو تر اوسه پورې د امریکامتحد ایالاتو څخه درې سوه او لس ۳۱۰ میلیارده ډالره مرسته ترلاسه کړې ده (Morrow & Masters, 2024).

همدارنگه د ملگرو ملتونو په امنیت شورا کې د امریکامتحدہ ایالاتو په ټولیز ډول تر ۴۶ ځله د اسرائیلو په اړه پریکړه لیکونه ویتو کړي دي، چې په هغوی کې د لبنان پر جنوبی سیمو د اسرائیلو برید او د اسرائیلو له خوا د سوریې د گولان د لوړو څوکو د الحاق او ځینې نور موضوعات شامل دي. همدارنگه د امریکامتحدہ ایالات بیا هغه هېواد دی، چې د فلسطین د یوه دولت په توگه د جوړیدو مخالف دی او تل یې د فلسطین د دولت د جوړیدو فیصلې ویتو کړي دي. (Asrar, 2023) د برون د پوهنتون په اساس یوازې د تیر ۲۰۲۳ کال د اکتور د ۷ مې نیټې څخه وروسته د امریکامتحدہ ایالاتو له اسرائیلو سره د ۱۷.۹ میلیارده ډالر نظامي مرستې کړي دي (Brown University, 2024).

د نړۍ ۹۵ فیصده وگړي، د دې ملاتړي دي چې د فلسطین لپاره دې یو مستقل هېواد وي؛ خو یوازې ۵ فیصده وگړي، چې په هغه کې د امریکامتحدہ ایالات او اسرائیل او ځینې ډېر واره هېوادونه راځي، د دې فیصلې مخالف دي، حال دا چې امریکایي ډیموکراسي د اکثریت پر اصولو بناء ده. (Norton, 2024)

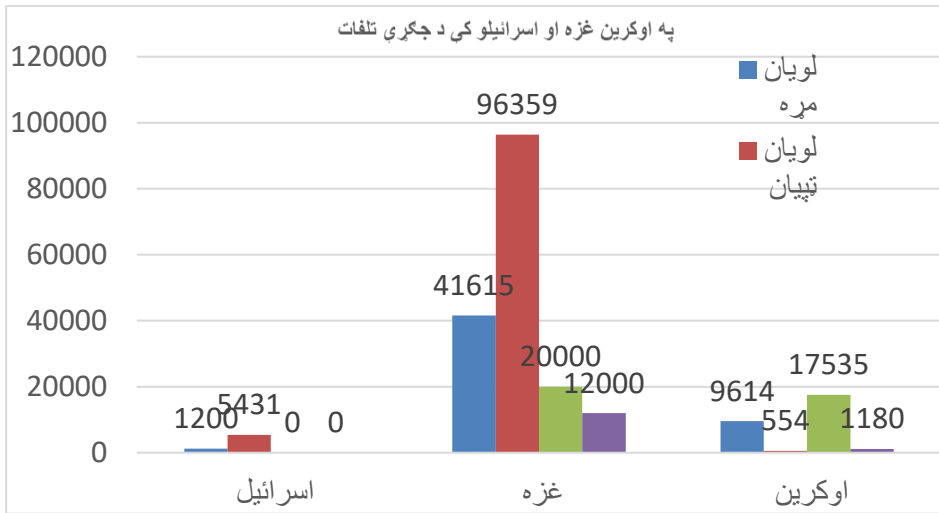
کله چې د اسرائیلو د منافع او د فلسطین د خلکو د حقوقو مسئله مطرح شي نو دوی، د اسرائیلو ملاتړي دي. غرب د اسرائیل پر وړاندې د بیان د آزادۍ او د حقایقو د اوریدو زغم نه لري، ځکه نو د اکثره غربي لیبرال رسنیو هدف دا وي، چې خبرې روایت په داسې بڼې وړاندې کړي، چې اسرائیل حق په جانب وښيي او فلسطینیان ترهگر له تمدن څخه لرې او ملامت منعکس کړي. په اصل کې د غرب تقریباً ټولې رسنۍ دې ته وقف شوې دي، چې څرنگه د فلسطینیانو د بیان د آزادۍ حق سلب او څنگه د اسرائیل د ځان د دفاع روایت ته مشروعیت ورکړي او فرضاً فلسطین او یا کوم بل اسلامي او یا غربي هېواد کې که څوک د اسرائیل اپارتیت رژیم باندې نقد وکړي، نو دوی یې بیا فوراً د - Anti Semitic یعنی د یهودو او سامي په هکله د منفي ذهنیت لرونکي باندې یې متهم کوي. حال دا چې په اسرائیلو کې یهود بلکل سامي نژاد خلک نه دي، ټول اروپایان دي. عرب سامي نژاد لري. همدارنگه د فلسطینیانو د عدالت او حق غوښتنې مبارزې د تورن کولو بل نوم ترهگری ده.

د ۲۰۲۳ کال د اکتوبر د میاشتې په اوومه نیټه حماس د فلسطین په هغې برخې برید وکړ، چې اسرائیلو اشغال کړې دي. د بریدونو په پایله کې د اسرائیلو تر دولس سوه پورې نظامي او ملکي وگړي ووژل شول او تر دوه سوه پورې یرغمل شول. د دې بریدونو په ځواب کې اسرائیلو پر غزې له هوا، ځمکې او سمندر څخه د توغندیو باران پیل کړ، چې له تیر یوه کاله څخه اسرائیلو پر غزې د نسل وژنې جگړه

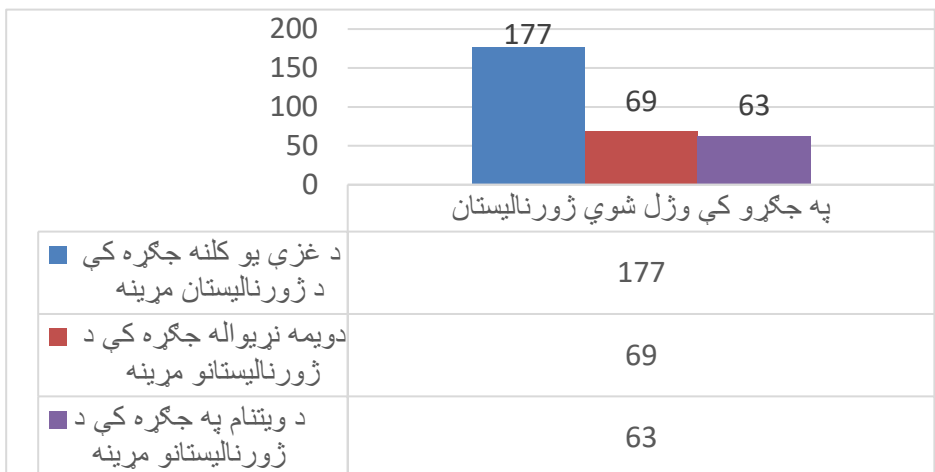
جاري ساتلې، د دې جگړې په غبرگون کې له امريکا څخه نيولې تر اروپا پورې د غربي نړۍ هر زعيم بار بار پر اسرائيلو د حماس د بريد غندنه خويې کړې ده. خو د اسرائيلو د نسل وژنې د غندې پرځای يې تل ويلې، چې اسرائيل د ځان د دفاع حق لري. يعنې اسرائيل حق لري، چې په غزه کې نسل وژنې ته دوام ورکړي؛ کله به هم چا د غربي ليبرال هېوادونو له ولسمشرانو دا اوريدلي وي، چې فلسطينيان، لبنانيان، عراقيان، افغانان او... هم د يرغلگرو پر وړاندې د ځان د دفاع حق لري. همدې ته د غربي نړۍ دوه مخيز Western – Double standard وايي او همدا دوه مخي د دوی د بيان په آزادۍ او د دوی په رسنيو کې هم څرگندېږي.

د ۲۰۲۲ کال د فبروري مياشتې څخه روسيې پر اوکرين يرغل وکړ، همدارنگه د تېر ۲۰۲۳ کال د اکتوبر له مياشتې څخه اسرائيلو پر غزې بريد پيل کړ، ليکوال لاندې د غزې، اسرائيل او اوکراين د جگړې تلغاتو يو چارټ کې چمتو کړی، هلته يې ښودلي دي، چې په غزې کې ۴۱۶۱۵ کسان شهيدان شوي دي، چې په دوی کې تقريباً پنځوس فيصده يې ماشومان دي. د اکسفام د يوې څېړنې موندنې ښيي چې په تېرو دوو لسيزو کې د بلې هرې جگړې د مساوي مودې په پرتله په تېر کال يوه کاله کې په غزه کې د اسراييلي پوځيانو له خوا تر ټولو ډيرې ښځې او ماشومان يې شهيدان کړي دي (Oxfam, 2024b).

حال دا چې په اسراييلو کې يوازې دولس سوه مړه او تر پنځه زره پورې ټپيان شوي دي او اوکراين کې د درې کلنې جگړې له امله تقريباً مړينه نهه زره کسانو ته رسېږي. د غرب رسنۍ د اوکراين موضوع ته ډير پوښښ ورکوي ځکه د اوکراين مخالفين روسان دي، چې غرب ورسره تاريخي دښمني لري. همدارنگه اوکراين او غزې جگړې په داسې انداز وړاندې کيدې، چې مخاطب ته دا تلقين کړي چې مظلوم غزه او فلسطين نه بلکه اسرائيل او اوکراين دي.

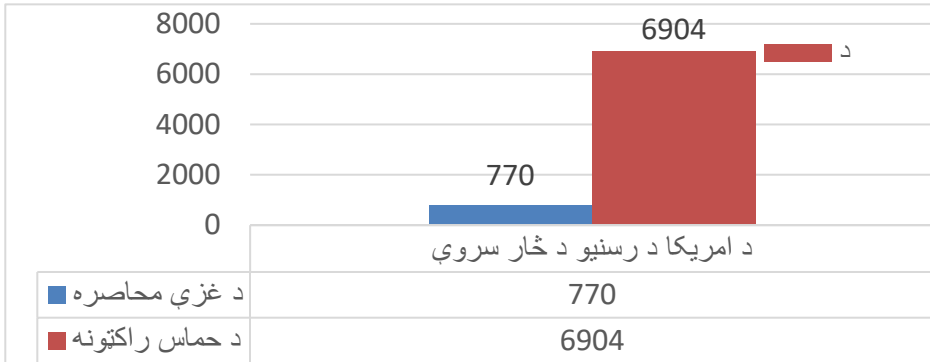

د اوکراین، اسرائیل او فلسطین اړوند د هر خبر په پوښښ کې د کمیت، کیفیت او محتوی له پلوه ستر توپیر شتون لري په هر خبر کې په ښکاره د اوکراین او اسرائیلو اړخ نیول کیږي. همدارنگه له فلسطین د سم صحیح او بې طرفه خبر د خپریدو اجازه هم نشته. الجزیرې خبریالان د خبریالي لپاره د اسرائیلو او فلسطین څخه منع. الجزیره د اسرائیلو د پارلمان لخوا ترهگره رسنۍ وگڼل شوه. د غزې په یو کلن جنگ کې د دویمې او حتی د ویتنام د جگړې نه هم ډېر ۱۷۷ ژورنالستان ووژل شوي دي.

د ۲۰۱۴ کال د جولای له ۸ مه بیا د اگست د میاشتې تر ۲۷ مې پورې د امریکا د رسنیو د څار په اساس د امریکا په متحده ایالاتو کې د غزې د محاصري په هکله رسنیوکې یوازې ۷۷۹ ځله رسنۍ

غبريدلې وې، حال دا چې د حماس د راکټي بریدونو په اړه چې هېڅ تلفات يې هم نه درلودل ۶۹۰۴ څله رسنيو گزارشونه وړاندې کړي وو.

پر فلسطينيانو باندې د اسرائيلو له خوا يرغل د دوی د وطن اشغال او نسل وژنې ته غربي ليبرال نړۍ د اسرائيلو د ځان د دفاع حق تر عنوان لاندې مشروعيت ورکوي. همدارنگه غرب د يرغلگرو په وړاندې دريدونکي هر فلسطيني خوځښت ترهگر گڼي. پر خلکو د همدې روايت د منلو په موخه نهم امريکايي اسرائيلي ډيالوگ کې په زرگونه د رسنيو ماهرين سره راټول شول او د Hasbara Israel's public Image: Problems and Remedies تر سرليک لاندې ناستې کې يې پريکړه وکړه، چې د پروپاگاندا په ذريعه بايد د اسرائيلو په اړه د خلکو ذهنونو کې بدلون راولو.

غربي ليبرالي رسنۍ همدا کار کوي د اسرائيلو په گټه روايت ته انعکاس ورکوي تر څو د عامو خلکو ذهنتونو ته بدلون ورکړي. د لنسټ Lancet د يوې څېړنې د موندنې په اساس غزه کې د اسرائيلو له خوا هر مستقيم مرک له ځان سره څلور غير مستقيم مړينې رانغاړي يعني که جگړه د ۲۰۲۴ کال د جون په مياشت کې دريدلې هم وای بيا هم د غزۍ د شهيدانو شمير يو لک او شپږ اتيا زره ۱۸۶۰۰۰ يعني د غزې د ۲.۳ ميليون نفوس شاوخوا ۸ سلنو ته رسېدل (Khatib et al., 2024).

د ۲۰۲۳ کال د اکتوبر له ۷ مې نېټې څخه اسرائيلو د ملگرو ملتونو دوهمه غړي وژلي چې د ملگرو ملتونو له جوړښت څخه راوړوسته په يوې جگړې او بحران کې هم د دې سازمان دوهمه غړي نه وو وژل شوي. د دې جنګي جرمونو د افشاء کولو په موخه غربي ليبراله ميډيا بحث نه کوي؛ خو کله چې د ملگرو ملتونو يوې غړې فرانسيسکا الباني د اډولف هټلر او د اسرائيلو د لومړي وزير بنيامين نتنياهو ترمنځ موازې عکس پوست کړ، غربي ليبرال رسنيو ته د خبر يوه مهمه سوژه شوه. په ملگرو ملتونو

کې د امریکا متحده ایالاتو سفیرې لیندا توماس - گرین فیلډ هم وویل چې میرمن الباني ملگرو ملتونو کې په دنده بوختې څوکې ته مناسبه نه ده. (times of Israel, 2024)

افغانستان کې پښتو او دري بې بې سي هم د اسرائیلو په گټه خبرونو محتوی کې بدلون راولي او د غربي نړۍ همدا اجندا پر مخ بیايي. تاسو په بې بې سي پښتو کې لاندې خبرې متن وگورئ:

BBC Pashto 1 h · 🌐

اسرائیل پر حماس تور لگوي چې سلگونه زره لیتره تېل یې ذخیره کړې دي. اسرائیلو، غزه ته د محدودې اندازې خوراکي توکو، اوبو او درملو اجازه ورکړې ده خو خیریه موسسې وايي اړتیا ډېره ده. پام چې په دې رپوټ کې له سره داسې عکسونه دي چې ښايي تاسې خپه کړي:

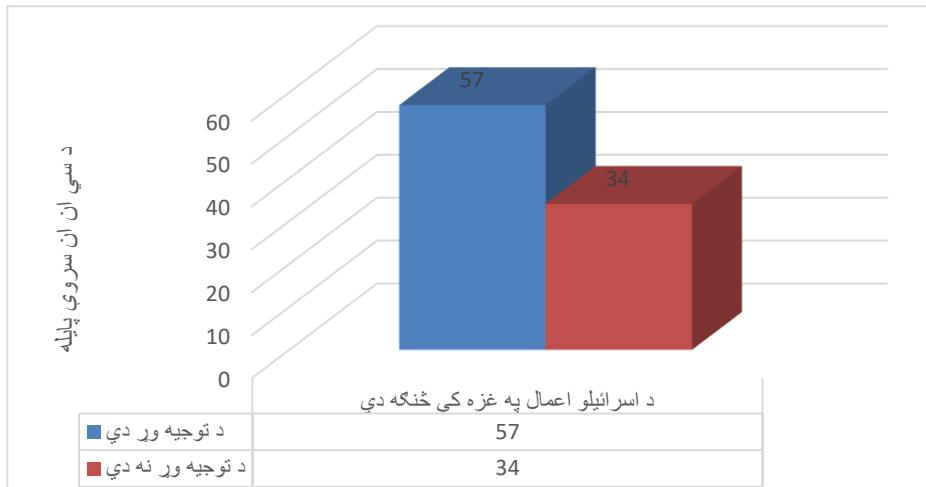
رېډیو دا وخت
BBC NEWS پښتو
bbc.com/pashto

👍 😊 Rahmat Ullah Totakhel and 1k others 48 comments • 26 s

بي بي سي پښتو، خبر ته د اسرائیلو په گټه روایت چمتو کړې دی. په اصل کې ملگري ملتونه، اکسفام، غزه کې روغتونونه او په سلگونه خیریه ادارې وايي چې په غزه کې برق نه شته، پاکي اوبه نشته، د ښځو او ماشومانو زرگونه جسدونه د خاورو او پڼگو تعمیرونو لاندې پراته دي او یو بشري ناورین روان دی. (Oxfam, 2024) دلته بې بې سي د دې ټولو ادارو رپوټونه او موندنې چې شواهدو سره ترتیب شوي دي، نه دې اخیستې، یوازې د جنگي مجرم اسرائیل د دروغ نظر یې په سرلیک کې را اخیستی ((اسرائیل پر حماس تور لگوي چې تیل یې غزه کې ذخیره کړي دي)). اوس پوښتنه دا ده چې ولې د اسرائیلو نظر اخیستل شوی دی، حال دا چې اسرائیل د نړیوالو په اند د جگړې برخه او د جنگي جرم ترسره کوونکی دی. بی بې سي د دې لپاره خبر ته دا ډول روایت ورکړی، چې د عامو خلکو ذهنونو کې د اسرائیلو د (اسبورا) کنفرانس په اساس بدلون راولي. د اسرائیلو جنگي جرمونو ته

برائت ورکړې او عامه اذهان يو بل لور ته سوق کړي، عامه ذهنيت ته دا ورپېچکاري کړي چې اسرائيل خو د دې لپاره غزې ته د تيل او خوړو اجازه نه ورکوي چې هلته ذخيرې شته. همدارنگه د i24News هم په ۲۰۲۳ کال اکتوبر کې خپور کړ، چې کواکې حماس څلويښت ماشومانو سرورنه پرې کړې دي. دا خبر په ټولنيزو رسنيو کې خپريدو وروسته په اثبات ورسيد، چې دروغ او جعل وو.

تر ډېره غربي ليبراله نړۍ د فلسطين د قضیې په اړه د خلکو ذهنونو ته د ناسم روايت د تلقين په برخه کې بريالي شوي هم دي. د سي ان ان CNN د يوې سروې په اساس ۵۷ فيصده امريکايان په دې باوري دي، چې پر غزه د اسرائيلو اعمال د توجیه وړ دي، حال دا چې يوازې ۳۴ فيصده کسانو باور درلود، چې په غزه کې د اسرائيلو اعمال د توجیه وړ نه دي (Agiesta, 2023).

غرب کې هغه طبقه خلک چې لا هم د غربي رسنيو د پروپاگاندا تر تاثير لاندې نه راځي د هغوی د بيان د آزادۍ حق بيا په نورو بېلابېلو ډولونو خاموشه کيږي. ځينو ته توطئې جوړيږي له دندو کوښه کيږي، ځينې نور د anti-Semite د يهود پر وړاندې د کرکې فکر درلودلو په تور، تورنيږي او ځينې نور بيا ترهگر يا له ترهگرو سره د همکارۍ په تور تر تعقيب لاندې نيول کيږي.

جرمني يو له هغو غربي هېوادنو څخه دی، چې ځان په افغانستان کې د بيان د آزادۍ ملاتړ گڼي، گڼ شمېر افغان ژورناليستان او د ژورناليزم د پوهنځي استادانو ته يې په افغانستان کې د ۲۰۲۱ کال د نوي نظام رامنځته کيدو سره سم پناه ورکړه، چې کواکې په افغانستان کې د دوی د بيان د آزادۍ حق

خوندي نه دی. خو په عین حال کې جرمني دویم لوی هېواد دی، چې اسرائیلو ته د فلسطین د نسل وژنې لپاره وسلې صادروي. جرمني په ۲۰۲۳ کال کې د اسرائیلو د اړتیا ۳۰ فیصده وسلې دې هېواد ته صادري کړې دي. جرمني په دې هېواد کې د هغو یهودانو (Jews Voice for Peace) چې د فلسطین د خلکو د دفاع او غزه کې د نسل وژنې د ودریدو په حق کې مظاهري کوي په نښه کوي او څپي.

جرمني کې د غزې د نسل وژنې پر وړاندې پرمظاهرو بندیزونه دی. د جرمني پوهنتون هغه استادان او ادري کارمندان چې غزه کې د نسل وژنې غندنه کوي او د اوربند غوښتونکي دي تر نظارت لاندې نیول کيږي او له دندو شړل کيږي. جرمني په افغانستان کې ځان د بیان د آزادۍ حق ته ژمن گڼي، خو د دې هېواد د اطلاعاتو او کلتور وزیره آغلې کلودیا روت بیا دومره د بیان آزادۍ حق نه لري، چې د یوه فلم نندارې ته چکچې وکړي. وزیره د دې لپاره له خپلې دندې څخه استعفاء ته اړ کړای شوه چې د یوه فلسطیني فلم جوړونکي او یوه اسرائیلي فلم جوړونکې هغه مشترک فلم ته چې د اردن د غاړې په لویديځ کې د اسرائیلو لخوا پر وړاندې باندې یې جوړ کړې وو، چک چکې کړې وې.

(Tsimidakis, 2024) فلسطینیان له اسرائیلو سره د جگړې په ویدویوگانو کې کله چې د اسرائیلي ټانکونه په نښه کوي نو یو سور سرچپه مثلث ډوله شکل نښه پرې راوې. جرمني پارلمان له اسرائیلو سره د خواخوږۍ له کبله همدغه سور معکوس مثلث کارول په جرمني کې منع اعلان کړ. (Gregson, 2024)

د امریکامتحدو ایالات، چې ځان په نړۍ کې د بیان د آزادۍ ملاتړی معرفي کوي او په ۱۹۹۰ لسيزې کې یې په منځني ختیځ کې د الجزیرې خبري چینل د پرانیستي ملاتړ وکړ، اوس یې د غزې په نسل وژنه کې قطر ته ویلي چې د غزې د نسل وژنې په نشواتو کې دې خبرې پوښښ محدود کړي. (Tait, 2023) که څه هم د امریکامتحدو ایالات ځان د لیبرال ډیموکراسي، د بیان د آزادي مخکښ گڼي؛ او د دې هېواد په اساسي قانون کې اوله ماده یې د بیان د آزادۍ په ملاتړ لیکل شوې ده؛ مگر دوی بیا په خپل لاس د بیان آزادي زندۍ کړې ده. دوی د غزې د ملاتړ له کبله په سلگونو محصلان او استادان بندیان او په لسگونه نور یې له دندو وشړل (Fernández, 2024).

همدارنگه د جان اپکن پوهنتون یوه تحقیق په اثبات رسولې وه، چې ۹۷.۵ فیصده د اسرائیلو اوسني اوسیدونکو DNA د پخواني عبري خلکو د DNA د عبري وگړو سره تطابق نه لري. د امریکامتحدو

ايالاتو دا ساينسي-او علمي حقيقت د اسرائيلو د منافعو لپاره نه شو زغملی. نو د جان اپکن پوهنتون دا تحقيق له خپلې وييپاڼې څخه حذف کړ (Venton, 2013).

فرانسه هم همداسې د اسرائيلو د منافعو لپاره د بيان آزادي تهديدوي. په فلسطين کې د نسل وژنې د درېدو لپاره د آواز پورته کول جرم، گڼل کيږي. حتی هغه يوه فرانسوي نرسې (ايمان معارفي) چې غزې ته سفر کړې وو او د غزې په يوه روغتون کې د خپلو تجربو په اړه يې په ملي شورا کې شاهدي ورکړې وه، د همدې شاهدي او حقايقو ويلو د بيان په جرم په خپل کور کې نيول شوه او د پوليسو په توقيف کې ده (Yigit, 2024).

پايله

پاسنيو شواهدو وښودله چې د بيان آزادي د انسان د اساسي حقوقو څخه يو حق دی، چې د اسلام مقدس دين يې ملاتړ کړی دی. همدارنگه دا هم ثابت شوه، چې هغه نظريات چې غرب يې د دريمې نړۍ هېوادونو عامه افکارو ته تلقين کول غواړي د غربي ليبرال نظرياتو زيربنده او نيمگړې ده. د غرب د بيان د آزادۍ ليبراله نظريه نه نړيواله Universal ده، نه بې طرفه او او نه هم عادلانه ده. غربي ليبرال نظريه د تعصب او د اسلامي نړۍ پر وړاندې د يو ډول ژور تبعيض څخه ډکه ده.

غربي نړۍ د پنځلسمې پېړۍ له نيمايي څخه د شلمې پېړۍ پورې د آبادۍ او پرمختگ تر کاذب عنوان لاندې هېوادونه استعمار او منابع يې استثمار کړل. همدارنگه د خلکو د بيان او نظر آزادۍ يې محدوده کړه. په شلمه پېړۍ کې بيا امريکا د کمونيزم پر وړاندې تبليغات د کمونيزم تر زوال جاري وساتل. بيا د کمونيزم د سقوط وروسته پر نړۍ د يوه بې سيال قدرت په توگه راڅرگند شو. د غربي نړۍ تر مشرۍ لاندې د امريکا متحده ايالاتو لومړی پر عراق بيا پر افغانستان د يوې کاذبې ادعا په مټ تيری وکړ.

همدارنگه په ۲۱ مې پېړۍ کې هم د بيان آزادي او بې طرفه نظرياتو د خاموشه کولو لړۍ د ۲۰۰۱ کال د سپتمبر د ۱۱ مې نېټې څخه وروسته په اصطلاح د ترهگري پر وړاندې جگړې سره پيل شوه. غرب د ترهگري پر وړاندې د جگړې تر سرليک لاندې، نه يوازې مسلمانان د فزيکي تاوتریخوالي لاندې ونيول، بلکه د دوی غږ يې هم د خپلو رسنيو په مټ چوپ کړ. امريکا متحده ايالاتو تر مشرۍ لاندې ائتلاف د نړيوالو قوانينو او ټولو انساني اصولو خلاف د ترهگرۍ پر وړاندې د جگړې تر چتر لاندې بشري حقوق نقض کړل. په ميليونونه عام خلک يې ووژل او بې شمير نور يې د جرم د اثبات پرته کلونه

د زندان د تورو تمبو شاته واچول. حقایقو افشاء کونکي ژورنالستانو څخه یې ځینې ووژل، ځینې یې زنداني کړل او ځینې نور یې ورتل. د بیان د آزادۍ حق څخه د استفادې په جرم تر ټولو مشهوره قضیه د جولین اسائز مسئله ده، چې یوازې د حقایقو د افشاء کولو له کبله یې کلونه کلونه یې بند تېر کړ.

د 2023 کال د اکتوبر د اومې نیټې څخه وروسته د اسرائیلو له خوا د فلسطین د خلکو د نسل وژنې قضیه پیل او د مسلمانانو پر وړاندې یې جبر او ظلم لړۍ چټکه کړه. په یوه کال کې یې دوه څلوېښت زره مسلمانان ووژل او سل زره نور یې ټپیان کړل. د وړې غزې لس فیصده ژورنالستان چې د نړۍ په هېڅ جگړه کې نه دي وژل شوي، اسرائیلي یرغلگرو یوازې د بیان د آزادۍ د حق څخه د استفادې په جرم ووژل. خو شواهدو وښودله چې غربي لیبرال سیکولر میډیا دا ټول جنايات له داسې لیدلوري وړاندې کوي، چې هلته هر جنگي جنايت او وژني ته غربي لیبرال رسنۍ د اسرائیلو د ځان د دفاع د حق نوم ورکوي. حال دا چې د خپلواکي لپاره مبارزه کونکي فلسطینیان بیا غربي رسنۍ ترهگر یادوي. دې مقاله کې ذکر شویو شواهدو څخه دې پایلې ته رسیږو، چې نه یوازې د غرب له خوا ایجاد شوي د بیان د ازادۍ نظریه عادلانه، بې طرفه او له تعصب څخه پاکه نه ده، بلکه د غربي نړۍ رسنۍ په اصل کې د توتالیترو او مستبد نظامونو په څېر د بیان او د نظر د آزادۍ پر وړاندې یوه ننگونه ده.

وړاندیزونه

۱. نظامونه بالخصوص اسلامي نظام باید د خلکو او رسنیو د بیان او د نظر آزادۍ حق محدود نه کړي، خلکو ته باید موقع ورکړل شي، چې خپلې مشروع غوښتنې له نظام سره په آزاد ډول شریکې کړي او هم پر چارواکو سالم نقد باید جرم ونه گڼل شي.
۲. رسنۍ او خلک باید د بیان او نظر د وړاندې کولو په وخت کې، د بیان او نظر د آزادۍ اسلامي، کلتوري، امنیتي او اخلاقي حدود وپېژني او د حدودو خلاف عمل ترسره نه کړي.
۳. د کره معلوماتو د ترلاسه کولو لپاره د رسنیو څخه خبرونه باید په انتقادي طرز ولوستل شي، د معلوماتو د ترلاسه کولو منبع باید د تل لپاره یوه نه وي. له یوې منبعې اخیستل شوي معلومات نورو منابعو کې هم باید بررسی شي.
۴. په هېواد کې باید آزادې رسنۍ ډېرې شي، د ژورنالیزم په پوهنځیو او انسټیټوتونو کې رسنیز خدعې باید محصلانو ته تدریس شي.

مأخذونه

- Agiesta, J. (2023). CNN Poll: Americans are deeply sympathetic toward Israelis and see their military response to Hamas attacks as justified | CNN Politics. CNN.
<https://edition.cnn.com/2023/10/15/politics/cnn-poll-israel-hamas-war-americans/index.html>
- Amnesty International. (1990). Iraq/occupied Kuwait: Human Rights Violations Since 2 August. Amnesty International.
- Arnold, T. W. (2001). The Spread of Islam in the World: A history of peaceful preaching.
- Asrar, S. (2023). How the US has used its veto power at the UN in support of Israel. Al Jazeera.
<https://www.aljazeera.com/news/2023/10/26/how-the-us-has-used-its-veto-power-at-the-un-in-support-of-israel>
- Aytekina, A. B. (2024). Tajikistan's hijab ban latest in decades-long religious freedom violations. TRTWorld.
<https://www.trtworld.com/magazine/tajikistans-hijab-ban-latest-in-decades-long-religious-freedom-violations-18178902>
- Bower, J. J., Eve. (2015). American deaths in terrorism vs. Gun violence in one graph. CNN. <https://www.cnn.com/2015/10/02/us/oregon-shooting-terrorism-gun-violence/index.html>
- Brown University. (2024). United States Spending on Israel's Military Operations and Related U.S. Operations in the Region, October 7, 2023-September 30, 2024 | Costs of War. The Costs of War.
<https://watson.brown.edu/costsofwar/papers/2024/USspendingIsrael>
- Chalabi, M., & editor, M. C. U. data. (2018, July 20). Terror attacks by Muslims receive 357% more press attention, study finds. The Guardian. <https://www.theguardian.com/us-news/2018/jul/20/muslim-terror-attacks-press-coverage-study>
- Chomsky, N. (2011). Media control: The spectacular achievements of propaganda. Seven Stories Press.
- Fardila, U. A., Imamah, F. M., & Dewi, I. S. (2020). Why Islam is the world fastest growing religious group despite of terrorism issues? An initial research of terrorism issues and Islam awareness. JARES (Journal of Academic Research and Sciences), 5(1), 1–13.

- Fernández, B. (2024). US Gaza protests: Calling the cops on free speech | Israel-Palestine conflict | Al Jazeera. Al Jazeera.
<https://www.aljazeera.com/opinions/2024/5/2/us-gaza-protests-calling-the-cops-on-free-speech>
- Gregson, J. (2024). Red triangle symbol: Germany debating a ban – DW – 08/04/2024. <https://www.dw.com/en/germany-debates-banning-red-triangle-symbol-linked-to-hamas/a-69840776>
- Hajdu, S. I. (2007). Persecution of Noted Physicians and Medical Scientists. *Annals of Clinical & Laboratory Science*, 37(3), 295–297.
- Hergenröther, J. (2024). Papal infallibility. Britannica.
<https://www.britannica.com/topic/papal-infallibility>
- History.com Editors. (2023, July 27). Freedom of Speech - Origins, First Amendment & Limits. HISTORY.
<https://www.history.com/topics/united-states-constitution/freedom-of-speech>
- Howard, J. W. (2024). Freedom of Speech. In E. N. Zalta & U. Nodelman (Eds.), *The Stanford Encyclopedia of Philosophy* (Spring 2024). Metaphysics Research Lab, Stanford University.
<https://plato.stanford.edu/archives/spr2024/entries/freedom-speech/>
- Kathīr, I. (401 C.E.). البداية والنهاية.
- Kean, T., & Hamilton, L. (2004). *The 9/11 commission report: Final report of the national commission on terrorist attacks upon the United States* (Vol. 3). Government Printing Office.
- Khatib, R., McKee, M., & Yusuf, S. (2024). Counting the dead in Gaza: Difficult but essential. *The Lancet*, 404(10449), 237–238.
- knighthely, P. (2001, October 4). The disinformation campaign. *The Guardian*.
<https://www.theguardian.com/education/2001/oct/04/socialsciences.highereducation>
- Law, T. (2019, May 29). Muslims in the Media: Bias in the News: Reporting Terrorism. Ethical Journalism Network.
<https://ethicaljournalismnetwork.org/bias-news-reporting-terrorism>

- Lyn, D. (2023). More than 4.5M people have died from wars since 9/11: Brown University study. <https://www.aa.com.tr/en/world/more-than-45m-people-have-died-from-wars-since-9-11-brown-university-study/2899065>
- Marsi, F. (2023). How the US and UK tried to justify the invasion of Iraq | The Iraq War: 20 years on News | Al Jazeera. Aljazeera. <https://www.aljazeera.com/news/2023/3/19/examining-justifications-us-invasion-iraq>
- MCB. (2020). “British Media’s Coverage of Muslims and Islam (2018-2020).” <https://mcb.org.uk/initiatives/media-monitoring/>
- Merrow, W., & Masters, J. (2024). U.S. Aid to Israel in Four Charts | Council on Foreign Relations. <https://www.cfr.org/article/us-aid-israel-four-charts>
- Norton, B. (2024, May 11). USA & Israel defy world in vote to make Palestine full UN member. Geopolitical Economy Report. <https://geopoliticaleconomy.com/2024/05/11/us-israel-vote-palestine-un-member/>
- Oxfam. (2024, July 18). Oxfam GB | Israel using water as weapon of war as Gaza supply plummets by 94%, creating deadly health catastrophe—Oxfam. Oxfam GB. <https://www.oxfam.org.uk/media/press-releases/israel-using-water-as-weapon-of-war-as-gaza-supply-plummets-by-94-creating-deadly-health-catastrophe-oxfam/>
- Pappe, I. (2007). The ethnic cleansing of Palestine. Simon and Schuster.
- Ritchie, H. (2019, June 18). Does the news reflect what we die from? World Economic Forum. <https://www.weforum.org/agenda/2019/06/does-the-news-reflect-what-we-die-from/>
- Rugman, J. (2024, August 19). Mohammed bin Salman: Spies and diplomats reveal inside story of di Saudi crown prince. BBC News Pidgin. <https://www.bbc.com/pidgin/articles/clywlz77wx2o>
- Soussi, A. (2024). The Abu Ghraib abuse scandal 20 years on: What redress for victims? Al Jazeera. <https://www.aljazeera.com/news/2024/4/27/the-abu-ghraib-abuse-scandal-20-years-on-what-redress-for-victims>

- Spellberg, D. (2014). *Thomas Jefferson's Qur'an: Islam and the founders*. Vintage.
- Stein, L. (1961). *The Balfour Declaration*. Simon and Schuster New York.
- Strossen, N. (2021). United nations free speech standards as the global benchmark for online platforms' hate speech policies. *Mich. St. Int'l L. Rev.*, 29, 307.
- Tait, R. (2023). US asks Qatar to 'turn down the volume' of Al Jazeera news coverage | Al Jazeera | The Guardian.
<https://www.theguardian.com/media/2023/oct/27/us-asks-qatar-to-turn-down-the-volume-of-al-jazeera-news-coverage>
- times of Israel. (2024). US envoy says Albanese 'not fit' for position as UN expert after post comparing Netanyahu to Hitler.
https://www.timesofisrael.com/liveblog_entry/us-envoy-says-albanese-not-fit-for-position-as-un-expert-after-post-comparing-netanyahu-to-hitler/
- Tsimitakis, M. (2024). Germany's crackdown on criticism of Israel betrays European values | Opinions | Al Jazeera.
<https://www.aljazeera.com/opinions/2024/4/30/germanys-crackdown-on-criticism-of-israel-betrays-european-values>
- Twajj, A. (2022). Let's remember Madeleine Albright for who she really was. Al Jazeera.
<https://www.aljazeera.com/opinions/2022/3/25/lets-remember-madeleine-albright-as-who-she-really-was>
- United Nations. General Assembly. (1949). *Universal declaration of human rights* (Vol. 3381). Department of State, United States of America.
- Venton, D. (2013). Highlight: Out of Khazaria—Evidence for “Jewish Genome” Lacking. *Genome Biology and Evolution*, 5(1), 75–76.
- Yigit, S. (2024, September 5). Arrest of French nurse who spent 2 weeks in Gaza draws backlash. Europe.
<https://www.aa.com.tr/en/europe/arrest-of-french-nurse-who-spent-2-weeks-in-gaza-draws-backlash/3322698>

عالم، ع. (۱۳۷۸). بنیاد های علم سیاست. نشر نی.

د قتل په تثبیت کې د عدلي طب رول

پوهنمل پاڅون میاخیل د شیخ زاید پوهنتون، د حقوقو او سیاسي علومو پوهنځي، د حقوق څانګې.

برېښنالیک: pasoonwafamiakhil@yahoo.com

لنډیز

د حقوقو او طب له نظره په سمه توګه د قتل د لاملونو تشخیصول او تثبیتول ډېر مهم ګڼل کېږي. قتل کله طبعي او کله جرمي وي، چې دواړه حالتونه یې د عدلي طب په واسطه ثابتېدلای شي؛ البته دا په خپل ذات کې یوه ستونزمنه چاره هم ده، په ځانګړې توګه هغه مهال چې شهود او د اثبات کافي دلایل او نښې شتون ونه لري. په دې لیکنه کې په همدې بحث شوی دی، چې د قتل په تثبیت کې د عدلي طب رول څومره اغېزمن دی. بناً ویلای شو، چې قتل عموماً په پنځه ډوله دی: عمدی قتل، شبه عمدی قتل، خطاء قتل، خطاء جاري مجري قتل، په سبب سره قتل. د قتل په پېښه کې عدلي طب د پېښې له ځای څخه په ډېر غور عیني شواهد راټولوي او سربېره پر دې د زهر و تر پېژندنې او د بدن د مایعاتو او انساجو تر تحلیل او تجزیې وروسته دې پایلې ته رسېږي، چې دا طبعي مړینه ده، که عمدی قتل. له بله پلوه دغه معلومات د قانون پلي کوونکو له پاره هم ډېر ارزښتمن دي، هغوی د دغو معلوماتو پر بنسټ کولای شي، چې مظنونین تثبیت کړي او هغه پېښې چې په قتل باندې منجر شوي، یو په یو وپېژني، ترڅو بالاخره په دې توګه عدالت ټینګ شي. دغه ټولیزې کړنې دا تضمینوي، چې آن په ډېر غور او دقت ترسره شوي جرایم هم تثبیت شي او دا ډاډ ورکوي، چې هېڅ جرم پټ پاتې نه شي.

کلیدي کلمې: د قتل مرحلې، د قتل علایم، د قتل د وخت تعین، د جسد تفسخ، عدلي طب.

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و العاقبة للمتقين و الصلاة والسلام على سيد الانبياء و المرسلين الذي بعث بالحق فارقا

بين الحق و الباطل و على آله و صحبه و التابعين و على كل من جاهد في سبيله الى يوم الدين.

د مرګ پدیده کېدای شي طبعي وي او یا هم غیرطبعي. مړینه کېدای شي طبعي وي، لکه د مرض له امله مړینه او یا هم شاید غیر طبعي وي، لکه د قصدي قتل په اساس مړینه. د مړینې د دغو دوو ډولونو له یو بل سره تفکیکول یوه ستونزمنه مسئله ده، دغه راز کله چې دا تفکیک شي، چې مړینه غیرطبعي ده، بیا د قضایي او عدلي غوښتنې له مخې دا باید واضح شي، چې دا قتل څه وخت او په کومو جزیاتو ترسره شوی دی. دا ټولې مسئلې معلومول د عدلي طب په غاړه دي، نو دلته د پوره روښانتیا په موخه د قتل په تثبیت کې د عدلي طب رول تر بحث لاندې نیسو.

بل خوا د یوه جنایې مامور له پاره آن د ضرب او جرحې اندازه چې په قتل منجر شوې هم نه وي، معلومول د اهمیت وړ ده. په دې خاطر چې جرحه او ضرب په څومره شدت سره ترسره شوې او کله ترسره شوې. عدلي طب په دغو دواړو حالتونو کې هم د مرگ په حالت کې او هم د ضرب او جرحې په حالت کې دا دنده پر غاړه لري، ترڅو له شته موادو او امکاناتو څخه په استفاده او د مختلفو میتودونو څخه په کاراخیستو دا معلومه کړي، چې دا رامنځته شوې مړینه طبیعي ده، که غیر طبیعي. کله او په کومو جزیاتو سره رامنځته شوی ده لاندې دا چې د مړینې په تشخیص کې په عدلي طب کې په مختلفو کارېدونکو امکاناتو او میتودونو پوه شو. دا چې په دغو مواردو پوهېدل ډېر اړین دي، نو موږ هم په دغې څېړنیزه مقاله کې پورته ذکر شوي موضوعات څېړلي دي.

د څېړنې موخې

- ۱: د دې څېړنې لومړۍ موخه په دې پوهېدل دي، چې کومه مړینه طبیعي ده؟ او کومه مړینه غیرطبیعي؟ دا د عدلي طب له لوري په اسانۍ سره تثبیتوي.
- ۲: د دې څېړنې بله موخه د عدلي او قضایي ارگانونو کارمندانو په دې پوهېدل دي، چې د جنایې قضیې د څېړنې په تکمیلولو کې له عدلي طب څخه په کومو لارو معلومات تر لاسه کړي؟
- ۳: بله موخه دا ده، د مړینې په تشخیص کې د عدلي طب د مختلفو کارېدونکو امکاناتو او میتودونو په اړه په دې باید پوه شو، چې عدلي طب له کوم ډول کارېدونکو امکاناتو او میتودونو څخه استفاده کوي.
- ۴: بله موخه دا ده، که چېرې په یوه ساحه کې د ضرب او جرحې پېښه رامنځته شي او د قتل سبب وگرځي، نو د عدلي او قضایي ارگانونو له لوري څرنگه او په کوم ډول تثبیتدلای شي او ذکر شوی ضرب او جرحه څه وخت او په کومه نېټه ترسره شوې.

د څېړنې اهمیت

د قتل په تثبیت کې د عدلي طب د رول څېړل په لومړي قدم کې له جنایې او قضایي مسؤلینو سره دا مرسته کوي، ترڅو د طبیعي او غیرطبیعي قتل تر منځ تفکیک وکړي، کله چې دا تفکیک رامنځته شي، چې مړینه غیر طبیعي ده، دا په خپل ذات کې کشف دی، چې له یوه اړخه د محکمو له خوا د حکم د صدور پر مهال قضایي ارگانونو ته ډاډ ترلاسه کېږي او له بله طرفه هغه جرایم چې د قتل لامل گرځي، پرته له دې چې مبهم پاتې شي، له ټولو جزیاتو سره راڅرگندېږي.

د لیکنې کړنلاره

د غه څېړنه کتابتوني ده او د څېړنې او وضاحت له پاره له بېلابېلو علمي کتابونو، علمي لیکنو، په واقعیتونو او حقایقو ولاړو منابعو، نوو علمي رسالو او څه نا څه انټرنیټي ویبپاڼو څخه استفاده شوې ده او د لیکنې ټول اصول او اساسات پکې مرعات شوي دي.

لومړۍ مبحث: د قتل تعریف، حرمت او ډولونه

لومړۍ مطلب: د قتل تعریف

قتل یوه عربي کلمه ده، قتل یې ماضي - یقتل یې مضارع او قتلا یې مصدر دی، چې په عربي ژبه کې وژلو ته وایي.

قتله - قاتلون او قتال یې جمع راځي.

او اصطلاحاً: (هو الفعل المزهق للنفس او المیمت) یعنی قتل د نفس له پاره داسې یو فعل دی، چې هغې سره ژوند له منځه ځي (د افغانستان د سترو علماؤو یوه ډله، ۱۴۱۴، ج ۱، ص ۳۴).

البته دا د قتل عام تعریف او پېژندنه ده او د هغه د ډولونو په نظر کې نیولو سره به د هر ډول تعریفونه هم ذکر شي.

دویم مطلب: د قتل نهی (منعه) او حرمت

په قرآن کریم او د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) په سنتو کې د قتل جرم د سرته رسولو د نهی او حرمت په اړه ډېر نصوص شته، چې مور یې په لاندې څو آیتونو او د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) په احادیثو کې حراموالی اثباتوو.

د اسلام دین د انسان د وینې ساتنې ته په دې خاطر چې په ناحقه توی نه شي، جدي پاملرنه کړې ده، الله (جل جلاله) د مائدهې سورت کې فرمایي:

(مَنْ أَجَلَ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا يَعْزِزُ نَفْسًا أَوْ فَسَادًا فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسرِفُونَ) (سورت

المائده: آیت ۳۲) ژباړه: په دې وجه مور بني اسرائيلو ته دا حکم ورکړی و، چې چا یو نفس د بل نفس د بدلې نه بغیر یا د ځمکې په مخ د فساد کولو نه بغیر وواژه، نوگویا هغه ټول بني آدم وواژه او چا چې د یو نفس ژوند بچ کړ، نوگویا هغه د ټولو خلکو ژوند بچ کړ او زموږ پیغمبرانو دوی ته څرگندې نښې راوړي، سره له دې بیا هم په دوی کې ډېر خلک د ځمکې په مخ زیاتې کوي (د افغانستان د سترو علماؤو یوه ډله، ۱۴۱۴، ج ۱، ص ۶۳۰).

له متاخرینو علماؤو څخه یو کس د پورتنی آیت په رڼا کې وایي:

د پورتنی آیت معنا داسې ده، چې د یو کس په بدل کې قاتل د دې له پاره وژل کېږي، چې گواکې ټول خلک یې وژلي او د هغه چا په اړه چې قاتل بښي، داسې فکر کېږي، چې گواکې ټول خلک یې ژوندي کړي.

حقیقت دا دی، چې قاتل د ژوند پر حق چې د ټولو خلکو حق دی، برید کړی، نو په همدې خاطر څوک چې یو کس ووژني، له دې سره انډول دی، لکه ټول خلک یې چې وژلي وي.

(قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكَُمْ وَصَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) (سورت الانعام: آیت ۳۲) ژباړه: (ای پیغمبره) دوی ته ووايه، چې راځئ، زه تاسو ته اوروم، چې الله ج تاسو ته څه څه حرام کړي دي، دا چې له الله تعالی سره هېڅ شی مه شریکوي، له مور او پلار سره ښه سلوک ساتئ، خپل اولاد د مفلسۍ له لاسه مه وژنئ، مور تاسو ته هم او دوی ته هم روزي ورکوو او د بې شرمۍ خبرو ته مه نږدې کېږئ، که څرگندې وي او که پټې او یو نفس چې الله تعالی حرام کړی وي، برناحقه مه وژنئ، دا هغه خبرې دي، چې الله تعالی تاسو ته د دې تاکید کړی دی، شاید چې د عقل نه کار واخلي (د افغانستان د سترو علماؤو یوه ډله، ۱۴۱۴، ج ۱، ص ۸۲۹).

د خپلو ماشومانو وژل هم اسلام په کلکه غندي او هغه ډېره لویه گناه بولي. لکه څرنګه چې د اسراء سورت په ۳۱ آیت کې هم د اولاد وژل حرام گڼل شوي دي، په آیت کې ورته داسې اشاره کېږي: (وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَسْبَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاهُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا) (سورت الاسراء: آیت ۳۱) ژباړه: او خپل اولاد د غریبۍ له وېرې مه وژنئ، مور هغوی ته هم روزي ورکوو او تاسو ته هم - بېشکه د دوی وژل ډېر غټ جرم دی (حسن، ۱۳۸۹، ص ۱۶۲۱).

له پورته آیت څخه نه یوازې د تولد شوو ماشومانو د وژلو حرمت ښکاري؛ بلکې د سقط جنین حراموالی هم ترینه ښکاره کېږي.

همدا راز الله (جل جلاله) فرمایي: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا). (سورت الفرقان: آیت ۶۸) ژباړه: او دا هغه خلک دي، چې له الله تعالی سره بل څوک معبود نه بولي او د کوم نفس وژل چې الله تعالی حرام کړي دي، هغه نه وژني؛ مګر په حقه او هغوی زنا نه کوي او څوک چې داسې وکړي؛ نو د گناه سزا به بیا مومي، د قیامت په ورځ به د هغه عذاب زیاتېږي او هغه به په کې همېشه خوار ذلیل پروت وي؛ مګر څوک

چې توبه وباسي او ایمان راوړي او د نیکۍ کارونه کوي؛ نو داسې خلکو ته به الله تعالی د بدۍ پرځای نیکي ورکړي او الله تعالی بښونکي او مهربانه دی (حسن، ۱۳۸۹، ص. ۶۸-۷۰)

همدارنگه په سورت تکویر کې الله تعالی داسې فرمایي: (وَأِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ). (سورت التکویر: آیت ۸) ژباړه: او کله چې د ژوندۍ بڼخې شوې جنکۍ څخه پوښتنه وشي، چې په کومې گناه وژل شوې ده.

الله (جل جلاله) به د قیامت په ورځ له ټولو نه وړاندې د قتل فیصله کوي، همدارنگه تر شرک وروسته له قتل څخه بله لویه گناه نشته (د افغانستان د سترو علماوو یوه ډله، ۱۴۱۴، ج ۱، ص. ۱۶۵۲).

ځینې هغه کسان چې په جنگونو کې د مسلمانانو په وړاندې جنگیوري، نه یوازې دا چې وروسته له راتگ څخه په افتخار وایي: (ما دوه یا درې کسه د مقابل لوري ووژل...)؛ بلکې هغوی نورو هغو خلکو ته بد او رد وایي، چې د مسلمانانو پر وړاندې جنگ نه کوي، همداراز هغوی ته ضعیفان او کم جرأته خلک وایي، د مسلمانانو وژلو ته مېرانه وایي (السید، ۱۳۷۴، ص. ۴۲).

ابو داود او ضیاء په المختار کې له عبادة بن صامت څخه روایت کړی، چې رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي: (من قتل مؤمناً غتبط بقتله لم يقبل الله منه صرفاً ولا عدلاً). ژباړه: څوک چې یو مسلمان ووژني او د هغه په وژلو خوشحاله شي، الله (جل جلاله) د هغه نفلي او فرضي عبادتونه نه قبلوي (سید، ۱۳۷۴، ص. ۱۰).

همدارنگه په صحیحینو (مسلم او بخاری) کې راغلي: (ما من نفس یقتل نفساً ظمماً الاکان علی ابن ادم الاول کفل منها لانه اول من سن القتل). ژباړه: هرڅوک چې یو کس په ظلم سره ووژني، دگناهونو څه برخه یې د آدم (علیه السلام) لومړني زوی (قابیل) ته رسېږي، ځکه چې هغه لومړنی کس دی، چې د قتل بنسټ یې کېښود (سید، ۱۳۷۴، ص. ۴۳).

ترمذي په صحیح حدیث کې له رسول الله (صلی الله علیه وسلم) څخه روایت کړی، چې رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي: (لو ان اهل السماء والارض اشتروا في دم مؤمن لکبهم الله عزوجل في النار). ژباړه: که چېرې د آسمان او ځمکې ټول موجودات د یو مسلمان د وینې په تویولو کې گډون وکړي، الله (جل جلاله) هغوی ټول په جهنم کې اچوي (سید، ۱۳۷۴، ص. ۴۱).

حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي: زه د الله (جل جلاله) د استازي په توگه شاهدي ورکوم، چې د هغه مسلمان انسان وینه تویول چې د خدای (جل جلاله) په وحدانیت ایمان لري، روا نه

ده؛ مگر په دريو (۳) مواردو کې، چې هغه دا دي: هغه زناکاره انسان چې واده يې کړی وي، د قاتل قصاص او هغه څوک چې دين او د مسلمانانو جماعت پرېږدي.

همدارنگه حضرت محمد (صلی الله عليه وسلم) فرمايي: له اوو (۷) ورک کونکو گناهونو څخه ډډه وکړئ، چې له هغو څخه يو د انسان ناحقه وژل دي (شريفی، ۱۳۸۸، ص. ۴۷۱).

ابن الاحمر په خپل مسند کې د نبي کریم (صلی الله عليه وسلم) ارشاد داسې نقل کړی دی: (د الله جل جلاله) په وړاندې د ټولې دنيا هلاکېدل د قتل نه سپک دي (شلتوت، ۱۳۸۲، ص. ۴).

امام بیهقي له ابن عمر (رضي الله عنه) څخه روايت کوي، چې حضرت محمد (صلی الله عليه وسلم) د مسلمان د قتل د حراموالي په اړه داسې ويلي: (من عان علی دم امری ومسلم بشرط کلمه کتب بين عينيه يوم القيامة: آيس من رحمة الله). ژباړه: که چا د مؤمن په قتل کې د نيمې کلمې معاونت هم وکړ، نو د الله جل جلاله) په حضور کې به د قيامت په ورځ داسې حاضرېږي، چې د هغه د سترگو په منځ کې به ليکلي وي: (آيس من رحمة الله)، يعنې د الله جل جلاله) له رحمت نه نا اميده (علمي، ۱۳۹۸، ص. ۱۹۵).

حضرت محمد (صلی الله عليه وسلم) د هغه سوال په ځواب کې چې کومه گناه له نورو گناهونو څخه درنه ده؟ داسې وويل: دا چې له هغه څښتن تعالی سره شریک پیدا کړي، چې ته يې پیدا کړی يې، وويل شول: بيا کومه گناه؟ ويې فرمايل: دا چې خپل ماشوم د فقر له ډاره ووژنې، بيا وپوښتل شو: چې بله کومه گناه؟ ويې فرمايل: دا چې د خپل گاونډي له ښځې سره زنا وکړې (تايث، ۱۳۸۸، ص. ۲۸).

په کتاب خطابه کې د حضرت سفیان بن عيينه نه منقول دي، چې نيمه کلمه دا ده، چې ووايې: (اق ای اقتل). ژباړه: ووهه ... او ووژنه. په خطابه کتاب کې د نبي کریم (صلی الله عليه وسلم) ارشاد رانقل دی: مؤمن همېشه د ښکولو اعمالو ترسره کونکی او ملا يې سپکه وي، څو پورې چې د ناحقه قتل مرتکب نه شي، کله چې د ناحقه قتل مرتکب شي؛ نو د هغه ملا درنده شي. علامه خطابي فرمايي: چې د (بلح) مطلب درنېدل دي. امام مالک (رحمة الله عليه) فرمايي: څوک چې د الله جل جلاله) حضور کې په داسې حال کې حاضر شي، چې د مسلمان په قتل کې نه وي شریک شوی، نو د هغه ملا به سپکه وي.

د خطابي نه علاوه بل کتاب کې داسې راغلي، چې نبي کریم (صلی الله عليه وسلم) فرمايلي: کوم کس چې د قيامت په ورځ په داسې حالت کې حاضر شي، چې شرک يې نه وي کړی او د يو مسلمان ناحقه وژنه يې نه وي کړې، نو د هغه دا حق دی، چې الله جل جلاله) هغه وښيي (شلتوت، ۱۳۸۲، ص. ۵).

امام بخاري (رحمة الله عليه) د نبي کریم (صلی الله عليه وسلم) فرمان نقلوي، چې مؤمن مسلسل په نيکو اعمالو کې ډوب وي، څو پورې چې ناحقه قتل ونه کړي (شلتوت، ۱۳۸۲، ص. ۴).

همداراز حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي: هرکله چې دوه مسلمانان په توره د یو بل په قتل پسې شي، قاتل او مقتول دواړه جهنمیان دي، وویل شول، چې یا رسول الله (صلی الله علیه وسلم)! د قاتل په جهنمي کېدو کې کوم شک نشته؛ مگر د مقتول گناه څه ده؟ هغه (صلی الله علیه وسلم) وویل: هغه (مقتول) هم د خپل حریف د قتلولو حرص نیولی و. همداراز په بل حدیث کې له حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) څخه داسې روایت شوی: له ما څخه وروسته کفر ته مه گرځئ، ترڅو ځینې د ځینو نورو سر پرې کړي. په بل حدیث کې ابن بریده له خپل پلار څخه روایت کوي، چې حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) وفرمایلي: د یو مؤمن وژل د لوی څښتن تعالی په وړاندې د ټولې دنیا له نابودۍ څخه زیات دي. عقبه بن مالک له حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) څخه روایت کوي، چې هغه (صلی الله علیه وسلم) وفرمایلي: الله (جل جلاله) د مؤمن د قاتل له بخښلو څخه ډډه کوي او دا جمله یې درې (۳) ځلې په تکراري ډول وویل (تایب، ۱۳۸۸، ص. ۲۹).

له حضرت عمر (رضی الله عنه) څخه روایت شوی، چې حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي: هر څوک چې معاهد (تړون کوونکی) ووژني، د جنت بوی د هغه دماغ ته نه رسېږي، حال دا چې د جنت بوی د څلوېښتو کلونو فاصلې سره هم دماغ ته رسېږي. حضرت ابوهریره (رضی الله عنه) وايي: حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) وفرمایلي: خبر اوسئ! هر څوک چې یو معاهد (تړون کوونکی) چې د خدای (جل جلاله) او د هغه د پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) په پناه کې دی، په قتل ورسوي، د الله (جل جلاله) تړون سره یې خیانت کړی دی، حتی تر دې چې د جنت بوی د هغه دماغ ته نه رسېږي، حال دا چې د جنت بوی د څلوېښتو کلونو په واټن هم دماغ ته رسېږي. معاویه (رضی الله عنه) وايي، له حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) څخه مې واورېدل، چې ویې فرمایلي: ممکنه ده، چې الله (جل جلاله) هره گناه وبخښي؛ مگر یوازې هغه کس چې د کفر په حالت کې مړ شوی وي او هغه څوک چې مسلمان یې په قصدي توگه وژلی وي. نه بخښل کېږي (تایب، ۱۳۸۸، ص. ۳۰).

له دې هم ډېر بد هغه څوک دی، چې په یوازېتوب سره یو مسلمان ته ضرر نه شي رسولای؛ خو د هغه د وژلو له پاره یو بل کس ساتي، ترڅو د هغه په واسطه هغه مسلمان له منځه یوسي او یا دا چې د مسلمانانو په یوې ډلې داسې شاهدي ورکړي، چې د هغه د دروغو شهادت ورکولو په نتیجه کې هغه ټول بېگناه په دار وځړول شي (تایب، ۱۳۸۸، ص. ۳۰).

ژوند د هر چا حق دی، نو یو انسان ته نه ده پکار، ترڅو د خپل ژوند د ژغورلو له پاره بل بېگناه انسان له منځه یوسي. په دې اړه دا فقهي قاعده هم د تطبیق وړ ده: الاضرار لا یبطل حق الغير (اضرار او مجبوریت د بل چا حق نه شي تلف کولای) (عزام، ۱۳۷۵، ص. ۱۲۰).

درېیم مطلب: د قتل ډولونه

حنفي فقهاؤو د قتل جرم (ناجایز قتل) په پنځو ډولونو وېشلی دی: عمد، شبه عمد، خطاء، د خطا جاري مجري او په سبب سره قتل، چې د هر یوه پېژندنې نه صرف نظر کوو، یوازې او یوازې په دې ځای کې ترې نه یادونه کفایت کوي (ذهبي، ۱۳۷۹، ص. ۳۴).

دویم مبحث: د عدلي طب پېژندنه

څرنګه چې قتل د مختلفو عواملو له کبله واقع کېږي، نو پکار ده، چې د قتل د عواملو د پلټونکې او څېړونکې مرجع عدلي طب په اړه معلومات وپراندي شي. د عدلي طب له لوري دا معلومات پلټل کېږي، قتل د کومو عواملو له کبله واقع شوی؟ د قتل د جرم فاعل څوک دی؟ او د جرم لامل څه دی؟ دا هغه موضوعات دي، چې باید پرې پوه شو.

لومړی مطلب: د عدلي طب تعريف

عدلي طب له هغه علم څخه عبارت دی، چې د طب علم د جنایي او حقوقي مسایلو او د بشر د مدني او اجتماعي حالاتو د ستونزو د حل له پاره استعمالوي. یا په بل عبارت عدلي طب د ټولني د حقوقي، اجتماعي او قضايي کارونو له پاره کارول کېږي. د دغو مشکلاتو حل له دې څخه عبارت دی، که چېرې په هغو مسایلو کې کومه صدمه یا جسمي او روحي نقصان موجود وي، نو د دغو مسایلو د حل له پاره عدلي طب ته ضرورت پېښېږي (الله یار، ۱۳۸۶، ص. ۳).

دویم مطلب: د عدلي طب اهميت

عدلي طب یوازینی مستقله شعبه ده، چې د دې منظور له پاره ایجاد شوي، ترڅو په ټولنه کې د جرایمو کچه راټیټه شي او مجرم ته سزا ورکړل شي. د عدلي طب د علم په واسطه کولای شو، د قتل لامل، اسباب، وسایل، او داسې نور جرمي شیان معلوم کړو. د عدلي طب د ډاکټر وظيفه د مختلفو جزايي مسایلو له روښانولو څخه عبارت ده، په هغه صورت کې چې اسناد، جسمي او طبي شواهد موجود وي او د تجزيې او تحليل قابل وي (الله یار، ۱۳۸۶، ص. ۳).

درېیم مطلب: د عدلي طب تاريخچه

د عدلي طب د گراف لوړوالی او ارتفاع په نړۍ کې یو اوږد سیر لري. عدلي طب په خپل اوږد عمر کې ډېر تحولات گاللي، د هر وخت او زمان د غوښتنو او اجتماعي پرمختگونو پر اساس یې د طبي، حقوقي او اجتماعي مسایلو په حل او فصل کې ونډه اخیستې ده. له میلاد څخه (4000-3000) کاله مخکې هغه لومړنۍ لیکنې چې په لاس راغلي دي، په هغو کې د حقوقو او طب اړیکه ښودل شوې ده. (2500) کاله

مخکې له میلاد څخه له ځینې اثارو او لیکنو څخه معلومېږي، چې د عدلي طب په باره کې ځینې مقررات موجود دي.

په (۱۹۰۲م) کال چې د فرانسویانو له خوا ځینې کیندنې اجرا شوې دي، د ډبرې یوه لوحه ورته په لاس ورغلې ده، چې اوس هم د (Louves) په موزیم کې موجوده ده. د دې لوحې په یوې خوا کې د پاچا عکس دی، په بل اړخ کې یې د هیمورایي د زمانې قانون موجود دی. (۳۵۵-۴۶۰) کلونه مخکې له میلاد څخه د طب پلار هیموکرات د زخمونو د وضاحت، د ناڅاپي قتلونو، د طبابت د اخلاقو، تسمم، د جنین د سقط او داسې نورو په باره کې یادښتونه خپاره کړي وو. په ۴۴ ق.م کال کې د روم قیصر (Julius) په قتل ورسېد، د هغه جسد یې محکمې ته واستوه او له طیب څخه یې غوښتنه وکړه، ترڅو د خلکو په عام محضر کې د نوموړي جسد معاینه کړي. د ۲۳-۷۹ میلادي کلونو په منځ کې یو مؤلف چې Elder نومېده، د اول ځل له پاره د جنین د تشکل او د ناڅاپي قتلونو او ځان وژنې په باره کې مضمونونه ولیکل. په فرانسه کې د عدلي طب ارتقا او پرمختګ له یوولسم قرن څخه راپدېخوا شروع شوی. په جرمني کې په ۱۵۰۷ کال یو مکمل قانون منځته راغی، چې په دې قانون کې د عدلي طب حقوق روښانه او معلوم وو (عالمي، ۱۳۹۸، ص. ۵).

درېیم بحث: د قتل په پېژندنه کې د عدلي طب رول

د دې له پاره چې په موضوع باندې پوه شو، لازمه مو وگڼله، چې په لاندې عنوانونو باندې بحث وکړو.

لومړی مطلب: قتل (Death) د عدلي طب له نظره

قتل د ژوند د پرمختګ او فزیکي فعالیتونو له مخې په مختلفو عبارتونو تعریفېږي، چې هر تعریف په خپل ذات کې مهم دی.

۱. د قلب درېدنه د مرګ په نامه یادېږي.
۲. د قلب، نفس، حسیت او تحریک توقف د مرګ په نامه یادېږي.
۳. له جسم څخه د روح جلا کېدو ته مرګ وايي.
۴. په ټولو حجراتو کې مرګ دفتراً منځته نه راځي؛ بلکې په تدریجي ډول منځته راځي او په لومړۍ مرحله کې له حیاتي مرکزونو څخه شروع کېږي، بیا د عضویت نورو برخو ته رسېږي او له یوې حجرې څخه بلې حجرې ته ځي.

Dr. Bernard د زړه له عملیاتو څخه وروسته قتل په لاندې ډول تعریف کړ: مرګ د درې سیستمونو (دوراني، تنفسي او عصبي سیستمونو) له دوامداره او عادي توقف څخه عبارت دی.

دويم مطلب: د قتل مرحلې

قتل مختلفې مرحلې لري، د ښه وضاحت په موخه يې هره مرحله په جلا جلا عنوانونو کې تر شننې لاندې نيسو.

لومړۍ: د کلينيکي قتل مرحله (Somatic Death)

دغه مرحله د زړه او تنفسي سيستمونو له درېدنې پيل او تقريباً (4-5) دقيقې دوام کوي، که چېرې جدي اهمات و نه نيول شي، نو (Brain death) (دماغي قتل) منځته راځي، چې بلاخره په بيولوژيکي قتل چې د (Indecular Death) په نامه هم يادېږي، ختمېږي. دا مرحله د (Systemic) قتل په نامه هم يادېږي. دې پړاو کې د وجود د مهمو سيستمونو فعاليت لکه دوراني سيستم، تنفسي سيستم، حسيت او تحريکيت توقف کوي او له منځه ځي؛ خو ځينې اعضا د لنډې مودې له پاره فعاليت ساتي. ځينې نور حالات دي، چې قتل تمثيل کوي او وروسته له تداوی دوراني، تنفسي او عصبي سيستمونه بيا په فعاليت پيل کوي، چې دې ته کاذب قتل (Pseudo Death) وايي، لکه الکول په (Acute Alcoholic intoxication) حالت کې (بې سده) حالت، چې په دې حالاتو کې تنفسي، دوراني او عصبي سيستمونه خپل فعاليت له لاسه ورکوي او که چېرې ژر تر ژره تر تداوی لاندې ونيول شي، د مرگ په حال کې شخص بېرته خپل نورمال ژوند ته ادامه ورکوي (الله يار، ۱۳۸۶، ص. ۱۸).

دويم: بيولوژيکي قتل (Molecular Death)

دا قتل د (Cell death) په نوم يادېږي، دا له هغې مرحلې څخه عبارت ده، چې ټول حجرات د اکسيجن د نه رسېدو له کبله تخريبيږي او په عضويت کې د ژوند له پاره هېڅ فعاليت موجود نه وي. حقيقي مرگ د وجود په ټولو حجراتو کې يوځای منځته راځي، يعنې ټول حجرات يوځایي نه مړه کېږي؛ بلکې په تدريج سره له حساسو حجراتو څخه شروع کېږي، چې په هغو کې د وينې او اکسيجن کموالی راپيدا کېږي او په ترتيب سره مقاومو حجرو ته رسېږي (الله يار، ۱۳۸۶، ص. ۱۷).

درېيم: د قتل علايم

دا چې قتل مختلف علايم لري، نو د ښه وضاحت په موخه هر ډول نښې په جلا جلا عنوانونو کې تر څېړنې لاندې نيسو.

الف - د مرگ يقيني نښې confirmed sign

- ۱) Heart Activity in ECG (negative) (د زړه فعاليت د زړه گراف کې)
- ۲) Brain Activity in ECG (negative) (د دماغ فعاليت په دماغي گراف کې)
- ۳) Lucidity mortis (د مړي لکې رامنځته کېدل)

- ۴) rigor mortis (د مړي شخوالي رامنځته کیدل).
- ۵) Algor mortis (coldness of the body and internal temp) (د بدن د خپل حرارت تکمیلېدل).
- ۶) (د جسد وچوالی) (Dryness mortis)
- ۷) Petrification (Decomposition) (په جسد کې د تفسخ رامنځته کېدل) (ورستیدل)
- ب - د مرگ غیر یقیني نښې (non confirmed sign)
- ۱) No pulse (نبض نه حس کېږي)
- ۲) No heart rate (د زړه ضربان ستاتسکوپ سره نه اورېدل کېږي)
- ۳) No respiration even by statoscope (د تنفس نشتوالی)
- ۴) Pupile dilate (د سترگو د حدقې توسع)
- ۵) Muscle relaxation (د عضلاتو رخاوت یعنې سستوالی)
- ۶) Pale skin (په پوستکي کې خسافت)
- ۷) Eyes to one side (د سترگو درېدل یو اړخ ته)
- ۸) No sensation and motion (د حسیت او تحریکیت نه موجودیت)

څلورم مبحث: د عدلي طب له نظره د قتل تصنیف

په عمومي صورت کې قتل په دوه کټگوریو وېشل شوی دی

لومړی: ډول

دویم: جنس

لومړی مطلب: د قتل ډولونه

ټول قتلونه د اسبابو د مشخصاتو له نظره په دوه ډوله دي.

لومړی: غیر جبري مړینه

چې فزیالوژیکه یا پتالوژیکه منشاء ولري.

دویم: جبري مړینه

د خارجي عواملو تر تاثیر لاندې رامنځته کېږي، چې د رامنځته کېدو عوامل یې یو له بله متفاوت وي.

دويمه مطلب: د قتل جنس

ټول جبري قتلونه د رامنځته کېدو له نظره په درې جنسونو وېشل شوي دي.

لومړی: قتل Homicide (وژل)

چې په قصدي توگه د يو شخص (قاتل) له لوري بل شخص (مقتول) وژل کېږي.

دويم: Suicide (ځان وژنه)

په قصدي توگه د يو شخص له خوا په خپل ځان رامنځته کېږي (يعنې د خپل نفس وژل دي).

درېيم: Accident (تصادف)

په تصادفي ډول رامنځته کېږي (الله يار، ۱۳۸۶، ص ۱۲).

پنځم مبحث: تر قتل وروسته د جسد تغيرات (Death modification after death)

د يو شخص د مړينې تصديقول د مړينې د هغو علايمو او تغيراتو په واسطه کېږي، چې مخکې مو ورڅخه يادونه وکړه او دغه تغيرات په درې گروپونو وېشل شوي.

الف - د قتل ناڅاپي تغيرات

ب - د قتل لومړني تغيرات

ج - د قتل وروستي تغيرات

چې په لاندې ډول هر يو تشریح کوو

الف: د جسد ناڅاپي او ژر بدلونونه Death recent changes

د قلبي وعايي، تنفسي او عصبي سيستمونو له منځه تلل، چې د ځينو طبي ټسټونو او مانورو په واسطه تشبېري.

ب: د جسد لومړني بدلونونه Primary changes

د جسد له سپرېدو، د مړينې لکو، د جسد شخوالي، د جسدو د وچوالي او د (Autdysis) څخه عبارت دي.

ج: د جسد وروستي بدلونونه (Late Modification of the body)

د جسد له تخريبي پروسو او همدارنگه د جسد د ساتنې او تحفظي پروسو څخه عبارت دي.

لومړی مطلب: د جسد ناڅاپي او ژر بدلونونه (Death recent changes)

د وينې د دوران، تنفس، دماغي او عصبي سيستمونو د فعاليتونو له تام او دايمي توقف څخه عبارت دي (عزام، ۱۳۷۵، ص ۷).

لومړۍ: د وينې د دوران توقف

کله چې قتل صورت نيسي، د زړه حرکات درېږي او په نتيجه کې د وينې دوران توقف کوي، د زړه د درېدلو او د دوران

پر توقف د پوهېدلو له پاره لاندې معاینات موجود دي.

۱: capillary filling test (پر نوکانو باندې فشار راوړل).

که د وينې دوران موجود نه وي، هېڅ تغير په کې نه ليدل کېږي؛ اما که دوران موجود وي، د نوکانو رنګ د فشار په واسطه سپين معلومېږي او کوم وخت چې فشار لرې شي، نو د نوک قاعده ګلابي رنګ غوره کوي.

۲: د جګ حرارت تطبيق په پوستکي باندې

که جوش اوبه پر پوستکي وشيندل شي، که چېرې دوران موجود وي، د پيدا شوې تياکې شاوخوا سوروالی پيدا کېږي او که چېرې جريان شتون ونه لري، بيا دا سوروالی نه پيدا کېږي.

۳: د نبض حس کول

د (femoral) (فخذي)، ثباتي (carotid)، کغبري (Radial) Cubital, Popliteal) شريانونو نبضان نه حس کېږي، په هغه صورت کې چې جريان موجود نه وي.

دويم: د تنفسي سيستم د توقف تشخيص

د دې له پاره چې پوه شو، ايا تنفس موجود دی او که څنگه؟ لاندې تستونه اجرا کېږي.

۱. د هېندارې تېسټ (mirror test): يوه پاکه هېنداره يا بنسېنه د مشکوک د جسد خولې يا پزې ته نژدې د يوې دقيقې له پاره نيول کېږي، که تنفس موجود وي، د بنسېني يا هېندارې سطحه مکدره کېږي.
۲. د بڼکې تېسټ: يوه پسته بڼکه او يا نرم نری تار د مشکوک جسد خولې يا پزې ته نژدې نيول کېږي، که تنفس موجود وي، پسته بڼکه او يا نرم تار حرکت کوي.
۳. Winslow test: يو سپک لوبښی دې چې له پاکو اوبو څخه ډک وي، د جسد په صدر باندې کېښودل شي او يوه وړانګه چې انعکاس يې په دېوال او يا چت ښکاره شي، پر اوبو واردوو او پر دېوال باندې د انعکاس نور کتل کېږي، که نوموړی نور ورپېږي او يا وخوځېږي، نو تنفس موجود دی او که تنفس موجود نه وي، نو منعکسه نور ځای په ځای ولاړ وي.

درېیم: د دماغي فعالیتونو توقف

تر مړینې وروسته دماغي فعالیتونه توقف کوي، حسیت او تحریک له منځه ځي او مړی د مختلفو میخانیکي او غیر میخانیکي کنجهاټو په مقابل کې ځواب نه وایي. نو د دې له پاره چې د عدلي طب ډاکټر په دماغي فعالیتونو په ښکاره ډول پوه شي، لاندې ټسټونه باید اجرا شي.

۱. د سترگو د قرینې ټسټ (Corneal test)

که یو شی له قرینې سره په تماس کې کړو او حسیت موجود وي، اجعان سره ټولېږي، که عصبي سیستم فلج وي، حسیت موجود نه وي، دا عکس العمل نه لیدل کېږي.

۲. د وځدې ټسټ (Stimulation test) (تنبيه کول، چوځول)

که د یوه څوکه لرونکي فلز په واسطه د مشکوک جسد په حساسه عضوه لکه مخ یا تناسلي ناحیه کې وځده اجرا یا چوځ کړل شي، که ژوندی وي او د عصبي سیستم فعالیت نورمال وي، عضوه ټکان خوري او عکس العمل ښکاره کوي.

۳. د ماغي فعالیتونو معاینه Electroencephalography E.E.G

تر ټولو مهم ټسټ دی، چې د دې معاینې په واسطه دماغي فعالیتونه د گراف په واسطه معلومېږي او که دماغي فعالیت موجود نه وي، گراف یو مستقیم خط رسمېږي (شهزاد، ۲۰۱۱، ص ۱۴۰-۱۴۴).

دویم مطلب: د مړي لومړني بدلونونه Primary death changes

له قتل څخه دوه یا څو ساعته وروسته په جسد کې یو شمیر تغیرات منځته راځي، چې نښې او نښانې یې په لاندې ډول دي.

لومړی: په سترگو کې (changes in eyes)

قرینه خپله روښنایي او ځلا له لاسه ورکوي او د یوې خیرنې نښې په ډول ښکاري. تقریباً د ۱ نه تر ۴ ساعتونو پورې د وړانگې او دوا په مقابل کې عکس العمل له منځه ځي، د سترگو د گاتو فشار کمېږي 5 mmhg نه 15 mmhg ته.

د سترگو په (Fundus copy) کې د (Retina) او غیر تحزیب او وینې وړې وړې پارچې او د وینې غوټې لیدل کېږي. که سترگې خلاصې پاتې وي، د وچېدو اثار یې چې د مثلثي لکو شکل لري، لیدل کېږي، چې دغه لکې د Larcher په نامه یادېږي او د غرغړې په واقعاتو کې خاص اهمیت لري، ځکه چې که شخص ژوندی راځوړند شوی وي، دغه حادثه بیا د اهمیت وړ وي (کوشان، ۱۳۹۸، ص ۱۲۸).

دویم : عضلاتو کې

له قتل څخه وروسته ټول عضلات خپل مقاومت له لاسه ورکوي او دغه حالت د (primary Flaccidity) لومړني شخوالي په نامه یادېږي، حتی د مقعد او مثاني معصرې هم سستېږي، چې په نتیجه کې غایطه مواد او تشې متیازې خپله خارجېږي، له (۲-۴) ساعتونو وروسته په ټولو عضلاتو کې شخوالي منځته راځي، چې په اول پړاو کې له مخ څخه شروع کېږي او په ترتیب سره د ټول وجود عضلاتو شخوالي منځته راځي.

درېیم : د پوستکي تغیرات

له قتل څخه وروسته له محیط څخه وینه د جسد مرکزي برخې ته دریناژ کېږي، نو پوستکي خاسف او سپین ښکاري.

څلورم : د مړی وچوالی

د دې وچوالي علت د وجود له سطحې څخه د رطوبت تبخیرېدل دي، چې په لومړي پړاو کې د وجود د هغې برخې رطوبت چې د ژوند په دوره کې لمده او مرطوبه وي، تر قتل وروسته وچېږي، لکه شونډې، ژبه، د پزې څوکه، قرینه او منظمه او باندني تناسلي غړي.

پنځم: د جسد سپرېدل (Algor mortis)

په ۱۸۵۰م کال د (Dawlor) له خوا د لومړي ځل له پاره دا مطالعه ترسره شوه او واضحه یې کړه، چې تر قتل وروسته بدن ورو ورو خپل سطحې او بیا دنننی حرارت له لاسه ورکوي، یعنی د بیولوژیکي قتل تر رامنځته کېدو وروسته د حرارت جوړولو سیستم فعالیت له منځه ځي او د وجود حرارت ښکته کېږي، له بلې خوا د محیط د حرارت درجه هم ورسره ملگرې کېږي او په دې ترتیب جسد خپل حرارت له لاسه ورکوي، چې په دې ترتیب لاسونه له یوه ساعت څخه وروسته، مخ له ۳ ساعتونو او د بدن داخلي برخې له (۲۰) ساعتونو وروسته په سریع او بطي شکل په سپرېدو پیل کوي، چې په لاندې ډول ورڅخه یادونه کېږي.

- ۱- که قتل د اتناني ناروغیو له کبله منځته راغلی وي، جسد خپل حرارت په ځنډ سره له لاسه ورکوي او که د قتل په وخت کې د شخص د حرارت درجه ښکته وي، جسد خپل حرارت ژر له لاسه ورکوي.
- ۲- لباس او د مړي پتول: که شخص تر قتل مخکې پنبه لباس او داسې نور شيان اغوستي وي او یا له قتل وروسته د کوم شي په واسطه پټ شوی وي، په ځنډ سره خپل حرارت له لاسه ورکوي؛ برعکس لوڅ جسدونه خپل حرارت ژر له لاسه ورکوي.

۳- هغه محیط چې مړی پکې پروت وي: مړی په گرم محیط او گرمه هوا کې ورو ورو او په ځنډ سره خپل حرارت له لاسه ورکوي؛ برعکس په سوړ محیط او یخ موسم کې حرارت ژر له لاسه ورکوي، همدارنگه په روانو اوبو کې نظر ولاړو اوبو ته جسد ژر سپرېږي.

۴- د چاغو اشخاصو جسدونه په ځنډ او د ډنگرو اشخاصو جسدونه ژر سپرېږي، د عدلي طب له مخې د جسد سپرېدل دوه اهمیتته لري.

(۱) د سپرېدو په واسطه په تقریبي ډول د قتل وخت تخمینېږي.

(۲) د قتل له یقیني نښو څخه ده.

د سپرېدو په واسطه په تقریبي ډول د مرگ وخت تعینولای شو، چې فورمول یې دا دی:

$$T = 98,4 - T^{(f)} / 1,5$$

له قتل څخه وروسته د ساعتونو شمېر

$T =$ د حرارت درجه (فارنهایت)، چې له جسد څخه لاسته راځي: $\frac{98,4-t(f)}{1,5}$ (عالمي، ۱۳۹۸، ص. ۲۲-۲۴).

1,5 هغه ثابت عدد دی، چې په اوسط ډول په هر ساعت کې د حرارت درجه ضایع کېږي. (Late Modification of the body)

شپږم: Autolysis (د انساجو او حجراتو تخریب او لایز کېدل)

دا عمل د یو تعداد پروتولایټیکو انزایمونو تر تاثیر لاندې صورت نیسي، چې له قتل څخه وروسته د عضویت دفاعي میکانیزمونه له منځه ځي او دغه انزایمونه ازادېږي، د حجرې په ساختمان باندې هایدرولاټیک تاثیر اچوي، چې لومړی هسته او وروسته سائتوپلازم تخریبوي. د (Autolysis) شدت د انزایمونو په مقدار پورې اړه لري (Late Modification of the body) (شلټوب، ۱۳۸۲، ص. ۲-۳).

درېیم مطلب: د قتل وروستی بدلونونه

له قتل څخه وروسته له (۲۴-۴۸) ساعتونو پورې په جسد کې یو نوعه تخریبات او بدلونونه منځته راځي او دا تخریبات میاشتي یا کلونه په بر کې نیسي، ترڅو چې جسد بېخي له منځه لاړ شي. دا تخریبات په دوه ډوله دي:

۱- نفسخ (Decomposition or Petrification)

۲- د جسد غیرعادي تحولات.

لومړی: تفسخ (خوسا کېدال یا ورسټېدل) (Petrification)

له قتل څخه وروسته د عضویت د انترایمونو او باکتریاوو د فعالیت له کبله د جسد په کیمیاوي او فزیکي ماهیت کې بدلونونه منځته راځي، چې د تفسخ په نوم یادېږي او جسد نرم او lyse کېږي. تفسخ معمولاً له ۲۴ یا ۴۸ ساعتونو څخه وروسته په نورمال حالت کې د (۳۰-۴۰ °C) حرارت د رطوبت او کافي اندازې هوا تر تاثیر لاندې شروع کېږي. مختلف عوامل د تفسخ سرعت او رامنځته کېدل سریع یا بطي کوي، لاندې عوامل د تفسخ عملیه سریع کوي.

۱- هغه اشخاص چې د انتاني امراضو له کبله مړه شوي وي.

۲- په اوږي کې نظر ژمي ته تفسخ ژر رامنځته کېږي.

۳- هغه مړي چې په نمناکو او مرطوبو برخو کې پراته وي.

۴- ناپاکه اوبو کې ژر او پاکو اوبو کې په ځنډ تفسخ صورت نیسي.

۵- که له اوبو څخه وېستل شوی وي، یا دا چې په تازه هوا کې پروت وي، ژر تفسخ کوي.

د طب عالمان داسې وایي: هغه مړي چې په ازاده هوا کې پراته وي، نظر هغو مړو ته چې په اوبو کې وي او هغه مړي چې په اوبو کې وي، نظر هغو مړو ته چې دفن شوي وي، ژر تفسخ کوي. د (Casper) په نامه یو عالم یوه فریضه چې د ده په نامه (Casper Dictum) یادېږي، وړاندې کړې او داسې یې وویل: که د یو متوسط شخص جسد یوه هفته ازاده هوا کې او یا دوه هفتې په اوبو کې او یا دوه میاشتې په ځمکه کې دفن شي، په دې درې حالاتو کې په عین درجه تفسخ وړاندې ځي (شریفی، ۱۳۸۸، ص. ۲۳).

دویم: په جسد کې غیرعادي تغیرات

ځینې وخت جسد په کلاسیک ډول تفسخ نه کوي؛ بلکې ځینې داسې تغیرات پکې لیدل کېږي، چې له تصبن (Adipocar) یا صابوني کېدو او بل له (Mummification) یا مومایي کېدو څخه عبارت دي.

الف: تصبن Saponification د جسد صابوني کېدل

د جسد د پوستکي د پاسه ځینې سپین زېر رنگه مواد چې د گریسو یا واسلین په شان دي او د هورې په شان توند بوی لري، کیمیاوي ساختمان یې شحمي اسیدونه دي، راپیدا کېږي.

کوم شرایط چې د (Saponification) له تشکل سره مرسته کوي، هغه دا دي:

۱- په تحت الجلد کې د شحمي منبع کافي مقدار، ۲- د مړي شاوخوا کې د رطوبت او لمده بل زیاتوالی،

۳- د تپت حرارت او هوا جریان کموالی.

د عدلی طب له نظره یې اهمیت: ۱- د هویت د تثبیت له پاره، ۲- د صدماتو د تثبیت له پاره، ۳- د مړینې د

احتمالي علت د وخت تعین، ۴- د جسد د ساتلو پروسه.

ب: موميایي کېدل (وچوالی) (Mummification)

د عربي له موميایي کلمې څخه اخیستل شوی دی، چې معنا یې وچوالی دی، د جسد موميایي کېدل په طبیعي توګه هغه وخت صورت نیسي، چې مړی په داسې محیط کې شتون ولري، چې رطوبت کم او د هوا جریان په کافي اندازه وي او حرارت هم زیات وي، چې په دې ډول د جسد اوبه وچېږي (وزن یې لس چنده دی) او څرمن مانده منظره ځانته نیسي او کلکېږي. د پوستکي رنګ نور نصابي وي او موميایي کېږي او د جسد اناتوميک ساختمان په خپل حال محفوظ پاتې کېږي. لوی سبب یې د هويت په تشخیص کې ډېره مرسته کوي او دا عملیه له ۳ میاشتو څخه تر یو کال پورې وخت نیسي (کوشان، ۱۳۹۸، ص. ۱۲۳).

شپږم مبحث: د قتل د وخت تعیینول

د عدلي طب یوه موضوع د قتل د وخت ټاکل دي، د قتل د وخت د تعیینولو لپاره کولای شو، چې د قتل له وروستیو تحولاتو څخه استفاده وکړو.

لومړی مطلب: د قتل وخت ټاکلو کې د جسد د وروستیو تحولاتو ونډه**لومړی: د جسد یخوالی**

- ۱- که د Axillary (تخرګ) ناحیه کې د حرارت درجه نورمال وي، (۲-۴) ساعته به پرې تېر شوي وي.
- ۲- که مړی په مکمل ډول یخ شوی وي، (۶-۸) ساعته به پرې تېر شوي وي.
- ۳- که د مړي داخلي حرارت محفوظ وي، (۲۴) ساعته به پرې تېر شوي وي.

دویم: د قتل لکې (خاپونه)

- ۱- د قتل د لکو رامنځته کېدل، (۲-۴) ساعته به پرې تېر شوي وي.
- ۲- د گوتې د فشار په واسطه د لکو مکمل له منځه تلل، تقریباً تر ۱۲ ساعتونو پورې وي.
- ۳- د گوتې د فشار په واسطه د لکو خاسف کېدل او بېرته پیدا کېدل، (۱۲-۲۴) ساعتونو پورې وي.
- ۴- د گوتې د فشار په واسطه د لکو ثابت پاتې کېدل او هېڅ تغیر نه کول، نو ۲۴ ساعته به پرې تېر شوي وي (محجور، ۱۳۹۶، ص. ۴۵).

درېیم: د مړي کلکېدنه (شخوالی)

- ۱- د مړي د شخوالي رامنځته کېدل، (۲-۴) ساعته به پرې تېر شوي وي.
- ۲- که مړی په مکمل ډول شخ شوی وي، تقریباً (۲۴) ساعته به پرې تېر شوي وي.
- ۳- د شخوالي ثابت پاتې کېدل، تقریباً ۴۸ ساعتو پورې.
- ۴- د شخوالي له منځه تلل، د درېیمې ورځې له پیل څخه.

څلورم: تفسخ (Petrification)

- ۱- د گېډې په ښکتنې برخه کې د شین رنگه لکې پیدا کېدل د اوږې په موسم کې، (۲۴-۴۰) ساعته وروسته له مړینې څخه (محجور، ۱۳۹۶، ص ۴۶).
- ۲- د تفسخي امفزیما پیدا کېدل د اوږې په موسم کې (د مړینې په درېیمه شپه).
- ۳- د تفسخي امفزیما اعظمي کېدل (شدت) وروسته له پنځمې ورځې څخه.
- ۴- د تفسخ پولونو رامنځته کېدل، تقریباً دوه هفتې وروسته له مړینې څخه.
- ۵- د مړي نرمېدل، تقریباً څلور هفتې وروسته له قتل څخه.
- ۶- په ډېرې اسانۍ سره د سر له پوستکي څخه د وېښتانو جلا کېدل، درې هفتې وروسته له مړینې څخه.
- ۷- د بزې او نهایتو د هډوکو لوڅوالی، تقریباً دوه کاله وروسته له مړینې څخه.
- ۸- د ټولو هډوکو لوڅېدل (اسکلېټ کېدل)، تقریباً درې کاله وروسته له مړینې څخه.
- ۹- د اسکلېټ د مفاصلو له منځه تلل، تقریباً پنځه کاله وروسته له مړینې څخه.

پنځم: د مړي موميایي کېدنه

- ۱- د کاهلاتو د موميایي کېدو پیل، (۲-۳) میاشتې.
- ۲- د کاهلاتو مکمل موميایي کېدل، (۶-۱۲) میاشتې.
- ۳- د کوچنیانو مکمل موميایي کېدل، (۶-۳) میاشتې.

شپږم: د مړي صابوني کېدنه

- ۱- د کاهلاتو د صابوني کېدو پیل، (۲-۳) میاشتې.
- ۲- د کاهلاتو مکمل صابوني کېدل، تقریباً وروسته له یو کال څخه.
- ۳- د کوچنیانو مکمل صابوني کېدل، ۶ میاشتې (محجور، ۱۳۹۶، ص ۴۷).

همدارنگه د ویر د جدول له مخې هم کولای شو، چې د مړینې احتمالي وخت وټاکو، لکه:

- ① که مړی تود، پوست او د مړینې لکې ونه لري، تقریباً (۶-۳) ساعته به پرې تیر شوي وي.
- ② که مړی نیمه تود، د مړینې لکې او کلکېدنه رامنځته شوې وي، په دې شرط چې لکې د گوتې د فشار په واسطه له منځه لاړې شي، نو (۶-۱۲) ساعته به پرې تیر شوي وي.
- ③ که مړی سوړ شوی وي، د مړي کلکېدنه مکمله شوې وي او هم د قتل لکې د گوتې د فشار په واسطه له منځه لاړې نه شي، د دې ترڅنګ د مړي تفسخ پیل نه وي کړی، (۲۴-۴۰) ساعتونه به پرې تیر شوي وي.

④ که د مړي کلکېدنه له منځه تللې وي، د گېلې په ښکتنې برخه کې شین رنگه لکې رامنځته شوې وي، نو له (۴۰) ساعتونو زیاته موده به پرې تېره شوې وي.

اوس مهال د عدلي طب په اکثره مجهزو مراکزو کې د مړینې د وخت تعینول د لابراتواري معایناتو له مخې کېږي، په دې ډول چې د وجود د حجروي تغیراتو او انزایمونو له مخې نسبتاً په دقیق ډول د مړینې وخت تعینېږي. له دغو معایناتو څخه ځینې په لاندې ډول دي.

۱- مایکروسکوپیک معاینات.

۲- د معدې د محتوی معاینات (عزام، ۱۳۷۵، ص ۴۸).

اووم مبحث: د جسد فزیکي معاینات

په دې بحث کې د جسد بیروني حالات تر څېړنې لاندې نیسو.

لومړی مطلب: د جسد خارجي معاینه

د جسد له ظاهري منظرې څخه شروع کېږي، کېدای شي جسد د کالیو یا کفن په واسطه پوښل شوی وي، یا دا چې لوخ وي، که د لباس په واسطه پوښل شوی وي، نو د لباس ټول خصوصیات یې لکه: تخریبات، سوځېدنه، لکې (د وینې، تشو متيازو، ډکو بولو، رنگونه، د کانگو محتوی یا خاوره او داسې نور) باید په نظر کې ونیول شي او د لزوم په صورت کې نمونه واخیستل شي، بیا مربوطه شعباتو ته ولېږل شي. په هغه صورت کې چې جسد کالي ولري، ټول کالي یې باید ووېستل شي (نوم، رنگ او د ټوکر جنسیت یې باید تشریح شي).

د ټوکر او لباس اهمیت یې په لاندې حالاتو کې ډېر ضروري او مهم دی.

۱- د تفسخي جسدونو، اسکلیټ شوو جسدونو او ټوټه شوو جسدونو په پېژندنه کې او د مړي صدماتو او جروحاتو ته د پاملرنې له مخې جامې ډېرې مهمې دي.

۲- په ناریه جروحاتو کې چې فیر له ډېر نږدې څخه شوی وي، ډېر مهم دي.

۳- یو تعداد بیولوژیکي مشخصات لکه جنس، قد، سن او نور د معیارونو له مخې واضح کېدلای شي او له هر څه نه مخکې دې مقعدي حرارت د ترمامیتر په واسطه تعین شي، ترڅو د قتل وخت په تقریبي توګه معلوم شي. وروسته دې د جسد په سطحه کې لکې، د عضلاتو سستوالی یا شخوالی معاینه شي، د جسد بڼه ولیدل شي د اټلټیک (Picnic) بڼه لري. همداسې دې صدمات او د هغو خصوصیتونه، سوء تشکلات، پخوانی عملیاتي او غیر عملیاتي ندې، (Tattoo)، خدایي خالونه (Nevus) وکتل شي، چې موجود دي او کله؟ او جسد دې له سر څخه د پښې تر تلې پورې په ډېر ځیر معاینه شي.

دویم مطلب: د جسد داخلي معاینه

دا هغه وخت اجرا کېږي، چې جسد (Autopsy) شي؛ اما مخکې له (Autopsy) څخه دې له قضایي یا جنایي مقاماتو یا د مړي له خپلوانو څخه تحریري موافقه واخیستل شي.

لومړی: Autopsy

د مړي د داخلي امشاوو د معاینې له پاره د مړي له څېرې کولو څخه عبارت دی او یا هم دا یو علمي تحقیق دی، چې تر بیولوژیکي مړینې وروسته د مړینې علت، وخت، د هويت تثبیت او نورو اختصاصي خصوصیاتو له پاره په مړي اجرا کېږي (حسن، ۱۳۸۹، ص ۸۸).

د اتوپسي (Autopsy) شرایط:

- ① د اتوپسي مجهز اطاق او ځای.
- ② د اتوپسي ټول مکمل تجهیزات.
- ③ د لابراتوار مسلکي کارکوونکي.
- ④ له مقاماتو څخه د تحریري اجازې اخیستل او د پېښې د ځای د مشاهدې کاپي باید موجود وي او هم د اقرارو موافقه.

اتوپسي باید له مړینې څخه ۱۲ ساعته وروسته اجرا شي، په ځینو حالاتو کې د علمي او عملي معایناتو له پاره له ۳۲ ساعتونو مخکې هم اجرا کېدای شي؛ خو په هېڅ صورت له مړینې څخه نیم ساعت مخکې چې د مړینې یقیني علایم معلوم شوي نه وي، اتوپسي جواز نه لري.

درېیم مطلب: لابراتواري معاینات

دا معاینات په دوو برخو وېشل کېږي.

لومړی: طبي معاینات

طبي معاینات په دوو برخو وېشل کېږي.

- ① پتالوژیکي معاینات (د ناروغیو د علت معلومېدو معاینات).
- ② Toxicologic examination (تسممي معاینات).

دویم: علمي غیرطبي معاینات

علمي غیرطبي معاینات په دوو برخو وېشل کېږي.

- ① د گوتو د نښو معاینات (Finger print)، د پښو د پل معاینات.
- ② د هغو نښو او علایمو معاینات، چې د جسد په پوستکي کې لیدل کېږي.

- ③ د پخو صناربه آلاتو نښې چې په جسد کې لیدل کېږي.
- ④ د هغو جروحو او تخريشاتو معاینه چې د جارحه آلاتو له کبله منځته راغلي وي.
- ⑤ د الیافو، تارونو او د ویښتانو معاینه چې د جسد په لاسونو یا نورو ځایونو کې په ازاد ډول موجود وي.
- ⑥ د لرگي پارچې، فلزي پارچې، د نښه یي او پلاستيکي پارچو معاینات.
- ⑦ د هغو خټو، شگو او معدني موادو معاینه چې د مړي په کالیو او جرابو کې پیدا شي.
- ⑧ همداسې تراش شوی رنګ چې د مړي په جسم یا کالیو کې موجود وي او د جسد په څنګ کې که کوم تحریري خط موجود وي، هر اړخیزې معاینې ته باید ولېږل شي (کوشان، ۱۳۹۸، ص. ۸۹).

پایله

لکه څرنګه چې په لیکنه کې پرې بحث وشو، د قتل په تثبیت کې عدلي طب مهم رول لري. جرمي حادثې د فاعل د څیرکتیا له امله ډېری وخت د عدلي اورګانونو له څېړنې پرته پاتې کېږي؛ خو که چېرته دولت او کشفی منابع څیرکې او امکانات ولري، نو هېڅ جرمي حادثه نه شي کیدای، چې له کشف او څېړنې پرته پاتې شي.

عدلي طب یو له هغو وسایلو او علومو څخه دی، چې د جرمونو په کشف او په ځانګړي ډول د قتل په تثبیت کې ثابت رول لري. ډېر ځلې قتل د جرم د فاعل د څیرکتیا له امله طبیعي ښودل کېږي؛ خو دا عدلي طب دی، چې له طبیعي پرنسپ سره د جرمي قتل توپیر کوي او کله چې عدلي طب دا نظر څرګند کړي، له همدې ځایه جرم کشف او تر کشف وروسته عدلي مراجع د هغې په رسیده ګی پیل کوي، بیا د عدلي طب د همدې نظر په اساس یو مجرم چې په خپل عمل یې د ټولنې نظم له منځه وړی دی، د عدالت منګولو ته راکش کېږي او په نهایت کې هغه حقوقي معقوله وجیهه تطبیق کېږي، چې وایي: هېڅ مجرم باید له مجازاتو پاتې نه شي او هېڅ بېګناه شخص ته باید جزا ورنه کړل شي.

بناءً دې لیکنې مور ته دا جوته کړه، چې د قتل په تثبیت کې د عدلي طب له وسایلو څخه ډېره استفاده کېږي او د دې وسایلو په وسیله مجرم ډېر په اسانۍ سره موندل کېږي، هېڅ مجرم یې له مجازاتو نه پاتې کېږي او هېڅ بېګناه شخص نه مجازات کیږي، چې دا خپله د عدلي طب رول روښانه کوي.

وړاندیزونه

د قتل په تثبیت کې د عدلي طب رول واضح شو، دا چې په بهتره ډول د جرایمو کچه راتپته او د مجرمینو مخه ونیول شي، د دې لیکنې په پای کې لاندې وړاندیزونه اړین دي.

۱- په هر ولایت کې د طب عدلي آمریت ته باید پوره امکانات او تخنیکي وسایل په واک کې ورکړل شي.

۲- اړینه ده، چې د مسلکي پرسونل د ظرفیت لوړولو له پاره پام وړ گامونه پورته شي، وخت په وخت ورته ټریننگ، ورکشاپونه، سمینارونه برابر شي.

۳- وخت او حالاتو سره د پرسونل د عیارساتلو له پاره باید لایق او پوه اشخاص د لایزاتو مسلکي زده کړو له پاره خارجي هیوادونو ته ولېږل شي، ترڅو تر راستنېدو وروسته نور پرسونل هم په نړیوال معیار وروزي.

۴- ډېره مهمه او د توجه وړ خبره دا ده، چې په دې ساحه کې باید د هر ډول فساد مخه ونیول شي، ترڅو عدالت په ډېر ښه او موثر ډول تطبیق شي او د ولس باور هم متضرر نه شي.

۵- د عامو خلکو د ذهنیت جوړولو له پاره باید د عامه پوهاوي په چوکاټ کې د راډیو، تلویزون او نورو ټولنیزو وسایلو له لارې داسې برنامې ترتیب شي، ترڅو د جرم تر واقع کیدو وروسته خلک د جرم د محل او په خصوصي توگه د قتل په صورت کې د مقتول له جسد څخه د اثارو او علایمو د له منځه وړلو باعث نه شي.

مأخذونه

القرآن

تايب، برکت الله. (کال ۱۳۸۸ هـ.ش). فقهي قواعد. لکچر نوټ، د ننگرهار پوهنتون شرعياتو پوهنځي. ننگرهار. افغانستان.

حسن، محمد الدين. (۱۳۸۹ هـ.ش). تعليم القرآن. نشر: تاج کتابخانه. قصه خواني. پاکستان. د افغانستان د سترو علماؤو يوه ډله. (۱۴۱۴ هـ.ق). کابلي تفسير. جلد ۱. د حرمينو شريفينو د خادم پادشاه فهد د قران کریم د طباعت له پاره.

ذهبي، امام شمس الدين. (۱۳۷۹ هـ.ش). الکباثر يا گناهان کبيره. نشر: خيبر خپرندويه ټولنه. کابل. افغانستان.

سيد، سابق. (۱۳۷۴ هـ.ش). فقه السنه. ژباړه: محمد موسى. نشر: نهمت. کابل. افغانستان. شريفی، سيد مراد. (۱۳۸۸ هـ.ش). د کابل پوهنتون د قضا مجله. نشر: د کابل پوهنتون. کابل. افغانستان. شلتوت، محمود. (۱۳۸۲ هـ.ش). اسلام آئين زنده گي. نشر: فروشگاه مرکزی خيaban. تهران. عالمي، احسان الله. (۱۳۹۸ هـ.ش). عدلي طب. نشر: مومند خپرندويه ټولنه. ننگرهار. افغانستان. عزائم، عبدالله. (۱۳۷۵ هـ.ش). تارشی جريمه قتل مسلمانان، ژباړه: عبدالاحد. نشر: مکتب الخدمات. بيروت.

کوشان، محمد هارون. (۱۳۹۸ هـ.ش). عموميات طب عدلي. نشر: استقلال خپرندويه ټولنه. کابل. افغانستان.

الله يار، محمد ظاهر. (۱۳۸۶ هـ.ش). عدلي طب. ژباړه: عمران الله ظفرزی. نشر: مومند خپرندويه ټولنه. ننگرهار. افغانستان.

محجور، احمدسيار. (۱۳۹۶ هـ.ش). کارشناسی عدلي. نشر: مستقبل خپرندويه ټولنه. کابل. افغانستان.

Shahzad, Raja Gul. (2011). Forensic Medicine and Toxicology. The Friends Publisher.

په اسلام کې د انفلاسیون کنترول حل لارې

پوهنمل رحمت الله منگل، شیخ زاید پوهنتون، اقتصاد پوهنځی، مالي او بانکي خانګه.

برېښنالیک: rahmatmangal86@gmail.com

لنډيز

ټولې هغه پالیسي، چې د اسلام سره په ټکر کې نه وي په اسلامي شریعت کې روا ګڼل شوي؛ نو د یو با ثباته اقتصاد لرلو له پاره انفلاسیون په اقتصاد کې یوه ډېره مهمه موضوع ده. د دې څېړنې موخه همدا ده، چې انفلاسیون څه مانا او حل لار یې څه ده؟ د انفلاسیون رامنځته کېدو عوامل څه دي؟ او همدا شان انفلاسیون اقتصاد ته ګټور دی یا زیان اړوونکی؟ عوامل یې څه دي؟ او حللاره یې څه ده؟ مور د لته په دې څېړنه کې همدغه پوښتنو ته ځواب ویلی او همدې موخې ته د رسېدو له پاره مو کيفي څېړنه تر سره کړه. کيفي څېړنه د څېړنې ستونزه د مختلفو اقتصاد پوهانو له نظره ژوره او په کم وخت کې ښه څېړي او دغه کيفي څېړنه د (document analysis) باندې بنا ده په کوم کې، چې مختلفې منابع کارول کيږي لکه، چاپي اثار، وېبسایټونه، انلاین ډېټابیسونه، د ادارو پالیسي، منولونه، کتابونه، مقالې او د اداراتو راپورونه، تر څو مربوطه مالومات د څېړنې له پاره تیار کړي. دغه میتود (Document analysis) ځکه کارول کېږي، چې په دې میتود کې دغه مختلف منابع وڅېړل شي؛ تر څو زموږ د اړتیا وړ مواد تر لاسه کړو. څېړونکو د دې ډول څېړنو له پاره (content analysis) میتود استعمال کړی؛ تر څو له نورو مخکینو څېړنو څخه مالومات راټول کړي. د دې څېړنې په پایله کې موږ د موخې مطابق هغه ټول لاملونه روښانه کړي، چې له امله یې انفلاسیون رامنځته کيږي او هغه اکثره لارې مو پیدا کړې، چې مختلفو اقتصاد پوهانو د انفلاسیون رامنځته کېدو او حل لارو له پاره یې را پېژندلې. دغه څېړنه کولی شي، د عامو خلکو، سوداګرو او دولتي پالیسي جوړوونکو سره مرسته وکړي، تر څو د انفلاسیون رامنځ ته کېدو عواملو باندې پوه شي، تر څو عام خلک وپوهيږي، چې انفلاسیون ولې رامنځ ته کېږي، سوداګرو او دولتي مربوطه سکتورونو سره مرسته کوي تر څو له کومو هېوادونو سره سوداګري تر سره کړي چې څو سوداګر او ملت زیانمن نه شي.

کلیدي ټکي: انفلاسیون، انفلاسیون ډولونه، انفلاسیون عوامل، اسلام کې یې حل لارې، ډیفلاسیون.

سریزه

کله کله مور فکر کوو، چې د غریبانو نظریات ټول ناسم دي؛ خو داسې نه ده، ځکه د صنعت، ټکنالوژۍ او په ټوله کې عصري علومو کې ډېری کشفیات او نوښتونه د نا مسلمو کسانو دي او اکثره اجناسو او خدماتو څخه مور گټه پورته کوو ځکه علماؤ وروا گڼلي. دلته په دې څېړنه کې همدې اړخ ته یوه کتنه شوې. د پولي سیاست وسایل اصلاً د انفلاسیون په کنټرول کې عمده رول لوبوي او اکثره وسایل، چې اسلامي بانکي نظام کې ترې گټه پورته کېږي په غیر اسلامي هېوادونو کې هم له همدغو پالیسیو څخه گټه لا په خوا پورته شوې ده. د بېلگې په توگه نقده ذخایر، قانوني ذخایر او د دې تر څنګ یوه تر ټولو مهمه وسیله، چې د درېیمې نړۍ هېوادونه زیاته گټه ترې پورته کوي، هغه د ډالرو د لیلام له لارې د پیسو عرضې او تقاضا په بېلابېلو ساتل دي. د ډالرو لیلام او په وسیله یې د پیسو د زیاتې عرضې کنټرول څخه په افغانستان کې اوس هم گټه پورته کېږي او یوازینی وسیله ده. د دې تر څنګ انفلاسیون پېژندنه د عامو خلکو، پانگه اچوونکو، خارجي پانگې او پالیسیو جوړوونکو له پاره اړینه موضوع ده، چې باید خبر وي تر څو پانگوال مالومات ولري، چې کوم ځای کې پانگونه وکړي، د خارجي پانگې د جذب له پاره ډېر زیات مهم فکتور دی او د پالیسیو جوړوونکو له پاره ځکه مهمه ده، چې تر څو د هېواد د باثباته اقتصاد له پاره لازم تدابیر ونیسي او مناسبې پرېکړې تر سره کړي؛ تر څو اقتصاد د بې ثباتۍ څخه وژغورل شي. انفلاسیون اکثره په وروسته پاتې هېوادونو کې رامنځ ته کېږي، چې اصلي علتونه یې د انفلاسیون څخه د خلکو بې خبره اوسېدل او د پالیسیو جوړوونکو سم نه پوهېدل دي. چې له دې امله نور هم زیانمن کېږي دا ستونزه باید حل شي او په دې اړه باید څېړنې تر سره شي، چې لاملونه او حل لارې ئې څه دي؛ نو مور دلته همدې ته ځواب وایو.

د څېړنې موخې

- انفلاسیون د اقتصادي ثبات له پاره یو لوی خطر دی باید وپېژندل شي.
- د انفلاسیون کنټرول له پاره د اسلامي لارو پېژندل؛ تر څو زموږ ټولنه د اسلام له معاصرو اقداماتو باخبره اوسي.

مېتودولوژي

په دې مقاله کې د کيفي څېړنې مېتود څخه گټه اخستل شوې او ډېټا د مختلفو انگليسي، دري او پښتو کتابونو او همدا شان له نړيوالو معتبرو انگليسي مقالو څخه پکې استفاده شوې او د ټاکل شويو اهدافو مطابق، چې پورته ذکر شوي ځای پرځای شوي. دغه څېړنه یوه کيفي څېړنه ده. کيفي څېړنه د څېړنې ستونزه د مختلفو اقتصاد پوهانو له نظره ژوره او په کم وخت کې بڼه څېړي او دغه کيفي څېړنه د

(document analysis) باندې بنا ده په کوم کې، چې مختلفې منابع کارول کېږي، لکه: چاپي اثار، وېبسایټونه، انلاین ډېټابیسونه، د ادارو پالیسي، منولونه، کتابونه، مقالې او د اداراتو راپورونه؛ تر څو مربوطه مالومات د څېړنې له پاره تیار کړي. دغه میتود (Document analysis) ځکه کارول کېږي، چې په دې میتود کې دغه مختلف منابع و څېړل شي، تر څو زموږ د اړتیا وړ مواد تر لاسه کړي (Baki & Uthman, 2017, P. 250-271).

همدارنگه (Abdul-Baki and Uthman (2017) and Sutrisno and Haron (2020) په نومونو څېړونکو د دې ډول څېړنو له پاره (content analysis) میتود استعمال کړی تر څو له نورو مخکینیو څېړنو څخه مالومات راټول کړي. لکه څرنګه، چې په دې څېړنه کې موږ هم له مخکینیو څېړنو او کتابونو څخه استفاده کوو او د دې تر څنګ موږ دلته په دې څېړنه کې (document analysis) په اساس کيفي میتود څخه ګټه پورته کوو تر څو د خپلو موخو مطابق ډېټا راټوله او په سیستماتیک ډول ئې ځای پر ځای کړو (Sutrisno & Haron, 2020, p. 1243-1250).

انفلاسیون

انفلاسیون هغه پروسه ده، چې په هغې کې د قیمتونو عمومي سطحه په جاري ډول لوړېږي او په هغې سره په جاري ډول پیسې خپل ارزښت د لاسه ورکوي (Nasir, 2004, p. 510).

او یا د (ګارډنیر اکلې) په وینا: انفلاسیون په عمومي سطحه د قیمتونو په دوامداره توګه لوړوالي څخه عبارت دی. دلته د یادولو وړ خبره دا ده، چې د عمومي سطحې نه مراد د ټولو اشیاءو او خدماتو په قیمتونو کې زیاتوالی نه دی کېدای شي د انفلاسیون په دوران کې هم د ځینو اجناسو په قیمتونو کې نسبي ثبات موجود وي او د څو نورو قیمتونه ښکته روان وي او انفلاسیون دا مانا هم نه لري، چې د اجناسو قیمتونه دې په منظم ډول برابر پر مخ روان وي انفلاسیون په عمومي سطحه د قیمتونو د مسلسل پورته تګ څخه عبارت دی (Simeon, 2014, p. 1-32).

کله، چې تاسې د انفلاسیون نرخ په هکله له خپلو راډیوګانو څخه اورئ، د مثال په توګه: د میاشتنی انفلاسیون یو سلنه ده (په کال کې ۱۲%) دا یوازې د دې مانا ورکوي، چې د بيو کچه په هغه میاشت کې یوې سلنې ته زیاتوالی موندلی دی او دا کېدای شي موقتي وي یا دایمي؛ خو که چېرې د انفلاسیون نرخ د یوې دوامداره مودې له پاره لوړ پاتې شي په همدې توګه فریدمن وايي؛ چې د بيو په کچه کې صعودي نوسانات یوه پولي پدیده ده، یوازې په هغه صورت کې، چې دا پروسه دوامداره وي، کله، چې انفلاسیون

د گړندي او دوامداره زياتوالي په توگه د بيو په کچه تعريف شي په دې صورت کې زياتره پول پلوه يا کينزي پلوه اقتصاد پوهان به د فريدمن له دې نظريې سره موافق وي، چې کولی شو پيسې د انفلاسيون عامل وگڼو (شعبي، ۱۳۹۵، ص ۱۵۲).

ډيفلاسيون

ډيفلاسيون په ملي اقتصاد کې يو له هغو ستونزو څخه دی، چې د توکو توليد او په بازار کې د محصولاتو او اقتصادي اموالو او پيسو د انډول سره نېغ په نېغه اړيکې لري. څومره، چې په ټولنه کې اقتصادي مناسبات، د پيسو دوران او د توکو د توليد پروسه پېچلې کيږي يا د هغو پر وړاندې بيلا بيلي پاليسۍ غوره کيږي، د ډيفلاسيون ستونزه منځته راځي (شينواری، ۱۳۹۲، ص ۷۴).

ډيفلاسيون د قيمت په عمومي سطحه کې يو ټيټوالی دی. بنايې يو لوستونکی په سطحي توگه فکر وکړي، چې ډيفلاسيون يوازې د انفلاسيون برعکس دی؛ داسې به ښکاري؛ خو په حقيقت کې انفلاسيون يو کاملاً بيل اقتصادي حالت او ډيفلاسيون ځانگړی حالت دی (Stephen, 2012, p. 413).

د انفلاسيون ډولونه

1- تقاضا کش کوونکی انفلاسيون

که چېرې د عرضې لوړېدل د تقاضا سره مساوي نه وي؛ نو دغه په عموم کې د قيمتونو د لوړېدو سبب گرځي، چې دغه حالت ته تقاضا کش کوونکی انفلاسيون وايي. يا په ساده ډول دغه انفلاسيون هغه مهال رامنځته کيږي کله چې د شيانو تقاضا او خدمات د عرضې څخه لوړ شي او دا ډول انفلاسيون ته د مجموعي تقاضا انفلاسيون هم وايي. موثره تقاضا شيانو ته دلاندې فکتورونو په اساس رامنځته کيږي. د پيسو په عرضه کې زياتوالی، د حکومت له لوري شيانو ته د تقاضا زياتېدل، د توليد د مختلفو فکتورونو د عوايدو زياتېدل، يا په لنډ ډول بې حده زياته د پيسو عرضه د انفلاسيون حالت منځته راوړي. تقاضا کش کوونکی انفلاسيون د وسايلو کمښت او کارگرانو په کمښت سره هم مشخص کېدای شي (کوټوال، ۱۳۹۴، ص ۶۰ - ۶۱).

د مجموعي تقاضا د پورته کېدو وسايل: د پولي علم پوهان، لکه فريدمن او د هغه پيروان په دې عقیده دي، چې انفلاسيون هميشه او په هر ځای کې يوه پولي پېښه ده، د دوی په عقیده کله چې مرکزي بانک په يوه اقتصاد کې د تقاضا څخه زياتې پيسې چاپ او خپرې کړي؛ نو ځينې شيانو ته تقاضا، (لکه سون توکو ته) زياتيږي. د پولي اقتصاد کورنۍ عقیده لري کله چې د پيسو عرضه د هغو پيسو څخه علاوه، چې خلک او تصدۍ يې د ځان سره ساتي، زياتې شي نو ورسره په مجموعي تقاضا کې هم زياتوالی

رامنځته کوي او دغه اجناس او خدمات د افراطي تقاضا د مصارفو د زیاتوالي سبب ګرځي. او دغه د مصارفو زیاتوالي قیمتونه پورته خوا ته کشوي.

J.M.Keynes او د هغه همکاران تقاضا کش کوونکی انفلاسیون یا د تقاضا په واسطه رامنځته شوی انفلاسیون یو پولي پېښه نه بولي؛ د دوی په وینا کیدای شي یو یا د یوه څخه ډېر فکتورونه د مجموعي تقاضا زیاتوالي ته لار هواره کړي د مثال په ډول داخلي مستهلکین کېدای شي زیات اجناس او خدمات خریداري کړي، سبب یې په شتمنی کې ډېروالی؛ همدارنګه کاروبارونه د زیاتې ګټې او سود د نرخ د کموالي له امله زیاته پانګه اچونه کوي، د خارجي تقاضا زیاتوالی د داخلي اجناسو د مجموعي تقاضا په واسطه رامنځ ته شوی (نوشیر سروري، ۱۳۹۴، ص ۱۲۳-۱۲۵).

2- د مصارفو څخه راټوکېدونکی انفلاسیون

دغه انفلاسیون هغه مهال رامنځته کېږي، چې کله زیاتېدونکي لګښت د تولیداتو عمومي قیمتونو څخه لوړ وي، د مصارفو څخه راټوکېدونکی انفلاسیون همدارنګه هغه مهال منځته راځي چې کله د یوه هیواد اقتصاد د استخدام اخيري حالت ته رسېدلی وي، په دې حالت کې بیا هم قیمتونه پورته کېږي. سره د دې، چې د شیانو عرضه ډېره هم وي. همدارنګه د دغه انفلاسیون په پایله کې د مزد مصارف لوړېږي او د هغې سره موازي تولیدات زیاتوالی نه مومي. او د وارداتي اجناسو قیمتونه هم لوړېږي، په خارج کې د پیسو بې اعتباره کېدل د دې انفلاسیون د لاملونو څخه ګڼل کېږي. دغه ډول انفلاسیون له لاندې لاملونو څخه رامنځته کېږي: په مزد کې زیاتوالی، د ګټې زیاتوالی، د خامو موادو قیمتونو کې زیاتوالی، مالیاتو لوړوالی او د وارداتي اجناسو قیمتونو لوړوالی (شعبي، ۱۳۹۴، ص ۳۵).

3- د ګټې څخه را پیداشوی انفلاسیون

دغه انفلاسیون په حقیقت کې (Cost Push Inflation) په کټګورۍ کې راتلی شي، کله چې تولیدوونکي او خرڅوونکي د انحصار له امله ګټه لوړوي، کیدای شي د (Profit Induced Inflation) سبب وګرځي.

4- بودیجوي انفلاسیون

اکثره وختونه کله چې د حکومت په بودیجه کې کسر رامنځته شي، په دې معنی چې عواید ئې د لګښتونو په پرتله کم شي؛ نو په دې صورت کې حکومت د بودیجې د کسر پوره کولو له پاره نوي بانک نوټونه چاپوي، چې په دې سره تقاضا زیاتېږي او د انفلاسیون د رامنځته کېدو لامل ګرځي. په دې ځای کې پرته له دې چې د شیانو تولید زیات شي؛ بلکې په عمومي ډول قیمتونه پورته کېږي.

5- پولي انفلاسيون

Milton Friedman په دې عقیده دی، چې دا ډول انفلاسيون يوازې د پيسو د تېزې عرضې له امله راپيدا کېږي، بل هيڅ لامل نه لري.

6- **خو اړخيز انفلاسيون (Multi Casual Inflation):** دغه انفلاسيون يو شمير لاملونه لري، چې اړين يې دادی: د پيسو په عرضه کې زياتوالی، د مزد بې حده زياته تقاضا، د شيانو بې حده زياته تقاضا، د شيانو کمښت او داسې نور. د انفلاسيون يو لامل د انفلاسيون نه شي کيدای، چې په بل کال به هم د دې لامل په وجه انفلاسيون منځته راغلی وي. څرنگه، چې انفلاسيون بيلا بيل لاملونه؛ لري نو د دې له پاره د پاليسيو بيلا بيل ډولونو ته اړتيا ده، چې د انفلاسيون سره ورباندې مبارزه وکړي شي (Nasir, 2004, p. 65).

۷- وارداتي انفلاسيون

دغه انفلاسيون هغه انفلاسيون دی، چې د وارداتو تابع وي، کله چې هم د وارداتو په قيمتونو کې زياتوالی راځي؛ نو په واردوونکي هېواد کې د انفلاسيون د راتلو او يا زياتېدو لامل گرځي، دغه انفلاسيون هغه مهال په يوه هېواد کې شتون نلري چې کله يو هېواد تر زياتې اندازې په بل هېواد تکيه ولري، چې کله په صادروونکي هېواد کې انفلاسيون رامنځته کيږي؛ نو په واردوونکي هېواد کې هم انفلاسيون رامنځته کېږي، چې دغه انفلاسيون په اصل کې د يوه هېواد څخه بل هېواد ته لېږدول کيږي او يو ښه مثال يې افغانستان دی، چې د وارداتو زياته تکيه يې په پاکستان، چين، ايران او په منځني اسيا ده؛ نو کله چې په پورته هېوادونو کې انفلاسيون راځي، ماليات لوړېږي او يا بل ډول تغير راځي؛ نو په افغانستان مستقيم اغېز کوي.

۸- د بنسټيزو پروژو له امله انفلاسيون

په لنډ ډول داسې ویلی شو، چې دغه انفلاسيون هغه مهال رامنځته کېږي، چې کله هم يو هېواد په پراخ ډول بنسټيزې پروژې په کار واچوي، چې په پایله کې د خلکو عوايد په ډېرې تيزۍ سره لوړېږي او هم مهاله د دې سره يې هم لوړوالی پيدا کوي.

۹- د توليداتو له امله انفلاسيون

په دې معنی، چې کله د توليد د عواملو قيمتونه لوړ شي؛ نو د اجناسو قيمتونه هم ورسره لوړېږي، دلته درې لاملونه په نښه کوو: 1: مزد او معاش 2: د سرمايي گټه 3: پيش بيني. دغه درې واړه عوامل د شرايطو مطابق کولی شي، چې د انفلاسيون د رامنځته کېدو لامل شي (سيد مسعود، ۱۳۹۳، ص ۵۸-۵۹).

د ورکړو له امله انفلاسیون

د پرداخت (ورکړو) له لارې انفلاسیون، چې کله خلک زیات تادیات وکړي، دلته د خلکو مصارف زیاتېږي، همدارنگه دلته زیاتې پیسې د خلکو او دولت له لوري بازار ته عرضه کېږي، د پیسو ارزښت کمېږي او د انفلاسیون د رامنځته کېدو لامل ګرځي.

۱۰- د کنټرول د درجې په اساس انفلاسیون

دا ډول انفلاسیون په دوه ډوله دی:

1- آزاد انفلاسیون

په دې انفلاسیون کې د قیمتونو د لوړېدو سطحه د کنټرول څخه وځي. Milton Friedman دغه انفلاسیون په دې ډول تشریح کوي: دا انفلاسیون هغه پروسه ده، چې په هغې کې قیمتونه پرېښودل کېږي، چې لوړ شي او حکومتی ارګانونو او دې ته ورته ادارو له خوا نه کنټرول کېږي.

2- بند انفلاسیون

په دې ډول انفلاسیون کې حکومت هڅه کوي، چې قیمتونه کنټرول کړي. حکومت نه پرېږدي، چې قیمتونه لوړ شي (Nasir, 2004, p. 64_65).

د انفلاسیون کنټرول غیر اسلامي حل لارې

د همدغو غیر اسلامي لارو څخه، چې د اسلام سره په ټکر کې نه وي مور په اسلامي نظام کې هم ترې ګټه پورته کولی شو، لکه: مالي اقدام کې، چې مالیات، مرستې، مصارفو کنټرول او غیر سودي پورونه پکې شامل دي.

پولي سیاست تعریف: د پیسو پالیسي هغه پالیسي ده، چې د یوه هېواد مرکزي بانک په وسیله مخکې وړل کېږي، تر څو د پیسو عرضه او کربلایت ورباندې کنټرول کړي (Shahid, 2012, p. 263).

لکه مخکې مو هم ذکر کړه، چې خلک څه ډول د قیمتونو د کنټرول په اړه فکر کوي او له حکومته غوښتنه کوي چې هغه غوښتنې غیر مسلکي دي او هغه غوره لارې نه دي او امکان هم نه لري، چې قیمتونه دې هغسې کنټرول کړي؛ نو اقتصاد پوهان لاندې مختلفې لارې، چې د مرکزي بانک له لوري په لاره اچول کېږي اسلامي او دودیزې لارې دي.

۱- مالي اقدام

مالي اقدام د کینزي انقلاب څخه وروسته اهمیت پیدا کړ، مور باید په دې پوه شو، چې مالي پالیسي د حکومت د لګښتونو او مالیاتو سره سروکار لري. د دې له پاره، چې انفلاسیون کنټرول کړی شي، نو حکومت باید غیر انکشافی لګښتونه کم کړي، لکه دانتقالاتو مصارف او په ضمن کې د خیر ښیګڼې تادیات باید کم کړی شي، چې دا په خپله د لګښتونو کمښت او د تقاضا د کموالي سبب ګرځي، په

خاصو مالياتو کې زياتوالی د عمومي مالياتو د بهتروالي لامل گرځي، چې د هغې په نتيجه کې يو شمېر شيان له خلکو حکومت ته انتقال مومي او په دې سره استهلاکي لگښتونه کموالی کوي؛ خو ډېر سخت پابند مالي اقدامات به د قيمتونو د ډېر تېزوالي مخنيوی وکړي، په هغه صورت کې، چې حکومت غیر توليدي مخارج کم کړي.

۲- پيسو اقدام

اکثره وخت د پيسو پاليسي مرکزي بانک سره تړلې وي، نو ټول هغه اقدامات، چې د مرکزي بانک له لورې پورته کېږي د پيسو د عرضې له پاره پولي پاليسي بلل کېږي. هر کله چې مرکزي بانک د سود نرخ زيات کړي په دې صورت کې قرض ورکول گرانيږي، چې دغه عمل د قرض ورکړې د کمښت سبب گرځي او ملي عواید تر تاثير لاندې راولي او د قيمتونو د کچې د ټيټوالي باعث کېږي. که چېرې مرکزي بانک ارزښتمنې پانې خرڅوي، او د تجارتي بانکونو د زېرمو کچه زياتوي او يا تجارتي بانکونو ته کرېډيټ ورکوي، په دې صورت کې د پيسو عرضه په يوه هېواد کې کموالی پيدا کوي. سره له دې بيا هم بايد د قيمتونو په کچه او عمومي تقاضا باندې کنټرول صورت ونيسي.

۳- ساختماني اقدام

دغه ټول اقدامات به يا خو مجموعي عرضه زياته کړي يا به عمومي تقاضا کمه کړي او په لاندې ډول ښودل کېږي.

۱- په زراعتي او صنعتي لگښتونو کې زياتوالی

کوم بدلون، چې د يوه هېواد په زراعتي سکتور کې راځي د هغې له امله به د نوموړي هېواد توليدات د غنمو، وريجو او پنبې د زياتوالي لامل وگرځي. هر کله، چې د يوه هېواد زراعت د مېکانيزه کولو په مورد گامونه پورته کړي شي، يعنې ښه تخمونه استعمال شي او همدارنگه د زراعت د مارکېټنگ مشکلات حل شي او همدارنگه د صنعتي کېدو له پاره ښه ستراتيژي په کار واچول شي، د کورنيو صنايعو څخه حمايت وکړي شي، که چېرې پانگه اچونکي داسې ماشين گيري هېواد ته راوړي، چې د خامو موادو اسانتياوې لمنځه يوسي، په داسې حالتونو کې د صنعتي توليداتو ډېرښت منځته راځي، کله چې زراعتي او صنعتي توليداتو کې زياتوالی راځي هغه اضافه شوې تقاضا به پرته له دې، چې قيمتونه پورته شي پوره شوې وي (Heilperin, 2012, p. 160_161).

د انفلاسیون د کنترول اسلامي لارې

۱- د سود منع کول

په اوسني اقتصادي سیستم کې سود د انفلاسیون یو اړین لامل دی، کله چې صنعتکار په لوړ سود باندې قرض واخلي د دې قرض سره له سوده د واپس کولو په منظور د خپلو تولیداتو نرخ اوچتوي، څرنگه چې په اسلام کې سود حرام دی او بې سوده اسلامي بانکونه شته، چې تولیدونکي ته د مضاربت او مشارکت په بنیاد پانگه ورکړي، نو ځکه د انفلاسیون د دغه عامل مخنیوی کېږي.

۲- د زینتي اجناسو منع

کله چې د شیانو عرضه له تقاضا څخه زیاته شي انفلاسیون منځته راځي، اسلام وسط دین دی او بې فایدې مصارف (اصراف) پکې منع دی. نو دولت ته په کار ده، هغه اجناس، چې انسان ورته اړتیا نه لري د انفلاسیون له امله منع کړي تر څو انفلاسیون راکم کړي شي.

۳- احتکار او انحصار له منځه وړل

احتکار یا د صنعتکار او یا د تولیدوونکو له خوا د نرخ د اوچتولو په خاطر د اړتیا وړ شیان پټول؛ تر څو همدا اجناس په لوړ نرخ خرڅ کړي، دا د اسلام له نظره جواز نه لري، همدا راز اسلام دا هم منع کوي، چې تولیدونکي د نرخ لوړولو له پاره (cartel) اتفاق یا اتحاد وکړي، چې ټول به په یوه معین لوړ قیمت شیان پلوري، حکومت باید د دې مخنیوی وکړي؛ تر څو قیمتونه بېرته خپل حالت ته راشي.

۴- د قرض حسنه د نسبت کمول

په اسلامي اقتصادي سیستم کې بانک بې سوده دی او بانک د گټې او تاوان د شریکولو پر بنیاد ولاړ دی او له خلکو څخه پیسې د گټې او تاوان د شریکولو پر بنا اخلي او نورو مراجعینو ته یې هم په همدغه بنیاد د مشارکت او مضاربت په ډول ورکوي.

د دې تر څنگ بانک د خپلې بودیجې یوه برخه د قرض حسنه په ډول مراجعینو ته ورکوي، یعنې بې له سوده قرض د انفلاسیون په وخت کې شاید د صنعتکارو له خوا د قرض حسنه غوښتنه زیاته شي، ځکه دوی غواړي ډېره پانگونه وکړي او توکی په لوړه بیه خرڅ کړي په دې وخت کې مرکزي بانک کولی شي نورو بانکونو ته ووايي، چې د قرض حسنه نسبت کم کړي او په دې سره په معاشره کې د پیسو د عرضې اندازه کمېدای شي او د قیمتونو او یا د انفلاسیون د زیاتېدو مخنیوی کېږي.

۵- قانوني زېرمې

دا په اسلامي بانک کې د نورو بانکونو په څېر کېږي، یعنې هر بانک قانوناً باید د خپلو ټولو پیسو څخه یوه ټاکلي فیصدي مرکزي بانک ته د امانت په ډول وسپاري، مرکزي بانک د انفلاسیون په وخت کې دغه د پشتمونې نسبت زیاتولی شي، چې په دې سره د بانکونو سره کمې پیسې پاتې کېږي او ډېرې پیسې نشي عرضه کولی او په دې سره انفلاسیون کمېدای شي.

۶- د آزاد بازار عملیات

په معاصر بانکي سیستم کې مرکزي بانک ((په آزاد مارکیټ کې د دولتي اسنادو (Government Securities) د پلورلو او اخیستلو په وسیله عرضه کنټرولولی شي)) مطلب دا، چې حکومت خلکو ته د یوه ټاکلي وخت له پاره اسناد ورکوي او په بدل کې پیسې ترې راټولوي او کله، چې وخت پوره شي بیا خلک دغه اسناد بېرته حکومت ته ورکوي او حکومت د دوی پیسې سره له گټې بېرته دوی ته سپاري، اسلامي مرکزي بانک هم په دغه څېر دولتي اسناد (Government Securities) او سکوک (اسلامي باندي) مارکیټ ته وړاندې کوي؛ خو دغه ټول به له سود څخه پاک وي؛ نو په دې ډول هم انفلاسیون کنټرولیدی شي.

۷- د نقده ذخایرو نسبت

په اسلامي بانکونو کې هم د نورو بانکونو په څېر هر بانک مکلف دی، چې د ورسپارل شویو پیسو یو نسبت په نقده توگه له ځان سره وساتي؛ تر څو د مراجعینو ورځنۍ تقاضا پوره کړی شي، ځیني مهال بانکونه له ځانه سره کمې نقدې پیسې ساتي او کله داسې هم پېښېږي، چې بانک ټولې پیسې په کار اچولې وي او د مراجعینو کوم، چې له بانک څخه خپلې پیسې وباسي د دوی له پاره د بانک سره هېڅ روپۍ نه وي، نو بانک په خپله د دې له پاره قرض اخلي، د انفلاسیون په وخت کې مرکزي بانک د نقدو پیسو د ذخیرې نسبت زیاتولی شي او په دې سره د پیسو عرضه کمېږي؛ ځکه بانکونه مجبورېږي، چې ډېرې پیسې له ځانه سره وساتي او ډېره قرضه نشي ورکولی او دا د انفلاسیون په کموالي کې مرسته کوي (احمدزی، ۱۳۸۸، ص ۵۲).

موندنې

- لکه څرنگه، چې مور پورته خپلې موخې ذکر کړې او مور په لومړۍ موخه کې ویلي وو، چې (انفلاسیون د اقتصادي ثبات له پاره یو لوی خطر دی او باید وپېژندل شي) نو همدې موخې ته په کتو مور ویلي شو، لکه څرنگه، چې خلک انفلاسیون نه پېژني او د قیمتونو لوړوالی پېژني نو لومړی باید د انفلاسیون له اصطلاح سره بلد شي، د هغه ډولونه و پېژني او دولت ملامت نه کړي.

نو خلک غواړي، چې یوازې قیمتونه کم کړي شي او دوی فکر کوي، چې دولت څه ډول و غواړي په هماغه کچه قیمتونه کمولی شي او مور دې موخې ته د رسېدو له پاره مسلکي او قانع کوونکې لارې باید خلکو ته ور وپېژنو خلک په دې قانع کړو، چې دولت په جبري ډول هر وخت نه شي کولی، چې قیمتونه تیب یا لوړ کړي؛ ځکه دلته پلورونکي هم ډېر زیات زیان مومي او دولت به د پلورونکو له مقاومت سره مخ شي، چې دا په خپل ذات کې یوه ستره ستونزه ده او تولید ورسره کمېدای شي؛ نو دې موخې ته په کتو مور په دې څېړنه کې مسلکي او قانع کوونکې حل لارې ور وپېژندې. زموږ دویمه موخه (د انفلاسیون کنترول اسلامي لارو پېژندل تر څو زموږ ټولنه د اسلام له معاصرو اقداماتو با خبره اوسي) او دا، چې زموږ ټولنه مذهبي ده؛ نو د دوی د لا قانع کولو له پاره مور په دې څېړنه کې داسې اسلامي لارې هم ورته په گوته کړې، چې ښايې، اسلام هم قیمت ته ځانگړې اهمیت ورکړي او قیمت یې تر هغه عرضې او تقاضا قانون ته پرېښودلی! تر څو، چې ټولني ته زیان و نه رسوي. د دویمې موخې مطابق مور هغه علتونه په گوته کړي، چې د هغې له امله قیمتونه لوړېږي. که چېرې د خلکو خبرو ته فکر وکړو نو د دې موخې مطابق که و گورو خلکو به ویل، چې د خوست په شمول هغه ولایتونه، چې هلته پخوا کلداره وه دوی فکر کاوه، چې د افغانۍ ترویج دا هر څه رامنځته کړل؛ خو داسې نه وه، مور د دې لاملونو په څرگندولو سره دوی ته دا وښوده، چې اصلي لاملونه دا دي نه د افغانیو ترویج؛ تر څو د خلکو نفرت له افغانیو سره رامنځته نه شي. لکه څرنګه، چې مور عملاً د افغانیو د ترویج په وخت کې ولیدل، چې دولت له کومې ځانگړې پالیسۍ او مېکانیزم څخه استفاده و نه کړه! تر څو افغانۍ په سمه توګه رایجې کړي او قیمتونه کنترول کړي او بل دا، چې هغه وخت د قیمتونو د لوړوالي یوازینی علت افغانۍ نه وې؛ بلکې وارداتي انفلاسیون یو لوی لامل ؤ نو دولت د مالوماتو د کموالي له امله خلک قانع نه کړل؛ خو په دې څېړنه کې مور دغه موخه هم په ښه شکل تر لاسه کړه. همدارنګه بله موخه، چې د انفلاسیون د مختلفو ډولونو پېژندنه ده هم په ښه شان واضح شوې ده او د دې تر څنګ د دې په مطالعې سره مور پوهېدلی شو، چې افغانستان کې کوم ډول انفلاسیون موجود دی، د قیمتونو لوړوالي علت د افغانیو ترویج نه بلکې، وارداتي انفلاسیون، د گټې زیاتوالي له امله، غلطې پالیسۍ، دولت د بودیجې ناسمه کارونه، گمرکونو کې فساد، گمرکونو کې د سم سیستم نه موجودیت، کرونا، د دولت بودیجې کسر، د لارو بندښت او نور هغه لاملونه وو، چې قیمتونه یې لوړ کړل.

نو موږ پوه شوو، چې د انفلاسیون اصلي علتونه څه دي، خلک څه فکر کوي، او د دولت کوم فرايض دي، چې د انفلاسیون په وخت کې تر سره کړي؛ تر څو اقتصاد له ناوړين سره مخ نه شي. ځکه لکه څرنگه، چې موږ په پېژندنه کې ذکر کړل، چې قیمت کې بدلون د اقتصادي بدلونونو سبب گرځي او يو ناوړه اقتصادي حالت رامنځته کولی شي او د دې حل لارو په پېژندلو سره موږ کولی شو د قیمتونو د لوړوالي علتونه وپېژنو او دولت د همدغو حل لارو او علتونو ته په کتو خپلې پالیسي برابري کړي.

مناقشه او پایله

انفلاسیون نن سبا د نړۍ په کچه يوه ډېره د بحث وړ او جدی موضوع ده، په ځانگړي ډول افغانستان کې، چې په هر لحاظ يې خلک وروسته پاتې دي نو په همدې اساس د سواد کچه يې هم ډېره ټيټه ده او اقتصادي علومو په اړه د خلکو پوهه خورا کمه ده. خلک هر وخت له دولته غواړي، چې قیمتونه کنټرول کړي، خو د کنټرول حل لارې او د هغوی لاملونه هغه څه دي، چې خلک پرې نه پوهیږي، چې په پایله کې خلک په دولت نیوکه کوي. نو د دې په خاطر چې دغه ستونزه حل شوې وي، لمړی باید د انفلاسیون علتونه وه پېژندل شي، چې څه لامل دی، چې قیمتونه لوړ شوي. هغه لاملونه، چې د هغې له امله قیمتونه لوړیږي، پورته بنودل شوي، لکه: وارداتي انفلاسیون، وارداتي انفلاسیون په هغو هېوادونو کې وي، چې هغوی زیاته تکیه په وارداتو باندې وي، لکه افغانستان. که موږ اوسمهال و گورو نو د افغانستان ۹۵ سلنه واردات دي او پنځه سلنه صادرات او همدغه صادراتو اکثره توکي سبزیجات او مېوې دي او دغه ۹۵ سلنه واردات اکثره د ایران او پاکستان له هېوادونو تر سره کیږي او موږ وینو، چې په پاکستان او ایران کې انفلاسیون (د قیمتونو لوړېدل او پیسو ارزښت کمېدل) په دغو هېوادونو کې ډېر زیات دی، نو همدا لامل دی، چې په افغانستان کې هم قیمتونه لوړیږي. نو دلته د حل لار دا ده، چې باید بدیله لار پیدا شي، تر څو دغه ستونزه حل شي او بدیله لار دا ده، چې افغانستان باید د دغو هېوادونو سره راکړه ورکړه د امکان تر حده راکمه کړي خو له دې مخکې اړینه ده، چې داسې هېواد پیدا کړي، چې د دې هېوادونو بدیل وي. د قیمتونو لوړوالي یوازینی علت دا نه دی، په افغانستان باندې په اقتصادي او نورو برخو کې کم باور هم دی، همدغه کم باور او د باثباته پالیسیو نه شتون هم کولی شي، د نورو هېوادونو سره په سم ډول قراردادونه و نه شي او صادرات او واردات زیانمن کړي، چې له امله يې قیمتونه لوړېدای شي او لکه څرنگه انفلاسیون پېژندنه اړینه ده، تر څو خلک پوه شي، چې قیمتونه د انفلاسیون له امله لوړیږي؛ نو همدې موخې ته په کتو موږ ویلی شو، لکه څرنگه، چې خلک یوازې غواړي قیمتونه کم کړي شي او دوی فکر کوي، چې دولت څه ډول وغواړي په هماغه کچه قیمتونه کمولی شي او موږ دې موخې ته د رسېدو له پاره مسلکي او قانع کوونکي لارې باید خلکو ته وروپېژنو خلک په دې قانع

کړو، چې دولت په جبري ډول هر وخت نه شي کولی، چې قیمتونه تیب یا لوړ کړي؛ ځکه دلته پلورونکي هم ډېر زیات زیان مومي او دولت به د پلورونکو له مقاومت سره مخ شي، چې دا په خپل ذات کې یوه ستره ستونزه ده او تولید ورسره کمېدی شي؛ نو دې موخې ته په کتو موږ په دې څېړنه کې مسلکي او قانع کوونکې حل لارې ورو پېژندې او دا، چې زموږ ټولنه مذهبي ده؛ نو د دوی د لاقانع کولو له پاره موږ په دې څېړنه کې داسې اسلامي لارې هم ورته په گوته کړې، چې بنائې اسلام هم قیمت ته ځانگړې اهمیت ورکړی او قیمت یې تر هغه عرضې او تقاضا قانون ته پرېښودلی تر څو، چې ټولنې ته زیان و نه رسوي. د دویمې موخې مطابق موږ هغه علتونه په گوته کړي، چې د هغې له امله قیمتونه لوړېږي. که چېرې د خلکو خبرو ته فکر وکړو؛ نو د دې موخې مطابق که وگورو خلکو به ویل، چې د خوست په شمول هغه ولایتونه، چې هلته پخوا کلداره وه دوی فکرکولو، چې افغانی ترویج دا هر څه رامنځته کړل خو داسې نه وه موږ د دې علتونو په څرگندولو سره دوی ته دا وښوده، چې اصلي لاملونه ئې دا دي نه د افغانیو ترویج؛ تر څو د خلکو نفرت له افغانیو سره رامنځته نه شي. لکه څرنګه، چې موږ عملا د افغانیو د ترویج پر مهال کې ولیدل، چې دولت له کومې ځانگړې پالیسۍ او مېکانیزم څخه استفاده و نه کړه؛ تر څو افغانی په سمه توګه رایجې کړي او قیمتونه کنترول کړي او بل دا، چې هغه مهال د قیمتونو د لوړوالي یوازینی علت افغانی نه وې! بلکې وارداتي انفلاسیون یو لوی لامل ؤ، نو دولت د مالوماتو د کموالي له امله خلک قانع نه کړل؛ خو په دې څېړنه کې موږ دغه موخه هم په ښه شکل تر لاسه کړه. همدارنګه بله موخه، چې د انفلاسیون د مختلفو ډولونو پېژندنه ده هم په ښه شان واضح شوې ده او د دې تر څنګ د دې په مطالعې سره موږ پوهېدلی شو، چې افغانستان کې کوم ډول انفلاسیون موجود دی، د قیمتونو لوړوالي علت د افغانیو ترویج نه بلکې، وارداتي انفلاسیون، د گټې زیاتوالي له امله، غلطې پالیسۍ، دولت د بودیجې ناسمه کارونه، گمرکونو کې فساد، گمرکونو کې د سم سیستم نه موجودیت، کرونا، دولت بدیجې کسر، د لارو بندښت او نور هغه لاملونه وو، چې قیمتونه یې لوړ کړل.

نو موږ پوه شوو، چې د قیمتونو د لوړوالي اصلي لاملونه څه دي خلک څه فکر کوي او د دولت کوم فرائض دي، چې د قیمتونو د لوړوالي په وخت کې تر سره کړي؛ تر څو اقتصاد له ناوړین سره مخ نه شي؛ ځکه لکه څرنګه، چې موږ په پېژندنه کې ذکر کړل، چې قیمت کې بدلون د اقتصادي بدلونونو سبب ګرځي او یو ناوړه اقتصادي حالت رامنځته کولی شي او د دې حل لارو په پېژندلو سره موږ کولی شو د قیمتونو د لوړوالي علتونه وپېژنو او دولت همدغو حل لارو او علتونو ته په کتو خپلې پالیسۍ برابرې کړي.

وړاندیزونه

- دولت باید د انفلاسیون د کنترول پر مهال کې کوتلې گامونه پورته کړي، کله اقتصاد به نور هم په ښکته روان شي.

- حکومت باید اقتصادي حالت ته په کتو خپلې پالیسي تغیر کړي او په خپلو پالیسيو له سره غور وکړي.
- د دې له پاره، چې قیمتونه لوړ نه شي دولت ته په کار ده؛ تر څو گمرکاتو کې شفافیت رامنځته کړي؛ تر څو د غیرې مستقیمو مالیاتو له امله قیمتونه نور لوړ نه شي.

مأخذونه

- احمدزی، زاحدي. (۱۳۸۸ ل). تجارت د اسلام په اقتصادي نظام کې. جلال اباد: نوبت کتاب پلورنځی. سید مسعود. (۱۳۹۳ ل). پول و کريدیت. کابل: انتشارات لاجورد.
- شعبي، احمد جاوید. (۱۳۹۴ ل). ارزیابی سیاستهای پولی در افغانستان. کابل: انتشارات فرهنگ.
- شعبي، احمد جاوید، ژباړل: کوستر ویم. (۱۳۹۵). اقتصاد پولی. کابل: انتشارات حامد رسالت.
- شینواری، عبیدالله. (۱۳۹۲ ل) هـ.ش پول و کريدیت. جلال اباد: موسسه نشراتي مومند.
- کوټوال، نصیر. (۱۳۹۴ ل). اقتصادي درسونه. کابل: اکسوس کتاب پلورنځی
- منگل، رحمت الله. (۱۴۰۰ ل). د پیسو اقتصاد، لمړی چاپ، مستقبل خپرندویه ټولنه، کابل، افغانستان. نوشیرسروري، مطیع الله. (۱۳۹۴ ل). مال او پیسې. کابل: اکسوس کتابتون.
- Abdul-Baki, Z., & Uthman, A. B. (2017). Exploring the “social failures” of Islamic banks: a historical dialectics analysis. *Journal of Islamic Accounting and Business Research*.
- Alagidede, P., Simeon, C., & Adu, G. (2014). A regional analysis of inflation dynamics in Ghana. *International Growth Centre, Working Paper*, 1-32.
- Cecchetti Stephen G.(2012). Money Banking and Financial Markets (2nded).
- Heilperin, Michael.A. (2012). International Monetary Economics. Geneva: Longman, Green and Co.Ltd.
- Nasir,M.Saeed.(2004). Money Banking & Finance. Aminpur Bazar,Faisalabad:Kitab Markaz.
- Shahid, A. Hamid. (2012). Monetary Economics and Public Finance. Urdu Bazar, Lahore:Ilmi Kitab Khana.
- Sutrisno., & Haron, R. (2020). Increasing the role of zakat institutions in poverty reduction through productive zakat programs in Indonesia. *Humanities & Social Sciences Reviews*.

په اسلامي شريعت کې د حدودو د مشروعيت حکمتونه

پوهنمل فخرالدين عزام، شيخ زايد پوهنتون، شرعياتو پوهنځی، اسلامي ثقافت خانگه.

برېښنالیک: Fakhruddin.izam123@gmail.com

لنډيز

حدود له هغو تعين شوو جزاگانو څخه عبارت دي، چې د الله جل جلاله د حق له امله واجب شوي وي، لکه: د زنا حد، شرابو حد، غلا حد، قذف حد، قطاع الطريق (لارې شکونکي) حد او د ردت (له دين څخه اوبتونکي) حد، چې په اسلامي شريعت کې د دې جرمونو له پاره جزاگانې مشخصې او تعين شوې دي، چې تغير او تبديل نه مني. په دې موضوع کې د حد پېژندنه، مشروعيت او حکمتونه يې خلکو ته د دې له پاره په ډاگه شوي دي؛ تر څو ځانونه ترې وساتي او ټولنه کې امن، ثبات، عدالت او سوکالي رامنځته شي. څرنگه چې دغه يوه کتابتوني څېړنه ده؛ نو پر دې اساس هڅه شوې، چې معلومات لومړي قدم کې له قرآن کریم، ورپسې له نبوي سنتو څخه تر لاسه شي. همدا راز د فقهي مستندو او د اعتبار وړ مأخذونو څخه پکې استفاده شوې ده، د هرې وينا نسبت خپل ويونکي ته شوی دی، د قرآن کریم د اياتونو ژباړې له پاره د کابلي تفسير څخه گټه اخيستل شوې ده. د حدودو مشروعيت د اسلامي شريعت د پنځه گونو ضرورياتو ساتنه او حفاظت کوي او د جنايتکار، مجني عليه او عامې ټولنې له پاره الهي رحمت او پيرزوينه ده. که حدود په صحيح توگه نافذ شي، ټولنه کې به امن او ثبات قايم او خلک به په حياء او عزت کې ډاډمن، سوکاله او له خوشحاليو ډک ژوند ولري.

کلیدي کلمې: اصلاح، جنايتکار، حد، حکمتونه، مشروعيت، منع.

سريزه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى آله وأصحابه أجمعين، أما بعد: د حدودو مشروعيت کومه نوې موضوع نه ده؛ بلکې د نن څخه ۱۴۴۵ کاله مخکې ټاکل شوې او تعين کړای شوې جزاگانې دي، چې مشروعيت يې په قرآن کریم او نبوي سنتو سره ثابت دی او په اړه يې د فقهي کتابونو کې فقهاوو بشپړ معلومات او اړوند احکام ذکر کړي دي، په همدې توگه معاصرو علماوو هم ورباندې مستقل کتابونه او رسالې ليکلې دي؛ خو د حدودو د حکمتونو په اړه مستقلې ليکنې نشته؛ بلکې ځينو کتابونو کې په تيت وپرک ډول تر سترگو کېږي؛ بله دا چې بې دينه خلک وخت پر وخت کوبنبن کوي، چې ځينې کمزوري مسلمانان چې د اسلام مقدس دين په اړه يې پوهه کمه ده، په مختلفو بهانو او توطئو سره د اسلام مقدس دين د ځينو احکاماتو په اړه شکمن کړي او ذهنونه يې ورخراب کړي او ځينې يې د حدودو په اړه غلط تبليغات کوي؛ نو ما وغوښتل چې په پښتو ژبه د حدودو د مشروعيت حکمتونه راجمع او ترتيب کړم؛ تر څو څرگنده شي، چې ټولنه کې د حدودو پلي کولو ته اړتيا ده او په تطبيق سره يې شته ناخوالې له منځه تللي شي.

موخې

د حد پېژندل

د حدودو مشروعیت څخه د خلکو اگاه کول

د حدودو د مشروعیت حکمتونه په ډاگه کول

کړنلاره او د کار توکي

څرنګه چې دغه یوه کتابتوني څېړنه ده؛ نو پر دې اساس مې هڅه کړې، چې معلومات لومړي قدم کې په قرآن کریم کې پیدا کړم، ورپسې مې نبوي سنتو ته مراجعه کړې ده؛ لومړی مې کوشنېس کړی چې حدیث په صحیحینو (صحیح البخاري او صحیح مسلم) کې پیدا کړم، که کوم حدیث په صحیحینو کې شتون ونه لري؛ نو بیا مې د سنتو له نورو اصلي مصادر و څخه رانقل کړی دی، همدا راز د فقهي مستندو او د اعتبار وړ مأخذونو ته مې مراجعه کړې ده، د هرې وینا نسبت مې خپل ویونکي ته کړی دی، د قرآن کریم د ایتونو ژباړې له پاره مې د کابلي تفسیر څخه ګټه اخیستې ده.

د حدودو لغوي پېژندنه

حدود د حد جمع ده، حد د دوو شیانو ترمنځ جداوالي ته ویل کېږي؛ د دې له پاره چې د یو بل سره ګډ نشي یا د دې له پاره چې په یو بل تېری ونه کړي، همدارنګه د هر شي انتهای ته حد ویل کېږي او اصل د حد منع او د دوو شیانو تر منځ جدایی ته ویل کېږي (ابن منظور، ۱۴۱۴هـ.ق، ج ۳، ص ۱۴۰).

د دروازې ساتونکي ته له دې امله حداد ویل کېږي، چې خلک له داخلېدو څخه منع کوي او ټاکلی شوي شرعي حدود هم خلک د اړوندو جرایمو له ارتکاب څخه منع کوي (فیومي، د چاپ کال نه لري، ج ۱، ص ۱۲۴).

د حد اصطلاحي پېژندنه

علماء په اصطلاح کې حد داسې تعریفوي: (عِبَارَةٌ عَنْ غُفْوَانَةٍ مُقَدَّرَةٍ وَاجِبَةٍ حَقًّا لِلَّهِ تَعَالَى) (کاساني، ۱۴۰۶ هـ.ق، ج ۷، ص ۳۳).

ژباړه: حد له هغې تعین شوې جزا څخه عبارت دی، چې د الله جل جلاله د حق له امله واجب شوې وي.

په پورته تعریف کې له حد څخه تعزیرات او قصاص خارجېږي؛ ځکه چې تعزیرات اندازه کړای شوې جزاګانې نه دي؛ بلکې کله په وهلو سره وي، کله په بند او کله هم په نورو طریقو سره او قصاص که څه هم چې ټاکل شوې جزا ده؛ خو هغه د بنده د حق له امله واجب دی تر دې چې عفو او صلحه هم په کې کېدلی شي.

حد ته څکه حد ویل کېږي، چې دا محدود (حد ورکړل شوی شخص) له دغه عمل څخه منع کوي او نور اشخاص یې هم په لیدلو سره ترې منع کېږي، څکه چې لیدونکي فکر کوي، که چېرې دغه جنایت تر سره کړي؛ نو همدا ډول جزا به ورکول کېږي؛ نو پر دې اساس د جنایت تر سره کولو څخه منع کېږي (کاساني، ۱۴۰۶ هـ ق، جلد ۷، ص ۳۳).

د حدودو مشروعیت

د حدودو مشروعیت له قرآن کریم او نبوي سنتو څخه ثابت دی:

له قرآن کریم څخه د حدودو مشروعیت

په قرآن کریم کې ډېر ایتونه موجود دي، چې د حدودو په مشروعیت باندې دلالت کوي، د زنا حد په اړه الله عزوجل فرمایلي دي: ﴿الرَّائِيَةُ وَالرَّائِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ﴾ (قرآن کریم، النور، آیت: ۲).

ژباړه: هغه ښځه چې زنا یې کړې وي او هغه سړی چې زنا یې کړې وي پس تاسو (ای قاضیانو او حاکمانو) هر یو له دغو دواړو سل درې ووهئ.

د حد قذف په اړه الله تعالی فرمایلي دي: ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِإِثْبَاتٍ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً﴾ (قرآن کریم، النور، آیت: ۴).

ژباړه: او هغه کسان چې ولي محصنې ښځې (یا محصن سړی، چې د زنا نسبت ورته وکړي) بیا رانه ولي (د قاضي مخ ته) څلور تنه شاهدان پس تاسو (ای حاکمانو) دغه (قاذفان که اصیلان وي) اتیا درې ووهئ.

د قطاع الطرق (حد الحرابة) په اړه یې فرمایلي دي: ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ جِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۳۳) إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (قرآن کریم، المائدة، آیت: ۳۳-۳۴).

ژباړه: بېشکه هم دا خبره ده، چې جزا د هغو کسانو چې دوی له (دوستانو) د الله او د رسول د ده سره جنگ کوي او دوی په زمکه کې له پاره د فساد (او بد امنۍ غورځولو) کونښن کوي، چې دوی ووژلي شي یا دې په دار کړل شي یا دې د دوی لاسونه او پښې ردوبدل (ښی لاس او چپه پښه یا چپ لاس او ښی پښه) پرې کړل شي یا دې له زمکې څخه وشړل شي (په حبس سره یا له هغه ځایه بل لرې ځای

ته) دا (ذکر شوې جزا) په دنیا کې دغو (غلو) ته رسوایي ده او دغو (غلو له پاره) په آخرت کې ډېر لوی عذاب دی. مگر هغه کسان چې توبه وباسي مخکې له دې چې تاسې پر هغوی قادر شئ؛ نو په دې پوه شئ، چې بېشکه الله جل جلاله ښه مغفرت کوونکی ډېر رحم والا دی.

د غلا په اړه یې فرمایلي دي: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (قرآن کریم، المائدة، آیت: ۳۸).

ژباړه: او تاسې د غله (سړي) او غلې (ښځې) لاسونه پرې کړئ، د هغه عمل د جزا له پاره چې دې دواړو کړي دی د الله جل جلاله له جانبېه د تنبیه له پاره او الله جل جلاله ډېر قوي دی (غالب د احکامو په انفاذ) ښه حکمت والا دی (چې هر کار په تدبیر او مصلحت سره کوي).

له نبوي سنتو څخه د حدودو د مشروعیت ثبوت:

گڼ نبوي سنت د حدودو په مشروعیت باندې دلالت کوي، چې یو څو یې دلته د بېلگې په توگه رانقلوو:

۱- (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّهُمَا قَالَا: إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَعْرَابِ أتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنْشُدْكَ اللَّهَ إِلَّا قَصَّيْتُ لِي بِكِتَابِ اللَّهِ، فَقَالَ الْحُصَيْنُ الْأَخْزَرُ: وَهُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ نَعَمْ، فَافْضُ بَيْنَنَا بِكِتَابِ اللَّهِ وَأَذِّنْ لِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «قُلْ»، قَالَ: إِنَّ ابْنِي كَانَ عَسِيمًا عَلَيَّ هَذَا، فَرَزَقَ بِأَمْرَاتِهِ، وَإِنِّي أُخْبِرُثُ أَنَّ عَلِيَّ ابْنِي الرَّجْمِ، فَافْتَدَيْتُ مِنْهُ بِمِائَةِ شَاةٍ وَوَلِيدَةٍ، فَسَأَلْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ، فَأَخْبَرُونِي أَنَّ عَلِيَّ ابْنِي جَلْدُ مِائَةٍ، وَتَغْرِيْبُ عَامٍ، وَأَنَّ عَلِيَّ امْرَأَةٌ هَذَا الرَّجْمِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَأَقْضِيَنَّ بَيْنَكُمَا بِكِتَابِ اللَّهِ، الْوَلِيدَةُ وَالْعَمْرُؤُ، وَعَلَى ابْنِكَ جَلْدُ مِائَةٍ، وَتَغْرِيْبُ عَامٍ، وَاغْدُ يَا أُنَيْسُ إِلَى امْرَأَةِ هَذَا، فَإِنِ اعْتَرَفَتْ فَارْجُمُهَا»، قَالَ: فَعَدَا عَلَيْهَا، فَاعْتَرَفَتْ، فَأَمَرَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَجِمَتْ) (نيسابوري، چاپ کال نه لري، جلد ۳، ص. ۱۳۲۴).

ژباړه: د ابو هريره او زيد بن خالد الجهني رضی الله عنهما څخه روایت دی، دواړو ویلي دي: یو بانډه چې سړی رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغی، ویې ویل: ای د الله تعالی رسول! په الله تعالی درته قسم درکوم چې د الله په کتاب به راته پرېکړه کوي، مقابل لوري چې له ده څخه پوه و وویل: هو، مور ته د الله تعالی په کتاب فیصله وکړه او ماته اجازه راکړه، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل: وایه! هغه وویل: زما زوی له ده سره مزدور و، د ده له مېرمن سره یې زنا وکړه، زه خبر شوم چې په زوی مې رجم دی؛ نو سل مېرې او یوه وینځه مې د هغه له لوري ورته ورکړل، بیا مې له علماوو څخه وپوښتل، هغوی خبر راکړ چې زما پر زوی سل درې او یو کال جلا وطني ده او د ده پر ښځه رجم دی؛ نو رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل: زما دې پر هغه ذات قسم وي، چې زما روح د هغه په لاس کې دی، چې زه به خامخا ستاسو ترمنځ د الله په کتاب سره فیصله کوم: هغه دا چې وینځه او مېرې به تا ته

واپس کېږي او ستا په زوی سل دُرې او یو کال جلا وطني ده، ای انیسه! د ده بنځې ته سبا وختي ورشه که اعتراف یې وکړو رجم یې کړو، راوي وایي چې (انیس) د سبا پر مهال ورغی او هغې په خپلو کړنو اقرار وکړ؛ نو رسول الله پرې د (رجم) امر وکړ او رجم کړلی شوه.

۲- (عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: " لَمَّا نَزَلَ عُذْرِي، قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمَنْبَرِ، فَذَكَرَ ذَلِكَ، وَتَلَا الْقُرْآنَ، فَلَمَّا نَزَلَ أَمَرَ بِرَجُلَيْنِ وَأَمْرَأَةٍ، فَضْرَبُوا حُدُومَهُمْ "). (ابن ماجه، چاپ کال نه لري، ج ۲، ص ۸۵۷).

ژباړه: د عائشې رضی الله عنها څخه روایت دی هغې ویلي دي: کله چې زما د پاک لمنی په اړه آیاتونه نازل شول، رسول الله صلی الله علیه وسلم منبر ته وخوت، دغه پېښه یې ذکر کړه او قرآن کریم یې تلاوت کړ، کله چې راکوز شو په دوو سړیو او یوې ښځې یې د (حد پلي کولو) امر وکړ او د حد له کبله دوی ووهل شول.

۳- (عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تُقَطَّعُ الْيَدُ إِلَّا فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا») (ابن ماجه، چاپ کال نه لري، ج ۲، ص ۸۶۲).

ژباړه: د عائشې رضی الله عنها څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: لاس به د دینار په څلورمه برخه کې او یا له دې څخه په زیات مال کې پرې کېږي.

د حدودو د مشروعیت حکمتونه

هېڅوک دې گمان نه کوي، چې الله جل جلاله حدود مشروع کړي او مور ته یې د تطبیق او عدم تطبیق ترمنځ اختیار راکړی دی؛ بلکې مور باید په دې پوه شو، چې الله جل جلاله حدود فرض کړي او د عمل کولو امر یې پرې کړی دی او څوک چې پرې عمل کول پرېږدي کافر، ظالم او فاسق دی.

په دې کې شک نشته چې الله جل جلاله حدود د یو لړ حکمتونو او فوایدو پر اساس مشروع کړي دي، چې ځینې یې په لاندې ډول دي:

۱- د انسانانو د اساسي مصلحتونو ساتل

د حدودو پلي کولو سره د هغو پنځو ضروریاتو ساتنه کېږي، چې فقهاوو پرې اجماع کړې ده، چې هغه د دین، نفس، عقل، نسل او ناموس او د مال ساتنه ده. دا د شرعي مقاصدو لوړه مرتبه او د شریعت د راتلو تر ټولو لوړه موخه ده. که فکر وکړو ټول حدود له دې ضروریاتو څخه تجاوز نه کوي؛ ځکه چې قصاص د نفس ساتنه، د زنا او قذف حدونه د عزتونو او نسل ساتنه، د قطاع الطریقې (لارې شوکونکو)

او غلا حدونه د ټولنې او خلکو د مالونو ساتنه او د شرابو حد د عقلونو ساتنه کوي (سعیدان، چاپ کال نه لري، ج ۳، ص ۲۱).

۲- په اسلامي ټولنه کې د امن ساتنه

هغه ثمره چې په ټوله کې د الله جل جلاله د دين تطبيقولو او په ځانگړې توگه د حدودو په پلي کولو سره حاصلېږي، په داسې توگه د امن لاسته راوړل دي، چې خلک د خپلو مالونو، نفسونو او عزتونو په ساتنه باندې ډاډمن کېږي او د اسلامي ټولنې د امن اهميت له پاره وینو چې شارع يې د ساتنې په موخه يو لړ اساسي قواعد ټاکلي دي. دا له دې امله چې د ټولنې اساسي بنسټونه په امن باندې ولاړ دي، که امن ورک شي؛ نو نه به نفس ثابت پاتې شي، نه به له امن پرته متوازن عقل شتون ولري او نه به عزت خوندي او سالم پاتې شي (مجموعه من المؤلفين، ۱۴۳۲ هـ.ق، ج ۱، ص ۲۷).

امن داسې شرعي غوښتنه ده، چې په قرآن کریم او نبوي سنتو کې يې ذکر راغلی دی:

لومړی: قرآن کریم

۱- د الله جل جلاله دا وينا: ﴿أَوَلَمْ تُمْكِنُوا لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجِنِّي إِلَيْهِ تَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (قرآن کریم، القصص، آيت: ۵۷)

ژباړه: آیا دوی ته مونږ داسې حرم (ځای) نه دی ورکړی چې (له قتل او غارت) په امان دی، دې (حرم) ته (له هر طرفه) د هر څېز مېوې راجلولى شوې دي.

۱. د ابراهيم عليه السلام د دعا په اړه د الله جل جلاله دا وينا: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا﴾ (قرآن کریم، البقرة، آيت: ۱۲۶).

ژباړه: او (ياد کړه اې محمده!) هغه وخت چې ابراهيم عليه السلام وويل اې زما ربه دا ښار (چې کعبه مې پکې ودانه کړې ده) د امن ځای وگرځوه.

دويم: سنت

رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمايلي دي: (مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ آمِنًا فِي سِرْبِهِ مُعَاتٍ فِي جَسَدِهِ عِنْدَهُ قُوْتٌ يَوْمَهُ فَكَأَنَّمَا حَبِزَتْ لَهُ الدُّنْيَا) (ترمذي، ۱۹۹۸ م، ج ۴، ص ۱۵۲).

ژباړه: په تاسې کې چې څوک شپه په خپل کور کې په امن سره سبا کړي، بدني روغتيا ولري او د ورځې خواړه ولري، دا داسې ده لکه ټوله نړۍ چې د هغه په قبضه کې وي.

د استدلال طریقه: هغه غوره شی چې انسان یې په دې دنیا کې ترلاسه کوي امن او صحت دی؛ نو دا په انسان باندې لوی نعمت دی، داسې ستر او عزتمند نعمت دی چې رعایت کول یې واجب دي (رئاسة العامة لإدارات البحوث العلمية والإفتاء، چاپ کال نه لري، ج ۱۵، ص ۲۰).

امن د هر چا مقصد او هدف دی، چې یوازې په زور او غلبې سره نشي ترلاسه کېدای؛ بلکې د یوې مهمې کړنې په واسطه ترلاسه کېږي، چې هغه د دین قایمول دي او دا هغه هدف دی، چې په اسلامي شریعت کې یې پر ترلاسه کولو هڅونې شوې دي.

هر کله چې امن دومره لوی اهمیت لري؛ نو د هغو کسانو پر وړاندې سختې جزاگانې راغلې دي، چې د اسلامي ټولنې امن او نظم اخلالوي. د حدودو جزاگانې د هغو کسانو په مخ کې سخته توره وه او اوس هم ده، چې د سرغړونې یا برید کولو جرئت کوي. د حدودو په عملي کولو سره د یوې خوندي ټولنې په ژوند کې لویې اغېزې او لویې گټې ترلاسه کېږي.

۳- د حدودو په پلي کولو سره د مسلمانانو اصلاح کېږي

بېشکه چې الله جل جلاله خلکو ته د اسلامي شریعت د احکامو تابعدارۍ باندې امر کړی دی، الله تعالی فرمایلي دي: ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ (قرآن کریم، آل عمران، آیت: ۳۲)

ژباړه: (ای محمده! دوی ته) ووايه چې تاسې د الله جل جلاله او د رسول (چې محمد صلی الله علیه وسلم دی) اطاعت کوئ پس که دوی (له دې اطاعت څخه) وگرځېدل؛ نو بېشکه الله جل جلاله د کافرانو سره دوستي نه کوي.

امام مالک بن انس رحمه الله فرمایلي دي: د دې امت وروستني نشي اصلاح کېدای؛ مگر په هغه څه سره، چې لومړني پرې اصلاح شوي وو؛ لومړني د دې امت په اسلام سره اصلاح شوي وو او وروستني به هم یوازې په اسلام سره اصلاح کېږي. له دې امله د مسلمانانو علماء او حاکمان د الله تعالی د احکامو په ساتنه کې مهم رول لري، په ځانگړې توگه د جنایاتو او حدودو په پلي کولو او د عقیدو په برابرولو کې، په داسې توگه چې د ټولنې له پاره ډاډه او سوکاله ژوند تضمینوي. که داسې نه وای؛ نو په مسلمانانو کې به هم د نورو په څېر ویره، گلووډي، خفگان او سرغړونه رامنځته شوې وای او داسې مرضونه به پکې خپاره شوي وای، چې په پخوانیو خلکو کې به نه وو تېر شوي او دا به د خلکو د عملونو له امله وای په داسې حال کې چې الله جل جلاله ډېرو ته عفو او بخښنه کوي (رئاسة العامة لإدارات البحوث العلمية والإفتاء، چاپ کال نه لري، ج ۲۹، ص ۱۶۷).

۴- د حدودو په پلي کولو سره د فساد او گډوډۍ مخه نیول کېږي

په دې کې شک نشته، چې د حدودو له پلي کولو څخه مخ اړول به امت په گډوډۍ، هلاکت او ټولنیز فساد کې ښکېل کړي، او له دې څخه الله جل جلاله خپل بنده گان په خپلې دې وینا سره وېرولي دي: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (قرآن کریم، النور، آیت: ۶۳).

ژباړه: پس هغه کسان چې زما د رسول له امر څخه مخالفت کوي، ودې وېرېږي له دې چې و به رسېږي دوی ته څه فتنه (آفت په دنیا کې) یا به ورسېږي دوی ته دردناک عذاب (په اخرت کې).

نبي عليه السلام هم مور د الله جل جلاله د شريعت په قايمولو کې له تقصير (کمي) څخه وېرولي يو او پر مور د هغه چا منع کول لازم دي، چې د حق او سمې لارې څخه کېږي او په دې لړ کې نبي عليه السلام ټولنه د کيشۍ سره مشابهه کړې ده فرمايلي يې دي: (مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَالِقِ فِيهَا كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا وَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا فَكَانَ الَّذِي فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقْمُوا مِنَ الْمَاءِ فَمُرُوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ أَدْوَمُهُمْ فَقَالُوا لَوْ أَنَا حَرْفْنَا فِي نَصِيبِنَا حَرْفًا فَاسْتَقَمْنَا مِنْهُ لَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا فَإِنْ تَرَكَوهُمْ وَمَا أَزَادُوا هَلْكَوَا جَمِيعًا وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ نَجَّوْا جَمِيعًا) (بخاري، ۱۴۲۲ هـ.ق، ج ۳، ص ۱۳۹).

ژباړه: د الله جل جلاله پر حدودو باندې د ولاړ شخص او د هغه چا مثال چې په حدودو د الله تعالی کې واقع کېږي، د هغو خلکو په څېر دی، چې په یوه کښتۍ باندې قرعه کشي وکړي، ځینو ته د کښتۍ پاسنۍ برخه (منزل) ورسېږي او ځینو نورو ته یې لاندینۍ برخه ورسېږي؛ نو کومو ته چې لاندینۍ برخه رسېدلې وي، د ابو اخیستلو لپاره په پاسنیو خلکو ورتهېږي او تکلیفوي یې؛ نو هغه (د لاندینۍ برخې والا) ووايي چې مور به په خپله برخه کې سوری وکړو او د هغې څخه به اوبه ترلاسه کړو؛ تر څو پاسني خلک په تکلیف نه کړو؛ نو که پاسني دوی دې کار ته پرېږدي او کښتۍ سوری کړي؛ نو ټول به سره هلاک شي او که له دې کار څخه یې منع کړل؛ نو ټول به نجات ومومي.

هر کله چې مور مفسدان (د حق او سمې لار څخه وتوونکي او د جرائم مرتکبین) د الله تعالی د حدودو په پلي کولو سره له خپلو کرغېړنو کړنو څخه منع کړو؛ نو د ژوند کښتۍ به په بحر کې په ارام، اطمینان او هر ډول تهدید یا هلاکت څخه په سلامتیا سره روانه وي.

۵- د حدودو پلي کول د جرمونو له ارتکاب څخه مخنیوی کوي

د اصلاح د وسایلو او لارو چارو له کارولو وروسته د شرعي حدودو تطبیق هغه قوت دی، چې د جرم کولو څخه خلک منع کوي او دا هغه منع کوونکې وسیله ده، چې قاضي ترې د اصلاح په موخه کار اخلي؛ نو د مجرم او نورو ټولو خلکو لپاره د جرمونو څخه منع کوونکي او بندوونکي دي، له همدې امله الله تعالی امر کړی دی، چې د حدودو د تطبیق پر مهال دې یوه ډله د مؤمنانو شتون ولري؛ تر څو

له جرمونو څخه مخنیوی وکړي، د دې مقصد ترلاسه کېدو له پاره په هر جرم کې داسې جزا ټاکل شوې، چې د جرم سره مناسبه وي (سعیدان، چاپ کال نه لري، ج ۱، ص. ۱۹۹).

د بېلگې په توګه غلا د زنا په شان نه ده، چې په جزا کې ورسره برابره شي او د حرابت حد د قذف حد سره برابر نه دی؛ نو مور وینو چې د غله لاس پرې کول د غلا له جرم سره مناسبه جزا ده او د واده شوي شخص سنگسارول او بې واده په دورو وهل د زنا له جرم سره مناسبه جزا ده (سعیدان، چاپ کال نه لري، ج ۱، ص. ۱۹۹).

په همدې اساس الله جل جلاله داسې فرمایلي دي: ﴿فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ (قرانکریم، العنکبوت، آیت: ۴۰).

ژباړه: پس هر یو له دغو یادو شوو مور د خپلې گناه په (سبب) ونيول، پس ځینې د دوی هغه څوک دي، چې مور پرې سخت (کاني وروونکی) باد ولېږه او ځینې له دوی هغه څوک دي، چې چغې ونيول (چې زړونه یې وچاودل) او ځینې له دوی هغه څوک دي، چې مور دوی (په ابو کې) غرق کړل او الله جل جلاله نه و، چې پر هغو ظلم وکړي لیکن دوی وو چې په خپلو ځانونو به یې ظلم کاوه (په کفر او معصیت سره).

هغه جزاګانې چې د الله جل جلاله د حقوقو له کبله ټاکل شوې دي، د هغو جزاګانو په نسبت سختې دي چې د بنده ګانو د حقوقو له کبله ټاکل شوې دي، دا له دې امله چې د الله جل جلاله د حقوقو له کبله د جزا ټاکلو اندازه کې په خپله جرم ته نه کتل کېږي؛ بلکې پر ټولنه او د ټولني پر حقوقو او عامو مصلحتونو باندې د جرم ناوړه اغېزو ته کتل کېږي (رئاسة العامة لإدارات البحوث العلمية والإفتاء، چاپ کال نه لري، ج ۵۶، ص. ۲۲۹).

د بېلگې په توګه که د قطاع الطريق حد په نظر کې ونیسو چې په ځمکه کې فساد کوونکي دي، که دوی د خلکو ډارولو له پاره وتلو باندې اتفاق وکړي؛ نو شریعت به دوی ته یوازې په دې وتلو باندې هماغه جزا ورکوي که څه هم چې هیچا ته یې زیان نه وي رسولی، ځکه چې هغو اغېزو ته کتل کېږي، چې ټولني ته د دې کار له امله ور رسېږي، چې د خلکو ډارول دي او د سفر، تجارت او داسې نورو چارو خنډېدل دي؛ نو جزا به یې همدغه شان سخته وي (رئاسة العامة لإدارات البحوث العلمية والإفتاء، چاپ کال نه لري، ج ۵۶، ص. ۲۲۹).

د حدودو په پلي کولو سره هم جنایتکار او هم د جنایتکار پرته نور خلک د جرمونو له ارتکاب څخه منع کېږي:

الف - جنایتکار (مجرم)

مجرم سره له دې چې د جرم په تر سره کولو کې جرأت کوونکی دی؛ مگر بې زړه هم دی او دا هغه وخت چې پوه شي، چې د جرم له امله جزا ورکول کېږي او که وپوهېږي، چې جزا نه ورکول کېږي؛ نو بیا ډاروونکی او شریر دی؛ نو له دې امله جزا په بشپړه توګه بندوونکې ده او د مجرم له پاره د دویم ځل له پاره له جرم څخه بندوونکې او منع کوونکې ده. که چېرته یې په زړه کې جرم ته د راګرځېدو خیال راځي؛ نو وریادېږي، چې جزا به ورکول شي په همدې اساس د جرم څخه منع کېږي او دا جزا یې د حقې او درستې لارې څخه له کږېدو ژغوري (محیمید، چاپ کال نه لري، ج ۱، ص ۱۲).

ب - د جنایتکار پرته نورو خلکو له پاره

د حدودو تطبیق د هغو خلکو له پاره، چې مجرمین نه دي نصیحت دی؛ تر څو اینده له پاره په کوم جرم کې واقع نه شي. کله چې جنایتکارانو باندې د حدودو قایمول په خپلو سترګو وګوري؛ نو د داسې جرمونو تر سره کولو په اړه به یې د یوازې فکر کولو څخه هم منع کوي او په یاد به لري، چې باید دې ورته ګناهونه تر سره نه کوي، تر څو حد پرې تطبیق نشي.

(<http://www.assakina.com/mohadtrat/26524.html>).

په همدې توګه د حدودو په قایمولو سره مجنی علیه (پر چا چې جنایت پېښ شوی) د عدل او انصاف احساس کوي او د قهر او غوسې هغه اور یې مړ کېږي، چې مجرم د جرم سرته رسولو په جریان کې بل کړی دی، کله کله چې یو جنایت پر چا واقع شي او په جنایتکار باندې حد قایم شي؛ نو مجنی علیه (پر چا چې جنایت تر سره شوی) ارامېږي او د انتقام اخیستلو کونښن نه کوي او په دې اړه د ځان سره فکر هم نه کوي، ځکه چې شریعت قایم شو او جنایتکار ته هغه وړ جزا ورکړل شوه، چې د ده د عزت لوټلو، یا مال باندې د تیري کولو او داسې نورو کارونو له امله یې مستحق شوی و

(<http://www.assakina.com/mohadtrat/26524.html>).

همدارنګه د حدودو په پلي کولو سره د خلکو ژوند ژغورل کېږي، په دې اړه الله جل جلاله فرمایلي دي:

﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (قرآن کریم، البقرة، آیت: ۱۷۹).

ژباړه: او تاسې له پاره په قصاص کې ژوندون دی ای د عقلونو خاوندانو! د دې له پاره چې تاسې (له نا حقه وینو څخه) ځان وساتئ.

۶- د حدودو پلي کول د فرد او ټولني له پاره رحمت دی

ابن تیمیه رحمه الله وايي: د حدودو مشروعیت د الله جل جلاله له لوري په خپلو بنده ګانو باندې رحمت دی، چې په خپلو بنده ګانو باندې یې د رحمت او هغو سره د احسان کولو له مخې مقرر کړي دي، له همدې امله هغه چا ته پکار دي، چې خلکو ته د هغوی د ګناهونو جزاګانې ورکوي، چې د حدودو په

تطبيقولو سره يې مقصد په هغوی باندې ترحم او ورسره نيکي کول وي، لکه څرنگه چې پلار خپل زوی ته تاديب ورکول مقصد وي او د طبيب مقصد د خپل مريض علاج کول وي (ابن تيمية، ۱۴۱۶هـ ق، ج ۲۸، ص ۳۲۹).

د حدودو د تطبيق مقصد د غوسې سرول، د انتقام اخيستل او يوازې د قانون او نظام تطبيق نه دي، ځکه چې دا د رحيم او رحمان ذات له لوري په خپلو بنده گانو باندې رحمت دی، دا د پلار له لوري زوی ته د تاديب ورکولو په درجه کې دي او که چېرته يې د مور په مشوره د هغې د شفقت او ترحم له وجې پرېږدي او تاديب ورنه کړي؛ نو دا زوی خرابېږي؛ ليکن د ترحم له مخې بايد تاديب ورکول شي؛ تر څو اصلاح يې وشي، په همدې ډول حدود هم د دواړو خواوو له پاره رحمت او نعمت دی، د ښه وضاحت په موخه يې په جلا جلا توگه ذکر کوو:

الف: د حدودو پلي کول د جنايتکار له پاره رحمت دی

د الله جل جلاله د قانون مخالفت کوونکو او له حدودو څخه يې تجاوز کوونکو ته وعظ، نصيحت او لارښوونه فايده نه ورکوي، ځکه چې په زړونو يې مهرونه لگېدلي دي او گناه ورته خوښه او غوره کړای شوې ده؛ نو منع کوونکې او سخته جزا ورته په کار ده، ځکه چې د جرمونو تر سره کول د انسان په ژوند باندې ډېره ستره اغېزه لري، ضرر ورته رسوي او په خپلو جنايتونو باندې پرېښودل يې د هلاکت سبب گرځي؛ نو جزا ورکول د جنايتکار له پاره رحمت دی، که چېرته دی په خپلو جنايتونو کې پرېښودل شي هلاکېږي او ضايع کېږي په همدې اساس د جرمونو څخه خلاصول يې اړين دی او ورکړل شوې جزا د هغې دوا په څېر ده، چې مريض کې د شته مرض له پاره ورکول کېږي. د دې مثال داسې دی، لکه يو څوک چې په يو خبيث مرض باندې اخته شي او نه ښه کېږي؛ مگر د هغه اندام په پرې کولو سره چې مرض ډېروي؛ نو طبيب هغه اندام پرې کوي؛ تر څو چې ژوند يې وژغورل شي، ځکه چې پرې کولو کې يې د نور بدن د سلامتيا اميد وي، همدغه شان جنايتکار ته جزا ورکولو کې د هغه د اصلاح او د دنيا او اخرت له عذاب څخه د خلاصون اميد دی (ابن تيمية، ۱۴۱۸هـ ق، ج ۱، ص ۷۹).

ب: د حدودو پلي کول د اسلامي ټولني له پاره رحمت دی

د حدودو پلي کول اسلامي ټولنه له جرمونو پاکوي او داسې پاکه ټولنه يې جوړوي، چې غړي يې په عزت، پاکۍ او هوساينې سره ژوند تېروي، چې اخلاق يې ښکاره ښه او بې حيايي يې د ذلت صفت دی. رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: (إِقَامَةُ حَدِّ بَارِئٍ خَيْرٌ لِأَهْلِهَا مِنْ مَطْرِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً) (نسائي، ۱۴۰۶هـ ق، ج ۸، ص ۷۶).

ژباړه: په ځمکه کې د يوه حد قايمول د دنياوالو له پاره د څلويښتو ورځو باران څخه غوره دی.

۷- د حدودو پلي کول د جنايتکار له پاره كفاره ده

په جنايتکار باندې د حد قايمول د هغه څخه د هغې جرم گناه ختموي چې مرتكب شوی يې دی، رسول الله صلی الله عليه وسلم صحابه کرامو ته فرمايلي دي: (تَعَالُوا بَايِعُونِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا تَسْرِفُوا، وَلَا تَزْنُوا، وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ، وَلَا تَأْتُوا بِبُهْتَانٍ تَفْتَرُونَهُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ، وَلَا تَعْصُونِي فِي مَعْرُوفٍ، فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ بِهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ لَهُ كَفَّارَةٌ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَسَتَرَهُ اللَّهُ فَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ، إِنْ شَاءَ عَاقِبَتُهُ، وَإِنْ شَاءَ عَقَبَتْهُ) (بخاري، ۱۴۲۲ هـ.ق، ج ۵، ص. ۵۵).

ژباړه: راځئ له ما سره په دې بيعت وکړئ، چې د الله سره به هيڅ شی شريک نه نيسي او نه به غلا کوئ او نه به زنا کوئ او نه به خپل اولاد وژنئ او نه به په داسې تهمت سره راتگ کوئ چې له خانه يې جوړوئ او نه به په روا چارو کې زما نافرمانی کوئ، ستاسې څخه چا چې پرې وفا وکړه الله تعالی به اجر ورکړي او که له دې څخه چا کومه گناه وکړه او دنيا کې جزا ورکړل شوه؛ نو دا به د هغه له پاره كفاره وي او چا چې له دې څخه کوم څه وکړل او الله تعالی پرې پرده واچوله؛ نو معامله يې د الله تعالی سره ده، که خوښه يې شوه جزا به ورکړي او که خوښه يې شوه بخښنه به ورته وکړي.

په همدې توگه رسول الله صلی الله عليه وسلم په يو بل حديث کې فرمايلي دي: (وَمَنْ أَتَى مِنْكُمْ حَدًّا، فَأَقِيمَ عَلَيْهِ، فَهُوَ كَفَّارَتُهُ) (نيسابوري، چاپ کال نه لري، ج ۳، ص. ۱۳۳۳).

ژباړه: ستاسې څخه چې څوک حد باندې راتگ وکړي او حد پرې قايم شي؛ نو دا يې كفاره ده.

ابن القيم رحمه الله ويلي دي، دا د الله جل جلاله د پراخه او غوره رحمتونو له جملې څخه ده، چې دا جزاگانې يې د جنايتکارانو له پاره كفارې گرځولې دي په ځانگړې توگه هغه وخت چې د جرمونو څخه د رجوع او نوصحه توبې سره مل وي؛ نو دا جزاگانې او حدود په دنيا او اخرت دواړو کې د الله جل جلاله رحمت دی (ابن القيم، ۱۴۲۳ هـ.ق، ج ۲، ص. ۷۳).

۷- د حدودو پلي کول د تقديري جزاگانو د رفع يا تخفيف سبب گرځي

الله جل جلاله پر هغه چا چې د حدودو مرتكب کېږي، شرعي جزاگانې ټاکلې دي، چې پلي کول يې حتمي دي، که چېرته دا جزاگانې تطبيق شي، تقديري جزاگانې رفع کېږي او يا يې د تخفيف سبب گرځي، الله عزوجل فرمايلي دي: ﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَةً قَرِيَةً آمَنْتُ فَتَنْفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْحُزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾ (قرآن کریم، یونس، آیت: ۹۸)

ژباړه: نو ولې نه و اهل د يوې (نافرمانې) قريې چې ايمان يې راوړی وای (د عذاب نازلېدو څخه مخکې) پس ايمان ورته نفع رسولي وای، مگر د یونس عليه السلام قوم چې کله ايمان راوړ (د عذاب د علایمو

په ليدلو) نو موږ له دوی څخه په دې لږ خسيس ژوندون کې عذاب دفع (پورته) کړ او دوی ته موږ د مرگ تر وقت پورې فايده ورسوله.

ابن القيم رحمه الله ويلي دي: (د گناهونو جزاگانې په دوه ډوله دي: شرعي جزاگانې او تقديري جزاگانې، کله چې شرعي جزا قائمه شي، تقديري جزاگانې يا رفع کېږي او يا يې د سپکوالي سبب گرځي او الله تعالی دواړه ډوله جزاگانې خپل بنده باندې نه راجمع کوي؛ مگر هغه وخت چې يوه له دې دواړو د گناه د رفع کولو له پاره بسنه ونه کړي (ابن القيم، ۱۴۱۸ هـ.ق، ج ۱، ص ۱۱۱).

که چېرې موږ هغه جزاگانې پلي نه کړو چې الله جل جلاله واجب کړي دي؛ نو تقديري جزاگانو ته به اوږي، چې کله به ډېرې سختې وي او کله به اسانې وي؛ خو عامې به وي په داسې حال کې چې شرعي جزاگانې خاص وي (تويجري، چاپ کال نه لري، ج ۱، ص ۲۹۳۵).

الله تعالی فرمايلي دي: ﴿لَعْنُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ (۷۸) كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (۷۹) تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ لَهُمْ خَالِدُونَ﴾ (قرآن کریم، المائدة، آیت: ۷۸-۸۰).

ژباړه: له بني اسرائيلو څخه په هغو کسانو باندې د داود عليه السلام په ژبه سره لعنت کړې شوی دی، چې کافران شوي دي او (په ژبه د) عيسى عليه السلام، دا (لعنت پر دوی) په سبب د دې و، چې نافرمانی يې کوله (له احکامو د الله) او وو دوی چې تېرېدل به (له حدودو د الله)، وو دوی چې يو بل به يې له هغه بد عمله چې دوی به کاوه سره نه منع کول، (قسم دی) هغه کار چې دوی به کاوه خامخا بد و، ته به ډېر له دوی وينې چې دوستي به کوي له هغو کسانو سره چې کافران شوي دي. (بيا قسم دی چې) خامخا بد و هغه شی چې پخوا لېرلي وو دوی ته ځانونو د دوی (چې هغه شی موجب و) د دې چې په غضب شو الله پر دی او دوی به تل په عذاب کې وي.

پايله

- ۱- د حدودو مشروعيت د اسلامي شريعت د پنځه گونو ضرورياتو ساتنه او حفاظت کوي.
- ۲- د حدودو مشروعيت د جنايتکار، مجني عليه او عامې ټولني له پاره الهي رحمت او پيرزوينه ده.
- ۳- که حدود په صحيح توگه نافذ شي، ټولنه کې به امن او ثبات قايم او خلک به په حياء او عزت کې ډاډمن، سوکاله او له خوشحاليو ډک ژوند ولري.

وړاندیزونه

- ۱- د اسلامي امارت محاکمو ته وړاندیز کوم، چې حدود د حنفي فقهي له احکامو سره سم تطبیق کړي، تر څو ټولنه مو له جرمونو څخه پاکه شي.
- ۲- علماوو او خطیبانو ته وړاندیز کوم، چې خلکو ته د منبر له لارې د حدودو د مشروعیت حکمتونه تشریح کړي؛ تر څو خلک پوه شي چې اسلامي شريعت په څومره بڼه شان سره د جنايتکارانو اصلاح کوي.

مأخذونه

القرآن الكريم.

(ج: ٣). المصدر. سعيدان، وليد بن راشد. (ب.ت). تحرير القواعد ومجمع الفرائد. (ج: ١). (ب.ن).

<http://www.assakina.com/mohadtrat/26524.html>

ابن القيم، ابو عبدالله محمد بن أبي بكر. (١٤٢٣ هـ ق). اعلام الموقعين عن رب العالمين. (ج: ٢).
السعودية. دار الجوزي للنشر والتوزيع.

ابن القيم، ابو عبدالله محمد بن أبي بكر. (١٤١٨ هـ ق). الجواب الكافي لمن سأل عن الدواء الشافي أو
الداء والدواء. (ج: ١). المغرب. دار المعرفة .

ابن تيمية، تقى الدين ابو العباس. (١٤١٦ هـ ق). مجموع الفتاوى. (ج: ٢٨). السعودية. مجمع الملك فهد
لطباعة المصحف الشريف.

ابن تيمية، تقى الدين ابو العباس. (١٤١٨ هـ ق). السياسة الشرعية في إصلاح الراعي والرعية. (ج:
١). السعودية. وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد.

ابن ماجه، أبو عبد الله محمد بن يزيد. (ب.ت). سنن ابن ماجه. (ج: ٢). مصر - قاهره. دار إحياء الكتب
العربية.

ابن منظور، محمد بن مكرم بن على. (١٤١٤ هـ). لسان العرب. (ج: ٣). لبنان - بيروت. دار صادر. دريم
چاپ.

بخاري، محمد بن اسماعيل. (١٤٢٢ هـ). صحيح البخاري. (ج: ٣). لبنان - بيروت. دار طوق النجاة.

بخاري، محمد بن اسماعيل. (١٤٢٢ هـ). صحيح البخاري. (ج: ٥). لبنان - بيروت. دار طوق النجاة.

ترمذي، محمد بن عيسى بن سَورة. (١٩٩٨ م). سنن الترمذي. (ج: ٤). لبنان - بيروت. دار الغرب الإسلامي.

تويجري، محمد بن إبراهيم. (ب.ت). موسوعة فقه القلوب. (ج: ١). مصر - القاهرة. بيت الأفكار الدولية.

رئاسة العامة لإدارات البحوث العلمية والإفتاء. (ب.ت). مجلة البحوث الإسلامية. (ج: ١٥). المصدر.

<http://www.almeshkat.net> موقع شبكة مشكاة الإسلامية.

رئاسة العامة لإدارات البحوث العلمية والإفتاء. (ب.ت). مجلة البحوث الإسلامية. (ج: ٢٩). المصدر.

<http://www.almeshkat.net> موقع شبكة مشكاة الإسلامية.

رئاسة العامة لإدارات البحوث العلمية والإفتاء. (ب.ت). مجلة البحوث الإسلامية. (ج: ٥٦). المصدر.

<http://www.almeshkat.net> موقع شبكة مشكاة الإسلامية.

- فيومي، أحمد بن محمد بن علي. (ب.ت). المصباح المنير في غريب الشرح الكبير. (ج: ١). لبنان - بيروت. المكتبة العلمية.
- كاساني، علاء الدين أبو بكر بن مسعود بن أحمد الحنفي. (١٤٠٦هـ). بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع. (ج: ٧). لبنان - بيروت. دار الكتب العلمية. دويم چاپ.
- مجموعة من المؤلفين. (١٤٣٢ هـ ق). خطب المسجد الحرام. (ج: ١). موقع مكتبة المسجد النبوي الشريف <http://www.mktaba.org>
- محميد، ناصر بن ابراهيم. (ب.ت). وظيفة القضاء في التعامل مع الإرهاب. (ج: ١). السعودية. موقع وزارة الأوقاف السعودية.
- نسائي، أبو عبد الرحمن أحمد بن شعيب. (١٤٠٦). السنن الصغرى للنسائي. (ج: ٨). سورية - حلب. مكتب المطبوعات الإسلامية. دويم چاپ.
- نيسابوري، مسلم بن الحجاج أبو الحسن. (ب.ت). صحيح مسلم. (ج: ٣). لبنان - بيروت. دار إحياء التراث العربي.

د عمدې قتل په مقابل کې صلحه او د هغې احكام

پوهنمل نقيب الله مشفق، شيخ زايد پوهنتون، شرعياتو پوهنځی، فقه او قانون څانگه.

برېښنالیک: mushfiqhosti@gmail.com

لنډيز

په اوسنۍ زمانه کې د ټولني ډبرې وگړي په ناحقه وژل کېږي او د قاتل د وژني پر وخت بې گناه وگړي وژل کېږي، نو له دې امله ما دغه مقاله وليکله، ترڅو د ټولني وگړي د انتقام اخيستنې پر ځای د صلحې لار خپله کړي، چې له يوې خوا به قاتل له مرگ څخه وژغورل شي او له بلې خوا به بې گناه وگړي نه وژل کېږي. قتل د نفس داسې يو فعل دی، چې په هغې سره ژوند له منځه ځي. څوک چې يو مؤمن په قصد سره ووژني؛ نو د هغه سزا دوزخ دی. اسلامي شريعت د وژل شوي شخص ولي ته د قصاص بڼه روا کړې ده. د ديت په مقابل کې د قصاص څخه تېرېدل عفو نه بلکې صلحه گڼل کېږي.

په قصاص کې په هغه اندازه مال باندې صلحه روا ده، چې طرفين ورباندې رضا شوي وي. که د دوه خواوو ترمنځ جگړه وي او په ټولنه کې داسې څوک موجود وي، چې د جگړې په اړخونو باندې صلحه منلې شي، نو صلحه کول ورباندې واجب دي.

دغه څېړنه کتابتوني ده، نو د معلوماتو په راټولو کې مې د قرآن کریم، نبوي سنتو او د فقهي له معتبرو کتابونو څخه گټه اخيستي ده او د آياتونو د ژباړې له پاره مې د کابلي تفسير څخه گټه اخيستي ده.

څوک چې يو مؤمن په قصد سره ووژني؛ نو د هغه سزا په دنيا کې قصاص، ديت، د ميراث او وصيت څخه محرومیت دی، په اخرت کې يې سزا دوزخ دی. کله چې د قتل جريمه رامنځ ته شي، په نورو مسلمانانو لازمه ده، د قاتل او مقتول د کورنۍ ترمنځ صلحه وکړي.

کلیدي کلمې: بدو کې د ښځو ورکول، د عمدې قتل سزا، صلحه، عمدې قتل، قتل.

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين و على اله و اصحابه اجمعين. لکه څرنگه چې الله تعالی د انسانانو پيدا کوونکی دی، همدارنگه د انسانانو رب هم دی، د خپلو بندگانو پالنه او ساتنه کوي، الله تعالی د انسانانو د پيدايښت سره سم انسانانو ته لارښوونې کړې دي، په ښو کارونو يې ورته امر کړی او له بدۍ څخه يې منع کړي دي، چې يو يې د بې گناه مسلمانانو وژل دي، د الله تعالی د امرونو او نواهيو څخه د الله تعالی د غضب او جهنم اور ته د داخلېدلو سبب کېږي، الله تعالی

فرمایي، چې که څوک یو مسلمان په ناحقه مړ کړي؛ لکه د ټولې دنیا انسانان یې چې مړه کړي وي، نو له همدې امله یې د هغه چا قصاص جایز کړی، چې په ناحقه څوک قصداً ووژني، له بله پلوه یې د عفوي او تېریدني له پاره مسلمانان هڅولي دي او د صلحې گټې یې ورته ښودلې دي.

د عمدي قتل په مقابل کې صلحه یوه داسې موضوع ده، چې په دې اړه ما کومه ځانگړې لیکنه پیدا نه کړه، د قرآن کریم په تفسیرونو کې د قصاص آیاتونو لاندې دغې موضوع ته اشاره شوې ده، او همدا رنگه د احادیثو په کتابونو کې د قتل باب لاندې په دغه موضوع باندې په بېلابېلو ځایونو کې بحث شوی، خو ما ځانگړې لیکنه پکې پیدا نه کړه.

د دې له پاره چې د الله تعالی امرونه مو پر ځان عملي کړي وي، له ممنوعاتو مو ځانونه ساتلي وي، د ستونزو او شخړو پېښدو پر وخت مو د صلحې او خبر خواهي لاره خپله کړې وي؛ نو ومې غوښتل چې د عمدي قتل په مقابل کې صلحه او احکام یې په دې مقاله کې راجمع کړم؛ تر څو خلک د قتلونو څخه ځانونه وژغوري او که دغه ډول پېښې رامنځ ته شي په وړاندې یې د مشروع صلحې لاره خپله کړي.

موخې

د دې مقالې په لوستلو سره به لوستونکي وتوانېږي، چې د قتل تاریخچه، اقسام او اړوند احکام وپېژني، له دې ناوړه عمل څخه به ځانونه وساتي، که په ټولنه کې داسې کړنه ترسره شوه؛ مېشت خلک به یې د صلحې له لارې حل را وباسي.

- د عمدي قتل پېژندل
- د عمدي قتل په مقابل کې د صلحې پېژندل
- د عمدي قتل په مقابل کې د صلحې اړوند احکامو پېژندل

کړنلاره او د کار توکي

دغه څېړنه یوه کتابتوني څېړنه ده، نو په دې اساس مې هڅه کړې ده، چې په لومړي قدم کې معلومات په قرآن کریم کې پیدا کړم، له دې وروسته مې د نبوي صلی الله علیه وسلم سنتو څخه معلومات را جمع کړي دي، لومړی مې کوشنې کړی، چې حدیث په صحیحینو کې پیدا کړم، که کوم حدیث په صحیحینو کې شتون نه درلود؛ نو د احادیثو له نورو کتابونو څخه مې را نقل کړی دی، همدا راز د فقهي معتبرو کتابونو ته مې مراجعه کړې ده، د هرې وینا نسبت مې خپل ویونکي ته کړی، د قرآن کریم د آیاتونو ژباړې له پاره مې د کابلي تفسیر څخه گټه اخیستي ده.

د قتل تاریخچه

ښکاره ده، چې د انسانانو له پیداېښت سره سم د قتل جرم هم منځته راغلی دی، د بشر لومړنی قاتل قایل دی، چې د ابلیس (شیطان) په غولونکې لارښوونې سره یې خپل ورور (هابیل) وواژه.

له بله پلوه د دې ناوړه عمل (قتل) حکم په مختلفو دینونو کې په مختلفو طریقو سره یادونه شوې ده، چې مونږ په لنډ ډول داسې یادونه ورڅخه کوو.

له هغې زمانې څخه چې دولتونه لا جوړ شوي نه وو او خلکو په قبیلوي شکل ژوند کاوه، په دغه دوره کې هم یو تعداد خلک وو، چې په نورو خلکو باندې یې تیری کاوه، ولې دا یوه طبعي خبره ده، چې کله په یو چا باندې تیری وشي؛ نو هغه د تیري کوونکي څخه د غچ اخیستلو په فکر کې کېږي، چې دغه (غچ اخیستنې) په پخوا وختونو کې کوم اصلاحي اړخ نه درلود، تر دې چې که خپل غچ یې نه اخیسته، نو بیا به د هغه شخصیت له منځه تلو، همدغه مفکوره وه، چې په دغه دوره کې غچ اخیستل ډېر شدید وو، لکه: د ژوندي انسان څخه پوستکي ویستل، د هغه د بدن د غړو پرې کول، په حیواناتو پورې تړل، په اور کې غورځول، ژوندي ښخول، په جوش اوبو او تېلو کې اچول او داسې نور.

د قتل تعریف

قتل یوه عربي کلیمه ده قَتَلَ بې ماضي یَقْتُلُ بې مضارع او قَتْلًا بې مصدر دی، چې په پښتو ژبه کې مړه کولو ته وايي.

القتل هو: فعل من العبد تزول به الحياة، أو: هو إزهاق روح آدمي بفعل آدمي آخر (ابومالک، ۲۰۰۳م، ج ۴، ص ۱۹۲).

ژباړه: قتل د یوه انسان هغه عمل ته ویل کېږي، چې د هغې په سبب ژوند له منځه ځي، یا په بل ډول: د یو انسان په وسیله د بل انسان روح له منځه تللو ته قتل ویل کېږي.

قتل په اصطلاح کې: "هو الفعل المزهق للنفس او الممیت" یعنې قتل د نفس له پاره داسې یو فعل دی، چې په هغې سره ژوند له منځه ځي (شریفي، ۱۳۸۸ هـ، ص ۳۴).

البته پورتنی تعریف د قتل له پاره عام تعریف دی او د قتل د ډولونو په نظر کې نیولو سره یې هر یو جلا تعریف لري.

د قتل منعه او حرمت

الله (جل جلاله) د مائدې په سورت کې فرمايې: ﴿مَنْ أَجَلَ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾ (قرآن کریم، المائدة، آیت: ۳۲).

ژباړه: په دې وجه مونږ بني اسرائيلو ته دا حکم ورکړی و، چې چا يو نفس د بل نفس د بدلې نه بغير يا د ځمکې په مخ د فساد کولو نه بغير وواژه؛ نو لکه ټول خلک يې چې وژلي وي او چا چې د يو نفس ژوند بچ کړ؛ نو لکه د ټولو خلکو ژوند يې چې بچ کړی وي، په حقيقت کې زمونږ پيغمبرانو دوی ته څرگندې نښې راوړې دي، سره د دې بيا هم په دوی کې ډير خلک د ځمکې په مخ زياتی کوي.

همدا راز الله (جل جلاله) فرمايې: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا﴾ (قرآن کریم، الاسراء، آیت: ۳۱).

ژباړه: خپل اولاد د غريبی له وېرې مه وژنئ! مونږ هغوی او تاسو ته روزي درکوو، بېشکه د دوی وژل ډېر لوی جرم دی.

له عباد بن صامت څخه روايت دی، چې رسول الله (صلی الله عليه وسلم) فرمايلي دي: (مَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا، فَاعْتَبَطَ بِقَتْلِهِ، لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا) (السجستاني، ۱۴۳۰هـ.ق، ج ۶، ص ۳۲۷).

ژباړه: رسول الله (صلی الله عليه وسلم) فرمايي: څوک چې يو مسلمان ووژني او د هغې په وژلو خوشاله شي؛ الله (جل جلاله) د هغه نفلي او فرضي عبادتونه نه قبلوي.

همدارنگه رسول الله (صلی الله عليه وسلم) فرمايلي دي چې: (لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا، إِلَّا كَانَ عَلَىٰ ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دِمَاهَا، لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ) (البخاري، ۱۴۲۲هـ، ج ۴، ص ۱۳۳).

ژباړه: هر څوک چې يوکس په ظلم سره ووژني؛ گناه يې د آدم (عليه السلام) لومړنی زوی (قاييل) ته هم رسېږي؛ ځکه چې هغه لومړنی کس دی، چې د قتل بنسټ يې اېښی دی.

په ځينو صورتونو کې قتل جواز لري، چې په لنډه توگه يې لاندې يادونه کېږي:

الف- د قصاص قتل چې مسلمان يا ذمي کافر يې وژلی وي

ب- د محصن زنا کونکي قتل (رجم) چې زنا یې کړې وي
ج- د هغه مسلمان قتل چې د حربي کافرانو سره همکاري کوي، که څه هم په خپله کافر شوی نه وي، مثلاً په جهاد کې چې څوک کفارو ته د مجاهدينو جاسوسي کوي او د مجاهدينو د وسلې په نوعیت او مقدار باندې یې خبروي او داسې نور کارونه ورته کوي.

د- هغه مسلمان چې له کافرانو سره د جنگ په میدان کې په خپله خوښه ولاړ وي او یا په زور درول شوی وي، مجاهدينو ته یې وژل روا دي او نور کار یې د الله (جل جلاله) سره دی.

ه- په ځمکه کې د فساد کونکو قتل لکه قطاع الطريق (لارشو کونکي) او داسې نور.

و- د مرتد قتل هغه څوک، چې د اسلام څخه واورې (کافر شي) (وزارة الأوقاف والشئون الإسلامية، ۱۴۰۴هـ، ج ۳۲، ص ۳۲۲).

حنفي فقهاوو د قتل جريمه (ناجايز قتل) په پنځو ډولونو وېشلې ده: عمد- شبه عمد- خطاء- د خطا جاري مجري او په سبب سره قتل. مور يوازې عمدي قتل په لاندې توگه ترخپرنې لاندې نيسو (وزارة الأوقاف والشئون الإسلامية، ۱۴۰۴هـ، ج ۳۲، ص ۳۲۳).

عمدي قتل

عمدي قتل د قصدي جرمونو له جملې څخه دی او قصدي جرمونه د هغه جرمونو څخه عبارت دي، چې جنایت کار یو ناروا کار ته په قصدي توگه هڅه وکړي او په دې باندې پوه وي، چې ناروا دی، په عمدي جرمونو کې د عمد عامه معنی همدا ده، مگر عمد په قتل کې خاص مفهوم لري، هغه دا چې ناروا کار ته په قصدي توگه هڅه کول او د هغه نه د خاصې نتیجې انتظار درلودل، که څوک قصداً ناروا کار ته هڅه وکړي، خو هغه نتیجه (قتل) چې په دې کار باندې مرتبه شي، هغه یې مقصود نه وي، نو دا فعل شبه عمد قتل دی او په وضعي قوانینو کې ورته مرگ ته وهل ویل کېږي (عودة، ۱۳۸۴هـ، ص ۱۳۳).

قتل عمد یعنی چې یو کس په قصد او ارادې سره بل څوک قتل کړي، د عمدي قتل په اړه علماوو مختلف تعریفونه کړي دي: مالکي، حنبلي، شافعي فقهاء او د احنافو څخه صاحبین رحمهم الله په دې نظر دي چې: عمدي قتل په څیرې کوونکو او نه څیرې کوونکو وسایلو سره وژلو ته وايي. امام ابوحنیفه رحمه الله علیه فرمایي چې: عمدي قتل هغه دی، چې یو څوک د وژل شوي شخص د وژلو اراده وکړي

او په داسې الې سره يې بدن ته ووهي، چې په هغې سره د بدن اعضاء له بدن څخه جلا کېږي (وزارة الأوقاف والشئون الإسلامية، ۱۴۰۴هـ، ج ۱، ص ۱۰۹).

د عمدي قتل تعريف د هدايې مصنف رحمه الله داسې کړی دی: (فالعمد ما تعمد ضربه بسلاح او ما جرى مجرى) يعنې عمدي قتل دا دی، چې يو کس په اوسپنيزې اسلحې يا د دې په شان بل شي په ذريعه د بل کس د وژلو (قتلولو) کوښښ وکړي او هغه قتل کړي.

همدا راز په حقوقي قاموس کې عمدي قتل داسې تعريف شوی دی: که د فاعل عمل تجاوز وي او د مجنی عليه د وژلو نيت يې هم کړی وي، قتل عمدي گڼل کېږي (ستانکزى، ۱۳۸۷هـ، ص ۱۱۲).

علامه کاساني د اوسپني د اسلحې مثال کې توره، چاره، چاقو اود داسې نورو يادونه کړي، د اسلحې په شان يا د دغه رنگ زخمي کوونکو مثال کې يې اور، شيشه او داسې نور ذکر کړي دي (الکاساني، ۱۴۰۶هـ ق، ج ۷، ص ۲۳۳).

په هغه پيړۍ کې چې علامه کاساني ژوند کاوه ساينس دومره پرمختگ نه و کړی، نو ځکه يې د ټوپک، بم، توپ، لایزر او داسې نورو اسلحو او انفجاريه موادو څخه يادونه نه ده کړې، خو دغه اسلحې او انفجاريه مواد هم د اوسپنې څخه جوړ شوي، چې د استعمال په نتيجه کې يې د اور نښه هم په ښکاره توگه ښکاري، نو په دې اساس ټولې له اوسپنې جوړې شوې اسلحې چې د استعمال په نتيجه کې يې اور هم توليدېږي، د اوسپنې او اور د اسلحې له جملې څخه گڼل کېږي.

په فقه السنه کې عمدي قتل داسې تعريف شوی دی: عمدي قتل هغه دی، چې يو مکلف شخص د يو معصوم الدم (چې شرعاً د قتل وړ نه وي) د وژلو قصد کړی وي او د هغې شي په واسطه د قتل مرتکب شوی وي، چې په غالب گومان سره د هغې شي په واسطه وژل کيدلی شي، له دې تعريف څخه داسې معلومېږي، چې د عمدي قتل جرم د لاندې ارکانو په تحقق سره صورت نيسي:

۱- قاتل بايد عاقل، بالغ او د قتل قصد يې لرلی وي

۲- مقتول بايد معصوم الدم انسان وي (د هغه وينه حرامه وي)

۳- هغه آله چې په قتل عمد کې په کار وړل کېږي، هغه بايد وژونکې آله وي (سید سابق، ۱۳۹۷هـ، ج ۲، ص ۵۱۶).

د عمدې قتل څخه منعه

د عمدې قتل د حراموالي په اړه ډېر آیتونه او احادیث راغلي، چې علماء کرامو را غونډه کړې دي، مگر مونږ په لاندې یو څو آیتونو او احادیثو باندې بسنه کوو.

﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فِجْرًاؤُهُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ (قرآن کریم، النساء، آیت: ۹۳).

ژباړه: څوک چې یو مؤمن په قصد سره ووژني؛ نو د هغه سزا دوزخ دی، چې په دې (دوزخ) کې به همپشه وي، په ده باندې الله عزوجل په غضب دی، د خپل رحمت څخه یې لرې کړی دی او ډېر لوی عذاب یې ورته تیار کړی دی.

یعنې څوک چې یو مسلمان په خطا سره قتل کړي، په هغه باندې الله عزوجل په رحمت سره رجوع کوي او د رحمت د موندلو لاره یې ورته ټاکلې ده، چې کفار ده، مگر هغه څوک چې دا کار په قصدي توګه وکړي؛ د هغه له پاره یې د رحمت د لاسته راوړلو طریقه نه ده ښودلې، د هغه ګناه دومره غټه ده، چې په کفار باندې نه ښل کېږي، یا په بل عبارت داسې کفار نشته چې د ذکر شوي ګناه سره انډول وي، دا ځکه چې په نوموړي باندې الله عزوجل په غضب دی او د خپل رحمت څخه یې لرې کړی دی او لوی عذاب یې ورته تیار کړی دی (عزیزې، ۱۳۹۵هـ، ج ۳، ص ۱۸۸۶).

د پورتنی آیت د نزول سبب دا سې دی: د مقیس بن خبابه ورور چې هشام بن خبابه نومیده، په بني النجار قبيله کې وژل شوی و، مړی یې پیدا شو، نو نبی کریم (صلی الله علیه وسلم) بني النجار قبيلې ته ذکر شوی مقیس ور واستاوه او یو صحابي یې (چې د فهد د قبيلې څخه و) هم ورسره ولېږه، چې بني النجار ته ووايه چې: یا مقیس ته د ورور قاتل ورکړئ او که قاتل یې درته معلوم نه وي؛ نو د مقتول دیت ورکړئ. بني النجار وویل چې: مور قاتل نه پېژنو، خو دیت ورکولو ته تیار یو. مقیس چې د خپل ورور دیت (سل اوسنان) ترلاسه کړل او د خپل ملګري په شمول (چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم ورسره استولی و) بېرته راستون شو، نو ذکر شوی صحابي یې شهید کړ او مکې معظمې ته د ارتداد په حالت کې بېرته وتښتیده او د مشرکانو سره یوځای شو، نوموړی اولنی سړی و، چې د اسلام څخه مرتد شو، د ده څخه پخوا هېڅوک د اسلام څخه نه و مرتد شوی.

همدارنگه په یو حدیث کې داسې راغلي: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: "لَا يَزَالُ الْمُؤْمِنُ مُعْتَقًا صَالِحًا مَا لَمْ يُصِبْ دَمًا حَرَامًا، فَإِذَا أَصَابَ دَمًا حَرَامًا بَلَّحَ") (أبو داود، چاپ کال نه لري، ج ۴، ص ۱۰۴).

ژباړه: همېشه یو مؤمن (په نیکه لاره باندې) بېرته کوونکی نیکی کوونکی روان وي، ترڅو یې چې حرامې ویني ته اصابت نه وي کړی، (مؤمن یې نه وي وژلی) نو کله چې حرامې ویني ته اصابت وکړي، (مؤمن ووژني) نوستومانه شي (د خیر په کار کې وړاندې نه شي تللی او توفیق نه شي موندلی).

دلته یو سوال پیداکېږي، چې آیا په عمدی قتل سره سپری کافر کېږي؟
 ځواب: د څلور وارو مذهبونو اتفاقي خبره دا ده، چې په قصدي قتل باندې سپری نه کافر کېږي او په دوزخ کې به همېشه پاتې نه شي او توبه یې هم قبلېږي (عزیزې، ۱۳۹۵هـ، ج ۳، ص ۱۸۸۷).

د عمدی قتل سزا

د عمدی قتل کوونکي له پاره په اسلامي شریعت کې درې ډوله سزاګانې ټاکل شوې دي، چې عبارت دي له: اصلي سزا، بدلي سزا او تبعي سزا.

د عمدی قتل اصلي سزا (قصاص)

اسلامي امت د قصاص په وجوب اتفاق لري او عقل هم د قصاص په قانونیت حکم کوي؛ ځکه په دې کې عدالت تامینېږي، چې د فاعل سره هم د هغه کړي جنایت په رنگ معامله وشي او په دې کې مصلحت هم دی، ځکه د قصاص د حکم په جاري کولو سره عمومي امن تامینېږي، د وینو د بهیدو مخنیوی کېږي، د نفسونو ساتنه رامنځته کېږي.

د عمدی قتل له پاره د فقهاوو په نزد اتفاقي سزا، قصاص دی او د مشروعیت دلیل یې د الله تعالی دغه قرآني آیت دی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ﴾ (قرآن کریم، البقرة، آیت: ۱۷۸).

ژباړه: اې مؤمنانو! د قتل په جرم کې په تاسو قصاص فرض کړی شوی دی، آزاد به د آزاد، غلام به د غلام او ښځه به د ښځې په بدل کې قصاص کېږي.

همدارنگه د دې حکم ټاکېد په زیاتو احادیثو کې هم شوی دی، رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي: (لَا يَحِلُّ دَمُ رَجُلٍ مُسْلِمٍ، يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ، إِلَّا يَأْخُذَ ثَلَاثَ: الثَّيِّبُ الرَّأْيِيُّ، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ) (أبو داود، چاپ کال نه لري، ج ۴، ص ۱۲۶).

د عمدي قتل بدلي سزا

کله چې قصاص ساقط شي، سزايې ديت او تعزير دى، دا ډول سزا هغه وخت پلې کېږي، چې د مقتول وارثان د قاتل له قصاص څخه تېر شي او له قاتل څخه ديت وغواړي يا په قصاص کې د حق څښتن مجهول او يا ماشوم وي يا قصاص په يو ډول متعذر شي؛ نو د قصاص بدلي سزا قاتل ته ورکول کېږي.

دیت

هغه جنایت چې په نفس او يا کوم چې د هغې په حکم کې دى، اجرا شوی وي، د هغې په بدل کې چې کوم مال لا زمېږي، هغې ته ديت وايي.

د ديت مصدر قرآن او حديث دي.

الله (جل جلاله) فرمايي: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةً وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا﴾ (قرآن کریم، النساء، آیت: ۹۲).

ژباړه: دا د يو مؤمن کار نه دى، چې بل مؤمن ووژني، مگر دا چې خطايي ورڅخه وشي او څوک چې کوم مؤمن په خطايي سره و وژني، نو د هغه كفاره دا ده؛ چې يو مؤمن له غلامۍ نه آزاد کړي او د وژل شوي وارثانو ته د وينې بيه ورکړي، مگر دا چې هغوی ديت وبښي.

د ديت په مقدار او ډول کې اسلامي فقهاء په درې ډلو وېشل شوي دي.

۱- ابوحنيفه، مالک او پخواني شوافع رحمهم الله په دې نظر دي، چې ديت د اوبنانو، سرو او سپينو زرو څخه په يوه کې لازم دى او د دې درې ډولونو څخه هر ډول يې چې ورکړل شي، صحيح دى، چې د اوبنانو څخه سل اوبنان، د سرو زرو څخه زردنياره اوسپينو زرو څخه لس زره درهمه دى.

تعزير

د عمدي قتل دويمه بدلي سزا تعزير دى، تعذير هغو سزاگانو ته ويل کېږي، چې په شريعت کې ټاکلی حد نه لري، اندازه يې د وخت حاکم ته سپارل شوې ده. دا هغه وخت تحقق مومي چې په قصاص کې د حق څښتن مجهول وي، يا دا چې په ورته وو کې ماشومان موجود وي، چې ولي يې هم وجود ونه لري او لويانو ته د هغوی له بلوغ له پاره صبر نه کوي، يا اميرالمؤمنين د حکم توشيح نه کوي او يا هم د هغه کسانو څخه چې د قصاص د استيفاء حق لري، ورک شي يا په عمد قتل کې قصاص په يوه نه يوه ډول ساقط يا متعذر شي، نو بيا تعزير د قصاص څخه د بدلي سزا په بڼه رامنځ ته کېږي.

تبعي سزا

د عمدې قتل له پاره درېیم ډول سزا تبعي سزا ده. تبعي هغه سزا گانې دي، چې مجرم ته د اصلي سزا د ورکولو ترڅنگ د قاضي له حکم پرته ورکول کېږي، چې هغه د مړي د ميراث او وصيت څخه محروميتيا ده، چې په لاندې توگه هر يو څخه بېل بېل بحث کېږي .

د ميراث څخه محروميتيا

د مقتول د ميراث څخه د قاتل حرمان د رسول الله (صلی الله عليه وسلم) د دې حديث په ذريعه ثابت شوی چې: (لَيْسَ لِلْقَاتِلِ شَيْءٌ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَارَثٌ فَوَارِثُهُ أَقْرَبُ النَّاسِ إِلَيْهِ، وَلَا يَرِثُ الْقَاتِلُ شَيْئًا) (أبو داود، چاپ کال نه لري، ج ۴، ص ۱۰۴).

ژباړه: د قاتل له پاره د مقتول په مال کې هېڅ حق نه شته، که د مقتول له ده پرته بل وارث نه وي، نو هغه څوک يې وارث دی، چې ده ته په خپلوی کې نږدې وي او قاتل د مقتول په ميراث کې د هېڅ شي حق نه لري.

قتل د يو اصل په حيث د ټولو علماوو په نزد د ميراث مانع گرځي، مگر د صفت له حيثه په کې د مذاهبو ترمنځ اختلاف شته.

امام ابو حنيفه (رحمة الله عليه) وايي، چې قاتل د مقتول د ميراث نه محروم دی، که قتل هر رنگه وي، که قتل خطا وي، عمد وي او يا شبه عمد، په دې شرط چې په مباشره توگه واقع شوی وي، نه د تسبب په توگه او هغه عدواني هم وي او دا چې قاتل نه صغیر وي او نه لیونی (زحيلي، چاپ کال نه لري، ج ۷، ص ۵۷۱۹).

د وصيت څخه محروميتيا

د وصيت څخه محروميت طبعي سزا ده او په دې اړه تشريعي اصل دا حديث دی، چې رسول الله (صلی الله عليه وسلم) فرمايي: (لَيْسَ لِلْقَاتِلِ وَصِيَّةٌ) (البيهقي، ۱۴۲۴هـ، ج ۶، ص ۴۶۰).

ژباړه: د قاتل له پاره د مقتول په مال کې وصيت صحيح نه دی.

امام ابو حنيفه (رحمة الله عليه) وايي: که قتل په عدواني توگه د عاقل او بالغ شخص له خوا په مباشره توگه واقع شوی و، نو قاتل د مقتول د وصيت څخه محروم دی، خو که د مقتول ورته وو اجازه ورکړې وي، نو قاتل ته د مقتول وصيت روا دی، مگر امام ابو يوسف (رحمة الله عليه) يې روا نه بولي؛ ځکه چې د ده په نزد د وصيت مانع قتل دی، نه د ورته وو خوبنه.

د عمدې قاتل اخروي مجازات

الله تعالی فرمایي: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ (قرآن کریم، النساء، آیت: ۹۳).

ژباړه: څوک چې یو مؤمن قصاداً مړ کړي، نو د هغه سزا دوزخ ده، چې همېشه به په کې پروت وي او د الله تعالی قهر او لعنت به پرې ورپېږي او ده (قاتل) ته الله تعالی ډېره لویه سزا مقررې کړې ده.

له دې آیت څخه معلومېږي، چې الله "جل جلاله" د عمدې قتل مجازات قاتل د تل له پاره په جهنم کې ساتل دي او قاتل یې د داسې عذاب وړ گڼلی، چې یې له الله "جل جلاله" څخه یې مقدار او اندازه هېڅ چا ته معلومه نه ده او قاتل ته الله "جل جلاله" د خپل غضب زیری ورکړی دی.

په حقیقت کې دا هغه سزاگانې دي، که چېرته د ایمان خاوندان یې واورې او د هغې په اړه فکر وکړي، نو هېڅ کله به د قتل او جنایت په فکر کې نه شي.

د عمدې قتل اصلي جزا قصاص دی، قاضي ته یې د تخفیف او تبدیل صلاحیت نه شته.

الله تعالی فرمایي: ﴿وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا﴾ (قرآن کریم، الاسراء، آیت: ۳۳).

ژباړه: څوک چې مظلوم وژل شوی وي؛ د هغه وارث ته مور د بدل اخیستنې حق ورکړی دی.

اسلامي شریعت د وژل شوي شخص ولي ته د قصاص بڼه روا کړې ده، که وغواړي د دیت او یا بل څه په مقابل کې یې بښلی شي او په مجرم به هغه څه لازم وي، چې د هغه په مقابل کې عفوه شوې وي او قاضي به ورباندې حکم کوي.

الله تعالی په دې اړه فرمایي: ﴿فَمَنْ عَفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدِّءْ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ﴾ (قرآن کریم، البقرة، آیت: ۱۷۸).

ژباړه: که د کوم قاتل سره د هغه دیني ورور یو څه بښني کولو ته تیار شي؛ نو په ښه وجه دې د وژنې د بدلې په اړه اقدام وشي او پر قاتل باندې لازمه ده، چې په صداقت سره هغه بدله ورکړي. دا ستاسو د رب له خوا اساني او رحمت دی.

په پورتنی آیت کې د (عَفِيَ) کلمې په تفسیر کې مفسرینو مختلف اقوال را نقل کړي دي، چې یو څو یې دا دي:

۱- فَيَكُونُ مَعْنَى الْآيَةِ عَلَى هَذَا التَّقْدِيرِ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى حَثَّ الْأَوْلِيَاءَ إِذَا دَعَوْا إِلَى الصُّلْحِ مِنَ الدَّمِ عَلَى الدِّيَةِ كُلِّهَا أَوْ بَعْضِهَا أَنْ يَرْضَوْا بِهِ وَيَعْفُوا عَنِ الْقَوَدِ (الرازي، ۱۴۲۰هـ، ج ۵، ص ۲۲۶).

ژباړه: نو د آیت معنا به داسې شي چې: الله تعالی د مقتول وارثان دې ته هڅولي دي، چې کله دوی د قصاص په ځای دیت یا ځینې برخې د دیت ته راوبلل شي؛ نو پرې راضي دې شي او له قصاص څخه دې تېر شي.

۲ - قَوْلُهُ: فَمَنْ عَفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَالْعَفْوُ فِيهِ أَنْ يَقْبَلَ الدِّيَةَ فِي الْعَمْدِ (ابن أبي حاتم، ۱۴۱۹هـ، ج ۱، ص. ۲۹۴).

ژباړه: که د کوم قاتل سره د هغه دیني ورور یو څه بښنې کولو ته تیار شي، نو عفو په دې کې دا ده، چې په عمدي قتل کې دې دیت قبول کړي.

۳ - وأبيح لنا القصاص والعفو وأخذ المال بطريق الصلح توسعه وتيسيراً (النسفي، ۱۴۱۹هـ، ج ۱، ص. ۱۵۶).

ژباړه: زموږ له پاره قصاص، دیت او د صلحې په طریقي مال اخیستل جایز دي، چې دا پراخي او اساني ده.

۴ - روی عن ابن عباس رضي الله عنهما ان هذه الآية نزلت في الصلح عن القصاص على مال (أبو الفداء، ۱۴۱۹هـ، ج ۱، ص. ۲۸۵).

ژباړه: د ابن عباس رضي الله عنهما څخه روایت دی، چې دغه آیت د قصاص څخه په مال سره د صلحې په اړه نازل شوی دی.

کله چې مجرم ته د مال په مقابل کې او یا بغير له مال څخه عفو وشي؛ د امام ابوحنيفه په نزد تعزيري جزا ورباندې نه لازميږي. د قاتل بښونکي ته الله تعالی د ثواب ورکولو وعده کړې ده او فرمايي: ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ (قرآن کریم، الشوری، آیت: ۴۰).

ژباړه: څوک چې معافي او صلحه وکړي؛ الله تعالی یې بدله ورکونکی دی. د امام ابوحنيفه رحمه الله په نزد عفو له دې څخه عبارت ده، چې مجاناً وي او د مال په مقابل کې نه وي او د دیت په مقابل کې د قصاص څخه تیریدل عفو نه بلکه صلحه گڼل کېږي، ځکه قاتل د دیت په ورکولو هغه وخت مکلف دی، چې په ځان یې ومني (عودة، ۱۳۸۴هـ، ص. ۶۵۷).

صلحه

د دې له پاره چې په موضوع باندې ښه پوه شو؛ اړینه بولم چې د صلحې په لغوي او اصطلاحی معنا باندې یو څه بحث وکړم. صلحه یوه عربي کلمه ده، چې په زیاتو معناوو سره راغلې ده، لکه: منفعت، وړتیا، ښه والی، استعداد، جوړښت، نیکي، ښېگړه، نعمت، زیاتوالی، روغه جوړه، پخلا کیدل، اوربند او د جنگ منع کول.

صلحه په اصطلاح کې په بېلابېلو اعتبارونو سره بېل بېل تعريفونه لري، چې د جنګي صلحې تعريف په لاندې ډول دی.

الصلح: هو رفع الحرب والمخاصمات على شروط، تعرف بشروط الصلح او هو عقد يرفع النزاع. په اصطلاح کې د جنګ بندول او د شخړو لرې کول او د اختلافاتو ختمول دي، په هغو شرطونو سره، چې د صلحې شرطونه بلل کېږي يا په بل عبارت صلحه هغه تړون ته ويل کېږي، چې شخړه ورباندې ختمېږي.

د حقوقي اصطلاحاتو په قاموس کې (په قصاص کې صلحه) په لاندې توګه تعريف شوې: هغه صلحه ده، چې د مقتول د وژنې او د قاتل تر منځ صورت مومي (ستانګزې، ۱۳۸۷هـ، ص. ۴۴).

صلحه هم د سزا د اسقاط يو سبب دی، مګر په صلحې سره يې د قصاص او ديت څخه نور جرمونه نه ساقطېږي او په نورو جرمونو اثر نه لري، په دې کې د فقهاوو تر منځ هيڅ خلاف نه شته، چې قصاص په صلحه ساقطېږي که د قصاص صلحه د ديت په اندازه وي يا د دېت نه زياته يا کمه وي صحيح ده، د صلحې په باره کې اصل اجماع او سنت دی.

حضرت عمرو بن شعيب د خپل پلار په سلسله د خپل نيکه څخه روايت کړی دی، چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: (مَنْ قَتَلَ عَمْدًا، دَفَعَ إِلَىٰ أَوْلِيَاءِ الْقَتِيلِ، فَإِنْ شَاءُوا قَتَلُوا، وَإِنْ شَاءُوا أَخَذُوا الدِّيَةَ، وَذَلِكَ ثَلَاثُونَ حَقًّا وَثَلَاثُونَ جَدْعَةً وَأَرْبَعُونَ خَلْفَةً، وَذَلِكَ عَقْلُ الْعَمْدِ، وَمَا صُوِّلِحُوا عَلَيْهِ، فَهُوَ لَهُمْ، وَذَلِكَ تَشْدِيدُ الْعُقْلِ) (القزويني، چاپ کال نه لري، ج ۲، ص. ۸۷۷).

ژباړه: که چا قصداً څوک ووژل، د ده واک به د وژل شوي شخص اولياوو ته ورکول کېږي، که خوښه يې شوه، چې قتل دې شي؛ نو قتل کولی به شي او که خوښه يې شوه، ديت به ورڅخه واخلي، چې دا دېرش حقې (درې کلنې اوبنې)، دېرش جدعې (څلور کلنې اوبنې) او څلور بنسټ خلفې (حاملې اوبنې) دي، چې همدغه د عمدې قتل ديت دی او په څه شي باندې چې دوی صلحه وکړه، هغه د دوی له پاره دي او دا ډول ديت تر ټولو سخت ديت دی.

د معاويه رضي الله عنه په دوره کې هذبته بن خشرم يو تن وواژه نو سعيد بن العاص، حسن او حسين رضي الله عنهم د مقتول زوي ته د ديت اووه برابره مال ومنلو چې ويې بڼي مګر هغه دا صلحه ونه منله او بالاخره يې وواژه (ابن قدامه، ۱۴۱۵هـ ق، ج ۲۵، ص. ۱۴۴).

هرکله چې قصاص مال نه دی؛ نو ځکه يې په همدغه اندازه مال باندې صلحه روا ده، چې طرفين ورباندې رضا شوي وي، که د صلحې بدله لږه وي اوکه ډېره، د ديت د جنس څخه وي او که نه، سملاسي وي

او که نه؛ صلحه روا ده، خو که صلحه د قصاص په مقابل کې نه وي، بلکې د دیت په مقابل کې وي، نو دا رواه نه ده، چې صلحه د دیت نه زیات مال باندې صورت ومومي؛ ځکه چې په دې برخه کې زیاتوالی ربا گڼل کېږي.

مثلاً: د دیت صلحه په یوسلو شل یعنی د سلو اوسنانو څخه زیاته روا نه ده؛ ځکه چې دیت پوره سل اوسنان دي او تر سلو زیاتوالی یې ربا گڼل کېږي (عوده، ۱۳۸۴ هـ، ج ۲ ص ۶۵۵).

د صلحې حکم

صلحه کول په قرآن، حدیث او اجماع د امت سره ثابت او جایز عمل دی، صلحه که د دوو کسانو، دوو ډلو او یا هم دوو ملتونو ترمنځ وي؛ د صلحې شرعي حکم عام دی.

الله تعالی فرمایي: ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾ (قرآن کریم، الحجرات، آیت: ۱۰).

ژباړه: بېشکه ټول مؤمنان په دین کې سره وروڼه دي، نو اې مؤمنانو مصلحینو! د دوی په منځ کې صلحه وکړئ، او د صلحې کولو په وخت کې د الله څخه ووېرېږئ، د دې له پاره چې الله تعالی په تاسو باندې رحم وکړي.

نبي کریم علیه السلام فرمایي: (الصُّلْحُ جَائِزٌ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ، إِلَّا صُلْحًا حَرَمَ حَلَالًا، أَوْ أَحَلَ حَرَامًا) (القرطبي، چاپ کال نه لري، ج ۲، ص ۷۸۸).

ژباړه: د مسلمانو ترمنځ سلحه کول روا دي، مگر داسې صلحه ناروا ده، چې روا ناروا او ناروا روا وگرځوي.

د صحابه کرامو له زمانې څخه تر دې دمه مسلمانان د شخړه کوونکو ترمنځ صلحې کوي، لنډه دا چې ټول امت په دې متفق دی، چې په مطلق ډول صلحه روا ده.

د صلحې کوونکو شرطونه او احکام

الف- که د دوه خواوو ترمنځ جگړه وي او په ټولنه کې داسې څوک موجود وي، چې د جگړې په اړخونو باندې صلحه منلې شي، نو صلحه کول ورباندې واجب دي؛ ځکه الله تعالی فرمایي: ﴿ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا ﴾ (قرآن کریم، الحجرات، آیت: ۹).

ژباړه: د دواړو ډلو ترمنځ صلحه وکړئ.

په ذکر شوي آیت کې د جنگیالیو ترمنځ په صلحه کولو باندې امر شوی دی او امر د وجوب له پاره وي.

ب- که د دوه خواوو ترمنځ جگړه وي او په ټولنه کې داسې څوک موجود وي، چې د جگړې په اړخونو باندې د صلحې د تنفيذ قدرت نه لري، نو صلحه کول ورباندې مستحب دي؛ ځکه چې صلحه د خیر او ثواب کار دی او کیدی شي د صلحه کوونکو په سبب جگړه کوونکي له قتل څخه منعه شي.

ج- که د دوو مؤمنانو ترمنځ شخړه د مادیاتو او سیاسي قدرت په موخه وي او شخړه د حق په موخه نه وي، نو پر مؤمنانو مستحب ده، چې دواړو اړخونو ته نصیحت وکړي او د یو اړخ پلوي ونه کړي.

د- صلحه کوونکي باید متقیان او مخلصین وي او په اخلاص سره صلحه کول پیل کړي، ځکه الله

تعالی فرمایي: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (قرآن کریم، الحجرات، آیت: ۱۰).

ژباړه: (د صلحې کولو په وخت کې) د الله څخه ووپېرئ، ددې له پاره چې الله تعالی په تاسو باندې رحم وکړي.

د صلحې دیني ارزښت

د اسلام په مقدس دین کې صلحه خورا زیات ارزښت لري آن تردې، چې د دوو کسانو یا ډلو یا دوو ملتونو ترمنځ په صلحه او روغه جوړه کې که اړتیا ورته پیدا شي، نو اسلام د دې خبرې په روالی قائل دی، چې د صلحې په وخت کې مصلحین دروغ ووايي، سره له دې چې دروغ لویه گناه ده، خو د دې له پاره چې د خلکو ترمنځ وینه تویول بند شي، دروغ ویل روا دي او ویونکي ته یې دروغجن نه ویل کېږي.

په دې اړه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: (ليس الكذاب الذي يصلح بين الناس؛ فينمي خيراً، أو يقول خيراً) (البخاري، ۱۴۲۲هـ، ج ۳، ص ۱۸۳).

ژباړه: هغه شخص دروغ ویونکی نه دی، چې د خلکو ترمنځ صلحه کوي او په خپلو دروغو سره خلکو ته گټه رسوي او یا د خیر او ښېگړې خبرې کوي.

د صلحې په موخه په بدو کې د ښځو ورکول

په افغاني ټولنه کې دا ډول دود هم ترسترگو کېږي، چې څه وخت د دوو کورنیو یا قبیلو ترمنځ شخړه او جگړه جوړه شي او په هغې کې مړینه رامنځ ته شي، نو د قوم مشران، سپین ریري او مخور کسان د دواړو کورنیو ترمنځ د شخړې د حل په موخه زیانمنې شوې کورنۍ ته یوه یا څو ښځې د بدو په بدل کې ورکوي.

نو دلته عموماً دوه صورتونه رامنځته کېږي:

لومړۍ - دا، چې په نوموړې کړنلارې سره یقیناً د دواړو لورو ترمنځ د زړه مینه او خپلوي رامنځ ته او دښمني له منځه لاړه شي او د خپلوانو او اقاربو په څېر سره اوسېږي، که ښځه بالغه وي، د هغې خوښي

او رضا په نظر کې نیول شوې وي، مهر ورکول کېږي، او د نکاح د صحت شرطونه په کې پوره وي؛ نو دا صورت یې جایز او روا دی؛ ځکه چې د فتنې د دروازې په تړلو کې لوی مصلحت پروت دی، چې په دې اړه دغه فقهي قاعده هم شتون لري، چې (اذا تعارض مفسدتان روعی أعظمهما ضرراً بارتکاب أخفهما) (وزارة الأوقاف والشئون الإسلامية، ۱۴۰۴ هـ، ج ۲۸، ص. ۱۸۱).

ژباړه: کله، چې دوه مفسدې سره مخامخ شي، د لوی نه د خلاصون په موخه به وړه عملي کېږي. دویم - صورت یې دا دی، چې په بدو کې ورکړل شوي ښځې سره په نوموړي کور کې ښه چلند نه کېږي، په درنه سترگه ورته نه کتل کېږي، بلکې د یوې مجرمې په سترگه ورته کتل کېږي او د نوموړې ښځې سره د یوې نوکرې په توګه او د انتقام د اخستني د یوې وسیلې په حیث چلند کېږي او یا دا چې د نکاح د صحت شرطونه په کې پوره نه وي، نو د نوموړي دود دا ډول د ظلم یو قسم دی او جایز نه دی؛ ځکه چې په نوموړي صورت کې د ښځې اور ته ور تېل وهل دي او په خپله په ارام سره کښېناستل دي او همدارنګه د نکاح د صحت د شرطونو د نه پوره کېدو په صورت کې دغه ښځه پردی ده او مقتول د کورنۍ هیڅ ډول اړیکه ورسره جایزه نه ده.

الله تعالی فرمایي: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ (قرآن کریم، الانعام، آیت: ۱۶۴).

ژباړه: د هېچا په غاړه به د بل شخص د گناه پټی نه اچول کېږي.

بل ځای کې الله جل جلاله فرمایلي دي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ (قرآن کریم، التحريم، آیت: ۶).

ژباړه: اې مومنانو! خپل ځانونه او خپلې کورنۍ د هغې اور څخه وساتئ، چې د سون توکي یې انسانان او ډبرې دي.

بل ځای کې الله جل جلاله فرمایلي دي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرَاهًا وَلَا تَعْضَلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبِينَةٍ﴾ (قرآن کریم، النساء، آیت: ۱۹).

ژباړه: اې مومنانو! ستاسو له پاره روا نه دي، چې د زور له لارې ځانونه د ښځو وارثان جوړ کړئ، نه دا روا ده، چې هغوی ورپرېوئ او د مهر څه حصه ورڅخه واخلي، چې تاسو ورکړی دی، مګر هغه وخت یې رپرېولی شئ، چې ښکاره ناکاره چلن کوي.

پایله

د موضوع په پای کې دې پایلې ته ورسیدم چې:

د انسانانو وژنه یوه داسې جرمه ده، چې د انسانانو د پیدایښت څخه پیل شوې ده، تر دې دمه جریان لري او کیدای شي، چې په راتلونکې کې به هم موجوده وي.

عمدي قتل دې ته وايي، چې يو کس په اوسپنيزې اسلحې يا د دې په شان بل شي په ذريعه د بل کس د وژلو (قتلولو) کوشنې وکړي او هغه قتل کړي.

څوک چې يو مؤمن په قصد سره ووژني؛ نو د هغه سزا په دنيا کې قصاص، ديت، د ميراث او وصيت څخه محروميت دی، په اخرت کې يې سزا دوزخ دی، چې په دوزخ کې به همېشه وي، په ده باندې الله عزوجل په غضب دی، د خپل رحمت څخه يې لرې کړی دی او ډېر لوی عذاب يې ورته تيار کړی دی. د انسانانو د وژنې گراف را ټيټيدو له پاره تر ټولو غوره لاره قصاص قايمول دي.

صلحه د جنگ بندول او دشخړو لرې کول او د اختلافاتو ختمول دي، په هغو شرطونو سره، چې د صلحې شرطونه بلل کېږي.

د مسلمانو ترمنځ سلحه کول روا دي، مگر داسې صلحه ناروا ده، چې روا ناروا او ناروا وگرځوي. د قصاص صلحه په هغه اندازه مال باندې روا ده، چې طرفين ورباندې رضا شوي وي، که د صلحې بدله لږه وي او که ډېره، د ديت د جنس څخه وي او که نه، سملاسي وي او که نه، خو که صلحه د قصاص په مقابل کې نه وي، بلکې د ديت په مقابل کې وي، نو د ديت څخه په زيات مال باندې صلحه ناروا ده. که د دوه خواوو ترمنځ جگړه وي، د سيمې په نورو مسلمانانو باندې يې ترمنځ صلحه کول واجب دي. د خلکو ترمنځ د وينې تويولو د بندېدو په موخه دروغ ويل روا دي او ويونکي ته يې دروغجن نه ويل کېږي.

د بدو له منځه وړلو له پاره د مقتول وارثانو ته جينې په نکاح ورکول په هغه صورت کې روا دي، چې د نکاح د صحت ټول شرطونه په کې پوره شي او د جينې له پاره د ژوند کولو کوم ښکاره زيان موجود نه وي.

وړاندیزونه

۱- د ديني علومو له استادانو څخه مې هيله دا ده، چې خپل محصلين د قتل په احکامو او جزا باندې پوره وپوهوي.

۲- علماوو او خطيبانو ته وړاندیز کوم، چې خلکو ته د منبر له لارې د قتل بدې او په مقابل کې يې د صلحې او عفوې ښېگنې پوره بيان کړي.

۳- له حکومت خاصاً له قاضيانو څخه مې هيله دا ده، چې د عمدې قتل د ثبوت ورسته زرتزره قصاص جاري کړي؛ تر څو په ملک کې قتلونه بند شي.

اخځليكونه

قرآن كريم

ابن أبي حاتم، أبو محمد عبد الرحمن بن محمد بن إدريس بن المنذر التميمي. (١٤١٩هـ). تفسير القرآن العظيم لابن أبي حاتم. (ط.٣). سعودي: مكتبة نزار مصطفى الباز.

ابن قدامه، شمس الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن محمد بن أحمد. (١٤١٥هـ ق). الشرح الكبير. (ط.١). القاهرة: هجر للطباعة والنشر والتوزيع والإعلان.

أبو الفداء، إسماعيل حقي بن مصطفى الإستانبولي الحنفي الخلوئي. (١٤١٩هـ). روح البيان. (د.ط). بيروت: دارالفكر.

أبو مالك، كمال بن السيد سالم. (٢٠٠٣م). صحيح فقه السنة وادلته و توزيع مذاهب الاثمة. (د.ط.). القاهرة: مكتبة التوفيقية.

البخاري، محمد بن إسماعيل بن إبراهيم بن المغيرة. (١٤٢٢هـ ق). صحيح البخاري. (ط.١). لبنان: دار طوق النجاة.

البيهقي، أحمد بن الحسين بن علي بن موسى الخراساني. (١٤٢٤هـ). السنن الكبرى. (ط.٣). بيروت: دار الكتب العلمية.

الرازي، أبو عبد الله محمد بن عمر بن الحسن بن الحسين الملقب بفخر الدين. (١٤٢٠هـ). مفاتيح الغيب. (ط.٣). بيروت: دار إحياء التراث العربي.

ستانكزي، نصرالله. (١٣٨٧هـ ل). د حقوقي اصطلاحاتو قاموس. (ط.١). كابل: عدلي وزارت.

سجستاني، ابوداود سليمان بن اشعث. (١٤٣٠هـ ق). سنن أبي داود. (ط.١). القاهرة: دار الرسالة العالمية.

السيد سابق. (١٣٩٧هـ ق). فقه السنة. (ط.٣). بيروت: دار الكتاب العربي.

شريقي، سيد مراد. (١٣٨٨هـ). قضاء معجله، (دوه دېرشمه گڼه).

عزيز، سلطان عزيز. (١٣٩٥هـ ل). عزيز التفاسير. (ط.٤). كابل: رشيديه كتابخانه.

عوده، عبدالقادر. (١٣٨٤هـ). داسلام جنائي تشريع او وضعي قوانين. (ط.٢). كابل: پيغام نشراتي مركز.

الكاساني، علاء الدين أبو بكر بن مسعود بن أحمد الحنفي. (١٤٠٦ ق). بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع. (ط.٢). بيروت: دار الكتب العلمية.

النسفي، أبو البركات عبد الله بن أحمد بن محمود حافظ الدين. (١٤١٩هـ). تفسير النسفي. (ط.١). بيروت: دار الكلم الطيب.

وزارة الأوقاف والشئون الإسلامية. (١٤٠٤هـ ق). الموسوعة الفقهية الكويتية. (ط.٢). كويت: دارالسلام.

د لرغونو اثارو په بیارغونه کې د نویو مېتودونو کارونه

پوهنمل گل رحمن مشفق، ننگرهار پوهنتون، ښوونې او روزنې پوهنځی، تاریخ خانګه.

برېښنالیک: moshfiqulrhman123@gmail.com

لنډیز

نن ورځ د نوې ټکنالوژۍ کارونه په مختلفو علومو کې تر سترګو کېږي، چې لرغونپوهنه هم له دې مسیره وروسته پاتې نه ده. نوموړې علم ته د نوې ټکنالوژۍ داخلېدل د لرغونو اثارو، تاریخي او فرهنگي میراثونو په درک او ساتنه کې ښې پایلې له ځانه سره لرلي دي او د لرغونو میراثونو د بقاء په برخه کې یې اسانتیاوې رامنځته کړي دي. په ساحوي څېړنو کې د لرغونو اثارو موندل ممکن له خطر سره مواجه شي او یا هم تر موندل کېدو ترمنځه زیانمن شوي وي، چې د بیارغونې له پاره یې لرغونپوهان لاس په کار کېږي ترڅو وکولای شي له مخاطراتو یې وژغوري. لرغونپوهان د دې کار د اسانتیا له پاره په دغه برخه کې اوس مهال له نویو مېتودونو او وسایلو څخه استفاده کوي. د لرغونو اثارو رغونه د پخوانیو مېتودونو په واسطه د دې علم د متخصصینو له پاره پېچلې پروسې لري ترڅنګ یې د لرغونو اثارو رغونه د پخوانیو مېتودونو په واسطه تل د خطر سره مواجه کېږي او بشري قوه هم پکې تر ډېره حده زیاته مصرفیږي له بله پلوه د یوه لرغوني اثر رغول ممکن ډېر وخت ته اړتیا ولري. پورته موارد هغه ستونزې دي چې د دې موضوع د څېړلو له پاره یې لاره هواره کړې ده. د څېړنې ماهیت او منځپانګې ته په کتو نوموړې څېړنه له مختلفو زاویو د ارزښت وړ بلل کېږي او هغه دا چې په ګلي توګه نوې ټکنالوژیکي وسایل د ټولنو د تاریخي بقاء په برخه کې اسانتیاوې رامنځته کړي دي. د دې ترڅنګ د لرغونو اثارو بیارغونه د نویو ټکنالوژیکي وسایلو په واسطه ټولو هغو ځایونو او موزیمونو ته ښکلا وربخښلې ده، چې نوموړي اثار پکې ساتل کېږي. د دې څېړنې څخه موخه داده چې د لرغونو اثارو په بیارغونه کې د نویو مېتودونو اهمیت او کارونه روښانه کړي. نوموړې څېړنه په کېفې مېتود او د تشریحي - توصیفي تګلارې څخه په ګټه اخیستنې ترسره شوې، د موادو د راټولولو له پاره اسنادي تګلاره په کار اچول شوې ده. د څېړنې موندنې ښایي چې ⁴REXCAN هغه عصري ماشین او درلودونکی د یو عصري سافټ ویر دی، چې د لرغونو اثارو اسکلیټي برخې په ډېر عالي کیفیت سره ترسیموي او بیا یې د رغونې له پاره قالب بندي (Termoframing) کوي.

کلیدي کلمې: بیارغونه، ټکنالوژي، ترموفریمنګ، رکس کن ۴، لرغوني اثار.

پېلیزه

أَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى أَشْرَفِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، أَمَّا بَعْدُ! وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَأَيْتُمْ أُعْلِمَ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ عَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا «الكهف، ۲۱».

په عمومي توگه لرغون پوهان د خپل مسلک د غوښتنې په اساس زیات وخت د کار په ساحه او علمي مسافرتونو کې ترسره کوي او د خپلو پلټنو په جریان کې داسې ځایونو ته ځي چېرته چې لرغوني اثار او نښې نښانې تر سترگو کېږي، دوی په سیمه کې تر لازمو او معینو معلوماتو وروسته خپل تحقیق او څېړنه پیل کوي. لرغونپوهان وړاندې له خپل علمي فعالیت څخه چې، د لرغونو ځایونو پلټنه ده باید د کیندنې د ځای په رابطه زیات او کافي معلومات ولري او دا معلومات، لکه: په نظر کې د نیول شوي ځای لرغوني نوم څه دی؟ د کومو خلکو د اوسېدو ځای و؟ او په دې ډول نورې پوښتنې چې د کیندنې او سپړني تر عملي کېدو وروسته بشپړېږي. لرغونې پلټنې په هغه ځایونو کې صورت نیسي چېرته، چې لرغوني اثار او علائم موجود وي او دا ځایونه مختلف شکلونه لري، لکه: هدیرې، سمڅي، د لرغونو ښارونو کنډوالې، کلې، جبې، غونډۍ او په لسگونو داسې نور شکلونه لري. لرغونپوه له ټاکلو ځایونو څخه د کیندنو په لړ کې لرغوني اثار او علائم په لاس راوړي او هغه د خپلې مطالعې لاندې نیسي، بیا یې په امتحاني کیندنو پیل کوي. کوم اثار، چې مخکې له پلټنو څخه لاس ته راځي لکه: کودرې، د تیرو لوبښې، مخکني وسایل او الات، چې په خواره واره ډول د دغې ځای په شاوخوا کې پیدا کېږي او لرغونپوه په دې توانوي چې په نظر کې نیول شوی ځای په واقعیت کې یو لرغونی ټاټوبي دی. په یو ځای کې د لرغونو اثارو ترلاسه کېدو وروسته، لرغونپوه باید په دې پوه شي چې دا تیرې او یا لوبښې له بل ځای څخه راوړل شوي او دلته ځای پر ځای شوي دي او که د دې ځای خپل دي، چې د دې ځای د وړاندېدو په صورت کې او یا هم د یو مړي سره د دفن کېدو پر مهال کېښودل شوي دي او که یا؟ د لرغونپوه دا ستونزه د امتحاني څاه کېندلو وروسته له ځای څخه د موثقه اثارو او علائمو په لاس راوړو سره حل کېږي. د امتحاني څاه کیندل د لرغون کیندنې د ځانگړي اصولو له مخې په مختلفو شکلو صورت نیسي. خاورین توکي او اثار د لرغونپوهنې په علم کې خورا د ارزښت وړ گڼل کېږي. نه یوازې دا چې، د تاریخي اثارو رغونه د کلتوري میراثونو په ساتنه کې مرسته کوي، بلکې د دې ترڅنگ د موزیمونو او د هغو ځایونو په ښکلا کې ونډه لري، چېرته چې نوموړي اثار ساتل کېږي. په ساحوي څېړنو کې د لرغونو اثارو سپړنه او رغونه د پخوانیو مېتودونو په واسطه د دې علم د متخصصینو له پاره پېچلې پروسې لري، ترڅنگ یې د لرغونو اثارو سپړنه تل د خطر سره مواجه کېږي او بشري قوه هم پکې تر ډېره حده زیاته مصرفېږي له بله پلوه د

یوه لرغونې اثر سپړل او رغول ممکن ډېر وخت ته اړتیا ولري. پورته موارد هغه ستونزې دي، چې د دې موضوع د خپرلو له پاره یې لاره هواره کړې ده. د څېړنې ماهیت او منځپانگې ته په کتو نوموړې څېړنه له مختلفو زاویو د ارزښت وړ بلل کېږي او هغه دا چې په کلي توگه نوې تکنالوژیکي وسایل د ټولنو د تاریخي بقاء په برخه کې اسانتیاوې رامینځته کړي دي. د دې ترڅنگ د لرغونو اثارو بیارغونه د نویو تکنالوژیکي وسایلو په واسطه ټولو هغو ځایونو او موزیمونو ته ښکلا وربخښلې چې نوموړي اثار پکې ساتل کېږي. د لرغونو اثارو ساتنه او سپړنه د لرغونپوهنې په تاریخ کې اوږده مخینه لري لکه د اروپا په ختېځو هېوادونو کې د ورکو لوبښو بیارغونه د زرو په وسیله چې، د ۸۰ کالو په اوږدو کې د لرغونو اثارو په بیا رغونه کې کوم تغیرات نه ترسترگو کېده لیکن د ۱۸م پېړۍ په لومړیو کې د نویو تکنالوژیکي وسایلو رامینځته کېدل د دې باعث شول، چې د لرغونو اثارو په بیا رغونه کې د گچو پرته له نورو عصري موادو او وسایلو څخه کار واخېستل شي (Moghimi et al., 2016). نن ورځ د لرغونو لوبښو په بیا رغونه کې د هغه د لرغونتوب او ارزښت له مخې په مختلفو لارو مداخله ترسره کېږي، چې یو له دغو کړنو څخه د لوبښو په ترمیم کې د ورکو شویو ټوټو بیارغونه ده چې په عام ډول د رنګ لرونکو یا غیر رنګ لرونکو موادو سره په ترکیب کې رغول کېږي او په دغه کار کې له عامه پروسو څخه استفاده کېږي، چې نوموړی کار تل د خطرونو سره مل وي (Fischer, 2000). د لرغونو اثارو ترمیم او بیارغونه د لرغونپوهنې د متخصصینو له خوا په لمسي ډول ترسره کېده اما نن ورځ په دغه برخه کې پرمختګونه تر سترگو کېږي (Forte, 2014). عصري وسایل او پرمختګونه د لرغونپوهانو په کار کې د ښو پایلو باعث گرځېدلي دي. د ۱۹۹۳ م له پیل راهیسې د تېروندیم پوهنتون د لرغون پېژندنې څانگې استادانو په یوه څېړنه کې د اوبو لاندې لرغونو اثارو په راسپړنه کې د نویو او تکنالوژیکي وسایلو څخه د گټې اخیستنې په پار لاس په کار شوي ول چې بلاخره یې د Remote vehicle په نوم یوه اله یي جوړه کړه چې د 30م ژور انځور اخیستو توان یې درلوده (Jasinski et al., 1995). د (Photogrammetry) کارونه په لرغونپوهنه کې هم ځانگړی اهمیت لري چې په وسیله یې لرغونپوهان کولای شي د میداني څېړنو له پاره سیمه مشخصه کړي دغه راز د اثارو په راسپړنه کې د دې مېتود کارول هم د ارزښت وړ گڼل کېږي؛ ځکه چې نوموړی کار د بیا ترمیم له پاره لاره هواره وي (Mikrut et al., 2018).

د څېړنې موخه

په عمومي توگه د دې څېړنې موخه دا ده، چې د لرغونو اثارو په بیارغونه کې د نویو مېتودونو د اهمیت او کارونې په برخه کې د رکس کن ۴ رول روښانه کړي.

د څېړنې ارزښت

د لرغونو اثارو رغونه د پخوانیو مېتودونو په واسطه د دې علم د متخصصینو له پاره پېچلې پروسې له ځانه سره لرلې دي، ترڅنگ یې د لرغونو اثارو رغونه د پخوانیو مېتودونو په واسطه له خطر سره مل وه او بشري قوه هم پکې تر ډېره حده زیاته مصرفېدله، له بله پلوه د یوه لرغوني اثر رغول ممکن ډېر وخت ته اړتیا ولري. پورته موارد هغه ستونزې دي چې د دې موضوع د څېړلو له پاره یې لاره هواره کړې ده. د څېړنې ماهیت او منځپانگې ته په کتو نوموړې څېړنه له مختلفو زاویو د ارزښت وړ بلل کېږي او هغه دا چې په گلي توگه نوې تکنالوژیکي وسایل د ټولنو د تاریخي بقاء په برخه کې اسانتیاوې رامینځته کړي دي. د دې ترڅنگ د لرغونو اثارو بیارغونه د نویو تکنالوژیکي وسایلو په واسطه ټولو هغو ځایونو او موزیمونو ته ښکلا وربخښلې ده، چې نوموړي اثار پکې ساتل کېږي.

د څېړنې توکي او تگلاره

توصیفي (تشریحي) څېړنې عموماً په ټولنیزو او طبیعي علومو کې تر ډېره حده ترسترگو کېږي، چې په نوموړو څېړنو کې څېړونکي معمولا په متحولونو باندې تمرکز نه کوي یوازې هغه څه چې پېښ شوي او یا پېښېږي په اړه یې معلومات راټولوي او بشپړوي یې. په توصیفي (تشریحي) څېړنو کې د یو شي د پېښېدو تکرار او د خلکو اولیت او خوښوالي برخې راسپړل کېږي. یادو مواردو ته په کتو د دې څېړنې کړنلاره موخو ته په کتو توصیفي (تشریحي) او ماهیت ته په کتو کیفی ده. په نوموړې څېړنه کې د څېړنې په پار پخوانیو اثارو ته کتنه شوې ده، چې په پایله کې د څېړنې Gap په نښه شوی، چې د نویو مېتودونو څخه د REXCAN4 رول د لرغونو اثارو په کارونه کې خپل شوی. دغه راز د موضوع په مخینه کې د اسنادې تگلارې څخه په استفادې ډېری منابع سپړل شوي ترڅو د نوموړې څېړنې ستونزه په نښه او د څېړلو له پاره یې زمینه برابره شي.

د لرغونو اثارو د بیارغونې تاریخي مخینه

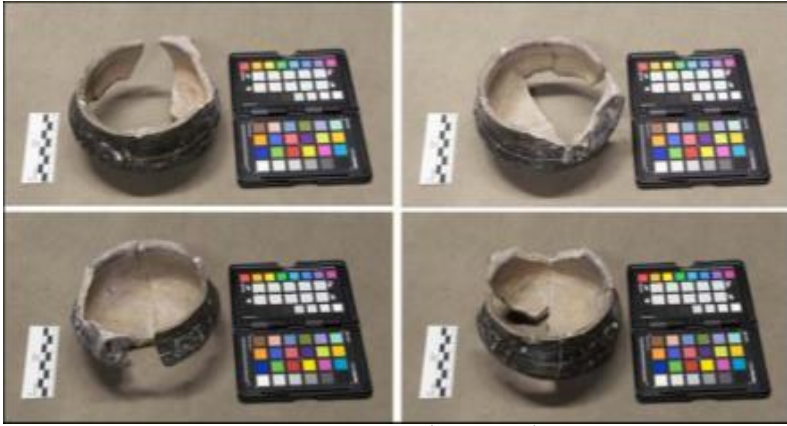
د لرغونو اثارو بیا جوړونه د لرغونو اثارو زیاته برخه په مستقل او یا هم ویجاړ شوي ډول د لرغونپوهانو لاس ته رسېږي دا ډول مواد او اثار که له ډېرې څخه جوړ شوي وي او که له فلز او یا عضوي موادو څخه بیا هم بیا جوړولو ته اړتیا لري لرغونپوهان او د لرغونو اثارو د بیا جوړولو متخصصین له خپلو خاصو علمي مېتودونو څخه په گټې اخیستنې سره دا اړتیا لرې کوي او نوموړي پوهان زیار باسي، چې لرغونې (شې) په هماغه شکل چې پخوا یې درلود (د کار اخستنې په اولو وختونو کې) د بیا جوړونې هڅې تر سره کړي. د لرغونو اثارو بیا جوړونه Repapering په دوه ډوله تر سره کېږي، لومړی د لرغونې اثر (شې) بیا جوړونه په تیوریکي ډول (گرافیکي عددي او نور) دویم د لرغونې اثر بیا جوړول په طبیعي

ډول یا د اثر مادې جوړښت (د هغه شي له پارچو او ټوټو څخه) معمولاً د لرغونو اثارو تیوریکي بیا جوړونه د علمي څېړنو په منظور تر سره کېږي په داسې حال کې چې د لرغوني اثر طبیعي بیا جوړونه د موزیمي نندارې (نمایش موزیم) په منظور تر سره کېږي، چې د لرغونو اثارو د بیا جوړونې دواړه ډولونه ځانه خپل خاص پر نسیپونه او میتودونه لري. د لرغوني اثر بیا جوړونه د علمي څېړنو د ښه بري او له هغو څخه د منطقي پایلو د تر لاسه کېدو په نیت د لرغوني اثر بیا جوړول ضروري دي، دویم دا چې د موزیمونو مینه وال هغه اثار چې په پخوانۍ څیره او شکل وویني د زیاتي پاملرنې وړ یې گرځي، نسبت هغه اثر ته چې ټوټې یې اېښودل شوې وي. د لرغوني اثارو تیوریکي بیا جوړونه په لرغونو اثارو کې د هغو پدیدو بیا راپیدا کول دي، چې په تخنیکي، تکنالوژیکي او وظیفوي لحاظ یې مطالعه او څېړنه زیات ارزښت لري. د تیوریکي بیا جوړونې د کار نتیجه کېدای شي د حساب، فورمول، شکل، چارت، انځورونو، او حتا کلماتو د توضیح په څېر وړاندې شي، په هغه صورت کې چې د تیوریکي بیا جوړونې د کار په نتیجه پوره باوري واوسو کېدای شي له نوموړي اثر څخه د ارزښتمنې منبع په توګه د لرغونو اثارو د څېړنې له پاره ګټه پورته کړو. د لرغونو اثارو تیوریکي او ګرافیکي بیا جوړونه په عمده ډول د لرغونپوهانو ډلې ته ضروري او لازمي ده، چې د لرغونو اثارو په هکله علمي څېړنې تر سره کوي. د لرغونو اثارو طبیعي بیا جوړونه د دود په ډول پنځوس فیصده د هغو پارچو ضرورت او موجودیت لازمي چې لرغونی (شي) ورڅخه جوړوو، که چېرې یو لرغونی خاورین لوبنی په نظر کې ونیسو او وغواړو چې د طبیعي بیا جوړونې په ډول یې جوړ کړو په هغه صورت کې ضروري ده، چې د نوموړي خاورین لوبني لږ تر لږه په سلو کې پنځوس پارچې یا ټوټوې وجود ولري چې وکړای شو په طبیعي ډول هغه خاورین لوبنی بیا جوړ کړو چې په پخوا زمانو کې د انسانانو د ګټې اخستنې له پاره موجود و، د لرغونو اثارو دا ډول بیا جوړونه د موزیمي نندارو له پاره ضروري او ډاډمنه طریقه ده. د مجهزو لابراتوارونو شتون د لرغونو اثارو د بیا رغونې له پاره اړین دي. تر هر څه وړاندې د ترمیم او بیا جوړونې لابراتوار باید داسې ځای کې موقعیت ولري. چې لازمه روښنایی، هوا، د تحویب وسایل، او منظم بریښنایی مصون سیستم ولري. په لابراتوار کې باید د الماریو بیلابیل ډولونه موجود وي لکه ښښه یې الماری، فلزي الماری، د لرګیو الماری چې د لرغونو اثارو د ساتنې او پالنې لازم شرایط برابر کړای شي. د دې تر څنګ ځیني مخصوصې الماری چې د کیمیاوي موادو د ساتنې له پاره ترې کار اخېستل کېږي، چې په یادو الماریو کې د کیمیاوي او راديو اکتیفي موادو د ساتنې په منظور لاندې وسایلو ته اړتیا بریښي: مخصوص کیمیاوي لوبني په بیلابیلو اندازو چې ځیني یې د ښښې ځیني یې فلزي وي. عطر لرونکي پنبه، ململ، د اندازه کولو وسایل، لکه: طبي ترازو، ډول ډول وزنونه، درجه لرونکي بیلابیل لوبني، ترمامیترونه، زنگ

لرونکی ساعت او نور په همدې ترتیب لیدنیز وسایل، میکروسکوپ، ذره بین، او د هغې ډولونه او نور د لرغونو اثارو د پاکیدو له پاره کلک او نرم فلزي، پلاستيکي، مومي، برسونه، ډول ډول ږمنځی د جراحی چرې او د هغو ډول ډول سیتونه، د فلز پریکولو قینچي او دا ډول نور وسایل. په لابراتوار کې باید ځینې کیمیاوي مواد هم موجود وي لکه مصنوعي کنډرې (صمغ مصنوعي) پولي بیتل میتا کریلايت، پولي وینل بوتیرال، پولي وینل اسکاک او نور عضوي محلولونه لکه اسیتون، گیسټون، ستیرایت، بنزول، او نور انتي سپتکونه: خالص سپرایت، فورمالین، تیمول او نور. تیزابونه لکه: د گوگرو تیزاب، د مالگې، سرکې، لیمو تیزابونه او نور. کلوي گانې: سوډیم هایډرواکساید، پوتاسیم هایډرواکساید او نور د نرمیدلو وسایل: گلسیرین، د رسم غوړي، پارافین، طبیعي موم او توره چونه (اهاک) هم باید موجود وي تر ټولو مهمه خبره د اور وژلو وسیله او خطر زنگ باید حتما موجود وي چې کار کونکي د لازم امنیت په لرلو سره خپلې هڅې تر سره کړي، په لابراتوارونو کې یاد شوی شیان او یو زیات شمېر نور مواد چې دلته یې یادونه نه ده شوي باید موجود وي چې د لرغونو اثارو د بیا جوړونو پورسه په ښه ډول پر مخ ولاړه شي، خو ددې تر څنګ باید لرغونپوه سره د ځینو کیمیاوي او مصنوعي موادو او وسایل وي چې په ساحه کې د سیمو د سپړلو او څیړلو پر وخت ورڅخه گټه واخلي او له هغوو څخه لومړنۍ او عاجلې مرستې پوره کړي (salaamtolana.org).

نمونه اخیستنې یا Sampling

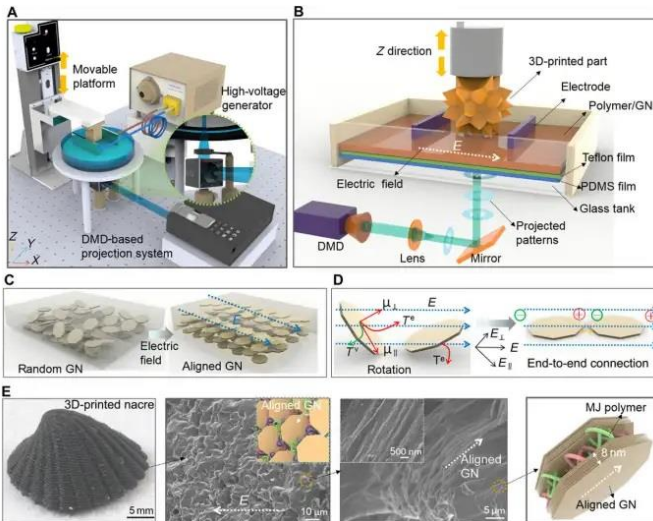
د تکنالوژیکي وسایلو او تخنیکونو د صنعت په جوړښت او تولید کې د نویو مېتودونو کارونه نه یوازې دا چې کاري اسانتیاوې رامنځ ته کړي؛ بلکې د لرغونو اثارو د جوړښت په برخه کې یې هم کیفیت بې ساری دی. له دې ډلې څخه یو هم Sampling یا نمونه اخیستنې ده چې د ۱۹۹۰ ز کال راهیسې د تکنالوژۍ په برخه کې کارول کېږي. نوموړی مېتود د امریکایي، الماني او جاپاني شرکتونو په همکارۍ رامنځ ته شوی چې پدې برخه کې نوموړیو هېوادونو تر ټولو ستره سرمایه گذاري کړې ده. نمونه اخیستنې عبارت له هغه مېتود څخه ده، چې پر مټ یې د لرغونو اثارو فزیکي موډل جوړېږي. موډل جوړونکي (طراحان) کولای شي له دې مېتود څخه په گټه اخیستنې د یو اثر واقعي موډل جوړ کړي چې نن ورځ د دې مېتود څخه گټه اخیستنې کم رنگه ده ځکه دې مېتود خپل ځای عصري مېتودونو او وسایلو ته پرېښودلی دی. په دې مېتود کې د لرغونو اثارو د ټوټو جوړول د طبقو په شکل جوړېږي چې د لرغونپوهانو او طراحانو په اند ممکن د موډل په شکل کې واقعیت کم رنگه او پېکه وي بیا پدې مېتود کې محدودیتونه ډېر ترسترگو کېږي ددې ترڅنګ کاري وخت ته هم پکې ډېره اړتیا بریښي او هغه څوک چې موډل جوړوي د ستړیا احساس کوي (King & Tansey, 2002).

(۱) گڼه شکل: درنگ په واسطه نمونه اخیستنه

موجي ترسیم (SLT) Stereo lithography

موجي ترسیم یا حکاکي ترسیم د لرغونو اثارو د بیا رغونې په برخه کې د ډېرو متنوع ترینه سافت ویرونو په ډله کې راڅی. د نوموړي سافت ویر په وسیله لرغونپوهان کولای شي د یوه لرغوني اثر موجي انځور ترسیم کړي. نوموړی سافت ویر انځور د G, Code په شکل ترسیموي G, Code د SLT سافت ویر هغه برخه ده چې انځور ته کیفیت ورکوي او د کیفیت په ښه والي او لوړ والي کې یې مرسته کوي (Graphics & Reality, 2013)

(۲) گڼه شکل: موجي ترسیم

رکس کن Rexcan^۴

د لرغونو اثارو د ورکو شویو ټوټو د بیا رغولو له پاره اوس مهال د نړۍ ډېری هېوادونه له دې وسیلې څخه کار اخلي چې پرمت یې د موندل شویو اثارو ورکې شوې ټوټې جوړوي. نوموړې دستگاه دوه برخې لري چې یوه یې لیزري او بله یې سیستم دی. دغه دستگاه په دوه ډلو «دقیق او متوسط» باندې وېشل کېږي. عموماً دقیق رکس کن د صنعتي توکو د بیا ترمیم له پاره کارول کېږي او متوسط رکس کن بیا د خاورینو لوښو د ورکو شویو ټوټو د ترمیم له پاره کارول کېږي. متوسط رکس کن تر ډېره حده په لرغونو لوښو کې هغه ساحه سکن کوي کوم چې له خطر سره مواجهه شوي وي. رکس کن ۴ د لومړي ځل له پاره په ۲۰۱۰ ز کال کې د جنوبي کوریا په هېواد کې جوړ شو. نوموړې دستگاه د مختلفو برخو څخه جوړه شوې او په هره برخه کې یې مختلف مواد شامل دي چې د اثر په بیا رغولو کې ترې گټه اخېستل کېږي. هغه برخې او مواد چې په دې دستگاه کې کارول شوي عبارت دي له:

۱. ABS (Acrylonitrile butadiene styrene).

۲. PLA (PolyLactic acid or Polylactide).

۳. PC (Polycarbonate).

۴. HPS (High Impact Polystyrene).

د لرغونو اثارو په مستند جوړونه کې د رکس کن ۴ کارونه

نن ورځ د نوبو تکنالوژیکي وسایلو په شتون کې د لرغون پوهانو څېړنې او سپړنې تر ډېره حده اسانه شوي دي. په دغه برخه کې یو له پرمختللو وسایلو څخه رکس کن ۴ اسکنر دی، چې درې ضلعې لري. د رکس کن ۴ اسکنر د لرغونو ټوټو د اندازه گیری له پاره کارول کېږي، چې د خپلو نوري شعاعو په وسیله د یوې لرغونې ټوټې مستند لرغونپوه ته په لاس ورکوي ترڅو په پایله کې یې لرغونپوه وکولای شي د لرغونې ټوټې ورکه شوې برخه بیا ترمیم کړي. د رکس کن ۴ په واسطه د یوې لرغونې ټوټې مستند کول مختلفې پروسې او پړاوونه لري، چې په لومړي پړاو کې لرغونپوه د رکس کن ۴ شعاعو په واسطه د لرغونې اثر هره برخه سکن کوي او تر سکن کولو وروسته په دوهم پړاو کې ترلاسه شوي اطلاعات سیستم ته ورکول کېږي چې په عامه اصطلاح کې ورته سافت ویر ویل کېږي. په درېیم پړاو کې ټاکل شوی سافت ویر د لرغونې ټوټې پاتې برخې په موجې شکل ترسیموي چې پایله یې د رکس کن ۴ چاپ گر په واسطه چې د رکس کن ۴ سکنر سره وصل وي ترلاسه کېږي او په وروستي پړاو کې لرغونپوه د ترلاسه شوې پایلې له مخې د ورکو شویو برخو په بیا ترمیم باندې لاس په کار کېږي، چې نوموړې تکنالوژیکي وسیله د لرغونو اثارو په بیا رغونه او مستند جوړونه کې یو له پرمختللو مېتودونو څخه شمیرل کېږي او

لرغونپوهان کولای شي په ډېرې اسانۍ سره د لرغونو اثارو ورکې شوې برخې د همدې سیستم په وسیله بیاځلې ترمیم کړي (Karasik & Smilansky, 2008).

(۳) گڼه شکل: د ریکس کن ۴ اسکنر نمونه

جدول- ۱: د رکس کن ۴ په واسطه د لرغونو ټوټو د ورکو شویو برخو د ترلاسه کولو پړاوونه

د ورکو شویو ټوټو موډل جوړونه	د SLT فایل ایجاد
د مختلفو طبقو جوړونه	د چاپ گر په وسیله یې وروستی موډل ترلاسه کول
وروستی فایل	د ځانگړو قطعو جوړونه

پايله

بشر د تاريخ په اوږدو کې د پوهې په لټه کې وه ترڅو کمال ته ورسېږي. له همدې امله په ټولو علمي ډگرونو کې ټکنالوژي رامنځته شوه، چې په بېلابېلو برخو کې د انسان د ژوند د سوکالي او پرمختګ لامل شوه. په اروپا کې د صنعتي انقلاب څخه وروسته، يوازينی پدیده چې د ټولنيز ژوند په هر اړخيزه وده کې (په سياسي، ټولنيز، کلتوري او اقتصادي برخو کې) لوی رول ولوبوه او د خدماتو پروسې گړندی کړې، ټکنالوژي وه. ټکنالوژي د پرمختګ يو له بنسټيزو وسيلو څخه ده چې د ټولنيز ژوند په هر اړخيزه وده او پرمختګ کې مهم رول لوبولی دی، ټولنيز ژوند د ټولنيزو اړتياو پر بنسټ جوړېږي. که موږ د انسانانو د ټولنيز ژوند ژوره مطالعه وکړو، وبه وينو چې ټولنه له خلکو جوړه ده او دا خلک د کلتور، سياست او ټولنيز چلند په ډگر کې يو لړ تړونونه لري چې له امله يې بشپړ ټولنيز امنيت او سوکالي ترلاسه کوي. که موږ په لنډه توګه د انسان د ټولنيز ژوند ماضي مطالعه کړو، موږ به وګورو چې بشري ژوند له ابتدا څخه (د غارونو د اوسيدونکو له وخت څخه تر اوسه پورې) ډېری بدلونونه مشاهده کړي دي. خو په ژوند کې تر ټولو بنسټيز بدلون له صنعتي انقلاب وروسته د ټکنالوژي راڅرګندېدل دي چې د بشر په ژوندانه کې يې اسانتياوي رامنځته کړې دي. چې په نوموړې څېړنه کې موږ د ټکنالوژي په برخه کې يو له هغو عصري وسايلو او مېتودونو څخه يادونه وکړه چې نن ورځ يې د لرغون پوهنې په برخه کې د دې علم د متخصصينو له پاره اسانتياوي رامنځته کړي.

وړانديزونه

۱. د لرغونپوهنې د علم متخصصينو، استادانو او د يادې څانګې محصلينو ته مو وړانديز دی چې په ياده برخه کې وروستی برخې، لکه: د قالب بندۍ پروسه (Termoframing) باندې علمي مقالې او مونوګرافونه وليکي.
۲. پوهنتونونو او لوړو زده کړو مؤسسو ته مو وړانديز دی چې د لرغونو اثارو د ساتنې او اهميت په برخه کې سمینارونه او نړيوال کنفراسونه د اير کړي ترڅو پرمټ يې د لرغونو اثارو د بقاء او ارزښت انځور خپور شي.

مأخذونه

- Antleij, K., & Erič, M. (2011). *Combining 3D technologies in the field of cultural heritage : three case studies*. 1–4.
- Fischer, A. (2000). Multi-level models for reverse engineering and rapid prototyping in remote CAD systems. *CAD Computer Aided Design*, 32(1), 27–38. [https://doi.org/10.1016/S0010-4485\(99\)00081-0](https://doi.org/10.1016/S0010-4485(99)00081-0)
- Forte, M. (2014). 3D Archaeology: New Perspectives and Challenges—The Example of Çatalhöyük. *Journal of Eastern Mediterranean Archaeology and Heritage Studies*, 2(1), 1–29. <https://doi.org/10.5325/jeasmedarcherstu.2.1.0001>
- Graphics, I., & Reality, A. (2013). *IMAGE-BASED MODELING TECHNIQUES FOR ARCHITECTURAL HERITAGE 3D DIGITALIZATION : LIMITS AND POTENTIALITIES*. XL(September), 2–6.
- Jasinski, M. E., Sortland, B., & Soreide, F. (1995). Applications of remotely controlled equipment in Norwegian marine archaeology. *Oceans Conference Record (IEEE)*, 2, 566–572. <https://doi.org/10.1109/oceans.1995.526818>
- Manufacturing Aeronautical Structural*.
- King, D., & Tansey, T. (2002). Alternative materials for rapid tooling. *Journal of Materials Processing Technology*, 121(2–3), 313–317. [https://doi.org/10.1016/S0924-0136\(01\)01145-1](https://doi.org/10.1016/S0924-0136(01)01145-1)
- Mikrut, S., Strus, A., Papuci-Wladyka, E., Puntos, J. K., & Glowienka, E. (2018). The Use of Photogrammetry in Archaeology and Multimedia Open-Air Performance in the Castle Square of Kato Paphos. *Proceedings - 2018 Baltic Geodetic Congress, BGC-Geomatics 2018*, 353–358. <https://doi.org/10.1109/BGC-Geomatics.2018.00073>
- Moghimi, M., Stone, R., Rotshtein, P., & Cooke, N. (2016). The Sense of embodiment in Virtual Reality. *Presence: Teleoperators & Virtual Environments*, 25(2), 81–107. <https://doi.org/10.1162/PRES>
- Scopigno, R., Callieri, M., Cignoni, P., Corsini, M., Dellepiane, M., Ponchio, F., & Ranzuglia, G. (2011). 3D models for cultural heritage: Beyond plain visualization. *Computer*, 44(7), 48–55. <https://doi.org/10.1109/MC.2011.196>.

د افغانستان په پرمختګ کې د جغرافیایي موقعیت اغېز

پوهنپل نظیرګل صدیقی، شیخ زاید پوهنتون، ټولنیزو علومو پوهنځی، تاریخ او جغرافیې څانګه.

برېښنالیک: Nazirgul.sidiqi@gmail.com

لنډيز

ګران هېواد افغانستان څانګړی جغرافیایي موقعیت لري، چې د درېیو اقتصادي، کلتوري او جیو پوليټیکل برخو څخه یې یادونه کولای شو. په سویل او ختیځ کې سویلي آسیا، په شمال کې مرکزي آسیا او په لویديځ کې د ایران موقعیت افغانستان له پاره د ډېرو فرصتونو زمینه برابروي؛ خو د ډاډمنو ترانسپورتي لارو او اړینو ارتباطي اړیکو د نشتوالي له امله په کمه اندازه توانیدلی چې د خپل موقعیت څخه استفاده وکړي، که څه هم له یو بل سره کلتوري اړیکې لري. له بلې خوا افغانستان په یوه څانګړي جغرافیایي موقعیت کې د سوداګرۍ او ترانزیت په برخه کې له ډېرو اقتصادي فرصتونو برخمن دی، چې د هېواد د پرمختګ، ودانولو او ودې له پاره ترې ګټه اخیستلای شي. که څه هم په تېرو څو کلونو کې له دغه وضعیت او فرصتونو څخه د ګټې اخیستنې هڅې روانې دي، خو نتیجه یې نه ده ورکړې. د افغانستان دغه جغرافیایي موقعیت په اقتصادي او سیاسي ډګرونو کې د افغانستان له پاره کوم فرصتونه او ظرفیتونه برابر کړي، په دې مقاله کې تر بحث لاندې نیول شوي او هڅه شوې چې د افغانستان د جغرافیایي موقعیت تر ټولو مهمې څانګړتیاوې په ګوته شي چې د افغانستان د پرمختګ له پاره ګټور ثابت کیدای شي.

کلیدي ټکي: انرژي، پرمختګ، جغرافیایي موقعیت، جنوبي آسیا، د ورېښمو لار، سیمه ایزه

همغږي، منځنۍ آسیا.

سریزه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ وَعَلٰی آلِهِ وَاصْحَابِهِ اَجْمَعِیْنَ! قَالَ اللّٰهُ تَعَالٰی ﴿هُوَ الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذَلُوْلًا فَاْمَشُوْا فِيْ مَنَاكِبِهَا وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهِ وَاِلَيْهِ النُّشُوْرُ﴾ ﴿١٥﴾ سوره الملک، سپاره (٢٩)

ژباړه: همغه ذات دی چې ستاسو له پاره یې ځمکه مسخره کړې ده، نو د هغې په پراخوالي کې سفر وکړئ او د الله له رزق څخه وخورئ او د هغه لوري ته بیا راپاڅېدل دي.

د افغانستان اهمیت له جغرافیایي موقعیت څخه څرګندېږي. په حقیقت کې افغانستان د منځنۍ آسیا، لوېدیځې او جنوبي آسیا د څلور لوري، د براعظمګي او سمندري قدرتونو پوله او په سیمه کې د قوي مخالفو قوتونو کور دی (تائین، ٢٠٠٤). د افغانستان جغرافیایي موقعیت د منځنۍ آسیا او سوېلي آسیا د هېوادونو تر منځ د پل حیثیت لري. په شمال کې یې د منځنۍ آسیا د ګازو، برېښنا،

تېلو او نورو خامو موادو د انرژۍ بډایه هېوادونه لکه: ترکمنستان، تاجکستان، ازبکستان، قزاقستان او قرغزستان او په سوېل او ختیځ کې یې دوه هېوادونه پاکستان او هند هغه هېوادونه دي، چې انرژۍ او خامو موادو ته یې سخته اړتیا ده. دغه وضعیت افغانستان ته ځانگړی جیو پولیټیکل، جیو اقتصادي او جیو ستراتیژیک اهمیت ورکړی دی. دغه حالت که له یو لوري د افغانستان د پرمختګ او هوساینې له پاره پکارېږي، نو له بل پلوه یې دغه هېواد د تاریخ په اوږدو کې د نړیوالو سیالیو په ډگر هم بدل کړی او د دې خاورې خلک یې له لازمي سولې او آرامۍ څخه یې برخې کړې دي. د اتلسمې پېړۍ تر پایه پورې، دا هېواد د وخت د دوو سترو استعماري قدرتونو، انگلستان او فرانسې له پاره د هند (برصغیر) ته د ننوتلو دروازه وه. په نولسمه پېړۍ کې دغه هېواد د روسیې او انگلستان د دوو قدرتونو تر منځ د یوه حایل په توګه و. په شلمه پېړۍ کې او د سپرې جګړې له پیل سره یې د امریکا او شوروي اتحاد له پاره د نیابتی جګړې ډگر شو او اوس په ۲۱مه پېړۍ کې لا هم د سیمې او نړۍ د هېوادونو ترمنځ د سیالی ډگر دی. په ځانگړې توګه روسیه او متحده ایالات. (عارض، ۲۰۱۲).

په تېرو څو کلونو کې په افغانستان کې د نړیوالې ټولنې له حضور او دغه هېواد ته د نړۍ د پام په اړولو سره د افغانستان تیر حکومت هڅه کړې، چې له دغه وضعیت څخه په استفادې سره خپلې اړیکې پراخې کړي او په سیمه کې خپلې اقتصادي او سیاسي اړیکې پیاوړې کړي؛ خو د مختلفو عواملو له کبله، دا هڅې په کمه اندازه بریالۍ شوي دي، خو د دغو هڅو ناکامي په سیمه کې د افغانستان جغرافیایي اهمیت نه کموي. جغرافیایي فرصتونه او ظرفیتونه لا هم د دې هېواد له پاره خوندي دي. د افغانستان دغه جغرافیایي موقعیت څه گټې لري او افغانستان ته یې کوم فرصتونه او ظرفیتونه برابر کړي دي په دې لیکنه کې څېړل شوي دي. په دې مقاله کې لومړی د افغانستان جغرافیایي موقعیت او اهمیت څېړل شوی او بیا یې هغه ظرفیتونه او فرصتونه څېړلي چې د هېواد پرمختګ له پاره گټور ثابت کیدای شي.

د څېړنې موخې

- د افغانستان جغرافیایي موقعیت پېژندل
- د افغانستان په پرمختګ کې د جغرافیایي موقعیت اهمیت پېژندل
- د افغانستان جغرافیایي موقعیت او په پرمختګ کې د هغې له اغېزو سره اشنا کېدل

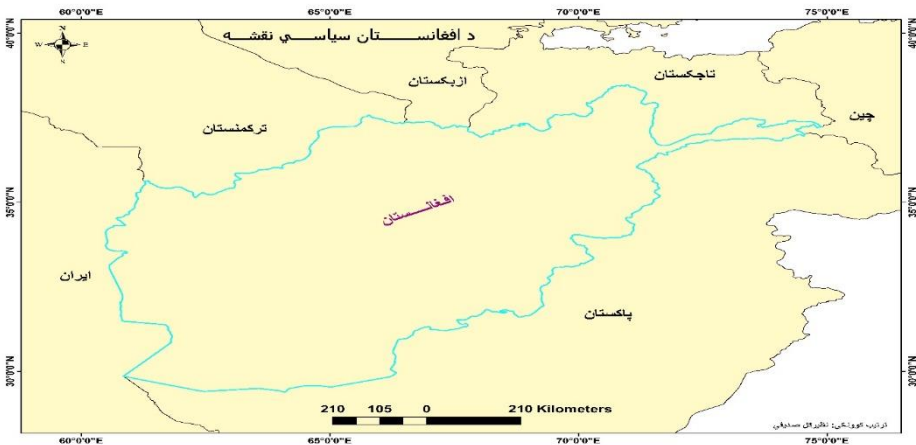
د څېړنې کړنلاره او مواد

د څېړنې تگلاره کتابتوني ده او د موضوع په تړاو له بېلابېلو سرچینو څخه گټه اخیستل شوې ده او په دې اړه د موضوع اړوند معلوماتو تر مطالعې وروسته بیا د افغانستان جغرافیایي موقعیت او په

پرمختگ کې رول روښانه شوی او دا یې په ډاگه کړې، چې د افغانستان جغرافیایي موقعیت په پرمختگ کې څه رول لري.

د افغانستان جغرافیایي موقعیت

افغانستان په شمال کې له تاجکستان، ازبکستان او ترکمنستان سره ګډه پوله لري. ایران د افغانستان په لویدیځ کې موقعیت لري او پاکستان یې سویل او ختیځ کې موقعیت لري او په شمال ختیځ کې یې چین هیواد پروت دی. افغانستان له خپلو ګاونډیانو سره ټولټال ۵۵۱۴ کیلومتره ګډه پوله لري. دغه هېواد له خپلو شمالي ګاونډیو سره ۲۳۸۴ کیلومتره ګډه پوله لري، نږدې ۹۶ کیلومتره د چین له سینکیانګ ایالتونو سره، ۹۴۵ کیلومتره له ایران سره او ۲۲۴۰ کیلومتره له پاکستان او جمو کشمیر سره مشترکه پوله لري (رحيمي، ۲۰۱۱).

شکل: ۱- افغانستان نقشه

د افغانستان د جغرافیایي او جیو پوليټيکي موقعیت ارزښت

د جغرافیایي موقعیت له پلوه افغانستان د اسیا په مرکز کې د دې وچې د لویو سیمو په منځ کې د څلور لارې حیثیت لري. د خپل اوږد تاریخ په اوږدو کې په افغانستان باندې په مکرر ډول بریدونه شوي او د نړۍ زبرځواکونه یې نیولو ته هڅولي دي. (غبار، ۱۳۹۰).

افغانستان د نړۍ په څلورو خورا نفوس لرونکو سیمو کې موقعیت لري او په نړۍ کې د معدني زیرمو بډایه هیواد دی منځنۍ، سویلي آسیا، مرکزي او شمالي آسیا، منځني ختیځ او لرې ختیځ سره د نښلولو د یو پل په توګه موقعیت لري (بينا، ۱۳۸۷).

افغانستان د یوه حساس جغرافیایي موقعیت په توګه چې مرکزي آسیا له جنوبي آسیا سره نښلوي او تل د نړۍ په دې برخه کې د خپلو موخو د ترلاسه کولو له پاره د نړۍ د قدرتونو د توجه مرکز ګرځیدلی دی.

افغانستان له لرغونې زمانې راهیسې د جیو پولیتیکل او جیوستراتیژیک له نظره په سیمه کې ځانګړی اهمیت لري او په دې هېواد کې ډېرې تاریخي پېښې رامنځ ته شوې دي. له لرغونې زمانې څخه تر ۱۸۰۰ میلادي کال پورې د هند د دروازې په توګه تل له شمال او لویدیځ څخه پرې بریدونه شوي دي؛ ځکه چې دا د هند خاورې ته د رسېدو له پاره تر ټولو مناسبه لاره ګڼل کېده. ډېرو واکمنانو په دې لاره کې هند ته د رسېدو له پاره پر افغانستان برید کړی، وروستی امپراطوری چې غوښتل یې له همدې لارې پر هند برید وکړي او انګرېزان له هنده وباسي، هغه فرانسوی ناپلیون بوناپارټ ؤ، چې د افغانستان د هغه وخت پاچا شاه زمان له خوا ناپلیون سره ودرید!! (غیاثی، ۱۳۸۳). ددې سربېره روسانو هم دا پلان درلود، چې له هندوکش څخه په تېریدو د هند خاورې یا ګرمو اوبو ته ورسېږي. پر افغانستان د شوروي اتحاد يرغل د همدې پلان یوه برخه وه، نو په دې اساس ناپلیون وروستی امپراتور نه دی، چې له دې لارې یې غوښتل هند ته ننوځي.

د افغانستان ستراتیژیک او جیو-اقتصادي موقعیت

د افغانستان ستراتیژیک موقعیت د منځنۍ آسیا او سویلي آسیا تر منځ د نښلونکې اړیکې په توګه دغه هېواد ته دا فرصت برابر کړی چې په سیمه کې د سترو اقتصادي پروژو په بریالیتوب کې خورا مهم رول ولوبوي (رحیمي، حسین، ۲۰۱۳).

سره له دې چې د افغانستان موقعیت یو ستونزمن موقعیت ګڼل کېږي، خو د سیمې له مهمو هېوادونو سره د ګاونډیتوب او د منځنۍ آسیا او د فارس خلیج په سیمو کې د تېلو او ګازو له کشف وروسته د دغه هېواد جغرافیایي موقعیت دغه هېواد ته په نږدېوالي کې یو مهم ستراتیژیک موقعیت ورکړی دی. دغه راز دغه ستراتیژیک موقعیت په ۱۹مه پېړۍ کې د روسې او برتانې د امپراطورۍ او د شلمې پېړۍ د سړې جګړې پر مهال افغانستان د دوو امپراتوریو په منځ کې د یوه حایل زون په توګه منل شوی ؤ. په دې پېړۍ کې دغه ځانګړی جغرافیایي موقعیت هم په سیمه کې د لوېدیځ او په ځانګړې توګه د امریکا د مستقیم او اوږدمهاله شتون د جدي پاملرنې لامل شوی، څو په سیمه کې د لوېدیځ د جیوستراتیژیکو ګټو د تعقیب له پاره ترې ګټه واخیستل شي (رحیمي، ۱۳۹۰).

افغانستان د هند د برصغیر، منځنۍ آسیا او د فارس خلیج ترمنځ د ارتباطي پل په توګه د خپل ستراتیژیک موقعیت له امله ستر جیو پولیتیکل او اقتصادي اهمیت لري. د نړیوالې ټولنې د ځینو غړو نظر دا دی چې د نړۍ د امنیت او ثبات زیاتره ستونزې له منځني ختیځ او د افغانستان له

شاوخوا سیمې څخه سرچینه اخلي، له همدې امله د افغانستان امنیت او ثبات نه یوازې د افغانستان د خلکو بلکې د ټولې نړۍ له پاره حیاتي اهمیت لري. د چین او روسیې د فدراسیون په څیر، نور هیوادونه د منځنۍ اسیا او د کسپین سمندرګي سیمې د انرژۍ لویو زیرمو ته عملي لاس رسې نه لري او هڅه کوي چې د بازار د اقتصاد د اړیکو په چوکاټ کې له دغو زیرمو څخه ګټه پورته کړي. افغانستان د انرژۍ د منابعو د لیرد د زیربنا د جوړولو له پاره یو له خورا مهمو انتخابونو څخه کیدای شي (بينا، ۱۳۸۷).

په وچه کې د راګیر هېواد په توګه د افغانستان موقعیت

د مشهورو تیوریو په منځ کې چې د نړۍ د نابرابرۍ په لاملونه بحث کوي، یوه هم د جغرافیې تیوري ده. دا نظریه وایي چې د بډایه او بې وزلو هېوادونو تر منځ لوی واټن د دوی د جغرافیایي توپرونو له امله دی. د نړۍ ډېرې بې وزلې سیمې لکه په افریقا، مرکزي امریکا او جنوبي آسیا کې بې وزله هېوادونه معمولاً د سرطان د کرنې او د مدارینو په منځ کې پراته دي. له بلې خوا، بډایه هېوادونه په ډېرو معتدلو عرض البلدونو کې موقعیت لري. د بې وزلۍ او شتمنۍ دا ځایي غلظت جغرافیې فرسې ته یو ظاهري او سطحي شکل ورکوي، کوم چې د ډېری ساینس پوهانو او ټولنیزو علومو کارپوهانو د نظریاتو او نظرونو د پیل ټکی دی. مګر د دې نظرونو کثرت د دې فرسې غلطیو ته تاوان نه ورکوي (اجموګلو او نور، ۲۰۱۴).

د هغو عواملو سربېره چې یو هېواد یې په وچه پورې تړلی دی، ډېری افریقایي هېوادونه ناکام شوي او افغانستان هم په وچه پورې تړلی هیواد دی؛ خو موږ باید په دې ټکي ډېر ټینګار ونه کړو. د مثال په توګه، په یاد ولری چې سویس هم په وچه کې راګیر هېواد دی، مګر اوس د نړۍ یو له خورا صنعتي هېوادونو له جملې څخه دی. په ۲۰۰۲ کې د صنعت له وجې په دې هېواد کې د سړي سر عاید یې ترټولو لوړ ؤ، چې د جاپان په پرتله ۲۴٪ ډېر ؤ. دا هېواد په هغه کال کې په دویم ځای کې ؤ، د امریکا په پرتله ۲،۲ ځله، د چین په پرتله ۲۴ ځله او د هند په پرتله ۱۵۶ ځله ډېر ؤ (شر، ۱۳۹۰).

د کتاب لیکوالان ولې ملتونه ناکامیږي؟ دوی د ډېرو دلایلو په ورکولو سره ثابته کړه، چې د جغرافیې او پرمختګ ترمنځ هېڅ اړیکه شتون نلري. د دوی په وینا تاریخ ښایي دا ثابته کړي، چې د جغرافیایي اقلیم او اقتصادي وضعیت ترمنځ هېڅ ساده یا باثباته اړیکه شتون نلري.

له دې ټولو سره سره، افغانستان باید د خپلې ملي ستراتیژۍ په جوړولو کې د وچې کلابندۍ او هغه کرکچېونه په پام کې ونیسي- چې د افغانستان د جغرافیې له امله د ګاونډیو هېوادونو پر ملي ګټو اغېز کوي. په بل عبارت، د افغانستان د محاصرې ګواښ هغه وخت حل کیدای شي، چې نورې اسانتیاوې چې د افغانستان جیوپولیتیک د هیواد سیاسي تصمیم نیونکو ته ورکړي دي، وکارول

شي. د افغانستان ترانزيتي لار او د گاونډيو هېوادونو له گډو اقتصادي گټو سره اړيکه به يې دا گواښ له منځه يوسي (رحيمي، ۲۰۱۰). که افغانستان په ځينو مواردو کې په وچه کې راگير وي، د افغانستان په گټه تمامېدای شي. افغانستان د خپل وضعيت له مخې کولای شي دغه ځانگړنه په يوه فرصت بدله کړي. هغه څه چې په دې مقاله کې به ترې يادونه وشي افغانستان به سم مدیریت او هونبنيار سياست سره وکولای شي له خپل موقعيت څخه په غوره توگه د سيمې او نړۍ له هېوادونو سره د اړيکو د پراختيا له پاره کار واخلي او له دې لارې به ډېره گټه ترلاسه کړي.

افغانستان هغه هيواد دی، چې د غريو هېوادونو انرژي يې له بډايه هېوادونو سره تړلې ده
د افغانستان جيو-اقتصادي، جيو-ستراتيژيک او جيو-سياسي موقعيت له تاريخي پلوه خورا مهم دی. د ورېښمو په لرغونې لارې کې موقعيت، جنوبي اسيا او د مهمو گاونډيو هېوادونو په منځ کې يې موقعيت هغه عوامل دي چې د دولت له خوا له فرصتونو څخه د گټې اخيستنې پر بنسټ د هېواد له پاره گټه او تاوان لري. د افغانستان يوه مهمه گټه د منځني اسيا او جنوبي اسيا ترمنځ د ترانزيت او ترانسپورتي مرکز په توگه کارول دي (رحيم، ۲۰۱۵).

يو له هغو فنکتورونو څخه چې انرژي ته لاسرسی کې ښکيل دي د هر هېواد جيو پوليټيکل مسئله ده. افغانستان د خپل جيوپوليټيک موقعيت له مخې د سيمې د هېوادونو ترمنځ د انرژي په لېږد کې رغنده رول لوبولای شي. افغانستان د منځني اسيا له هېوادونو سره د گاونډيتوب له امله، چې په سيمه او نړۍ کې د انرژۍ د يوې مهمې سرچينې په توگه بلل کيږي، د سيمې د اقتصاد په وده کې مهم رول لري. څرنگه چې د منځني اسيا هېوادونه په وچه کې پراته دي، له دې سيمې څخه د نورو هېوادونو د مصرفي بازارونو ته د تېلو او گازو لېږد د بېلابېلو پايپ لاینونو جوړولو ته اړتيا لري، د افغانستان جيو پوليټيک موقعيت د منځني اسيا د انرژۍ د لېږدولو له پاره د سوېلي اسيا د لارې د اسانتيا وړتيا لري او پدې سره به د انرژۍ د تبادلې (ترانزيت) سکتور کې د محور په توگه راڅرگند شي (عليرضا، ۱۳۹۰).

افغانستان د منځني اسيا او سوېلي اسيا تر منځ د تر ټولو لنډې او ارزان ترانزيتي لارې په توگه د دغو دوو سيمو ترمنځ د سوداگرۍ د بشپړتيا د امکاناتو په پرايستلو او په دې توگه په ټوله سيمه کې د نوې سوداگرۍ په رامنځته کولو کې مهم رول لوبوي (تنيوال، ۱۳۹۱: ۵) د بديلو لارو په پرتله، افغانستان کولای شي د منځني او جنوبي اسيا تر منځ لنډ او خورا اقتصادي سپړکونه، د اورگاډي پټلۍ او د گاز او بريننا د ليرد لاینونه چمتو کړي (سروش، ۲۰۱۴).

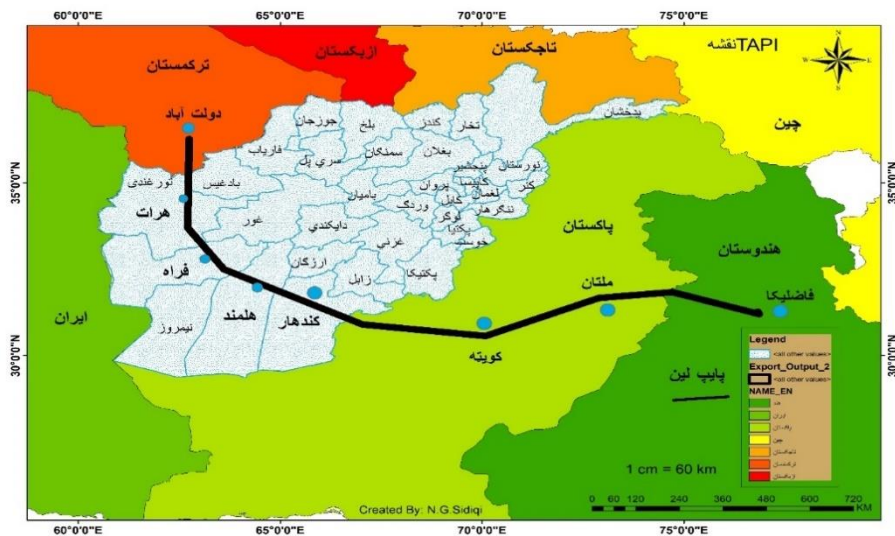
له افغانستان څخه د گازو او تېلو د نل ليکې انتقال د هېواد په سياسي او اقتصادي مسايلو کې ژورې او مثبتې پايلې لري. له افغانستان څخه نورو هېوادونو ته د گازو او تېلو د نل ليکې تېرېدو د گاونډيو هېوادونو ترمنځ اړيکې پياوړې کړې، ثبات او سوله يې راوستې ده (عليرضا، ۱۳۹۰).

د گازو د انرژۍ د لېږد یوه پروژه چې له افغانستانه تېرېږي او د سیمې هېوادونه سره نښلوي د ټاپي نل لیکه ده. TAPI د ترکمنستان، افغانستان، پاکستان او هند د هېوادونو د نومونو له لومړیو تورو څخه اخیستل شوی او د افغانستان له لارې پاکستان او له پاکستان څخه هند ته د ترکمنستان د گازو د لېږد د پروژې نوم دی. دا پروژه چې تړون یې په ۲۰۱۰م کال کې د څلورو هېوادونو د استازو له خوا په اسلام اباد کې لاسلیک شوی و، عملي کار یې د ۲۰۱۵ کال د ډسمبر په ۱۳ مه د افغانستان د ولسمشر، د ترکمنستان د ولسمشر، د پاکستان د لومړي وزیر او مرستیالانو په حضور کې پرانیستل شو. د ترکمنستان په مروه ښار کې په دغه قرارداد کې ترکمنستان د گازو عر ضه کونکي یا پلورونکي، پاکستان او هند د گازو عمده کاروونکي او پېرودونکي دي او افغانستان د گازو د پایپ لاین د ترانزیتی هېواد او د دغې پروژې کوچنی کاروونکی دی. د افغانستان له پاره د دې پروژې مستقیمې اقتصادي گټې، د هغه څه له مخې چې تر اوسه ویل شوي، د دې گاز د ۱۶٪ د تادیاتو په بدل کې کارول او د ترانزیت حق په توګه د کال څلورسوه (۴۰۰) ملیون ډالر ترلاسه کول دي. د افغانستان له پاره د دې پروژې د نورو اقتصادي گټو تر څنګ کولای شو په هېواد کې دننه د دې پروژې د عملي کار په ترڅ کې د دغه هېواد اتباعو ته د کار پیدا کولو یادونه وکړو. له بلې خوا، د دې پروژې پلي کول د پاکستان پالیسي- او صادقانه فعالیت ته اړتیا لري. اوس چې الحمدالله په افغانستان کې امنیت تامین شوی، نو د دې پروژې پلي کیدل هم شونې دي. نو که پاکستان غواړي چې دغه گاز وکاروي، باید په افغانستان کې د اسلامي امارت حکومت په رسمیت وپېژني او له دې دولت سره صادقانه چلند وکړي او دا هغه ستره گټه ده چې د افغانستان اسلامي امارت ترې گټه پورته کولای شي (آریا، ۲۰۱۴). همدا ډول بله پروژه، چې په تېرو څو کلونو کې په لاره اچول شوې او د افغانستان د اقتصادي رول له پاره یې شرایط برابر کړي، د کاسا (۱۰۰۰) برېښنا پروژه ده. CASA-1000، د سیمه ییز برېښنا بازار یو مهم زیربنا په توګه، له قرغزستان او تاجکستان څخه پاکستان ته د دیارلسوه (۱۳۰۰) میگاواټو لېږد ظرفیت سره، په سیمه کې د برېښنا د پېرودلو او پلور لېږد پیل کولو له پاره خورا مناسب پلیټ فارم چمتو کوي. د افغانستان له لارې له منځنۍ آسیا څخه جنوبي آسیا ته د برېښنايي انرژۍ په لېږدولو سره به د منځنۍ آسیا او جنوبي آسیا هېوادونو گډې اقتصادي گټې په سیمه ییزه سوداګرۍ کې برابرې شي. د افغانستان رول په سیمه کې د برېښنايي انرژۍ د ترانزیت په برخه کې د یوه اغېزمن هېواد په توګه رامنځته شوی او په ورته وخت کې په دې پروژه کې د برېښنايي انرژۍ د ترانزیت له لارې د عایداتو شتون او لاسته راوړل به د ثبات د ټینګښت له پاره یو عامل وي (safi,2011).

که دا پروژه په راتلونکو څو کلنو کې پلي شي، افغانستان به د یوه ترانزیتی هېواد په توګه په کال کې له ۴۵ تر ۶۵ ملیونه ډالره عاید ترلاسه کړي. افغانستان به پاکستان ته د هر کیلو واټ ساعت برېښنا په بدل کې ۱.۲۵۵ ستنه ترلاسه کوي. له بلې خوا، د CASA 1000 برېښنا لېږد کولای شي له افغانستان

سره د تېلو د واردولو له امله د مالي فشار په مقابل کې مرسته وکړي او خدمات هم ښه کړي. افغانستان به له دې پروژې ۳۰۰ میگاواټه برېښنا په ټیټه بیه پیري (خبرگزاری صدای افغان، ۱۳۹۴).

له همدې امله، افغانستان چې د دغو دوه سیمو ترمنځ موقعیت لري، د دې وړتیا لري چې په سیمه کې د انرژۍ یو مهم بازار شي. د افغانستان دغه رول که له یوې خوا د دغو دوو سیمو له اقتصادي ودې او د دوی ترمنځ د همکارو په پراخولو کې مرسته کولای شي، له بلې خوا کولای شي د افغانستان له پاره سترې اقتصادي او سیاسي گټې ولري؛ ځکه چې د پورتنیو دوو پروژو یو تر ټولو مهم کاروونکي پاکستان دی او د دې پروژو پلي کول په افغانستان کې د اسلامي امارت سره ښه روابطو ته اړتیا لري، نو که پاکستان غواړي له دې پروژو گټه پورته کړي، باید په افغانستان کې د دې ښه امنیت څخه په استفادې له افغان حکومت سره همکاري وکړي. او دا د گټو تر څنګ د اقتصادي اړخه تر ټولو ستره گټه ده، چې د افغانستان اسلامي امارت ترې گټه پورته کولای شي.

شکل: ۲- د ټاپي (TAPI) نقشه

د افغانستان اوبه د پرمختګ یوه بله سرچینه ده

اوبه یوه بله طبیعي سرچینه ده چې د هیوادونو په اقتصادي ځواک او اړیکو کې ډېره اغېزمنه تمامیدای شي. هایډروپولیتیک یو له هغو فکتورونو څخه دی چې په نړیوال سیستم کې به په راتلونکي کې خورا مهم رول ولوبوي او پخپله به د هیوادونو ترمنځ د نوي سیاسي - سیمه ایزو

کتیګوریو لامل شي. په راتلونکي کې، هغه هېوادونه چې دا زېرمې لري، په نړیوال سیستم کې به یو ستراتیژیک موقعیت ولري (رحيمي، ۲۰۱۱).

په افغانستان کې د ډېرو سیندونو د سرچینو موقعیت چې په پای کې ګاونډیو هېوادونو ته بهېږي، د دې جیوپولیتیک کودونو په کارولو سره د اړیکو په پراختیا کې د افغانستان له پاره یو مهم فرصت برابر کړی دی. د دې کودونو سمه ګټه اخیستنه او د مناسبې هایډروپولیتیک پالیسي پلې کول او د افغانستان له پاره به د سولې او دوستۍ لاره هواره کړي، او هم له دې کودونو سمه اقتصادي ګټه پورته کړي. د هغو سرحدی سیمو پراختیا، چې د دغو سیندونو په لاره کې دي، د همدې تګلارې لومړۍ پایله به شي (رحيمي، ۱۳۹۱).

په تېرو څو کلونو کې افغانستان هڅه کړې چې د هېواد پر سیندونو د بندونو په جوړولو سره خپلې اوبه مدیریت کړي او د دغو اوبو د ضایع کېدو مخه ونیسي. خو د هېواد د اوبو دغه مدیریت د افغانستان د ګاونډیو هېوادونو له پاره د اوبو د اهمیت له امله د ځینو هېوادونو غبرګونونه راپارولي دي. کله چې په هرات ولایت کې د سلما بند کار پیل شو، د ایران د "هفت صبح" ورځپاڼې سرلیک و؛ د افغانستان تر ټولو ستره زیربنایي پروژه، ایا د مشهد ښار ته د اوبو رسولو بحران به رامنځ ته شي؟ هغه خپله انډیښنه څرګنده کړه.

څو کاله وړاندې یو شمېر نورو ایرانی ورځپاڼو هم په دې اړه اندېښنه ښودلې وه؛ د ۱۳۹۲ کال د لیندۍ په ۶ مه، شرق ورځپاڼې په یو راپور کې د نورو سرلیکونو لکه "افغانان مشهد وچوي؟" تر سرلیک لاندې "د ایران په ختیځ کې وچکالی" یوه مقاله خپره کړه. دا په رسنیو کې منعکس شوی، دا د سلما بند انتقاد کوي. د ۱۳۹۲ لمريز کال د لیندۍ په ۲۵مه د جام جم ورځپاڼې په یوه راپور کې چې په اسلامي شورا کې د مشهد او کلات د خلکو د استازي امیرحسین غازي زاده د وینا له مخې «هریرود به مشهدیانو پورې وتړل شي» د دوستي بند په اړه لیکي: "له شاوخوا دوه نیمو کلونو راهیسې د بهرنیو چارو وزارت له خوا له افغان لوري سره خبرې اترې او مکتوبونه شوي، چې تر اوسه یې کومه پایله نه ده لرلې. افغانستان اوبه نه لري. له همدې امله، دا امکان نلري چې هغه به د سلما بند خلاص نه کړي. که څه هم، د استخراج په صورت کې باید ایران او ترکمنستان تاوان ورکړي، خو د هیرمند پېښې ته په پام سره فکر کوو چې دا تاوان به ناشونی وي." غازي زاده په سمه توګه د هیرمند بند ته اشاره کوي چې په افغانستان کې د سیستان د اوبو د بیاپه کولو له پاره کارول کېده او له هغه وروسته مور هیکله د اوبو په مسئله کې له افغان لوري سره خبرې اترې ونه کړې. (هفت صبح، ۱۳۹۵).

دغه راز پخواني ولسمشر-محمد اشرف غني چې د سلواغې په ۲۰مه یې په یوه خبري غونډه کې خبرې کولې، د اوبو مسئلې ته اشاره وکړه او د افغانستان د اوبو پر مدیریت یې ټینګار وکړ او ویې

ویل: له چین پرته مور د ټولو گاونډیانو د اوبو سرچینه یو. خو مور پخپله له دوو بنسټیزو شیانو څوړیرو، یا سیلاب یا وچکالي. افغانستان په تېرو ۲۵ کلونو کې یوه درجه گرم شوی دی. مور او تاسو طبیعي بندونه درلودل، د افغانستان غرونه زمور له پاره بندونه وو چې، زمونږ له پاره اووره ذخیره کوي. او زمور د اوبو لگولو سیستم چمتو کوي. اوس اووره په یوه شیبه د اوږې یا د باران په بڼه راځي. له همدې امله په دې بندونو کې د ذخیره کولو پرته مور نشو کولای خپل زراعت ته وده ورکړو. له همدې امله د اوبو مدیریت د افغانستان له پاره یو له مهمو مسئلو څخه دی (قانی، ۱۳۹۶).

نو ځکه ویلای شو چې نن ورځ د اوبو مسئله د هېوادونو له پاره تر ټولو مهمه مسئله ده. البته د دې مطلب دا نه دی، چې د افغانستان د اوبو مدیریت د افغانستان او گاونډیانو ترمنځ شخړې زیاتوي؛ بلکې د افغانستان د اوبو مدیریت د افغانستان گاونډیان دې ته اړ باسي چې د امتیازاتو د ترلاسه کولو له پاره د اوبو په برخه کې خپلې همکارۍ زیاتې کړي. د اوبو په برخه کې له افغانستان سره اقتصادي، سیاسي او حتی فرهنگي اړیکې پراخوي او له افغانستان سره په هره ممکنه توگه د همکارۍ هڅې کوي. په دې توگه افغانستان کولای شي د خپلو اوبو په سم مدیریت او له گاونډیو هېوادونو سره د رغنده ډیپلوماسۍ له لارې په افغانستان کې د سولې، ودانولو، بیارغونې او پراختیا او د سیمې له هېوادونو سره د گټورو او دوستانه اړیکو په پراخولو کې له دې منابعو کار واخلي.

د ورېښمو لار هم د افغانستان په پرمختگ کې بې اغېزې نه ده

په سیمه کې د افغانستان مرکزیت د دې لامل شوی چې دغه هېواد له گاونډیو هېوادونو سره د پراخو همکاريو په زمینه کې مهم رول ولوبوي، یو وخت دا سیمه چې اوس مهال د افغانستان په نوم یادېږي، د اړیکو د ټینګښت په برخه کې د اړیکو نقطه وه. نړیوال اقتصاد، چې اصلي بېلگه یې د ورېښمو لار ده، چې د ختیځ او لویدیځ ترمنځ د سوداګریزو اړیکو د اصلي لارې په توگه کارول کېده (بينا، ۱۳۸۷).

د چین د ورېښمو لرغونې لار، چې څه د پاسه دوه زره کاله پخوا کارول کېده، اوس هم په نړۍ کې ډېره مشهوره ده. د ورېښمو لار د چین او د اروپا، آسیا او افریقا د هېوادونو ترمنځ د پله په توگه د ختیځ او لویدیځ ترمنځ د مادي او کلتوري تبادلې په برخه کې مهم رول لوبولی دی. دغه سړک په پخوانیو وختونو کې د منځنۍ آسیا له لارې له جنوبي، لوېدیځې آسیا او اروپا او افریقا سره د چین د ځمکنۍ سوداګرۍ لاره وه. په دې وروستیو کلونو کې د ورېښمو د لارې مفکوره بیا راژوندۍ شوې او لویدیځو او ختیځو مفکرینو د هغې د بیا پیل او پراخولو پلانونه وړاندې کړي دي (احمدی، ۱۳۹۵).

په تېرو څو کلونو کې د ورېښمو لارې د بیا پیلولو له پاره دوه پلانونه، یو د امریکا متحده ایالاتو او بل د چین د حکومت له خوا وړاندې شوي دي. د امریکا د متحدو ایالتونو پلان د لومړي ځل له پاره د دغه هېواد د بهرنیو چارو د وزیرې هیلري کلنټن له خوا په ۲۰۱۱ کال کې څرګند شو او د چین دغه پلان د لومړي ځل له پاره د چین د ولسي جمهوریت د مشر له خوا بیان شو. شي جین

پینګ په ۲۰۱۳ کال کې د امریکا لخوا وړاندې شوی پلان د ورېښمو د نوي سپرک پروژې اصلي جوړونکي "فريډریک ستار" د پراخو مطالعاتو پراساس دی. د ورېښمو د نوې لارې د امریکا پلان د روسیې زیربناوې (سپرکونه، ریل پټلۍ او د انرژۍ د لېږد لین) د منځنۍ اسیا له هېوادونو او بیا افغانستان، پاکستان او هند سره نښلوي. د ایران په لرې ساتلو او جیو پوليټیکل او جیوسټراتیژیک اهمیت په نظر کې نیولو سره، دا پلان هڅه کوي چې یو څه په سیمه کې د ایران رول کم کړي او ختیځ ته د لاسرسي له پاره نوې لارې رامینځته کړي. په عین وخت کې د چین د ورېښمو د نوي سپرک پلان چې په دوه ډوله ځمکنۍ او سمندري لارې لري موخه یې داده چې ختیځه آسیا له مرکزي آسیا، مرکزي آسیا له لویديځې آسیا او لویديځه آسیا له مدیترانې او ختیځې اروپا سره ونښلوي او پدې سره به جنوبي چین سمندر د مدیترانې سمندر سره وصل شي (احمدی، ۱۳۹۵).

دا باید په پام کې ونیول شي چې "د ورېښمو د نوې لارې اقتصادي کمربند یوازې یو سپرک نه دی، دا یو اقتصادي، سیاسي، امنیتي او جیو پوليټیکل پلان دی چې د پرانیستې او څو قطبي پروسې سره په لاره کې نږدې ټول هېوادونه شامل دي. د دې پلان عملي کول په پروژه کې د فعالو هېوادونو د ودې او سوکالی له پاره یو عامل دی. (تورابي، ۲۰۱۵). د امریکا د بهرنیو چارو پخوانی وزیرې هیلري کلنټن د ورېښمو د لارې اهمیت په لاندې ډول څرګند کړ: «د ورېښمو نوې پروژې د سیمه ییزې همکارۍ د رامنځته کولو، د سیاسي انعطاف د رامنځته کولو، د اقتصادي ودې د ښه کولو، د سوداګرۍ د تنوع او د پانګونې د وړاندیز له پاره د پلان یوه وسیله ده. د ترانسپورت، کانونو او انرژۍ سکتورونه دي. دا ټول د منځنۍ آسیا جمهوریتونو ته یو بې ساری تاریخي فرصت وړاندې کوي، چې په نړیوال اقتصاد کې مهم لوبغاړي شي. د پایلې په توګه، په لویه او کوچنۍ کچه کې ډېری دوه اړخیزې او څو اړخیزې پروژې شتون لري چې موخه یې د ورېښمو د لرغوني سپرک په څېر د سوداګرۍ او تبادلې سیستم بیارغونه ده (فیدرونکو او همکاران، ۲۰۱۳).

د افغانستان د بهرنۍ تګلاره یو له مهمو موخو څخه دا ده، چې د دوامداره ګډ پرمختګ له پاره د سیمه ییزو اقتصادي انحصارونو په رامینځته کولو سره د دولتونو ترمنځ د شخړو کمول... سیمه کولای شي د ورېښمو لارې له بشپړ ظرفیت څخه د افغانستان د سوداګرۍ او ترانسپورت په سیمه ایز مرکز بدلولو سره ګټه پورته کړي (حیدري، ۲۰۱۵).

افغانستان چې د ورېښمو د نوې لارې په زړه کې دی، کولای شي یو ځل بیا د سوداګرۍ او کلتور په ډګر کې خپل ویاړلی تاریخي مقام ترلاسه کړي او د دغه لارې په تیریدو سره د ارتباطي عنصر په توګه بدل شي. لکه څنګه چې دا ترانسپورتي پروژې د افغانستان له پاره مهمې دي، د منځنۍ آسیا او نړۍ له پاره هم مهمې دي. د ترانسپورت زیربناوې او د انرژي سرچینې د هر اقتصاد له پاره اصلي او

حياتي فاکتور دي. د منځنۍ آسيا له پاره، د افغانستان له لارې ترانزيت يو حياتي شريان دی چې په وچه کې ترلې هيوادونه له مهمو نړيوالو بازارونو سره نښلوي (اسيا پراختيايي بانک، ۲۰۱۱). د ورېښمو لارې په کارولو سره افغانستان کولای شي لرې ختيځ او اروپايي هيوادونو سره صادرات او واردات وکړي او هم به په وارداتو کې د عايد کمښت هم وگورو. د ورېښمو لارې اړوند پروژو په کارولو سره چينايي او افغان پانگوال کولای شي په دواړو هيوادونو کې پانگونه وکړي. همدارنگه د واخان دهليز د ورېښمو د لارې يوه له مهمو دروازو څخه ده چې له دې لارې به بهرنيو هيوادونو ته د افغانستان صادرات او واردات کېدل. د دغه دهليز بيا احيا کول به د هيواد وارداتي لگښتونو کې د پام وړ کموالی راولي او حتی د دې دهليز بيا احيا کول به له همدې لارې چين ته د عينک د مسو کان خام مواد انتقال کړي. نو د دغه سرک اقتصادي اهميت نه يوازې افغانستان بلکې چين ته هم گټه رسوي (afghanistan and silk road china, 1393).

د افغانستان د ورېښمو د نوې پروژې په پلي کېدو سره به يو ځل بيا د اقتصاد په ډگر کې خپل تاريخي ځای بېرته ترلاسه او په سيمه کې د ترانزيت او سوداگرۍ په يو مهم مرکز بدل شي. د دغه سرک په جوړېدو سره به له يوې خوا د منځنۍ آسيا او جنوبي آسيا د هيوادونو ترمنځ سوداگريزې او ترانسپورتي اړيکې نورې هم پراخې شي او له بلې خوا به له لوېديځې آسيا او په پای کې له اروپا سره د لېرې ختيځ سوداگريزې اړيکې پياوړې شي. د دې لارې په بيا راتللو سره به يې افغانستان د سيمې اقتصادي شريانونه فعال کړي او له دې لارې کولای شي د سيمې د هيوادونو گټې د افغانستان له گټو سره ونښلوي او دغه هيوادونه همکارۍ او سيمه ييز ادغام ته چمتو کړي. د ورېښمو د نوې لارې له پاره يو له اساسي شرطونو څخه په افغانستان کې د امنيت شتون دی. لله الحمد چې، د اسلامي امارت په راتگ سره په افغانستان کې سرتاسري امنيت شتون لري، نو دواړه هيوادونه چين او افغانستان بايد ددغې پروژې اهميت ته په کتو شپه او ورځ کار وکړي.

د افغانستان جغرافيه او سيمه ييز ادغام

همکاري او همغږي د ټولنيز ژوند په تاريخ کې د بېلابېلو انساني ټولنو د جوړښت بنسټ گرځېدلی، چې د ارسطو، افلاطون، اگوستنت، ابن خلدون او هيگل په ليکنو کې ليدل کېږي. همغږي هغه حالت ته ويل کېږي، چې په هغه کې ډلې، سازمانونه، بنسټونه يا هيوادونه د اجتماعي گټو د ساتلو له پاره له يو بل سره پراخه همکاري کوي او د يو ډول يووالي په لور حرکت کوي. په معاصره نړۍ کې د هماهنگۍ بريالۍ بېلگې، په اروپا کې د هماهنگۍ بهير او په پای کې د اروپايي اتحاديې جوړېدل او د جنوب ختيځې آسيا هيوادونو (آسيان) ترمنځ همغږي د دې لامل شوې، چې کارپوهان او سياستوال دې تجربې ته په کتو سره په دغه هماهنگۍ په نسبي توگه بريالي وگڼي. د زياتو گټو او مناسبو همکاريو د ترلاسه کولو له پاره د مطلوبې تجربې په توگه، د هيوادونو ترمنځ په اړيکو کې د نسبي امنيت تضمين کولو سره، په ځانگړې توگه د سيمه ييزم په بڼه. په دې اساس، ۲۱مه پېړۍ په نړۍ کې د دغو متقابلو گټو او تجربو په پام کې نيولو سره د دولتونو له خوا د سيمه

ییزو او بیا انسجام پېړۍ ګڼل کېږي (زری، ۲۰۱۳). د تاریخ په اوږدو کې د افغانستان جغرافیایي موقعیت د دغه هېواد خلکو ته ډېر فرصتونه او ننگونې راوړې دي. له یوې خوا دغه هېواد له څو پېړیو راهیسې اروپا او آسیا د ورېښمو د لرغونې لارې په توګه سره نښلوي او له بلې خوا بېلابېلو براعظمونو (وچو) ته د سوداګریزو توکو او افکارو د لېږد له پاره د یوه پل په توګه اغېزمن شوی دی. (رحیمی، ۲۰۱۳). له بلې خوا د افغانستان مهم ستراتیژیک موقعیت په تاریخي دورو کې د سیمه ییزو او غیر سیمه ییزو قدرتونو تر منځ د سیالی، ډګر ګرځېدلی، چې د خپل جغرافیایي موقعیت او تر یوه حده یې د بډایتوب له امله د سیمې او نړۍ د هېوادونو ترمنځ د سیالی ډګر ګرځېدلی دی. د طبیعي زیرمو او تر یوې اندازې پورې په افغانستان کې د فعالې سیمه ییزې ډیپلوماسۍ نشتوالی د دغو سیالیو انگیزه وه. که څه هم د پورته یادو سیالیو کچه بدله شوې، د شوروي اتحاد له ړنګېدو او په ګاونډیو سیمو کې د نویو اقتصادي قدرتونو راڅرګندېدل (په ختیځ کې چین او جاپان، په جنوبي آسیا کې هند، د روسیې فدراسیون او تر یوه حده په منځنۍ آسیا کې قزاقستان، ترکیه، ایران او متحده عربي امارات. په منځني ختیځ کې) ننگونې او فرصتونه دوی د سیمه ایزو همکاريو په وړاندې نوي نظرونه راوړي دي. د ۴۰ کلنې جګړې وروسته په افغانستان کې د طالبانو دولت د سیمه ییزو ګټو د همغږۍ له پاره نوی ابعاد اضافه کړي دي (بينا، ۱۳۸۷).

افغانستان د انرژۍ د یوه پل په توګه - د انرژۍ بډایه هېوادونه د انرژۍ له اړتیا لرونکو هېوادونو سره نښلوي - کولای شي په افغانستان کې د سیمه ییزې ادغام او امنیت د سیمې د هېوادونو د همکارۍ په جلوبلو کې اغېزمن رول ولوبوي. د افغانستان جغرافیایي موقعیت د ګاونډیو او سیمه ییزو هېوادونو باثباته اقتصادي ثبات او سیاسي پرمختګ د دغه هېواد له پرمختګ او ثبات سره تړلی دی. افغانستان کولی شي د امنیت او ښې حکومتوالۍ د پیاوړتیا، د بهرنۍ مستقیمې پانګې اچونې د فرصتونو په برابرولو، د ترانسپورتي شبکو په جوړولو او پراختیا او د سیمه ایز ادغام له پاره د اقتصادي او ټولنیزو زیربناوو په جوړولو سره اغېزمن رول ولوبوي. دغه هېواد کولای شي د ګاونډیو هېوادونو له پولو سره د مخابراتي شبکو په نښلولو، د برېښنایي انرژۍ د وپس اسانتیاوو ته د لاسرسۍ او د شانګهای د همکاريو سازمانونو، سارک او ایکو سازمانونو د فعالیتونو د نښلولو له پاره له جغرافیایي موقعیت څخه په استفادې سره خپله په وچه کې راګیر والی له منځه یوسي (رحیمی، ۲۰۱۳).

په حقیقت کې د افغانستان او د منځنۍ آسیا د جمهوریتونو په څېر په وچه کې د راګیر هېوادونو له پاره سیمه ییز ادغام اړین دی. د سیمه ییز انسجام زیاتوالی نه یوازې د سیمه ییزو هېوادونو ترمنځ سوداګري او اړیکه زیاتوي، بلکې له بهرني بازار سره د دې سیمې د اړیکو په ټینګولو سره د نړیوال اقتصاد په کچه له سیمه ییز بازار څخه بهر هم انسجام پراخېږي (شفا، ۲۰۱۵).

د هغه څه له مخې چې ویل شوي، افغانستان کولای شي له خپل جیوپولیتیک او جیوسټراتیژیک موقعیت څخه په استفادې د سیمې د اقتصادي او سیاسي انسجام له پاره مهم او کلیدي رول ولوبوي. له دې و وضعیت څخه د ښې گټې اخیستنې له پاره افغانستان ته لازمه ده، چې د سیمې له هېوادونو سره په بېلابېلو برخو کې خپلې اړیکې پیاوړې کړي، د هېوادونو له فرصتونو او اقتصادي اړتیاوو څخه په استفادې سره د شخړو د کمولو او اقتصادي او سیاسي همکاريو د زیاتولو له پاره هڅې وکړي. له دغو هېوادونو سره په دې توگه، افغانستان کولای شي، چې د خپل تاریخي جغرافیایي موقعیت څخه گټې اخیستنې په توگه په سیمه کې د سوداگریزې لارې په توگه یو هېواد جوړ کړي او د خپلو اتباعو له پاره یو غوره اقتصادي او سیاسي شرایط برابر کړي.

پایله

هغه څه چې افغانستان یې مهم کړی د دغه هېواد جغرافیه ده. افغانستان د سیمې په درېو کلتوري، اقتصادي او جیو پولیتیک برخو کې یو ځانگړی جیوپولیتیک، جیو اقتصادي او جیوسټراتیژیک موقعیت لري. دغه جغرافیایي موقعیت د دې هېواد له پاره په اقتصادي او سیاسي ډگرونو کې مهم فرصتونه او ظرفیتونه برابروي، چې په سمه او سالم مدیریت سره کولای شي په سیاسي او اقتصادي برخو کې د هېواد روښانه راتلونکی رامنځته کړي او د هېواد د علمي سوکالی او هر اړخیزې پرمختیا لامل شي. د دې فرصتونو او وړتیاوو څخه خورا مهم په لنډ ډول لاندې تشریح شوي:

افغانستان چې د منځنۍ آسیا د انرژۍ له بېلابېلو هېوادونو او د جنوبي آسیا د انرژۍ له بې وزلو هېوادونو څخه دی، د یوه پل په توگه چې دغه دوه سیمې سره نښلوي، د ترازیت، سوداگرۍ او ټرانسپورټ په برخه کې د یو مهم رول د لوبولو لوړ ظرفیت لري. که څه هم دغه هېواد د خپل معاصر تاریخ په اوږدو کې له دغه موقعیت څخه سمه گټه نه ده پورته کړې، خو په تېرو څو کلونو کې د افغان حکومت او د سیمې د هېوادونو هڅې په ډېرو برخو په تېره بیا د گازو او برېښنا د تولید په برخه کې همکارۍ پراخې شوې دي. د انرژۍ د لېږد پروژې کولای شي د دې احتمالي ظرفیت لوړ کړي د دې ډول همکاريو روښانه بېلگې د افغانستان له لارې پاکستان او هند ته د ترکمنستان د گازو د انتقال د لین پروژه (TAPI) او د (CASA-1000) په نوم له قرغزستان او تاجکستان څخه پاکستان ته د ۱۳۰۰ میگاواټه برېښنا د لېږد پروژه ده. د لومړي ځل له پاره به دا پروژې افغانستان، پاکستان، هند، ترکمنستان، تاجکستان، قرغزستان او د سیمې ټول هېوادونه د لویو گټو د شریکولو په حالت کې راولي. د گټو دغه شریکول د سیمې هېوادونه دې ته اړ باسي چې په بېلابېلو برخو کې په ځانگړې توگه د امنیت د تامین او په سیمه کې له ترهگرۍ او افراطیت سره د مبارزې په برخه کې د یو لړ ملي گټو پر وړاندې همکاري وکړي. د افغانستان له گټو سره د سیمې د هېوادونو د گټو

نښلول د دغه هېواد له پاره په اقتصادي او سیاسي ډګر کې اغېزمن تمامېدای شي او افغانستان ته د پرمختګ په لور لار هواروي.

یو بل ظرفیت او فرصت چې د افغانستان جغرافیې د دې هېواد له پاره رامنځته کړی، د اوبو سرچینې دي. په افغانستان کې د ډېرو سیندونو د سرچینو موقعیت چې ګاونډیو هېوادونو ته بهیري یو فرصت دی چې په ښکاره او د پام وړ په سیمه ییزو اړیکو کې د افغانستان د معاملې ځواک زیاتوي. افغانستان د دې تر څنګ چې کولای شي له دې منابعو څخه د خپل هېواد د اقتصادي څرخ په بدلولو کې ګټه پورته کړي، په سیمه ییزه برخه کې کولای شي له دې منابعو څخه د ګاونډیو هېوادونو د نفوذ د مخنیوي له پاره ګټه پورته کړي. البته، د دې موخې له پاره د دې سرچینې کارول بیاوړې او هوښیارې ډیپلوماسۍ ته اړتیا لري. له همدې امله افغانستان د خپلو اوبو په سم مدیریت او له ګاونډیو هېوادونو سره د رغنده ډیپلوماسۍ له لارې کولای شي چې له دې زېرمو څخه په افغانستان د ودانولو، بیارغونې او پرمختګ او د سیمې له هېوادونو سره د ګټورو او دوستانه اړیکو په پراخولو کې کار واخلي.

د ورپېښمو نوې لار چې په تېرو څو کلونو کې په لاره اچول شوې، یو بل فرصت دی چې په اقتصادي او سیاسي برخو کې او په ټولیز ډول د افغانستان د پرمختګ له پاره اغېزمن تمامېدای شي. دا لاره چې د افغانستان د جغرافیې زړه دی، له یوې خوا د سیمې هېوادونه د ځمکې له لارې سره نښلوي، له بلې خوا ختیځ او منځنی اسیا له لویديځې اسیا او په پای کې له اروپا سره نښلوي. له همدې امله که له یوې خوا دغه لار په سیمه کې د افغانستان له لارې د سوداګریزو توکو د لېږد رالېږد بهیر اسانه کوي او افغانستان ته اقتصادي ګټه رسوي، له بلې خوا د سیمې او نړۍ بازارونو ته د افغاني توکو صادرات ګړندی کوي. دا کولای شي په افغانستان کې د پرمختګ دغه بهیر لا نور هم چټک کړي.

هغه څه چې ویل شوي په نهایت کې به د سیمه ییز همغږي لامل شي. دا همغږي په اقتصادي، سیاسي، کلتوري او نورو برخو کې ښکاره کیدی شي. دا همغږي یو له اړتیا او په ورته وخت کې د افغانستان له هیلو څخه ده، لکه څنګه چې د افغانستان په اړه د سیمه ییزو همکاريو په ستراتیژۍ کې کرښه شوې ده. له همدې امله افغانستان کولای شي په سیمه ییز ادغام سره د پرمختګ له پاره کلک او دوامداره ګامونه پورته کړي.

وړاندیزونه

- ۱- د افغانستان جغرافیایي موقعیت او پرمختګ کې رول باندې دې علمي کنفرانسونه او سمینارونه ترتیب شي؛ تر څو د مسلک اړوند مینه وال او دولت د یادې موضوع په اهمیت پوهه شي.
- ۲- د دې موضوع په اړه نورې فرعي څېړنې ترسره شي؛ تر څو دولت او د ټولني نور وګړي د افغانستان جغرافیایي موقعیت په اهمیت او پرمختګ کې یې له رول څخه خبر شي.
- ۳- د افغانستان جغرافیایي موقعیت او په پرمختګ کې د رول په اړه د اسلامي امارت توجو راجلب شي، چې د یو ځانګړې متخصص ټیم په واسطه د دې موضوع په اړه د ټول افغانستان له پاره یو جامع پلان ترتیب کړي؛ تر څو د یاد جغرافیاوې موقعیت څخه سالمه استفاده ترسره شي..
- ۴- اسلامي امارت دې د افغانستان له جغرافیایي موقعیت څخه ساتنه او په اقتصادي برخه کې ترې اعظمي استفاده وکړي.

مأخذونه

- احمدی، میرهارون. (۱۳۹۶). جغرافیای فزیکي افغانستان، کابل: انتشارات نویسا.
- امیراحمدیان، بهرام، صالحی دولت آبادی، روح الله، (۱۳۹۵)، ابتکار (جاده ابریشم) جدید (اهداف، موانع و چالش ها)، فصلنامه مطالعات
- آریا، سلطان احمد، (۱۳۹۴)، تاپی؛ برد، برد یا باخت، باد؟ روزنامه ماندگار، سال هفتم، شماره ۱۷۱۰، چهار شنبه، ۷ دلو ۱۳۹۴.
- بی نا، (۱۳۸۷)، استراتیژی همکاری های منطقه ای - ۱۳۷۸-۱۳۹۲، کابل: دارالانشای استراتیژی انکشاف ملی افغانستان.
- ترابی، قاسم و صانعی، راضیه، (۱۳۹۵)،
- موانع تحقق ابرپروژه جاده ابریشم از چشم انداز نظریه همگرایی، فصلنامه تخصصی علوم انسانی، سال دوازدهم، شماره سی و پنجم، تابستان ۱۳۹۵.
- تینوال، محمد ظریف. (۱۳۹۱). د افغانستان عمومي جغرافیه، جلال اباد: مومند خپرندویه ټولنه.

رحیمی، حسین، (۱۳۹۳)، افغانستان و سازمان‌های همکاری منطقه‌ای، سیاست خارجی افغانستان در سپهر همکاری‌های منطقه‌ای، زیر نظر: دکتور فرامرز تمنا، کابل: مرکز مطالعات استراتژیک وزارت امور خارجه.

رحیمی، سردار محمد، (۱۳۹۱)، ژئوپلیتیک افغانستان در قرن بیستم، کابل: انتشارات سعید. روابط بین الملل، سال نهم، شماره ۳۶، زمستان ۱۳۹۵.

زارعی، بهادر، شاهدوست، حسن، زینی‌وند، علی، (۱۳۹۳)، فرصت‌ها و چالش‌های همگرایی منطقه‌ای در خلیج فارس، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، دوره ۴۶، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۳.

سروش، حسن، (۱۳۹۳)، موقعیت ژئوایکونومیک افغانستان و اهمیت آن برای اقتصاد بین‌آسیایی مرکزی و آسیای جنوبی، سیاست خارجی افغانستان در سپهر همکاری‌های منطقه‌ای، زیر نظر: دکتور فرامرز تمنا، کابل: مرکز مطالعات استراتژیک وزارت امور خارجه.

شاران، تیمور، (۱۳۹۰)، نگاهی به پس‌منظر توسعه اقتصادی در کشورهای توسعه یافته، فصلنامه مطالعات استراتژیک، شماره بیست و پنجم و بیست ششم.

طنین، ظاهر، (۱۳۸۴)، افغانستان در قرن بیستم، تهران: محمد ابراهیم شریعتی افغانستانی.

عارض، جیلانی، (۲۰۱۲). جغرافیای طبیعی افغانستان، بنگاه: انتشارات میوند.

عجم اوغلو، دارون و رایینسون، جمیزای، (۱۳۹۴)، چرا ملت‌های شکست می‌خورند؟ ترجمه: محسن میردامادی و محمد حسین نعیمی‌پور، تهران: انتشارات روزنه.

علیرضایی، محمد حنیف، (۱۳۹۰)، افغانستان و اهمیت انرژی، فصلنامه مطالعات استراتژیک، شماره بیست و پنجم و بیست ششم.

غبار، میر غلام محمد، (۱۳۸۸)، افغانستان در میسر تاریخ، پیشاور: دارالسلام کتب‌خانه.

غیاثی، انجینیر توریالی، (۱۳۸۳)، ما و جامعه مدنی، مشهد: کانون فرهنگی میهن.

Asian Development Bank, 30 September 2011, Afghanistan and the Modern Silk Road, Available at: <https://www.adb.org/features/afghanistan-and-modern-silk-road>- Fedorenko, Vladimir, (2013), The New Silk Road in Central Asia, Rethinking Institute Washington DC, Available at: <http://www.rethinkinstitute.org/wp-content/uploads/2013/11/Fedorenko-The-New-Silk-Road.pdf>

Haidari, M.Ashraf, (2 September 2015), The Silk Road through Afghanistan, Available at :<http://foreignpolicy.com/2015/09/02/the-silk-road-through-afghanistan>.

Heal, Adam,(2015) ESCAP, United Nations, Afghanistan and central Asia: Straightening Trade and Economic Ties, Availableat :<http://www.unescap.org/sites/default/files/Afghanistan%20and%20Central%20Asia-Strengthening%20Trade%20and%20Economic%20Ties.pdf>

<http://8am.af/1393/10/30/afghanistan-and-a-big-dream-to-revive-the-silk-road-china>

Rahim, Shoaib Ahmad, (2015), How can Afghanistan retake its position as a transit and transport hub between Central Asia and South Asia? The Silk Road through Afghanistan, 6th Regional Economic Cooperation Conference on Afghanistan, Kabul, 3-4 September 2015. Available at :[http://www.pajhwok.com/en/opinions/how-can-afghanistan-retake-its-position-transit-and-transport-hub-between-central-and-south-
www.avapress.com/vdcf0xdyew6d0va.igiw.html](http://www.pajhwok.com/en/opinions/how-can-afghanistan-retake-its-position-transit-and-transport-hub-between-central-and-south-www.avapress.com/vdcf0xdyew6d0va.igiw.html)

www.7sobh.com/id/101344

www.8am.af/1396/01/21/ashraf-qani-afghanistan-middle-east

www.mew.gov.af/fa/article/61451

د اسلامي شريعت په رڼا کې د گناهونو د بښنې لاملونه

پوهنيار محمد اسحاق شهزاد، پکتیکا لوړو زده کړو مؤسسه، ښوونې او روزنې پوهنځی، اسلامي ثقافت خانگه.

برېښنالیک: ishaqshahzad821@gmail.com

لنډيز

څرگنده ده چې له انبياوو (عليهم السلام) پرته نور ټول انسانان په گناهونو کې ښکېل دي؛ نو د اخروي عذاب څخه د بچاو او ژغورنې په پار اسلامي شريعت کې داسې لاملونه او اسباب موجود دي، چې الله تعالی پرې خپلو بنده گانو ته بښنه کوي او دا يې پر دوی ډېره زياته مهرباني او ستر رحم دی، چې داسې فرصتونه يې ورته برابر کړي دي، ترڅو دوی پرې د الله تعالی له لوري د بښنې مستحق شي، دغه لاملونه عبارت دي له: توبې، استغفار، حدود، مصيبتونه، کفارې او نېکو اعمالو څخه؛ نو بريالی شخص هغه دی، چې له هغو فرصتونو څخه گټه پورته کړي، کوم چې دده په اختيار کې دي؛ ترڅو د جهنم له اور څخه پرې ځان وژغوري او جنت ته د داخلېدلو لامل يې شي پټه دې نه وي، چې په دې ټولو کې مهم لامل يې توبه ده، په دې سره الله تعالی خپل بنده ته تېر ستر او واړه گناهونه بښي؛ نو بايد مسلمان له گناه څخه وروسته سمدستي توبه وباسي؛ ځکه انسان په دې نه پوهيږي چې مرگ ورته څه وخت راځي او د دې تر څنگ استغفار ويل، نېک اعمال کول خپل روزمره عادت وگرځوي او په هغو مصيبتونو صبر وکړي چې پر ده راځي، چې دا ټول يې د گناه د بښنې له سترو لاملونو څخه دي.

کلیدي کلمې: اسلامي شريعت، استغفار، بښنه، توبه، گناهونه، لاملونه.

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين محمد وآله وصحبه أجمعين أما بعد:

په دې کې هيڅ شک نشته، چې د بنده حقيقي کاميابي په دې کې ده، چې خپل ځان له گناهونو څخه پاک کړي، په دې اړه الله تعالی فرمايلي دي: ﴿ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا * وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴾ (قرآن کریم، الشمس، ایت: ۹-۱۰).

ژباړه: په رښتيا سره بری هغه چا تر لاسه کړ، چې نفس يې پاک کړ او هغه څوک ناکام شو چې دغه (نفس يې په گناهونو کې) پټ کړ.

او همدا راز هغه څوک باید د الله تعالی له رحمت او مهربانۍ څخه نا امیده نه شي، چې پر خپل ځان یې ظلم کړی وي او گناهونه یې ترسره کړي وي؛ ځکه هغه ذات ټول گناهونه بښي، الله تعالی فرمایلي دي: ﴿ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ (قرآن کریم، الزمر، ایت: ۵۳).

ژباړه: ای پیغمبره صلی الله علیه وسلم! زما هغو (مؤمنو) بنده گانو ته، چې پر خپلو ځانونو یې تېری کړی دی، ووايه: د الله تعالی د رحمت څخه مه نا هیلي کېږئ؛ په یقیني ډول الله تعالی ټولې گناوې بښي، هغه ښه بښونکی او مهربان دی.

الله تعالی په دې عالم ؤ، چې د بشر - په طبیعت کې نیمگړتیا، نقصان او د گناهونو ترسره کول موجود دي؛ نو په دې لار کې یې د خپلو بنده گانو د گناهونو بښنې لپاره بېلابېل لاملونه ښودلي دي، چې دغه چاره یې پر دوی خورا زیات رحم او مهرباني ده؛ ترڅو دوی د الله تعالی په وړاندې له گناه څخه پاک ودریږي او هغه ذات یې په خپل فضل او مهربانۍ سره جنت ته داخل کړي.

د څېړنې موخې

- ۱- د دې څېړنې څخه زما موخه دا ده، چې هر مسلمان د اسلامي شریعت د نصوصو په رڼا کې د گناهونو د بښنې له لاملونو اړوند اگاه شي.
- ۲- د دې اړینې موضوع په روښانه کولو سره خپل دیني مسؤلیت اداء کول.
- ۳- په همدې ډول په دې امت باندې د اسلامي شریعت مهرباني او ترحم په داسې توگه رابرسېره کول، چې دوی ته یې د گناهونو څخه د بښنې اسانه لارې چارې منځ ته راوړې دي.
- ۴- له گناهونو څخه د بښنې لارې چارې د اسلامي شریعت له معتبرو مصادر او مراجعو څخه راجمع کول او په یوه علمي مقاله کې یې ټولنې ته وړاندې کول.

کړنلاره او توکي

- د دې موضوع په لیکنه کې مې له لاندې کړنلارې او مېتود څخه گټه اخیستې ده.
- د موضوع اړوندې اصلي مصادر او مراجعو ته رجوع کړې ده.
 - اړونده موضوع مې د معتمدو شرعي نصوصو څخه بیان کړې ده.
 - د موضوع د استناد لپاره مې لومړی قرآني نصوصو ته او له هغې وروسته نبوي سنتو ته مراجعه کړې ده.
 - هڅه مې کړې ده، چې احادیث په لومړي قدم کې له صحیحینو څخه رانقل کړم.
 - د موادو په ترتیب او څېړنه کې مې هڅه کړې ده، چې د مسئلې حقیقت او واقعیت راڅرگند کړم او په دې اړه له افراط او تفریط څخه ډډه وکړم.
 - د څېړنې بڼه تحقیقي او مېتودي یې کتابتوني دی.

۱- توبه ويستل

د توبې پېژندنه: رښتینې توبه دې ته وايي چې بنده په موجوده (حاضر) وخت کې له گناه څخه منع شي او په تېر شويو کړنو پښیمانه شي او دا عزم او قصد وکړي، چې په راتلونکي کې به ترې نه هم داسې (د گناه) کړنه نه ترسره کېږي او که چېرته حق د شخص پورې تړاو درلود؛ نو هغه ته به یې یوه طریقه باندې وسپاري (ابن کثیر، ۱۴۰۱هـ، ج ۴، ص: ۳۹۲).

د توبې شروط: علماوو د توبې د صحت لپاره ځانگړي شروط ټاکلي دي؛ نو که چېرته گناه داسې وي چې یوازې د الله تعالی له حق سره یې تړاو درلود؛ نو درې شروط لري:

أ- په موجوده وخت کې له گناه څخه منع کېدل.

ب- په گناه او مخالفت پښیمانتیا.

ج- دا قصد کول چې په راتلونکي کې به د دې په څېر کومې گناه ته نه راگرځي.

خو که چېرته گناه داسې وه، چې د بنده له حق سره یې اړیکه درلوده؛ نو شروط یې څلور دي، درې پورتنی او څلورم دا چې: د بنده له حق څخه به ځان خلاصوي (یعنې د بنده حق به ورسپاري) (الرحیلي، د نشر کال نه لري، ج ۷، ص: ۵۵۴۰).

د توبې حکم: علماء وايي: توبه له هرې وړې او سترې گناه څخه فوراً واجب ده او تاخیر یې جایز نه دی (الهرري، ۱۴۲۱هـ، ج ۲۹، ص: ۴۷۷).

ځکه انسان په دې نه پوهېږي چې مرگ ورته کله راځي.

په توبې سره د گناه بښنه: د قرآنکریم او نبوي سنتو له ډېرو نصوصو څخه په څرگنده توگه معلومېږي، چې په توبې سره ټول پخواني ستر او کوچني گناهونه بښل کېږي؛ بلکې الله تعالی په توبه ويستلو باندې امر کړی دی او په بنده باندې یې د هغې (توبې) مثبتې اغېزې او بښگنې واضح کړې دي، چې دغه نصوص په لاندې ډول دي:

الله تعالی فرمایي:

أ- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ...﴾ (قرآن کریم، التحريم، ایت: ۸).

ژباړه: ای مؤمنانو! الله ته توبه وباسئ خالصه توبه کېدای شي، چې الله ستاسې بدی درڅخه ایسته کړي او تاسې داسې جنتونو ته نښاسي چې لاندې به یې ویالې بهیږي.

ب- ﴿... وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (قرآن کریم، النور، ایت: ۳۱).

ژباړه: اې مؤمنانو! تاسې ټول په گډه سره الله تعالی ته توبه وباسئ، ښايي چې بری درپه برخه شي.

ج- ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى﴾ (قرآن کریم، طه، ایت: ۸۲).

ژباړه: البته چا چې توبه وويستله، ايمان يې راوړ او ښه عمل يې وکړ بيا سم روان شو؛ د هغه لپاره زه ډېر ښوونکی يم.

او رسول الله (صلی الله عليه وسلم) هم په خپلو ويناوو کې د هغه چا د ښښې څرگندونه کړې ده څوک، چې الله تعالی ته توبه وباسي په دې اړوند د ابو هريره (رضي الله عنه) نه روايت دی، چې رسول الله (صلی الله عليه وسلم) فرمايلي دي: (مَنْ تَابَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا، تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ) (النيسابوري، ۱۴۱۸هـ، ج ۴، ص: ۲۷۰۳).

ژباړه: چا چې توبه وويستله مخکې له دې، چې لمر د لويديځ له لورې راوخيژي؛ نو الله تعالی به يې توبه قبوله کړي.

امام ابن رجب (رحمه الله) وروسته د ځينو هغو دلائلو له ذکر کولو، چې د توبې امر په کې موجود دی او د گناهونو د ښښې لامل جوړېږي، وايي: د دې نصوصو ظاهر په دې دلالت کوي، چې چا الله تعالی ته رښتینې توبه وويسته او په اړه يې د توبې شروط پوره وي؛ نو د نوموړي اړوند دا يقين او بروسه کيدای شي، چې الله تعالی يې توبه قبولي لکه څرنگه چې د کافر د اسلام د قبلیدو اړوند دا يقين کيدای شي، چې اسلام يې د الله تعالی په وړاندې قبول دی، کله چې په درست او صحيح ډول اسلام راوړي، چې دا د جمهورو علماوو وينا ده او د ابن عبدالبر (رحمه الله) وينا په دې دلالت کوي چې دا اجماع ده. (ابن رجب، ۱۴۲۴هـ، ج ۱، ص: ۳۹۴).

بلکې د توبه ويستونکو اړوند د الله تعالی رحمت او مهرباني ډيره زياته او پوره ده؛ تر دې چې په دې اړوند الله تعالی يوازې د دوی گناهونه نه ښښي؛ بلکې گناهونه ورته په ښکيو او حسانتو بدلوي الله تعالی فرمايلي دي: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (قرآن کریم، الفرقان، ایت: ۷۰).

ژباړه: مگر دا چې چا (له دغو گناهونو څخه وروسته) توبه ويستلې وي، ايمان يې راوړی وي او غوره عمل يې کړی وي؛ د دغسې خلکو بدی به الله تعالی په ښکيو بدلې کړي او الله ښه ښوونکی او خورا زيات مهربان دی.

په همدې ډول په دې امت باندې د اسلامي شريعت اسانتيا، مهرباني او شفقت له ورايه ترسترگو کېږي، پداسې توگه چې توبه ويستل په کې کوم داسې سخت کار نه غواړي، چې د بنده نفس په کې له منځه

ولاړ شي او يا د مباحو (روا) چارو او شيانو څخه منع شي؛ بلکې توبه هغه وخت قبليري، چې گناهگار يوازې کړې گناه پريردي، د هغې اړوند پښيماني څرگنده کړي او دا قصد وکړي چې دوباره به هغې گناه ته نه ورگرځي؛ خو په دې اړوند که مونږ د پخوانيو امتونو څخه د موسى (عليه السلام) قوم ته نظر واچوو نو ليدل کېږي، چې الله تعالی هغوی په توبه کې د ځانونو په وژنه باندې مامور کړي ۱۱ الله تعالی فرمايي: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لَكُمْ عِلْمٌ أَنفُسَكُمُ بِالْعِجْلِ فْتُوبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (قرآن کریم، البقر، ایت: ۵۴).

ژباړه: او (ياد کړئ) کله چې موسى عليه السلام (له دې نعمت سره درستون شو؛ نو) خپل قوم ته يې وويل: "اې خلکو، تاسې په خدايي سره د خوسکي په نيولو پر خپل ځان سخت ظلم کړی دی؛ نو تاسې د خپل خالق په وړاندې توبه وباسئ او په خپلو کې سره ووژئ، په همدې کار کې ستاسې د خالق په وړاندې ستاسې بښه توب دی، په هغه وخت کې ستاسې خالق توبه درڅخه قبوله کړه هغه بښه توبه قبلونکي او د رحمت څښتن دی).

امام ابن جرير طبري (رحمه الله) د دې ایت د تفسير لاندې ليکي: کله چې موسى (عليه السلام) خپل قوم بني اسرئيلوته وويل: اې زما قوم! تاسو پر خپلو ځانونو ظلم کړی دی او د دوی پر خپلو ځانونو ظلم دا ؤ، چې داسې کړنې يې پرې ترسره کړې، چې هغه ورته نه وې پکار؛ نو په نتيجه کې يې دوی د الله تعالی له لوري د جزاء مستحق وگرځيدل، په همدې ډول هرڅوک چې داسې کړنه ترسره کړي، چې د الله تعالی له لوري د جزاء وړ وي؛ نو دغه شخص پر خپل ځان ظالم دی، ځکه خپل نفس يې د الله تعالی د جزاء مستحق کړ او هغه کړنه چې دوی (بني اسرئيلو) ترسره کړې وه او د هغې له کبله يې پر خپلو ځانونو ظلم کړی ؤ هغه د دوی ارتداد ؤ، چې خوسکي يې د معبود په توگه نيولی ؤ او دا هغه وخت ؤ چې موسى (عليه السلام) له دوی څخه جدا شوی ؤ؛ نو بيا موسى (عليه السلام) دوی ته د خپلې گناه څخه د راگرځېدو امر وکړ؛ تر څو الله تعالی ته له خپل ارتداد څخه توبه وباسي او اوامرو ته يې تسليم شي؛ نو په دې لار کې يې دوی ته خبر ورکړ چې د دوی د گناه څخه توبه ويستل د خپلو ځانونو وژل دي (الطبري، ۱۴۲۴هـ، ج ۲، ص: ۷۲).

۲- استغفار ويل (بښنه غوښتل)

د استغفار پېژندنه: له الله تعالی څخه د بنده د بښنې غوښتنه ده، ترڅو يې تېرې تېروتنې او گناهونه ورته وښيي، او د جهنم له اور څخه يې وساتي.

د استغفار او توبې ترمنځ توپير

أ- توبه يوازې د توبه ويستونکي د خپل ځان لپاره وي؛ خو استغفار (بښنه غوښتل) د بنده د خپل ځان او د نورو لپاره هم کېدای شي.

ب- په توبه کې په تېرو بدو کړنو پښېمانتیا وي او دا قصد پکې موجود وي، چې په راتلونکي کې به هم له دغو چارو څخه منع کېږي؛ خو استغفار په تېر وخت کې چې کومې تېروتنې شوې وي د هغې د بښنې غوښتنه ده؛ نو په دې کې په راتلونکي وخت کې د نه کولو عزم لازم (واجب) نه وي (الکشميري، ۱۴۲۶هـ، ج ۶، ص: ۲۱۸).

په همدې اساس أبو الحسن مبارکفوري (رحمه الله) وايي: توبه په تېرو بدو چارو باندې پښېمانتیا ده او دا عزم او قصد کول دي، چې په راتلونکي وخت کې به يې هم نه ترسره کوي، خو استغفار د تېرو (بدو) چارو د بښنې غوښتنه ده؛ نو په دې کې د نه ترسره کولو عزم په راتلونکي وخت کې لازم (واجب) نه وي. (المبارکفوري، ۱۴۰۴هـ، ج ۸، ص: ۳).

ج- توبه کې چې کله د هغې شروط موجود شي د بنده تېر، موجوده او راتلونکي ټول اصلاح کېږي؛ نو په دې اساس د پښېمانتیا په شرط سره يې تېر اصلاح کېږي او د گناه پرېښودلو شرط سره يې موجوده او بېرته نه راگرځېدو شرط سره يې راتلونکي اصلاح کېږي؛ خو استغفار بيا داسې نه دی؛ بلکې په دې سره د تېر د اصلاح اراده کېږي؛ نو دا هغه وخت گټه رسوي چې يوازې پښېمانتیا او په تېرو کړنو باندې د عذاب څخه وېره ورسره ملگرې شي، چې دا په حقيقت کې يو ډول دعا ده؛ نو په دې کې هغه څه شرط دي کوم څه چې په دعا کې شرط دي، لکه: د زړه حضور، رښتني غوښتنه او الله تعالی ته عاجزي کول.

په استغفار ويلو سره د گناهونو بښنه: مسلمان ته پکار دي، چې هميشه استغفار ووايي او د الله تعالی څخه د خپلو کړو گناهونو بښنه وغواړي او ترڅنگ يې په تېرو بدو کړنو پښېمانتیا څرگنده کړي، د زړه له غفلت څخه ځان وژغوري، په خپله غوښتنه کې رښتيني اوسي او الله تعالی ته خپله عاجزي وپاڼدي کړي.

په قرآن کریم کې د استغفار ويلو او د گناهونو څخه د بښنې غوښتلو ته هڅونه شوې او دا يې هغه چاره بللې، چې الله تعالی پرې د خپلو بنده گانو گناهونه معاف کوي الله تعالی فرمايلي دي:

أ- ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ لَهُمْ وَلَا اللَّهُ وَمَنْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (قرآن کریم، آل عمران، ایت: ۱۳۵).

ژباړه: او کوم کسان چې داسې دي، چې کله کومه د شرم ناروا چاره ور څخه صادرېږي يا کله د کومې گناه په کولو هغوی پر خپل ځان ظلم کوي؛ نو ورسره جوخت الله تعالی ور يادېږي او له هغه څخه د خپلو گناهونو بښنه غواړي؛ ځکه چې له الله تعالی پرته بل څوک د گناهونو بښونکی دی؟ او هغوی له پوهې او ادراک سره پر خپلو (بدو) کړنو ټينگار نه کوي.

ب- ﴿...وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (قرآن کریم، البقرة، ایت: ۱۹۹).

ژباړه: او له الله تعالی څخه بښنه وغواړئ په يقيني توگه هغه بښونکی او رحم کوونکی دی.

ج- ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (قرآن کریم، النساء، ایت: ۱۱۰).

ژباړه: که څوک بد عمل وکړي يا پر خپل ځان ظلم وکړي او له هغه وروسته له الله تعالی څخه بښنه وغواړي؛ نو الله تعالی به بښونکی او رحم کوونکی ومومي.

د- ﴿لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (قرآن کریم، النمل، ایت: ۴۶).

ژباړه: ولې له الله تعالی څخه بښنه نه غواړئ؟ بښايي چې پر تاسې رحم وشي.

په همدې ډول په نبوي احاديثو کې هم استغفار او له گناه څخه بښنې غوښتلو ته هڅونه شوې او دغه کړنه يې د الله تعالی له لوري د بښنې لامل گڼلې ده. په دې اړوند د ابو هريره (رضي الله عنه) نه روايت دی، چې رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي: (لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ، وَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ، فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ، فَيَغْفِرُ لَهُمْ) (النيسابوري، ۱۴۱۸هـ، ج ۴، ص: ۲۱۰۶).

ژباړه: که چيرته تاسو گناه نه کوئ؛ نو تاسو به الله تعالی بوځي او داسې قوم به راوړي، چې گناه به کوي او د الله تعالی نه به يې بښنه غواړي او هغه به ورته بښنه کوي.

او په يو حديث قدسي کې راځي، چې الله تعالی فرمايي (...يا ابن آدم لو بلغت ذنوبك عنان السماء ثم استغفرتني غفرت لك، ولا أبالي)

(الترمذي، د نشر کال نه لري، ج ۵، ص: ۵۴۸).

ژباړه: ای انسانه! که ستا گناهونه د اسمان تر کنارو ورسېږي او بيا له ما بښنه وغواړي؛ نو بښنه به درته وکړم او پر ما يې څه باک نشته (يعني ماته کومه لويه خبره نه ده).

لکه څرنگه چې استغفار گناهونه بښي، په همدې ډول د الله تعالی د عذابونو مخنيوی هم کوي، الله تعالی فرمايلي دي: ﴿...وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ (قرآن کریم، الأنفال، ایت: ۳۳).

ژباړه: او نه د الله دا عادت دی چې خلک بښنه غوښتونکي وي او هغه ورته سزا ورکړي.

الله تعالی ددې خبر ورکړی دی، چې هغه بښنه غوښتونکي (استغفار ويونکي) ته عذاب نه ورکوي؛ ځکه استغفار هغه گناه له منځه وړي کومه چې د عذاب سبب ده؛ نو عذاب هم ورسره له منځه ځي (ابن تيمية، ۱۴۲۳هـ، ج ۸، ص: ۱۶۳).

دا د الله تعالی مهرباني او رحمت دی چې شریعت یې په داسې توگه اسانه کړی، چې هغه پاک ذات کله خپلو بنده گانو ته د طاعتونو او نېکو اعمالو امرکولو په دې پوهه او عالم ؤ، چې د بشریت په طبیعت کې د دغو اعمالو په ترسره کولو کې کمی، نیمگرتیا او نقصان شته؛ نو په شریعت کې یې ورته داسې اسانتیا رامنځته کړه، چې د عباداتو له ترسره کولو وروسته یې ورته استغفار ویل مشروع کړي دي؛ ځکه په دې (استغفار ویلو) سره د الله تعالی څخه د عباداتو په ترسراوي کې د کمی او نقصان د بښنې غوښتنه ده؛ له دې کبله د لمانځه او ځینو نورو عبادتونو وروسته استغفار ویل مشروع شوي .

د لمانځه څخه وروسته د استغفار ویلو اړوند دغه حدیث موجود دی:

عن ثُوْبَانَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلَاتِهِ اسْتَغْفَرَ تَلَاثًا... (النيسابوري، ۱۴۱۸هـ، ج ۱، ص: ۴۱۴).

ژباړه: د ثوبان (رضي الله عنه) څخه روایت دی فرمایي: رسول الله (صلى الله عليه وسلم) و، چې کله به یې د لمانځه څخه سلام وگرځاوه، درې ځله په یې استغفار ویل.

نو د بنده لپاره مناسبه دا ده چې کله د یو عبادت څخه فارغ شي په هغې کې د کمی او نقصان له کبله دې استغفار ووايي او د الله تعالی شکر دې ویاسي؛ چې ده ته یې د اداء کولو توان (توفیق) ورکړ (السعدي، ۱۴۲۰هـ، ص: ۹۲).

۳- حدود

د حد پېژندنه: د (شریعت) له لوري ټاکل شوې جزاء ده، چې د الله تعالی د حق له کبله پلي کېږي.

نو له دې کبله قصاص او تعزیر ته حد نه ویل کېږي؛ ځکه قصاص د بنده حق دی او د تعزیر جزاء ټاکلې نه ده (البابرتي، ۱۳۸۹هـ، ج ۱، ص: ۴۱۴). لکه: د زنا حد، د قذف حد، د غلا حد د شرابو حد وغیره...

په حدودو سره د گناه بښنه: شرعي حدود د بنده نه هغه گناه ساقطوي، چې له کبله یې په ده باندې حد جاري شوی دی او په اخرت کې یې د الله تعالی له عذاب څخه ژغوري، په دې اړوند لاندې حدیث موجود دی:

(عن عبادة بن الصامت رضي الله عنه - وكان شهد بدرا، وهو أحد النقباء ليلة العقبة- قال إن رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ، وَحَوْلَهُ عَصَابَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ: يَا بَعْثِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا تَسْرِقُوا، وَلَا تَزْنُوا، وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ، وَلَا تَأْتُوا بِيَهْتَانٍ تَفْتَرُونَهُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ، وَلَا تَعْصُوا فِي مَعْرُوفٍ، فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى

اللَّهُ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا ثُمَّ سَتَرَهُ اللَّهُ فَهُوَ إِلَى اللَّهِ، إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ وَإِنْ شَاءَ عَاقَبَهُ فَبِأَعْيُنِنَا عَلَى ذَلِكَ) (البخاري، ١٤٢١هـ، ج ١، ص: ١٢).

ژباړه: د عبادې بن صامت رضي الله عنه نه روایت دی (نوموړي د بدر په غزاه کې شرکت کړی ؤ او د عقبې د بیعت په شپه یو له مشرانو څخه ؤ)، فرمایي: چې بیشکه رسول الله (صلی الله علیه وسلم) په داسې حال کې چې یو شمېر صحابه یې چاپیر ولاړ ؤ، وفرمایل: ماسره بیعت وکړئ، چې د الله تعالی سره به هیڅ شی نه شریکوئ، غلا به نه کوئ، زنا به نه کوئ، خپل بچیان به نه وژنئ او په داسې دروغو به راتگ نه کوئ، چې تاسو (د خپلو پښو او لاسونو ترمنځ) له ځانه جوړ کړي وي او په نېکو چارو کې به نافرمانی نه کوئ؛ نو چا چې (په دغو مذکورو چارو کې په وعده) پوره والی وکړ؛ نو اجر یې په الله تعالی دی او څوک چې له دغو چارو څخه د کوم شي ترسره کوونکی شو او په دنیا کې د هغې اړوند مجازات شو (جزاء یې ورکړل شوه)؛ نو دا د ده لپاره د گناه بښونکی دی او څوک چې له دغو څخه کوم شی ترسره کړي او بیا الله تعالی پرې پرده واچوي؛ نو نوموړی الله تعالی ته سپارل شوی، که د هغه خوښه وه بښنه به ورته وکړي او که خوښه یې وه جزاء به ورکړي؛ نو مونږ ورسره په دغو چارو بیعت وکړ.

دغه حدیث په دې څرگند دلیل دی، چې حدود د گناهونو بښونکي او د هغې لپاره کفارې ده چې دا د سفیان ثوري او امام أحمد (رحمهما الله) نظر دی او امام شافعي (رحمه الله) وايي: په دې باب کې چې حد د گناه لپاره کفارې ده ما د عبادې بن صامت (رضي الله عنه) له حدیث څخه پرته، چې هغه له دغه (حدیث) څخه ډېر ښه وي نه دي اورېدلي (ابن رجب، ١٤٢٢هـ، ج ١، ص: ٧٩).

د علماو ترمنځ په دې مسئله کې اختلاف دی چې آیا حدود په خپل ذات کې د گناهونو لپاره کفارې او بښونکي دي؟ او که نه باید توبه ورسره ملگرې شي؟ ځینو ویلي دي چې: حد په یوازې توگه د گناه د بښنې لپاره بسنه نه کوي؛ بلکې ترڅنګ یې توبې ته ضرورت دی خو زیاتو علماوو دې ته ترجیح ورکړې ده، چې په بنده باندي د حد پلي کول په خپل ذات کې د گناه لپاره کفارې ده، د پورته حدیث (د عبادې بن صامت رضي الله عنه حدیث) له کبله او په همدې توگه دا چې په یو بنده باندي حد پلي کېږي؛ نو له دې کبله وي چې نوموړی گنهگار دی، خو که بیا مونږ ووايو چې په اخرت کې به هم ورته عذاب ورکول کېږي؛ نو د ده په حق کې دوه جزاگانې جمع شوې او د دنیا جزاء د اخرت له جزاء سره یو ځای کېدل لازم نه دي؛ بلکې دلیل په دې دلالت کوي چې د دنیا جزاء د اخرت جزاء ساقطوي (ابن رجب، ١٤٢٢هـ، ج ١، ص: ٨٠)، او په دې سره د الله تعالی د رحم ستر والی تر سترگو کېږي، چې جزاگانې یې مشروع کړي دي؛ تر څو د بنده گانو گناهونه پرې وښيي او هم د ټولني او گناهگار لپاره د اصلاح سبب وگرځي.

په همدې ډول امام کاساني حنفي (رحمه الله) وايي: أنه شرع للزجر المحض ليس فيه معنى تكفير الذنب، بخلاف الحدود فإن معنى الزجر فيها يشوبه معنى التكفير للذنب (الكاساني، ۱۴۲۷-۱۴۲۸هـ، ج ۷، ص: ۶۴).

ژباړه: دغه (تعزیر) یوازې د رتنې لپاره مشروع شوی دی خو حدود داسې نه دي؛ بلکې په دې کې د رتنې ترڅنګ د گناه د بښنې معنی هم شریکه ده.

۴- کفاري

د کفاري پېژندنه: کفاري هغه ځانګړې مقصودي کړنې دي، چې شریعت د مشخصې گناه او یا مخالفت په صورت کې غوښتې وي (المطرفي، ۱۴۲۹هـ، ص: ۳۱)، تر څو د کړي مخالفت یا گناه لپاره یې د بښنې لامل شي.

لکه: د رمضان په ورځ کې د جماع کولو کفاره، د ظهار کفاره، د قسم کفاره، د خطا قتل (وژلو) کفاره .

په کفارو سره د گناه بښنه: دغه مشخصې کفاري د هغو گناهونو بښونکې او له منځه وړونکې دي، چې له امله یې په ده کفاره لازمه شوې ده په دې اړوند که مونږ په قرآنکریم کې د خطا قتل (وژنې) کفاري ته نظر واچوو؛ نو علت یې دا بیان شوی چې دغه کفاره د قاتل لپاره د الله تعالی له لوري داسې توبه ده، چې گناه یې پرې بښل کېږي الله تعالی فرمایي: ﴿ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴾ (قرآن کریم، النساء، ایت: ۹۲).

ژباړه: دا د یو مؤمن کار نه دی، چې بل مؤمن ووژني؛ مګر دا چې خطا ورڅخه وشي او څوک چې کوم مؤمن په خطایې سره ووژني؛ نو د هغه کفاره د یو مؤمن مریې ازادول او د وژل شوي وارثانو ته د وینو بیه ورکول دي؛ مګر دا چې د وژل شوي وارثان قاتل وبښي، خو که هغه وژل شوی مسلمان له کوم داسې قوم څخه ؤ چې له هغه سره ستاسې دښمني وي؛ نو د هغه کفاره د یو مؤمن غلام ازادول دي او که هغه وژل شوی مومن د کوم یو داسې نامسلمان قوم وګړی ؤ، چې له هغه سره ستاسې تړون ؤ؛ نو د هغه وارثانو ته به د وینو بیه ورکول او د یو مؤمن غلام ازادول وي؛ نو که څوک غلام و نه لري، پر له پسې دې دوه میاشتې روژه ونیسي، دا پر دې گناه باندې الله تعالی ته د توبې ایستلو طریقه ده او الله د علم او پوهې خاوند دی.

د ﴿ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ ﴾ معنی دا ده: یعنې کومې کفاري، چې الله تعالی په قاتل باندې واجب کړې دي؛ دا د الله تعالی له لوري د خپلو بنده گانو لپاره توبه ده او پر دوی یې رحمت دی او په همدې ډول دا د هغې

گناه بښنه ده، چې کېدای شي له دوی څخه د څه کمي او يا د ځان نه ژغورنې په نتيجه کې منځ ته راغلي وي لکه څرنګه چې د خطا قاتل څخه واقع کېږي (السعدي، ۱۴۲۰هـ، ص: ۱۹۲).

امام بغوي (رحمه الله) ددې ايت ﴿ تَوْبَةٌ مِّنَ اللّٰهِ ﴾ تفسير کې وايي: الله تعالى دغه (کفاره) د خطا قاتل لپاره توبه گرځولې ده او هغه په هغه چا عالم دی، چې په خطا يې قتل کړی وي او په هغه څه حکيم او پوهه دی چې ستاسو ترمنځ پرې فيصلې کوي (البغوي، ۱۴۱۷هـ، ج ۲، ص: ۷۲).

۵- مصيبتونه: کوم مصيبتونه چې مومن ته رسېږي، که هغه مرضونه وي يا نفسي- او مالي افتونه وي او يا هم غم او خپګان وي دا ټول يې د گناهونو د بښنې لاملونه دي؛ نو مسلمان ته پکار دي، چې د مصيبت په وخت کې صبر، استقامت او حوصلې نه کار واخلي، الله تعالى فرمايلي دي: ﴿ الَّذِيْنَ اِذَاْ اَصَابَتْهُمُ مُّصِيْبَةٌ قَالُوْا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاٰجِعُوْنَ * اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلٰوٰتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَّاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴾ (قرآن کریم، البقرة، ايت: ۱۵۶-۱۵۷).

ژباړه: هغه کسان چې کله ورته کوم مصيبت ورسېږي؛ نو ووايي: مور د الله تعالى يوو او د هغه لوري ته ور گرځېدونکي يو، دا هم هغه کسان دي چې د دوی د رب له خوا پرې بښنه او رحمت دی او همدا کسان د سمې لارې موندونکي دي.

په دې اړوند چې په مسلمان باندې مصيبتونه د هغه د گناهونو رڼوونکي دي لاندې احاديث موجود دي:

أ- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةُ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ حَاطِيَةٌ) (الترمذي، د نشر تاريخ نه لري، ج ۴، ص: ۶۰۲).

ژباړه: د ابو هريره (رضي الله عنه) څخه روايت دی، فرمايي چې رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي: هميشه به په مؤمن سړي او مؤمنې بڼڅې باندې ازمينت او مصيبت د هغه په نفس، بچي او مال کې موجود وي، تر دې چې د الله تعالى سره يې ملاقات وشي او په ده باندې هېڅ گناه نه وي موجوده.

ب- عن عائشة رضي الله عنها، زوج النبي صلى الله عليه وسلم، قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما من مصيبَةٍ تُصِيبُ الْمُسْلِمَ إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا عَنْهُ، حَتَّى الشُّوْكَهَ يُشَاكُّهَا (البخاري، ۱۴۲۱هـ، ج ۷، ص: ۱۱۴).

ژباړه: د نبي کریم صلى الله عليه وسلم بي بي عائشي- (رضي الله عنها) څخه روايت دی فرمايي: چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: هېڅ مصيبت مسلمان ته نه رسېږي؛ مګر دا چې الله تعالى پرې د هغه گناهونه بښي، تردې چې د اغزي څخه ودرېږي.

ج- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ، مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ، وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَدَى وَلَا غَمٍّ، حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكَهَا، إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ. (البخاري، ۱۴۲۱هـ، ج ۷، ص: ۱۱۴).

ژباړه: ابو سعيد خدری او ابو هريره (رضي الله عنهما) د نبي (صلى الله عليه وسلم) څخه روایت کوي فرمایي: نه رسیري یو مسلمان ته هیڅ ستړتیا، مرض (درد)، خپگان، تر دې چې اغزي څخه ودرديږي؛ مگر الله تعالی پرې د هغه گناهونه بښي.

د- عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ الصَّلَاحُ بَعْدَ هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ (قرآن کریم، النساء، ایت: ۱۲۳)، فَكُلُّ سُوءٍ عَمَلْنَاهُ جُزِينَا بِهِ؟ قَالَ: غَفَرَ اللَّهُ لَكَ يَا أَبَا بَكْرٍ - قَالَهُ ثَلَاثًا - يَا أَبَا بَكْرٍ أَلَسْتَ تَمْرُضُ، أَلَسْتَ تَحْزُنُ، أَلَسْتَ تَنْصَبُ، أَلَسْتَ تُصِيبُكَ الْأَلْوَاءُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَهُوَ مَا تُجْزُونَ بِهِ فِي الدُّنْيَا (الحاکم، ۱۴۱۸هـ، ج ۳، ص: ۷۸).

ژباړه: د ابو بکر صدیق رضي الله تعالى عنه څخه روایت دی فرمایي: ما وویل ای د الله تعالی رسوله! څه ډول به سلامتیا وي (د بنده لپاره) وروسته لدې ایت څخه؟ ژباړه: (هر څوک چې بدې وکړي د هغې سزا به ومومي)؛ نو هره بده کړنه چې مونږ ترسره کوو بدله به یې گورو رسول الله (صلى الله عليه وسلم) درې ځله وویل ای ابوبکره! الله تعالی دې درته بښنه وکړي آیا ته نه مریضیږي؟ آیا ته نه غمجن کېږي؟ آیا ته نه ستړی کېږي؟ آیا تا ته سختی نه رسېږي؟ ما وویل هو ولې نه؛ نو هغه (صلى الله عليه وسلم) وویل: په دې سره تاسو ته په دنیا کې سزا درکول کېږي.

۶- نیک (غوره) اعمال

د غوره عمل پېژندنه: غوره (صالح) اعمال د بنده هغه وینا، کړنه او نیت دی، چې د الله تعالی رضا په کې موجوده وي. (العزي، ۱۴۳۲هـ، ج ۲، ص: ۱۶۳).

د غوره عمل شروط: غوره (صالح) عمل هغه دی، چې لاندې درې شرطونه په کې موجود شي:

أ- یوازې د الله تعالی د رضا لپاره به وي ځکه الله تعالی فرمایلي دي: ﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءً وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴾ (قرآن کریم، البینة، ایت: ۵).

ژباړه: او هغو ته پرته له دې بل هیڅ حکم نه و ورکړل شوی چې: د الله بندگي وکړئ، خپل دین د هغه لپاره په خالص گرځولو سره په یوه لار شئ، لمونځ قائم کړئ او زکات ورکړئ همدا ډېر زیات سم صحیح دین دی.

ب- عمل به د هغه څه موافق وي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم مونږ ته راوړي دي ځکه الله تعالى فرمايي: ﴿...وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (قرآن کریم، الحشر، ایت: ۷).

ژباړه: څه چې پېغمبر (صلى الله عليه وسلم) تاسې ته درکوي، هغه واخلي او له څه شي څخه چې تاسې منع کوي، له هغه څخه منع شئ د الله تعالى څخه ووبرېئ، الله تعالى سخت سزا ورکونکى دى.

ج- د عمل تر سره کونکى به يې مؤمن وي ځکه الله تعالى فرمايلي دي ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (قرآن کریم، النحل، ایت: ۹۷).

ژباړه: هر څوک چې بڼه عمل وکړي که هغه نارينه وي او که ښځه په دې شرط چې مؤمن وي؛ پر هغه به مور په دنيا کې سپېڅلى ژوند تېر کړو او (په اخرت کې به) دغسې خلکو ته د هغو اجر له ډېرو ښو عملونو سره سم ورکړو.

نو کله چې له دغو شرطونه څخه يو يې له منځه ولاړ شي عمل باطلېږي (التويجري، ۱۴۳۱هـ، ص: ۴۱۱).

په نېکو اعمالو سره د گناه بښنه: د شرعي نصوصو له پلټنې څخه وروسته داسې معلومېږي، چې نېک او غوره اعمال د مسلمان د گناهونو د بښنې لاملونه دي، په دې اړوند الله تعالى فرمايلي دي: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ﴾ (قرآن کریم، هود، ایت: ۱۱۴).

ژباړه: او لمونځ د ورځې په دواړو خواوو کې او څه د شپې په ساعتونو کې قائم کړه په حقيقت کې نېکۍ بدۍ له منځه وړي، دا د هغو خلکو لپاره يوه يادونه ده چې د الله تعالى په ياد لرونکي دي.

ددې ایت په سبب نزول کې د شريعت دغه اسانتيا په ډاگه راڅرگندېږي، چې نېکۍ گناه له منځه وړي په دې اړوند د عبد الله بن مسعود (رضي الله عنه) نه روايت دى، چې يو سړي يوه ښځه ښکل کړه؛ نو نبي کریم صلى الله عليه وسلم ته راغى او په دې اړوند يې هغه ته خبر ورکړ؛ نو الله تعالى دغه ایت نازل کړ: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ﴾ (قرآن کریم، هود، ایت: ۱۱۴). نو سړي وويل: اې د الله رسوله! دا يوازې زما لپاره دى، هغه صلى الله عليه وسلم وويل: (لجميع أمتي كلهم) (البخاري، ۱۴۲۱هـ، ج ۱، ص: ۱۱۱).

ژباړه: زما د ټول امت لپاره دى.

او أبو ذر رضي الله عنه وايي: ما ته رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل: (اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَأَتَّبِعِ السَّبِيلَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقِ حَسَنٍ) (ابن حنبل، ۱۴۱۴هـ، ج ۳۵، ص: ۲۸۴).

ژباړه: هر چيرې چې يې د الله تعالیٰ څخه ويريرې او بدې پسي نيکي ترسره کړه؛ تر څو له منځه يې يوسي او د خلکو سره په ښو اخلاقو تعامل کوه.

په همدې ډول که مونږ د قرآن کریم او نبوي سنتو په نصوصو کې نظر واچوو، ډېر داسې عبادتونه به په نظر راشي؛ چې هغه د گناهونو د بښنې لامل جوړيږي لکه: لمونځ، حج، وغيره...

د عثمان بن عفان (رضي الله عنه) څخه روايت دی فرمايي: چې رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي: (مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ، حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ) (النيسابوري، ۱۴۱۸هـ، ج ۱، ص: ۲۱۶).

ژباړه: چا چې په ښې طريقي سره اودس وکړ؛ نو له بدن څخه به يې گناهونه ووځي تردې چې د نوکانو له لاندې څخه يې بهر شي.

او د ابو هريره (رضي الله عنه) څخه روايت دی فرمايي، چې بيشکه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: (الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحُجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْحَنَّةُ) (البخاري، ۱۴۲۱هـ، ج ۳، ص: ۲).

ژباړه: يوه عمره کول تر بلې عمرې پورې د هغو گناهونو بښنه کوي، چې د دوی ترمنځ دي او يو قبول شوی حج د دې بدله جنت دی.

او همدا راز د ابو هريره (رضي الله عنه) نه روايت دی فرمايي، چې بيشکه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: (مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ؛ حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ) (البخاري، ۱۴۲۱هـ، ج ۸، ص: ۸۶).

ژباړه: چا چې - (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) - پاكي، ثنا او صفت الله تعالیٰ لره دي - په ورځ کې سل ځله وويل؛ نو گناهونه به يې پرې لرې شي که څه هم د بحر د زگ په اندازه وي.

يادونه: دکټور وهبه الزحيلي (رحمه الله) ددې ايت: ﴿ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَّ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلَّذِينَ آمَنُوا ﴾ (قرآن کریم، هود، ايت: ۱۱۴)، تفسير لاندې وايي: چې ﴿ الْحَسَنَاتِ ﴾ ټول غوره اعمال دي او ﴿ السَّيِّئَاتِ ﴾ کوچني گناهونه دي، کوم چې لوی گناهونه (کباثر)

دي؛ نو ددې د بښنې لپاره حدود (تاکلی جزاء) او يا توبه ده ځکه الله تعالی فرمايي: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكَفَرْنَا عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلُكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ (قرآن کریم، النساء، ایت: ۳۱).

ژباړه: که تاسې له هغو سترو گناهونو څخه ډډه وکړئ، چې تاسې ورڅخه منع شوي یاست؛ نو ورې ورې گناوې به مو له حسابو وغورځوو او تاسې به د عزت ځای ته نښاسو.

نوموړی (دکتور) بیا وایي: چې د دغه ایت مدلول په هغه حدیث سره لا نور هم قوي کېږي، کوم چې امام مسلم رحمه الله د أبو هریره (رضي الله عنه) څخه را نقل کړی دی، چې هغه له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه روایت کوي: (الصَّلَاةُ الْحَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، وَرَمَضَانَ إِلَى رَمَضَانَ، مُكْفِرَاتٌ مَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرَ) (الزحيلي، ۱۴۲۲هـ، ج ۲، ص: ۱۰۸۱).

ژباړه: پنځه وخته لمونځونه او یو د جمعي لمونځ تر بلې جمعي پورې او یو رمضان تر بل رمضان پورې د گناهونو بښنه کوي کله، چې یې څښتن له سترو گناهونو څخه ځان وساتي.

پایله

له پورته څېړنې څخه لاندې پایلې په لاس راځي:

۱: د اسلامي شريعت په نصوصو کې د بنده گانو د گناهونو څخه د بښنې ځینې لاملونه راغلي دي؛ نو مسلمان ته پکار دي، چې هغه لاملونه په نظر کې ونيسي؛ ترڅو په اخرت کې یې له اور څخه د خلاصون ذریعه شي.

۲- توبه وېستل، استغفار ویل، حدود، مصیبتونه، کفارې او نېک اعمال هغه څه دي، چې الله تعالی پرې د خپلو بنده گانو گناهونه بښي.

۳- اسلامي شريعت خپل پیروان د گناه څخه د بښنې په لار کې په داسې څه نه دي مکلف کړي، چې ددوی له توان نه پورته وي.

۴: د گناهونو څخه د بښنې اړوند تر ټولو مهمترینه لار توبه ده، چې په دې سره الله تعالی د خپل بنده ټول ستر او کوچني گناهونه بښي.

۵: اسلامي شريعت په دې ټینګار کړی دی، چې د بنده گانو په حقوقو کې د توبې ترڅنګ حق باید دهغه څښتن ته وسپارل شي.

۶: اسلامي شريعت پر خپلو پیروانو د شفقت او مهربانۍ ځادر په داسې توګه راخپور کړی، چې دوی ته یې د جهنم له اور څخه د ژغورنې اسانې لارې چارې ښودلې دي.

وړاندیزونه

- ۱- ټولو مسلمانانو ته مې وړاندیز دا دی، چې ژبه يې بايد همپشه په استغفار ويلو گویا وي او ترڅنگ يې په کرو گناهونو پښیماني ښکاره کړي او په راتلونکي کې ترې نه ځان وساتي .
- ۲- د پوهنتونونو استادانو ته مې دا وړاندیز دی، چې بايد محصلین د گناه څخه د بښنې په لاملونو د اسلامي شریعت په رڼا کې آگاه کړي؛ تر څو اخروي ژوند يې له نیکمرغيو څخه ډک شي.
- ۳- د مساجدو امامانو ته مې دا وړاندیز دی، چې عوامو ته د گناه په بدو پایلو او ورڅخه د بښنې لارې چارې د اسلامي شریعت په رڼا کې څرگندې کړي.
- ۴- د اسلامي ټولني هر وگړی بايد له هر ډول گناهونو څخه ځان وژغوري او د ترسره کولو په صورت کې يې الله تعالی ته رښتینې توبه وباسي.

اخځلیکونه

قرآن کریم

ابن رجب، أبو الفرج عبدالرحمن بن شهاب الدين البغدادي (۱۴۲۲هـ). فتح الباري شرح صحيح

البخاري. السعودية-الدمام: دار ابن الجوزي.

ابن تیمیة، أحمد بن عبدالحلیم بن عبدالسلام (۱۴۲۳هـ). مجموع فتاوی ابن تیمیة. الرياض: مطابع

الحکومة.

ابن حنبل، أحمد بن محمد الشيباني (۱۴۱۴هـ). مسند الإمام أحمد بن حنبل، بيروت: دار الرسالة.

ابن رجب، أبو الفرج عبدالرحمن بن شهاب الدين، (۱۴۲۴هـ). جامع العلوم والحكم. بيروت: دار

الرسالة.

ابن کثیر، أبو الفداء إسماعيل بن عمر الدمشقي (۱۴۰۱هـ). تفسير القرآن العظيم. بيروت دار الفكر.

البابرتي، أكمل الدين محمد بن محمد بن محمود (۱۳۸۹هـ). العناية شرح الهداية. مصر: شركة مكتبة و

مطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده.

البخاري، أبو عبدالله محمد بن اسماعيل البخاري الجعفي. (۱۴۲۱هـ). صحيح البخاري. الرياض: دار

السلام.

البغوي، أبو محمد الحسين بن مسعود (۱۴۱۷هـ). معالم التنزيل. السعودية-الرياض: دار الطيبة.

الترمذي، أبو عيسى محمد بن عيسى بن سورة (ب ت). سنن الترمذي. الرياض: دار السلام.

التويجري، محمد بن إبراهيم (١٤٣١هـ). مختصر الفقه الإسلامي في ضوء الكتاب والسنة. ط: ١١، السعودية: دار أصداء المجتمع.

الحاكم، أبو عبدالله محمد بن عبدالله النيسابوري. (١٤١٨هـ). المستدرک علی الصحیحین. بیروت: دار المعرفة.

دار ابن الجوزي.

الزحيلي، وهبة بن مصطفى (١٤٢٢هـ). التفسير الوسيط للزحيلي. ط: ١، دمشق: دار الفكر.

الزحيلي، وهبة بن مصطفى (ب ت). الفقه الإسلامي وأدلته. ط: ٤، سورية-دمشق: دار الفكر.

السعدي، عبدالرحمن بن ناصر (١٤٢٠هـ). تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان. بيروت: مؤسسة الرسالة.

الطبري، أبو جعفر محمد بن جرير (١٤٢٤هـ). جامع البيان عن تأويل القرآن. الرياض: دار الكتب.

العزي، نجم الدين محمد بن محمد الشافعي. (١٤٣٢هـ). حسن التنبه لما ورد في التشبه. ط: ١ سورية: دار النوادر.

الكاساني، علاء الدين أبوبكر بن مسعود (١٤٢٧-١٤٢٨هـ). بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع. ط: ١، مصر: مطبعة الجمالية.

الكشميري، محمد أنور شاه الديوبندي (١٤٢٦هـ). فيض الباري على صحيح البخاري. ط: ١، بيروت: دار الكتب العلمية.

المباركفوري، أبو الحسن عبيدالله بن محمد عبدالسلام (١٤٠٤هـ). مرعاة المفاتيح شرح مشكاة

المصابيح. بنارس - الهند: إدارة البحوث العلمية والدعوة والإفتاء.

المطرفي، رجاء بن عابد (١٤٢٩هـ). الكفارات في الفقه الإسلامي، ط: ١، المدينة المنورة: مكتبة الملك فهد الوطنية.

النيسابوري، مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري (١٤١٨هـ). صحيح مسلم. القاهرة: دار الحديث.

الهرري، محمد الأمين بن عبدالله الشافعي (١٤٢١هـ). تفسير حدائق الروح والريحان. ط: ١، بيروت-

لبنان: دار الطوق.

تأثیر ادبیات بالای جامعه در افغانستان

هدایت الله سلیم، محصل پوهنتون شیخ زاید، پوهنځی زبان و ادبیات، دیپارتمت پارسی دری صنف سوم.

ایمیل آدرس: hedaytullahsaleem@gmail.com

چکیده

هر زمانی که برای انسان‌ها پیغمبر عالم یا هرکسی دیگر که به عنوان راهنما مردم آمده اند یگانه کار شان دعوت به سوی خداوند متعال است قسمت بزرگ از این مسوولیت را ادبیات به عهده دارد. ادبیات اشکار کردن احساسات پنهان انسانی و به در آوردن انسان در آفاق زیبا و بی منتهاست. ادبیات در واقع همچون کشتی‌یی است که انسان را به میانهٔ امواج سیل آسای افکار بشری می‌برد و انسان با صادقانه ترین بیان از روح خود که به سوی کمال و هدف دور- بسیار دور- امتداد یافته سخن می‌گوید. انسان در مسیر حرکت تکاملی‌اش که نیاز به قدرت دارد تا مراحل بحرانی معنویاتش را پشت سر بگذارد و بر توان حرکتش بیفزاید و ادبیات قادر است که در روح انسان این سرود الهی را به نوا در آورد سرودی که بر سرعت حرکت و زیبایی آفاق و آرامش و استقرار روح می‌افزاید. همچنین ادبیات یکی از عرصه تأثیر گذار در اجتماع است. که ادبیات می‌تواند ملتی را جهت دهد و به انقلاب بکشاند و به سنگر مبارزه سوق دهد یا برعکس از مبارزه، حرکت و فعالیت به مفارهای تنهایی و عزلت بکشاند. ادیب موفق با ابداعات هدفمند ادبی‌اش می‌تواند ملتی را به حرکت بیاورد و به خیزش وادار سازد. جامعه‌ای که در آن ادبیات مثل مفسده‌ای شرم آور به گوشه کنار زندگی اجتماعی و خصوصی آدمی رانده می‌شود، جامعه‌ای است محکوم به توحش معنوی و حتی آزادی خود را به خطر می‌اندازد. وقتی که ادبیات در یک جامعه حضور نداشته باشد آن جامعه بی‌روح می‌باشد؛ یعنی ادبیات در کل روح یک جامعه است اگر نباشد جامعه روبه فوت می‌رود و تنها جسم‌اش باقی می‌ماند. وقتی که ادبیات نباشد احساسات و عواطف یک ملت خاموش شده و صفات ناپسندیده جامعه جای اخلاق پسندیده را می‌گیرد و اخلاق مردم زیبایی و آراسته‌گی خود را از دست می‌دهد.

واژه‌ها کلیدی: ادبیات، افغانستان، تأثیر ادبیات، جامعه و روح و روان.

۱. مقدمه

الحمد لله رب العلمين والصلوات والسلام على سيد المرسلين و خاتم النبيين محمد و على آله و صحبه اجمعين و من تبعهم با حسان الى يوم الدين.

در دنیای امروز یگانسه چیزی که ما را به شناخت کلیت انسانی مان رهنمون می کند، در ادبیات نهفته است. این نگرش وحدت بخش، این کلام کلیت بخش نه در فلسفه پیدا می شود و نه در تاریخ، نه در هنر و نه بی گمان در علوم اجتماعی. ادبیات از طریق متونی که به دست ما رسیده، ما را به گذشته می برد و پیوند می دهد با کسانی که در روزگاران سپری شده سوداها به سر پخته اند، لذت ها برده اند و رؤیایها پرورانده اند، و همین متون امروز به ما امکان می دهد که لذت ببریم و رؤیایهای خودمان را بپرورانیم. این احساس اشتراک در تجربه جمعی انسانی در درازنای زمان و مکان والاترین دستاورد ادبیات است و هیچ چیز به اندازه ادبیات در نوشتن این احساس برای هر نسل مؤثر نیست.

یکی از تاثیرات سودمند ادبیات در سطح زبان تحقیق می یابد؛ جامعه ای که ادبیات مکتوب ندارد، در قیاس با جامعه ای که مهم ترین ابزار ارتباطی آن کلمات در متون ادبی پرورده شده و تکامل یافته حرف هایش را با دقت کم تر، غنای کم تر و وضوح کم تر بیان می کند. جامعه ای بی خبر از خواندن که از ادبیات بوی نبرده، همچون جامعه ای از گنگ دچار زبان پریشی است و به سبب زبان ناپخته و ابتدایی اش مشکلات بزرگ را در برقراری ارتباط خواهد داشت. این در مورد افزار نیز صدق می کند. که هرگز نمی خواند، یا کم می خواند یا فقط پرت و پلا می خواند، بی گمان اختلالی در بیان دارد، این آدم بسیار حرف می زند، اما اندک می گوید، زیرا واژه گانش برای بیان آن چه در دل دارد بسنده نیست.

۲. هدف تحقیق

هدف اصلی تحقیق حاضر مبنی بر این است که ادبیات چه است؟ بالای جامعه چه تاثیرات دارند؟ بالای روح و روان مردم چقدر تاثیرات داشته؟، اگر داشته چه بوده می تواند؟ و اگر ادبیات وجود نمی داشت چه رخ می داد؟

۳. میتود و روش تحقیق

جمع کردن مواد این مقاله به شکل کتابخانی و ساحوی بوده، از کتابها و مقاله های دست اول استفاده شده است و همچنان با چندین تن استادان به شکل مصاحبه زمینه را مساعد نمودیم تا در رابطه به موضوع مورد نظر، نظریات و اقوال شان را جمع آوری و نظریات هر کدام شان را در متن جابجا نمودیم.

۴. اهمیت تحقیق

ادبیات یگانه چیزی است که انسان را به اخلاق نیکو وادار می‌سازد هدف اصلی از این تحقیق مبنی بر این است که تأثیر ادبیات بالای جامعه در افغانستان چه است؟ ادبیات کدام پیام و رسالت‌شان را برای مردم رسانده و آگاهی حاصل شود، که چقدر تأثیر خاص بر اخلاق و کردار مردم و اجتماع دارد.

۵. ادبیات: به هر اثر نوشته شده، ادب یا ادبیات می‌گویند، از این واژه برای سخنی که از میزان سخنان عادی برتر و والاتر بوده و دارای کلمات زیباتر است استفاده می‌شود. مردم، سخنان برتر و والاتر را در ذهن و زبان خود، ضبط و برای هم‌دیگر نقل می‌کنند و از خواندن و شنیدن آن‌ها دگرگون گشته و برای احساس غم، شادی یا لذت نیز استفاده می‌کنند.

واژه ادبیات در فرهنگ‌ها و لغت‌نامه‌ها جمع ادبیه و منسوب به ادب خوانده شده و عبارت از دانش‌های است که متعلق به ادب می‌باشد که علوم و آثار ادبی را شامل می‌شود. این کلمه در برابر واژه یونانی لیترراه به معنای تمام آثار ادبی یک ملت، یک کشور و یا یک دوره است که در آن شاخه‌های مانند: ادبیات شفاهی و مکتوب، مختصات ادبی، داستان‌ها، سرودها و روایات مرتبط با رسوم و آداب مردمان و بالآخره ادبیات تطبیقی با همه شاخه‌ها و ریشه‌های خود شامل می‌باشد. به اصطلاح دیگر: ادبیات یک اثر هنری خلاق خوانده شده است؛ اثری که هنرمند به آن می‌پردازد و تنها یک فرضیه، یک تصور و یا یک نظام فکری خاص نیست، برای اینکه فرضیه‌ها، انگارها، تصورات و نظام‌های فکری متنوع به ساخت آن راه یافته و آن را شکل می‌دهیم. (abankelas.ir، آقای محمد رابع حسنی ندوی) یکی از متفکرین اسلامی در اثر خویش ادبیات از نظر اسلام چنین بیان می‌دارد، ادبیات زنده‌گی را به نمایش می‌گذارد و آن را به تصویر می‌کشد و برای خواننده و شنونده تصویرهای را عرضه می‌کند که جلوه‌های رنگارنگ در آن بازتاب یافته است. در ادبیات زیبایی‌های جهان هستی و حیات و اشکال متنوع آن ظاهر می‌شود؛ تا جایی که اگر نگاه مستقیم و زنده‌گی برای ما مساعد نگردد، می‌شود آن را در آینه ادب، با وضاحت تمام به نظاره گرفت. (شریفی، ۹ص) در یک تعریف کلی ادبیات به تمام محصولات ذوقی و فکری یک ملت گفته می‌شود؛ که بصورت مکتوب یا به صورت نقل قول ادبیات شفاهی به ثبت رسده باشد؛ اما اروپایان معمولاً در فرهنگ‌هایشان ادبیات را این‌گونه تعریف کرده‌اند. ادبیات دانشی است که شامل مجموعه آثار مکتوب یک ملت و یا یک مملکت و یا یک زبان مشخص می‌شود؛ امروزه در ادبیات هر ملت، علاوه بر آثار مکتوب آثار غیر مکتوب نیز به چشم می‌خورد که آنها را ادبیات شفاهی می‌گوییم. آثار منظوم در زمینه دانش‌های از قبیل طب، ریاضی، نجوم و فلسفه... نمی‌توانیم آنها را جزء آثار ادبی به شمار آوردم و نمی‌توانیم ادبیات گفت.

چون در آنها احساس، عواطف و تخیل وجود ندارد. طبق آنچه گفته شد به نظر می‌رسد علمی‌ترین تعریفی که از ادبیات می‌توان ارایه داد این است که بگوییم ادبیات عبارت است از مجموعه‌ای آثار مکتوب و نامکتوب یک ملت که عواطف و احساسات آدمی را تحت تاثیر قرار دهد. در نتیجه می‌توان گفت ادبیات هر دوره نماینده و حیات و فراز و نشیب‌های اجتماعی آن دوره بوده است و همراه با تحولات اجتماعی در زمان‌های مختلف تغییر می‌یابد و در هر عصر معنی و مفهوم خاص خود را پیدا می‌کند. (دکتر علی پور دریایی: www.com.civilica). «هر جامعه ادبیات را نظر به داشته‌های فرهنگی، هنری، اجتماعی و ادبی که دارند تعریف می‌کند؛ ادبیات یک ساحه بسیار گسترده را در بردارد. به همین خاطر نمی‌توانیم تعریف واحد به ادبیات داشته باشیم. پس باید گفت که ادبیات تمامی داشته‌های هنری، فرهنگی، ادبی، اجتماعی و... یک ملت یا یک جامعه را در خود منعکس می‌دهد. به طور کوتاه می‌توان گفت که تمام خُلق‌ها و تمامی رفتارهای پسندیده یک جامعه چه به شکل کتبی و چه به شکل شفاهی باشد و مورد ستایش و ارزش روان باشد. ادبیات گفته می‌تواند.» (نورالله شاداب، مصاحبه خصوصی، ۲۰/۲/۱۴۰۳، شنبه ساعت ۸:۳۰ قبل از ظهر). «در واقع می‌توان گفت که کاری نهایی ادبیات در واقع آرمان‌گرایی است؛ آرمان‌گرایی از گذشته‌ها تا به امروز یک تصور نسبتاً غلط در قسمت آرمان‌گرایی که از ادبیات وام می‌گیریم وجود دارد. چون آرمان‌گرایی ادبیات تنها خلق آفرینش آثار ادبی نیست؛ بلکه پُسته زرین و پُسته واقعی با خواندن ادبیات تاثیر پذیر، فهم واقعی، درک شناختی و معرفتی از ادبیات برسیم با آرمان‌گرایی و آرمان‌های انسانی خود تبدیل به یک اثر هنری شویم، چون هنر خلقت ادبیات در ملکه و ذهن هر انسان وجود ندارد؛ ممکن است که صدها کس ادبیات بخواند؛ ولی هیچ‌گاه نتواند شعر، هنر، داستان، رومان، پارچه شعری یا هنری... را خلق کند. ولی با دانستن ادبیات می‌توانیم آرمان‌گرایی را از ادبیات وام بگیریم با وام گرفتن آرمان‌گرایی خود را تبدیل با یک اثر هنری برانزده، شاخص و برجسته سازیم، و در جامعه خود تقدیم می‌شویم. بهترین و حد عظمی کار ادبیات این است که فرد را تبدیل به یک اثر برجسته و مدبیر کند؛ وقتی که آرمان‌گرایی در وجودی انسان نمو کند از دیدن، برخورد، تعامل، تفاهم و از گفتگو آن به عنوان یک اثر هنری لذت برده می‌شود» (کاکا خان شاهزاده، مصاحبه خصوصی، ۱۷/۲/۱۴۰۳ پنجشنبه ساعت ۹ قبل از ظهر) «پس گفته می‌توانیم که ادبیات مجموعه‌ای از آثار هنری و ذوقی و چکیده از غرایز معنوی ملت هاست، و تمدن هر ملت به نسبت عظمت و وسعت ادبیات‌اش شناخته می‌شود، و به طوری کلی ادبیات تابع زمان و مکان و نمائنده آداب و رسوم و تمدن مردم آن کشور است. ادبیات ابتدا از شعر آغاز شد و وقتی شعر شاعری به اوج خود رسید، تازه نوشته‌های نثری نیز آغاز شد.»

۶. تأثیر ادبیات بالای جامعه

ادبیات شاخه هنر است که در آن به وسیله ایجاد هنر را بیان و زبان را شکل می‌دهد مانند: ادبیات هنری، آموزشی و مستند در ادبیات به مقایسه با موسیقی ایجاد صحنه یا نمایش آثار از اهمیت بس فراوانی برخوردار است به گونه دیگر ادبیات مجتمع آثار مطبوع است که به عرصه‌ها مسایل گوناگون علوم به این یا آن رسته ویژه اختصاص یافته باشد. مانند ادبیات تکنیکی، مجموعه ادبیات اختصاصی، ادبیات در باره تاریخ، ادبیات گسترده در باره محیط زیست؛ امروز در عصری که رشته‌های گوناگون علوم با هم در ارتباط و مکمل یک دیگر اند، کار شناس علمی مطبوع در عرصه‌ها گوناگون برکنار باشد. ادبیات مجموعه متن‌های است که آثار ماندگار و برجسته پیشینیان این یا آن تبار یا ملت را تشکیل می‌دهد. ادب و ادبیات آن گونه سخنانی است که از میزان سخنان عامیانه برتر بوده و مردم آن سخنان را در میان خود حفظ و نقل کرده اند، از خواندن و شنیدن آنها دگرگون گشته، احساس غم و شادی کرده لذت برده اند. به صورت معمول متن‌های ادبی به دو بخش تقسیم می‌شود. این گروه بندی در سخن شناسی، زبان پارسی و ادبیات جهانی سنت دیرینه دارد. سخنوران و دانشمندان رشته ادبیات از دیرباز کوشیده اند خط فاضل میان این دو گروه را از نگاه تعریف و تمایز ارائه دارند. ادب عبارت است از رفتار پسندیده به هنجارهای جامعه - خصلت خوش، روش هنری، فضل و معرفت. ادبیات دانشی است که با تسلط بر آن شخص درست و نادرست، خوب و بد را تشخیص دهد. پیشینیان آترا شامل علوم صرف، نحو، لغت، اشتقاق، معانی، عروض، بیان، بدیع، قافیه و بهره یافتن از هر دانشی بقدر نیاز دانسته اند (رحمت الله روند - Jawedn.com.s).

ادبیات ایده‌ها خیالی، افکار و خرد را می‌آفریند. و قواعد اساسی حکم بر طبیعت انسان و همچنین ساختار جهان را بررسی می‌کند. ادبای دانا در قدیم فهمیده بودند که اساساً امور خیر اساس در انسان خود را از طریق ارزش‌ها و نظام دینی که با آن ساختارهای در جامعه ایجاد کرده است، تجلی می‌کند تا بشر در تاریکی و تباهی، دست و پا نزنند و به تحقیق و تحلیل آینده برای بهبود جامعه بپردازد. ادبیات هم برای قلب و هم برای روح مردم تسکین است، از این رو می‌تواند ابزار قدرتمندی برای تغییر باشد. (علی غفاری، cilica.com).

جامعه بدون ادبیات، یا جامعه که در آن ادبیات مثل مفسده‌ای شرم آور به گوشه کنار زندگی اجتماعی و خصوصی آدمی رانده می‌شود و به کشتی انزوا طلب بدل گردد، جامعه‌ای است محکوم به توحش معنوی و حت آزادی خود را به خطر می‌اندازد. ادبیات یکی از اساسی ترین و ضروری ترین فعالیت‌های ذهنی است، فعالیت بی بدیل برای شکل گیری شهروندان در جامعه‌ی دموکراتیک مدرن،

جامعه مرکب از افراد آزاد. مردان و زنان همه ملت‌ها در هر کجا که هستند در اصل برابرند و تنها بی‌عدالتی است که در میان آنان بدر، تبعیض، ترس و استعمار می‌پروراند. همه چیز بهتر از ادبیات به ما نمی‌آموزد که تفاوت‌ها را که تجلی قدرت افزایش چند وجهی آدمی است بزرگ بداریم. مطالعه‌ی ادبیات خوب بی‌گمان لذت بخش است؛ اما در عین حال به ما می‌آموزد که چه هستیم و چگونه ایم، با وحدت انسانی مان و با نقص‌های انسانی مان، با اعمال مان، رویاهامان و اوهام مان، به تنهایی مان و با روابطی که ما را به هم می‌پیوندند، در تصویر اجتماعی مان و در خلوت وجدانمان. زندگی در پرتو ادبیات بهتر شناخته و بهتر زیسته می‌شوند. در دنیای امروز یگانه چیزی که ما را به شناخت کلیت انسانی رهنمون می‌کند در ادبیات نهفته است. این نگرش وحدت بخش این کلام کلیت بخش نه در فلاسفه یافت می‌شود، نه در تاریخ، نه در هنر، نه در علوم اجتماعی... جامعه‌ای بی‌خبر از دانش که از ادبیات بویی نبرده، همچون جامعه‌ای از کرونگ‌ها دچار زبان پریشی است و به سبب زبان ناپخته و ابتدایی اش مشکلات عظیم در برقراری ارتباط خواهد داشت. اما مسئله تنها محدودیت کلامی نیست. محدودیت فکر و تخیل نیز در میان است. مسئله فقر و تفکر نیز هست، چرا که افکار و مفاهیم که ما به واسطه آنها به رمز و راز وضعیت خود پی می‌بریم، جدا از کلمات وجود ندارد. ما سخن گفتن درست، پرمغز، سنجیده و زیرکانه را از ادبیات خوب می‌آموزیم. در دنیای بی‌سواد و بی‌بهره از ادبیات، عشق و تمنا چیزی متفاوت با آنچه مایه‌ی ارضای حیوانات می‌شود نخواهد بود، و هرگز نمی‌تواند از حد ارضای غریز بدوی فراتر برود (عبدالله کوثری، /Faryad.blogta.com).

ادبیات یکی از عرصه‌های تأثیر گزار در اجتماع است. ادبیات می‌تواند ملتی را جهت دهد و به انقلاب بکشاند و به سنگر مبارزه سوق دهد و یا برعکس از مبارزه، حرکت و فعالیت به مفاره‌های تنهایی و عزلت بکشاند. ادیب موفق با ابداعات هدفمند ادبی اش می‌تواند ملتی را به حرکت بیاورد و به خیزش وادار سازد و یا در خواب سنگین فرو گرداند. ادباء همواره در تاریخ بشر، ملت‌ها را رهبری کرده‌اند و تمدن‌ها را بنیاد نهاده‌اند و حتا توانسته‌اند حرکت‌های فکری و اجتماعی را سمت دهند. از همین رو یکی از رازهای موفقیت جریان‌های فکری و گسترش سریع آنها در میان اقشار مختلف جامعه وجود ادبیات بلند و حضور ادباء بزرگ در لایه‌های جامعه بوده است (دکتور عبدالصبور فخری، /www.gaheez.af).

«ادبیات بالای به جامعه یک تأثیر والا دارد دست آوردهای که در ادبیات وجود دارد؛ تمام افرادی جامعه از محتوای آن استفاده می‌کند و از آن بهره می‌برد و بخاطر آراستن اخلاق پسندیده‌ی مردم جامعه تأثیر دارند. توسط ادبیات اخلاق ناپسند جامعه مردم عوض می‌شود و به اخلاق و صفات

شایسته تبدیل می‌شود. از این محتویات و شاهکاری‌ها جامعه استفاده می‌کند. تأثیرات بالای جامعه نشان می‌دهد.» (صالح محمد صالح، مصاحبه خصوصی، تاریخ ۲۰/۲/۱۴۰۳ یکشنبه ساعت ۱۱ قبل از ظهر). «در طول تاریخ وقتی که ما به ادبیات پارسی نگاه می‌اندازیم و آثار ادبی آن را بررسی می‌کنیم؛ هر کدام شان گنجینه‌های از فرهنگ، هویت، میراث فکری و فرهنگی ما است. وقتی که از این میراث‌ها بهرمنند شویم... یکی از هدف‌های بزرگ و یا حجم بزرگ از ادبیات پارسی ما ادبیات متاخذ است. این همان ادبیات است که ارزش‌ها و آرمان‌های انسانی را ترویج می‌دهد. در واقع برای خواننده ادبیات هم احساس و عاطفه ایجاد می‌کند. و احساسات آنها را تحریک می‌کند؛ که از این آموزه‌ها و ارزش‌ها بهرمنند می‌شوند یعنی همه ادبیات ما انسانیت را ترویج می‌کند پس اگر به ادبیات آشنایی داشته باشیم آزادی و استقلال تمدن، فرهنگ ما در تمام عرصه‌های بالا می‌رود و ما شاهد یک جامعه آزاد، همه پذیر، انسان محور و انسان دوست خواهیم بود.» (محمد رضایی، مصاحبه خصوصی، تاریخ ۱۷/۲/۱۴۰۳ پنجشنبه ساعت ۱۰ قبل از ظهر). «هر جامعه حیثیت یک سکه را دارند که از دو روی ساخته شده باطن و ظاهر جامعه که ادبیات در آنجا ریشه و پایگاه ندارند یا به حاشیه رفته آنها کمتر درگیر اخلاق است؛ ولی عیب کار نیست به تأثیر ادبیات بالای جامعه از گذشته بسیار قدیم تا اکنون یک روی کرد نسبتاً خام است. چون ما در مضمون تاریخ ادبیات در دیگر شاخه‌های شان کوشش نمودیم که ادبیات را از نظر تاریخی نگاه کنیم؛ در کشوری مثل افغانستان که سال‌ها درگیر جنگ است ممکن است تاریخ نویسی یک مقدار جان دارانه نوشته شده باشد. می‌توانیم همان تصویر واقعی جامعه خود را از دل ادبیات بیرون کشید و با خواندن ادبیات می‌توان ساختارهای خود را بشناسیم. یک تصویر واقعی از جامعه خود بسازیم. در طول تاریخ جوامع که کمتر درگیر کشمکش بودند یگانه حرف اولی شان شعر و هنر است مخصوصاً ادبیات پارسی که مشحون از اخلاق عشق عرفان معنویت... بوده. ولی مشخصاً تأثیر ادبیات بالای جامعه در افغانستان در روزگاری کشمکش‌های که پدر پرسی خود را می‌کشت وقتی که این خشنودها را می‌بینیم که جامعه و ما از نظر نبودی احساس عاطفه و رویه پاک یک مقدار دورتر به حاشیه گذاشته شده است. اگر بخواهیم که جامعه‌ی ما در افغانستان ملبس به لباس اخلاق؛ احساس عاطفه باشد یقیناً که این خود همان ادبیات است نه چیز دیگر. یگانه پدیده‌ی که فریاد می‌کشد نسبت به تبلیغ، عاطفه و احساس ادبیات است. اگر واقعاً به ادبیات چنگ زده شود بدون شک که جامعه سرشار از عاطفه و احساس محبت می‌شود؛ ادبیات همیشه در کوشش این است که انسان‌ها بدون شک که یک قدم نزدیک‌تر به سوی آدم شدن می‌روند.» (کاکا خان شاهزاده، مصاحبه خصوصی، ۱۷/۲/۱۴۰۳ پنجشنبه ساعت ۹ قبل از ظهر) تأثیر ادبیات بالای جامعه یک تأثیر اصلاحی است و جامعه را

به طرف شگوفایی، نیک بختی و به همدیگر پذیری سوق می دهد. تمامی غنامندی و ارزش های که در یک زبان نهفته است برای جامعه بیان می کند. چیزی که در این عرصه بسیار مهم است؛ غنامندی ادبیات است که خودشان از جامعه غنامند می شود. در این صورت در خدمت جامعه است. اکثر شان در شروع بشکل کتبی می آید و ماندگاری پیدا می کند، به همین علت تاثیرشان فوق العاده است. حتا امروز بعضی از جوامع والا در دنیا بر اساس ادبیات با قدامت که شهرت جهانی پیدا کرده است. از آن جمله غرب خصوصاً یونان باستان است در متون کلاسیک بسیار ادبیات غنی و گسترده داشته حتا نمایش نویسی ادبیات دراماتیک یا تمثیلی بسیار شکل پیشرفته بوده امروز هم در این عرصه بسیار کاری زیاد می کند در شرق هم گونه های بسیار زیاد داریم. مثلاً: هند، جاپان، چین و به صورت قاطعانه باید گفت که سر زمین آریانای بزرگ نمونه های بسیار خوب از آثار قدیمی و کلاسیک ادبی وجود دارد. به همین خاطر می توان گفت که ادبیات بسیار دامنه گسترده دارد و به خاطر شناسایی تمامی مفاهیم و ارزش های چه تاریخی و چه فرهنگی باشد؟ ادبیات تلاش می کند؛ تا این مسایل را برای مردم به معرفی بگیرد.

ادبیات در حقیقت بالای جامعه در افغانستان هم تأثیرات محدود به جغرافیه خود را داشته؛ و همچنان ما ادبیات را در جامعه افغانستان از منظر همان ارزش های که داریم آن را مطرح می کنیم. در گل دیده می شود؛ که ادبیات در جامعه افغانستان حثیت یک پُل را به خود گرفته و منحیث یک پُل ارتباطی میان نسلی که در کلاسیک بوده یا دارا به نیاکان ما وصل می سازد؛ ادبیات است که تمام داشته های نیاکان را در خطه دارد. و نمونه های ادبیات: حماسی، غنائی، نمایشی و تعلیمی را به شکل ادبی بیان شده در ادبیات انعکاس یافته. ادبیات مسوولیت بسیار بزرگ دارد و در حقیقت آینه یی برای جامعه است. چون تمام داشته ها و ارزش ها که نیاکان ما در ایجاد آن نقش بارز دارند، دوباره برای ما به معرفی می گیرد. همچنان به نسل های آینده نشان می دهد که واقعاً در این سر زمین پهناور و تاریخی بزرگانی بودند که شمع ادبیات هنر، فرهنگ را همیشه به دوش گذشته و ستاره های تاب ناک در این عرصه بوده اند که در حقیقت یک درس انگیزش برای ما و دیگران می دهد؛ تا ما با این انگیزه جزم و پُرشور و روح عالی به پیش برویم و ادبیات را بهترین راهنما برای زنده گی خود بدانیم و نقش و قدم که بزرگان ما برداشته ها را تعقیب نماییم. این در حقیقت همان مؤرثیت فرهنگی بزرگان و نیاکان ماست که باید به نسل آینده انتقال گردد. این وظیفه ادبیات در افغانستان می تواند باشد (نورالله شاداب، مصاحبه خصوصی، ۲۰/۲/۱۴۰۳ شنبه ساعت ۸:۳۰ قبل از ظهر).

در نتیجه می‌توان گفت که زنده گی هیچ ملتی جدا از ادبیات نیست ادبیات نزد اشخاص و ملل به عنوان غذا و چاشنی زندگی مطرح بوده است و مردم از دیر زمان با رمز جاذبه ادبیات ذاتاً جذب زیبایی برخوردار است و مردم را به سوی خود جذب می‌کند و با زنده گی عجین می‌شود. پایگاه والایی برخوردار است که نمی‌توان آنها را از زنده گی مردم تفکیک کرد. (hawzah.net/fa/magazine). پس باید گفت که ادبیات می‌تواند ما را از حفره‌های روان خویش آگاه سازد. ادبیات، یک جهان دیگر را پیش روی ما قرار می‌دهد؛ جهانی که در ساحت تخیل می‌تواند تلخ‌ترین و شیرین‌ترین وقایع را به تصویر کشیده و ما را با آنها آشنا سازد تا از احساس بی‌پناهی مان در مواجهه با مصائب جهان حقیقی بکاهد. ادبیات، تصویرما در آینه تخیل است که به سوی ما دست دراز کرده است!

۷. تأثیر ادبیات بالای روح و روان انسان

در تخیل، همه چیز ممکن است. بسیاری از ما نسبت به لذت غوطه ور شدن در دنیای تخیل آگاهی داریم؛ دنیایی که همه چیز در آن پرشور و البته منسجم تر از آن چیزی است که در دنیای واقعی تجربه می‌کنیم. ادبیات زاهدان تخیل است و فراتر از دیگر هنرها، قدرت زاینده گی دارد. مهم‌ترین کاربرد ادبیات در راستای اهداف درمانی، مطالعه به قصد رهایی و فاصله گرفتن از روزمرگ است. پناه آوردن به ادبیات می‌تواند راهکاری در جهت خارج ساختن ما رزکار زار دغدغه‌های روزمره به حساب آید؛ به نحوی که بتوانیم با شهامت و انگیزه دو چند به میدان مقابله با دغدغه‌های مذکور بازگردیم. بطور مثال مطالعه‌ی زمان یکی از اصلی‌ترین روش‌های تحمیل نظم به زندگی‌های نامنظم و پُر فراز و نشیب ما محسوب می‌شود. زیرا ما هم‌زمان با مطالعه، در حال زیستن هستیم؛ خواه از آن آگاه باشیم یا خیر. بنابر این ادبیات یک منبع حیاتی برای بازخوانی زنده گی ما محسوب می‌شود که سرشار از نکات ظریف، انسانی و در راستای حل و فصل تنازعات فردی است. از همین رو، بسیاری از داستان‌ها به خصوص داستان‌ها کلاسیک - برکنار آمدن با درگیری‌های درونی انسان یا شرایط دشوار پیرامون او متمرکز هستند (مجید صادق حسینی، Nikaram.com). زندگی هیچ ملتی جدا از ادبیات نیست؛ ادبیات نزد اشخاص و ملل، به عنوان غذای روح مطرح است و مردم از دیر زمان با آن زیسته اند و انس داشته اند، هم‌اکنون نیز این حالت وجود دارد. دامنه گسترده ادبیات و شاخ‌ها و برگ‌های آن به حدی است که هر قوم، ملتی و هر شخصی را با فرهنگ‌های مختلفی که دارند، به نوعی آن را دربر می‌گیرد. مردم ذاتاً جذب زیبایی‌های هنری می‌شوند. کاملاً هنر، نوعی شناخت زیبایی، به کارگیری زیبایی، خلق و پدید آوردن زیبایی در آثار هنری است. حس جمال طلب و زیبایی دوست در سرشت انسان به ودیعت نهاده شده است. خداوند متعال نیز، خالق زیبایی و جمال را دوست دارد. ادبیات به شکلی

مفاهیم ذهني و احساس‌های دروني و اندیشه‌های بشري است، در قالب نافذ و گيرا و چون از زيبايي برخوردار است مردم را به سوي خود جذب مي‌کند و با زندگي عجيب مي‌شود. از مجموعه آنچه فرهنگ ملل و ادبيات را تشکيل مي‌دهد، يک سراي از شعرها، داستان‌ها و مثال از چنان جايگاه و پايگاه والايي برخوردار است که نمي‌توان آنها را از زندگي مردم تفکيک کرد. مردم با ادبيات خود شان زندگي مي‌کنند و ادبيات سايه بر ذهن و زندگي آنها مي‌افکند و از همين رهگذر است که ادبيات مردمی شکل مي‌گيرد. اگر اين گونه آثار ادبي، پيوند با اندیشه‌ها و باورهای مکتوبي هم داشته باشد فراگيرتر خواهد بود زيرا حس ديني و معتقدات مذهبي فراگير ترين عنصری است که مردم را به يک‌ديگر پيوند مي‌دهد و عامل ارتباط و هم‌بستگي و وحدت ميان انسان‌هاست. ترجمه آثار ادبي به زبان‌های ديگر، نشانه وجود روح و پيام خاصی در آنهاست که مردم ديگر هم آن محتوا را با فطرت خویش مأنوس مي‌يابند. اين مرز شکنی در ادبيات، علاوه بر جنبه محتوایی و غنای آن جنبه بيان زيبايي هم دارد که زمين و زمان را درمي‌نورد و يک اثر ادبي خوب متعلق به همه جهان مي‌شود نه کشور يا زبان خاص. و به همين دليل در قرون مختلف ماندگار مي‌شود و به زبان‌های ديگر نيز ترجمه مي‌شود. (جواد محدثي، Srahim.blogfa.com)

در واقع ادبيات برخاسته از روح و روان انسان است. چنان که استاد بهار مي‌گويد: شعر آن است که از دل بجوشد و بر دل بنشيند. ادبيات چيزی نيست جز ترواشی روحی انسان چيزی که از روح بر مي‌خيزد بر روح‌های ديگر تأثيرات خود را دارد. چنانچه که ادبيات و شعر هر دو شان خاستگاه الهی دارند و هر دو شان يکجا بوجود آمده که نوعی از الهام است. پس ادبيات بالای روح روان انسان تأثيرات عميق دارد. ادبيات چيزی نيست جز انسان سازی هميشه فرياد و شکايت از فقر، جنگ، بدبختی، تنگ دستی... برای کسان مي‌کند که عامل اين کارها است. در کل ادبيات مردم را بسوی انسانيت و همدیگر پذيری دعوت مي‌کند. يکی از بزرگ‌ترين رسالت ادبيات انسان سازی است. تأثير مهم ديگر آن که روح و روان انسان را آرام مي‌کند و اضطراب را از بين مي‌برد. (محمد رضایی، مصاحبه خصوصي، تاريخ ۱۷/۲/۱۴۰۳ پنجشنبه ساعت ۱۰ قبل از ظهر).

۸. جامعه در نبود ادبيات

وقتی که ادبيات در يک جامعه وجود نداشته باشد جامعه بيروح شده و روبه افول مي‌رود تنها جسم‌اش باقی مي‌ماند. وقتی که ادبيات نباشد احساسات و عواطف يک ملت خاموش مي‌شود همچنان صفات ناپسند جامعه جای اخلاق پسندیده را مي‌گيرد اخلاق مردم زيبايي و آراسته‌گی خود را از دست مي‌دهد. و ديگر اين که ادبيات زاده زبان است به همين خاطر است اگر ادبيات نباشد، زبان به حالت

رکود می‌رود و زبان شکل معیاری و هنری خود را از دست می‌دهد و بی ارزش می‌شود. در نبود ادبیات جامعه دیگر هویت فرهنگی ندارد. (نورالله شاداب، مصاحبه خصوصی، ۲۰/۲/۱۴۰۳ شنبه ساعت ۸:۳۰ قبل از ظهر) در یک جامعه نبود ادبیات به این معناست که در آن جامعه انسان در عصر-شکارگر است؛ که از اخلاق، عواطف، درک تعامل و گفتگو آگاه نیست. چون یگانه چیزی که در ادبیات وجود دارد و آن را ترویج می‌کند خلق گفتگو، معنا و حرف است ادبیات تعامل جنگ گفتگوها اند نه جنگ اسلحه و صلاح. جنگی تعقل، تدبیر، احساس و عواطف است. در جامعه افغانی وقتی که پدر پسر-خود را می‌گشت به معنایی این است که ما از احساس و عاطفه فاصله گرفته‌ایم اصلاً از ادبیات آگاهی نداریم. نبود ادبیات یک فاصله جبران نا پذیر است که در آن قرار داریم و آن را در جامعه تجربه می‌کنیم. اگر در این حوزه توجه نگردد. ممکن است این بی‌احساسی و بی‌عاطفه‌گی در میان جامعه از سوی دیگر روح و روان جامعه ما را از هم پراکنده می‌کند. (کاکا خان شاهزاده، مصاحبه خصوصی، ۱۷/۲/۱۴۰۳ پنجشنبه ساعت ۹ قبل از ظهر). ادبیات جلوه از زبان است؛ اما سخن بالاتر از سخن عادی اند؛ از طرف دیگر بیان نیات انسان یا بیان مافی الضمیر انسان است. ولی در کل نمی‌توانیم جامعه را تصور کنیم که در آن جامعه ادبیات وجود نداشته باشد. در معنای خاص مثلاً شعر رومان خواننده نشود و کسی نتواند متن ادبی بنویسد هیچ کس نتواند همین احساسات و عواطف درونی خود را به ناپودی رو به رو خواهد کرد.

۹. عوامل کم رنگ بودن ادبیات

در قسمت کم رنگ شدن ادبیات خصوصاً در کشور ما عوامل گوناگون دخیل است. از جمله نبودن امنیت و آرامش وقتی که امنیت نباشد و انسان آزادی معنوی نداشته؛ هیچ‌گاه نمی‌تواند احساسات درونی و عواطف خود را بیان کند و این سبب می‌شود که هیچ اثر ادبی خلق نگردد. عامل دیگر اقتصاد است که در آمدها مردم رو به کثرت می‌رود. همه مردم تلاش می‌کند که راهی بروند که از آن تأمین معیشت خود را کند. همین جاست که ادبیات رونق نمی‌گیرد و باعث رکود آن می‌شود. تا ادبیات یک ملت سقوط کند. عامل دیگر بیسوادی یا ضعف در قسمت زبان آموزی است. در فلسفه قرن بیستم انیشتاین می‌گوید؛ محدوده جهان من محدوده زبان من است یعنی به هر اندازه که زبان من گسترده و بزرگ است به همان اندازه جهان من هم بزرگ است و هر کس که از زبان بهره‌مند نباشد و سوادی کافی از زبان خود نداشته باشد نمی‌تواند به ادبیات عادت بگیرد و از ادبیات خود بهره‌بردار چون ادبیات از گذشته دور تا امروز در تحول و در طولها بوده و نیاز به یک دانش زبانی داریم تا از

ادبیات بهره‌مند شویم و استفاده اعظمی نمایم (محمد رضایی، مصاحبه خصوصی، تاریخ ۱۷/۲/۱۴۰۳ پنجشنبه ساعت ۱۰ قبل از ظهر).

۱۰. نتیجه‌گیری

در این تحقیق باید اضافه کرد که قبل از این هم‌ی‌تحقیقات که درباره تاثیر ادبیات انجام داده شده بود روی کتاب‌ها و دیگر نوشته استوار بود؛ اما ما شیوه بی‌دیگر را امتحان کردیم؛ بنابر این جمع‌آوری را از دو شیوه انجام دادیم. یکی از کتاب‌ها معتبر، مقاله‌های بین‌المللی و دیگر از راه مصاحبه و گفتگو با استادان معاصر پوهنتون‌های معتبر در مورد موضوع ذیل پرسیدیم، و نظریات شان را جمع‌آوری کرده و در قالب نثر در آورديم.

آدامی فطرتاً طوری خلق شده است که در هر زمان و در مکان احتیاج به تربیت و ادب دارد. از زمان حضرت آدم تا حضرت خاتم‌النبین و مرتبت، همواره تشویش انسان بر این است که باید تعلیم، تربیت و ادب را بگیرد. به همین اساس گفته می‌توانیم که زندگی هیچ ملتی جدا از ادبیات نیست. ادبیات نزد اشخاص و ملل، به عنوان غذای روح و چاشنی زندگی مطرح بوده است و مردم از دیرزمان با آن می‌زیسته‌اند و انس داشته‌اند. دامنه ادبیات به حدی گسترده است که هر قوم و ملتی و هر شخصی را با فرهنگ‌های مختلفی که دارند، به نوعی در بر می‌گیرد. نگاهی به فرهنگ مکتوب ملت‌ها (کتاب)، شعرها و سرودها، دیوان‌های اشعار، امثال و حکم و ضرب‌المثل‌ها، داستان‌ها و افسانه‌ها، نقاشی‌ها، خوشنویسی‌ها، خطاطی‌ها و هنرهای گوناگونی که به کلام و سخن و نوشته مربوط می‌شود، گستردگی دامنه ادبیات را نشان می‌دهد.

سرچشمه‌ها

القران کریم.

شریفی، محمد فاضل. (۱۳۸۸). ادبیات کودک در افغانستان. نشرات اکادمی علوم.

تاثیر ادبیات بر جامعه «ادبیات اجتماعی» علی غفاری. cilica.com.

جواد محدثی، Srahim.blogfa.com/.

دکتور عبدالصبور فخری، ادبیات چیست؟ www.gaheez.af.

دکتر علی پور دریایی، ادبیات چگونه زندگی ما را بهبود می‌بخشد، www.com.civilica.

رحمانی، آرش. چرا مطالعه ادبیات برای جامعه ضروری است؟ Arashrahmani.blogfa.com/post/1/.

رحمت الله روند، ژانویه ۲۰۱۷/۲۳ Jawedn.com.s.

ماریوبارگاس یوسا، «چرا ادبیات؟» برگرداننده عبدالله کوثری، Faryad.blogta.com/.

مجید صادق حسینی، ادبیات و تاثیر آن بر سلامت روان، Nikaram.com/.

علی آبان، ادبیات چیست؟ ویکی‌پدیا، دانشنامه آزاد.

مالیاتي خدماتو په برخه کې د فساد په وړاندې د برښنايي حکومتوالۍ رول

پوهنمل عبدالرحیم احمدی، شیخ زاید پوهنتون، کمپیوټر ساینس پوهنځی، معلوماتي ټکنالوژی څانگه.

پوهنیار عبدالروف خاموش، شیخ زاید پوهنتون، کمپیوټر ساینس پوهنځی، معلوماتي سیستمونو څانگه.

برېښنالیک: abdurahim.ahmadi@gmail.com

برېښنالیک: raufkhamosh@gmail.com

لنډیز

د نننۍ عصري ټکنالوژی په وخت کې د هېوادونو ترمنځ د برښنايي خدماتو په برخه کې سیالي رامنځ ته شوې ده، ترڅو یو له بل څخه ښه خدمات وړاندې کړي او خپل هېوادونه د نورو له محتاجۍ څخه خلاص او ازادې برنامې پر مخ یوسي. برښنايي حکومتوالی د مخابراتي او معلوماتي ټکنالوژی پر مټ د یوه هېواد په بېلابېلو سکتورونو کې عامه خدمات وړاندې کوي او د بشر ژوند ته یې گڼ شمېر اسانتیاوې برابرې کړې دي. د عامه خدماتو وړاندې کول بغير له برښنايي حکومتوالۍ څخه په بېلابېلو ډولونو فساد ته زمینه برابروي. د دغه څېړنې عمده هدف په افغانستان کې د مالیاتي خدماتو په برخه کې د فساد پر وړاندې د برښنايي حکومتوالۍ دندې ارزښت کول دی. په یاده څېړنه کې د مختلط څېړنیز میتود څخه کار اخیستل شوی او د نمونې اخیستنې له پاره تصادفي او قضاوتي میتودونه کارول شوي دي. د څېړنې پایلې په گوته کوي چې د مالیاتي خدماتو په برخه کې د بانکي حساب په پرانستلو کې (Taxpayer Identification Numbers) TIN کارول، مستوفیتونو کې د معلوماتي سېستمونو کارول، د مالیې وزارت ویب سایټ څخه د قوانینو خپرول او د مالیې وزارت کمپیوټري مالیاتي سیستم اړوند برخه کې په زیاته اندازه د فساد مخه نیولې ده. د یادو پایلو پر بنسټ د هېواد مالي ادارو ته د فساد د مخنیوي او غوره عامه خدماتو وړاندې کولو په پار لازمي سپارښتنې شوي دي.

کلیدي ټکي: برښنايي حکومتوالی، برښنايي خدمات، فساد، معلوماتي سېستمونه، TIN

پېژندنه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين و على اله و اصحابه اجمعين. د برښنايي حکومتوالۍ کارول په نننۍ عصر کې د پرمختللو او پرمختلونکو هېوادونو د پرمختگ وسیله گڼل کېږي، چې پرمټ یې یو له بله سره د عامه، اقتصادي، تعليمي، مخابراتي، امنیتي او داسې نورو خدماتو په وړاندې کولو کې یو له بله سره سیالي کوي. همدا برښنايي حکومتوالی ده، چې د عامو ولسونو لاسرسی حکومتی چارواکو او مسئولینو ته رسوي ترڅو د دوی غوښتنې او اړتیاوې په پام کې

ونیول شي. له بله اړخه حکومتي ادارې هم د خپلو خدماتو د کیفیت لوړولو او د عام ولس رضایت او اعتبار ترلاسه کولو په پار د برښنايي حکومتوالۍ عملي کولو ته اولیت ورکوي، ترڅو د دولتي کارونو په سرته رسولو کې شفافیت رامنځته شي، کیفیت یې لوړ شي او اړوند برخو کې د فساد مخه ونیول شي.

د افغانستان په مالیاتي او نورو ډېرو خدماتو کې هم د برښنايي حکومتوالۍ کارولو ته ډېر ارزښت ورکړل شوی دی او په دې برخه کې د پام وړ لاسته راوړنې ترلاسه شوي دي. دولتي ادارې په خپلو اداري مرحلو کې تر ډېره بریده مخابراتي او معلوماتي ټکنالوژي کاروي، ولې ځینې دولتي ادارې د عام ولس لخوا د عامه خدماتو په وړاندې کولو کې په فساد تورنې شوي دي او له خدماتو څخه یې خوښ نه دي.

د څېړنې پایلې د مالې وزارت له پاره د برښنايي حکومتوالۍ له لارې د فساد په مخنیوي کې د اوږد مهاله او لنډ مهاله پلانونو او تصمیم نیولو له پاره موثقه سرچینه کیدلی شي. همدارنگه د څېړنې پایلې په عملي کیدو سره به په افغانستان کې د فساد د مخنیوي او دولتي کارونو کې د شفافیت راوستلو او کیفیت لوړولو پالیسیو ته غنا وروبخښل شي. په دې توگه به افغانستان هم د خپلو سیالو هېوادونو سره د برښنايي حکومتوالۍ خدماتو په وړاندې کولو کې د سیالۍ ډگر د سرلیکې خواته ځان ورسوي.

۱-۱ د څېړنې مسئله

فساد په افغانستان کې یوه سنجیده، پلان شوې او پیچلې مسئله ده. د اسيا فونډېشن لخوا په ۲۰۱۷ عیسوي کال ترسره شوي سروې کې ۸۳.۷٪ سلنه گډونوال فساد ته په افغانستان کې د یوه غټ مشکل په توگه گوري. په یاد کال کې د فساد معلومولو محلي سروې کې د ۷۲٪ سلنه گډونوالو لخوا په دې اړخو کلونو کې د هېواد د پرمختگ پر وړاندې فساد ډېره جدي ستونزه بلل شوې ده. سر بېره پر دې د انټیگریټي واچ ۲۰۱۸ میلادي کال راپور تر ډېره په هېواد کې په فساد او خپلولۍ پاللو ټینگار کړی دی، همدا راز د فساد پراختیا د عامو خلکو په باور باندې ډېر منفي تاثیر لري، چې د فساد محلي سروې زیاته برخه یعنې ۷۳٪ سلنه گډونوال د هېواد په محلي ادارو او عامه خدماتو باندې بی باوره شوي دي. له بله اړخه د فساد ضد سرچینې EU له ادرسه په ۲۰۱۸ عیسوي کال کې افغانستان د ۱۸۰ هېوادونو ترمنځ ۱۷۲ یا اتم نمبر په فساد ککړ هېواد بلل شوی دی. همدارنگه په همدغه وخت کې نړیوال بانک هم افغانستان د نړۍ په لسو فساد ککړو هېوادونو کې شمار کړی دی [۱۰]. خو په ۲۰۱۹ عیسوي کال د شفافیت نړیوالې فساد پیژندونکې ادارې د راپور له مخې افغانستان په فساد کې د یو سلو اتیاوو هېوادونو له منځ څخه ۱۷۳ یا په فساد ککړ اووم هېواد بللی دی [۹]. سر بېره پر دې افغانستان د اداري فساد پر وړاندې د ډېرو سختو

ننگونو سره مخ دی [۸]. د سیگار ۲۰۲۰ عیسوي کال د جنوري میاشتې راپور په گوته کوي، چې که افغانستان د خارجي مرستندویانو کومکونه غواړي اوس هم د فساد سره د مبارزې د سروې اړتیا شته [۱۱]. ددې له پاره چې یادې ستونزې ته حل پیدا شوی وي، نو یوې څېړنې ته اړتیا ده، چې په افغانستان کې د برښنايي حکومتوالۍ رول د فساد پر وړاندې وڅېړل شي. تر څو په راتلونکي کې د برښنايي حکومتوالۍ په مرسته شفافي او لوړ کیفیت لرونکي دولتي ادارې ولرو او پر مټ یې افغاني ټولني او سیمې ته غوره خدمات وړاندې شي.

۱-۲ د څېړنې موخې

د دې څېړنې عمده موخه د مالیاتي خدماتو په برخه کې د فساد په وړاندې د برښنايي حکومتوالۍ دندې ارزیابي کول دي، چې د یادې څېړنې په سروې کې د گډوونوالو نظرونه د برښنايي حکومتوالۍ رول د فساد په وړاندې تر عنوان لاندې راټول شوي دي او په لاندې فرعي موخو تمرکز کوي:

- د مالیاتي خدماتو په برخه کې د برښنايي حکومتوالۍ رول د فساد په وړاندې ارزیابي کول.
- د مالیاتي خدماتو په برخه کې د برښنايي حکومتوالۍ پر مټ د فساد د مخنیوي په پار لازمي سپارښتنې کول.

۱-۳ د څېړنې پوښتنې

یادې څېړنې عمده پوښتنه په مالیاتي خدماتو کې د فساد په وړاندې د برښنايي حکومتوالۍ په اړه ده، چې ایا برښنايي حکومتوالی د فساد په وړاندې موثره تمامیدلای شي؟ چې په لاندې فرعي پوښتنو باندې مشتمله ده.

- ایا د مالیاتي خدماتو په برخه کې برښنايي حکومتوالی د فساد سره د مبارزې پر وړاندې رول لوبولی شی؟
- څنگه کولی شو د برښنايي حکومتوالۍ په کارولو سره په مالیاتو کې فساد له منځه یوسو؟

۱-۴ د څېړنې ارزښت

تر اوسه په هېواد کې د فساد پر وړاندې د برښنايي حکومتوالۍ د رول په اړه ډېرې کمې څېړنې ترسره شوې دي او یاده څېړنه به په دې برخه کې نورو څېړنو ته لاره پرانیزي. د دغه څېړنې لاسته راوړنې د مالیې وزارت له پاره خورا مهمې دي، چې پر بنسټ به یې د برښنايي خدماتو په پلانونو، پالیسیو او لویاڅو کې لازم او د پام وړ اصلاحات راولي. همدارنگه د یادې څېړنې پایلې به حکومت وهڅوي چې ټول مؤسسات او شخصي شرکتونو ته د (Taxpayer Identification Numbers) TIN استعمال جبري کړي، تر څو یو خوا د دولت په عوایدو کې زیاتوالی راشي او بل طرف د دوه گونو دندو تشخیص

اسان شي. سر بېره پر دې ماليې وزارت اړوند ادارې لکه مستوفیتونه او نور به ددې څېړنې لاسته راوړنې د یوه لارښود په توگه وکاروي تر څو د مالیاتي خدماتو په وړاندې کولو کې د عام ولس رضایت، ننگه او ملاتړ ترلاسه کړي.

۱-۵ د څېړنې اړتیا

څرنګه چې دا وروستی څو لسيزې برېښنايي حکومتوالی ډېر چټک پرمختګ کړی دی او د هېوادونو تر منځ رقابتونه رامنځ ته شوې دي، د دې له پاره چې هېواد مو په برېښنايي حکومتوالی د پرمختګ څخه برخمن شي نو دې څېړنې ته ضرورت لیدل کېږي تر څو د مالیاتي خدماتو برخه کې هم اړوند خدمات رامنځ ته او چټک شي. دا څېړنه به د لیکوال سره په علمي ترفیع کې د یوه علمي اثر په ډول و کارول شي او داسې نور...

تېرو لیکنو او څېړنو ته کتنه

۲-۱ برېښنايي حکومتوالي

برېښنايي حکومت د معلوماتي او مخابراتي ټکنالوژۍ گډ کارول دي، چې د حکومت کړنې او خدمات چټک کوي [۱]، [۱۲]. په ځانګړي ډول، برېښنايي حکومت د برېښنايي ټکنالوژۍ له داسې کارولو څخه عبارت دی، چې د حکومت اداري کارونو پرمخ وړلو کې موثریت، اغېزمنتوب او د خدماتو په وړاندې کولو کې پرمختګ رامنځ ته کړي [۱۲]. همدارنګه برېښنايي حکومت هغه حکومتي اداره په گوته کوي، چې د معلوماتي او مخابراتي ټکنالوژۍ څخه په ګټه اخیستنې په کارونو کې موثریت لټوي. د نورو سره معلومات شریکوي او په اغېزمنه توګه خلکو ته خدمات وړاندې کوي [۱]. په عام ډول له محلي معلومات او خدمات په ډیجیټل یا د انټرنیټ په واسطه ښاريانو، شرکتونو او د حکومت نورو ادارو سره شریکول له برېښنايي حکومتوالی څخه عبارت دي، چې د معلوماتي ټکنالوژۍ او انټرنیټ د کارولو څخه په استفادې دولتي خدمات ښاريانو، شرکتونو او نورو دولتي ادارو ته چټک کوي او مشتریان یې دولتي خدماتو ته څلورویشت ساعته ټوله اونۍ لاس رسې لري [۲]، [۱۳]. د مخابراتي او معلوماتي ټکنالوژۍ کارولو په بې ساري ډول په دولتي خدماتو، صنعتی ادارو جوړښتونو، د معلوماتو په شریکولو کې موثریت او کیفیت ته په کتو تغییرات رامنځ ته کړي دي [۱۴]. په همدې ترتیب ویلای شو چې د ټکنالوژۍ پر مټ د ښو خدماتو، ښې حکومتوالی، د ښاريانو او تجارتي شرکتونو تر منځ د موثرو او اغېزناکو اړیکو جوړول، د انټرنیټ څخه په ګټه اخیستنې د کارونو تر سره کول او ښاريانو ته د معلوماتو او خدماتي کړنو لېږل له برېښنايي حکومت څخه عبارت دي [۳].

۲-۲ افغانستان کې فساد

که څه هم په نړۍ کې د خدماتي شرکتونو او نورو ادارو په وړاندې فساد یو د پام وړ خطر بلل کېږي، چې اقتصادي پرمختګ کمزوری کوي او د موثري پانګونې له پاره خنډ او مانع ګرځي [۴]. د نړۍ زیات

هېوادونه دا دوه لسيزې بېلابېل ډوله برښنايي خدمات د مخابراتي او معلوماتي ټکنالوژۍ څخه په گټې اخيستني پيل کړي دي، تر څو په خپلو داخلي کارونو او خدماتو کې پرمختگ او همدارنگه د نړيوالو تجارانو سره خپلې اړيکې غښتلې کړي [۵]. له بله اړخه د نړيوال بانک لخوا فساد د اقتصادي او ټولنيز پرمختگ په مقابل کې يو عمده او لوی خنډ بلل شوی دی [۶]. همدارنگه شاهين يوسف زاده او زاهيقينگ ضيا خپله ليکنه کې فساد په افغانستان کې د غټو ستونزو په سرليکه کې ياد کړی دی. نوموړی زياتوي چې افغانستان په زياته کچه له فساد څخه اغېزمن شوی هم دی [۷].

يوناما زياتوي چې په افغانستان کې زياتو بنسټونو په عين وخت کې د فساد پر وړاندې مبارزه کړې ده، چې دغه مبارزه د کوم چوکاټ يا واحد فریم ورک په نظر کې نيولو پرته د فساد پر وړاندې تر سره شوې ده. افغانستان کې د فساد پر ضد بنسټونه د مالي ستونزو او اداري کارمندانو د پوره وړتيا نه درلودلو له امله د پرمختللي فساد پر وړاندې دومره پراخ تدابير نشي نيولای، تر څو په مکمله توگه د فساد مخنيوی وکړي. همدارنگه مهم بنسټونه ازاد او مستقل هم نه بلل کيږي، ځکه چې د ولسمشر د صلاحيتونو لاندې خپل کارونه پر مخ وړي. د دې نيمگړتياوو تر څنگ بيا هم په دې نږدې تيرو کلونو کې د فساد پر وړاندې ځينې مهم اقدامات ترسره شوي دي، چې د هغوی له ډلې څخه يو د جزا قانون او دويم د افغانستان د فساد ضد ستراتيژي تصويب کول يادولی شو [۱۰]. روڼتيا او عامه کنټرول د اداري فساد سره د مبارزې بنسټيز اصول دي. دواړه اصول د برښنايي حکومتوالۍ اغېزناک فعاليت په گوته کوي، کوم چې په ۲۱مه پيړۍ کې د خلکو او دولت ترمنځ د شفاف او حساب ورکونکي برښنايي مواصلاتو معرفي کولو سره د اداري فساد او بيوروکراسۍ پر وړاندې د مبارزې له پاره نوي ميکانيزمونه وړاندې کوي [۳].

۲-۳ د فساد پر وړاندې د برښنايي حکومتوالۍ رول:

د فساد پر وړاندې د برښنايي حکومتوالۍ رول د نمونې په ډول د قزاقستان هېواد له تجربو څخه استدلال کيږي، چې ياد هېواد د برښنايي حکومتوالۍ په عملي کيدو سره د پراخ زيان او اداري فساد کمولو کې د پام وړ لاسته راوړنې لري. د څېړنې پايلې په دې ټينگار کوي، چې برښنايي حکومتوالی د يوې مهمې وسيلې په صفت د فساد په کمولو کې اغېزناک رول لوبوي [۳]. همدارنگه د برښنايي حکومتوالۍ عملي کېدو او فساد تر منځ اړيکې د بنگله دېش هېواد اړوند د يوې علمي څېړنې نتايج ښيي، چې برښنايي حکومتوالی کولای شي په يوه هېواد کې د فساد کچه راټيټه کړي [۱]. همدا راز د جنوبي کوريا په هېواد کې د تر سره شوې څېړنې پايلې دا په ډاگه کوي، چې که څه هم د فساد پر وړاندې نور عوامل لکه علم، رواج، سياسي ثبات او اقتصادي پرمختگ اغېزې لري خو تر ټولو مهم يې د فساد ضد وسيلې په توگه د برښنايي حکومتوالۍ په کار اچونه معرفي شوې ده [۶]. دا چې برښنايي حکومتوالی د معلوماتي او مخابراتي ټکنالوژۍ په مرسته عامه خدمات وړاندې کوي او په اړوند برخو کې د فساد مخنيوی هم کوي، چې نمونه يې د څېړنې موخو ته په کتو په لاندې برخه کې په لنډ ډول ليکل شوې ده:

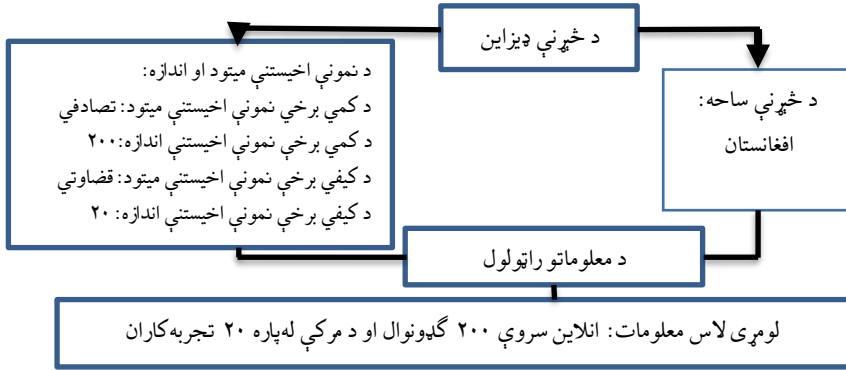
۲-۴ د مالیاتي خدماتو په برخه کې د فساد پر وړاندې د برښنايي حکومتوالی رول

مالیاتي خدمات چې په یوه هېواد کې د اړوند مالیې وزارت او مستوفیتونو مربوط کېږي، د یوه هېواد عایداتو په مدیریت او پرمختګ کې مهم رول لوبوي. یاد ارګانونه د مالیاتو راټولولو له پاره ځانګړي او مجهز کمپیوټري معلوماتي سېستمونه کاروي، چې پر مټ یې د مالیاتو راټولیدل ښه اداره کېږي. همدا راز د یادو ادارو لخوا د مامورینو له پاره ځانګړی میکانیزم کارول کېږي تر څو د ټولو دولتي او خصوصي سکتورونو مامورینو څخه د مالیاتي قوانینو او لویاڅو پر بنسټ مالیه د دولت خزاني ته جمع شي او اړوند برخو کې د فساد مخه ونیول شي [۱۵].

خو که د پورته خدماتو وړاندې کولو له پاره په یوه هېواد کې د برښنايي حکومتوالی پالیسي شتون ونه لري، شاید له یادو خدماتو د هېواد وګړي، خصوصي او دولتي سکتورونه څه ډول چې لازمه وي ګټه پورته نه کړي. یو مامور به په عین وخت کې زیاتي رسمي دندې ترسره کوي او مالیه به د یوې دندې دولت ته سپاري. همدارنګه د قوانینو خلاف خپل سړي مالیات به د دولتي ارګانونو لخوا راټولېږي او د دولت خزاني ته به هم نه جمع کېږي، چې فساد ته پراخه زمینه برابروي [۱۷]. پورته ستونزو ته هغه وخت د پای ټکی اېښودل کېږي، چې په یوه هېواد کې د برښنايي حکومتوالی عملي کېدو له مخې د مالیې وزارت او مستوفیتونو له ویب سایټونو د مالیې اړوند قوانین او لویاڅو ته د عامو وګړیو، خصوصي او دولتي سکتورونو لاسرسی شتون ولري. د خرڅولو او اخیستلو او همدارنګه رسمي وخت کې که یو مامور ډېرې دندې ترسره کوي باید د TIN له لارې یې د دولت خزاني ته هغومره مالیه هم جمع شي. همدارنګه اړوندو ادارو کې د مالیاتي معلوماتي سیستم کارولو له پاره باید داسې پالیسي شتون ولري، چې له مخې یې په غیر قانوني توګه څوک د چا څخه مالیه نه ترلاسه او نه ورڅخه تېر شي [۱۶].

د څېړنې کړنلاره

د څېړنې ټوله کړنلاره په لاندې ۱- شکل کې ښودل کېږي، چې مخکنی برخې یې وړاندې تشریح شوې او پاتې برخې به یې په ترتیب سره په لاندې برخو کې وښودل شي.

۱- شکل (د څېړنې کړنلاره)

۳-۱ د څېړنې ډیزاین

یاده څېړنه د ډیزاین په برخه کې د څېړنې ساحه او د نمونې اخیستولو میتود او اندازه په برکې نیسي چې په لاندې برخو کې تشریح شوي دي.

۳-۲ د څېړنې ساحه

د یادې څېړنې ساحه په ملي سطح ده، چې ټول هېواد افغانستان په برکې نیسي. یاده ساحه د انټرنیټ پر مټ د ګوګل فارم سروې له لارې تر پوښښ لاندې نیول شوې ده. همدارنګه د څېړنې اهدافو ته په کتو د مالیاتي برخې او برښنایي حکومتوالی ماهرانو او تجربه کارانو سره مخامخ، سکایپ او تلیفون له لارې مرکې ترسره شوي دي.

۳-۳ د نمونې اخیستنې میتود او اندازه

یاده څېړنه کې د کمې برخې اړوند تصادفي یا (Randomize) نمونې اخیستنې میتود کارول شوی، چې ټول ۲۰۰ ګډونوال په تصادفي توګه د آنلاین سروې له لارې د څېړونکي لخوا غوره شوي دي. همدارنګه د کیفې برخې اړوند له قضاوتي یا (Judgmental) چې د (Purposive) نمونې اخیستلو په نوم هم یادېږي، کار اخیستل شوی دی. د دغه میتود له لارې څېړونکي د څېړنې اهدافو ته په کتو د هېواد په بېلابېلو سیمو کې د مالیاتي سیستم او برښنایي حکومتوالی له تجربه کارانو سره مخامخ، سکایپ او تلیفون له لارې مرکې ترسره او د ریکارډر په ذریعه یې ریکارډ کړي دي.

۳-۴ ډاټا راټول

په دې څېړنه کې د لومړي لاس ډاټا څخه کار اخيستل شوی، چې د معلوماتو راټولولو په اوله برخه کې د گډونوالو د پروفایل اړوند د جنسیت، عمر، تعلیمي سويه چې له دولسم څخه پورته په نظر کې نیول شوي شامل دي. دويمه برخه کې د مالياتي خدماتو اړوند د فساد پر وړاندې د برښنايي حکومتوالی رول ته په کتو د بانکي حساب په پرانستلو کې د TIN کارول، په مستوفیتونو کې د معلوماتي سېستمونو کارول، د مالیې وزارت ویب سایټ څخه د قوانینو خپرول او د مالیې وزارت کمپیوټري مالياتي سیستم فرعي مواردو په اړه معلومات راټول شوي دي.

۳-۵ د لومړي لاس ډاټا

د یادې څېړنې موخو ترلاسه کولو له پاره د لومړي لاس ډاټا ډېره اړینه وه، چې له مخې یې څېړونکي په دې وتوانیدل، تر څو د مالياتي خدماتو په برخه کې د فساد پر وړاندې د برښنايي حکومتوالی رول ارزيايي کړي. د کمي برخې لومړي لاس ډاټا د گوگل فارم سروې له لارې د هېواد له گوټ گوټ څخه ۲۰۰ گډونوالو په پوره حوصله، د دوی په رضایت له څېړونکي سره شریکه کړې ده. همداراز د هېواد له بېلابېلو سیمو ۲۰ تجربه کارانو له څېړونکي سره د نیمه جوړښت لرونکو يا Semistructure مرکو له لارې د دوی د تجربو او مهارتونو له مخې معلومات شریک کړي دي.

۳-۶ پایلې

د یادې څېړنې پایلې د څېړنې موخو او ډاټا ته په کتو په دوو برخو کې ارایه شوي دي، چې یوه یې د کمي برخې پایلې دي او بله برخه یې د کیفی برخې پایلې دي. یادو پایلو باندې په ترتیب سره د کمي برخې د معلوماتو په تحلیل کې له (Descriptive statistics) میتود څخه کار اخيستل شوی دی، چې پایلې یې د SPSS په مرسته د شمېر، سلنې، اوسط او گرافونو له لارې خلاصه شوې دي. همدارنگه د کیفی برخې پایلې (Qualitative Content Analysis) له مخې چې د اندازه گیرۍ واحد یې خبره وه تحلیل او خلاصه یې د پراگرافونو په ډول وړاندې شوې ده.

۳-۷ مناقشه

په دې برخه کې د څېړنې پایلې د یوې لنډې مفاهمې په توگه تر بحث لاندې نیول شوي دي.

۳-۸ خلاصه او سپارښتني

یاده برخه کې د څېړنې پایلې د یوې خلاصې په توگه وړاندې او د څېړنې پایلو ته په کتو گران هېواد افغانستان کې د ښې برښنايي حکومتوالی پلي کیدو په پار لازمی سپارښتني شوي دي.

د څېړنې پایلې

د څېړنې په دې برخه کې د گډونوالو لخوا د ځواب شوو کمی او کیفی برخو تحلیل او ارزونه ده، چې په دواړو کمی او کیفی برخو کې خلاصه کیږي.

د کمی برخې پایلې: د څېړنې اړوند کمی برخې پایلې په لاندې برخو کې تشریح او خلاصه شوې دي:

۴-۱ د گډونوالو پروفایل

د دې څېړنې گډونوال د عمر له لحاظه تر ټولو زیات شمېر ۱۲۳ تنه د ۲۱ څخه تر ۳۰ کلونو، تر منځ عمر لرونکي دي، چې د ټولو گډونوالو ۶۱،۵٪ سلنه کیږي، ورپسې ۴۷ تنه گډونوال د ۳۱ څخه تر ۴۰ کلونو تر منځ عمر لرونکي دي، چې د ټولو گډونوالو ۲۳،۵٪ سلنه حسابیږي او ۲۷ تنه د ۱۸ څخه تر ۲۰ کلونو تر منځ عمر لرونکي دي، چې د ټولو گډونوالو ۱۳،۵٪ سلنه کیږي، همدارنگه ډېر کم شمېر چې شمېر یې ۳ تنه کیږي د ۴۱ څخه تر ۵۰ کلونو، تر منځ عمر لرونکي گډونوال دي، چې د ټولو گډونوالو له جملې څخه ۱،۵٪ سلنه جوړوي. که څه هم د یادو عمرونو لرونکو گډونوالو شمېر او سلنه یو تر بله توپیر لري، خو له ۵۰ کلونو زیات عمر لرونکو کسانو په دې څېړنه کې گډون ندی کړی. سر بېره پر دې، په یاده څېړنه کې گډونوال تر ډېره د ماسټري په کچه لوړې زده کړې لري، چې شمېر یې ۷۵ تنه او د ټولو گډونوالو ۳۷،۵٪ سلنه جوړوي. ورپسې د لیسانس تر کچې لوړو زده کړو لرونکي دي، چې شمېر یې ۷۲ تنه کیږي او د ټولو گډونوالو له جملې څخه ۳۶،۰٪ سلنه حساب شوي دي. همدارنگه ۳۹ تنه گډونوال دولسم پاسان دي، چې د ټولو گډونوالو له جملې څخه یې ۱۹،۵٪ برخه نیولې او په کم شمېر گډونوال د دوکتورا لوړې زده کړې لري، چې شمېر یې ۱۴ تنه دي او د ټولو گډونوالو ۷،۰٪ سلنه حسابیږي. د گډونوالو پروفایل په اړه خلاصه په لاندې ۱- جدول کې د شمېر او سلنې له مخې وړاندې شوې ده:

۱- جدول (د گډونوالو پروفایل)

عمومي شاخصونه	فرعي شاخصونه	شمېر	سلنه
	د ۱۸ تر ۲۰ کلونو تر منځ	27	13.5
	د ۲۱ تر ۳۰ کلونو تر منځ	123	61.5

عمر	د ۳۱ تر ۴۰ کلونو تر منځ	47	23.5
	د ۴۱ تر ۵۰ کلونو تر منځ	3	1.5
	له ۵۰ کلونو زيات	0	0.0
زده کړې	دولسم پاس	39	19.5
	ليسانس	72	36.0
	ماستر	75	37.5
	دوکتورا	14	7.0

۴-۲ د مالياتي خدماتو په برخه کې د فساد پر وړاندې د برښنايي حکومتوالی رول

د مالياتو په برخه کې د برښنايي حکومتوالی خدمات د هېواد په پرمختگ کې مهم رول لري او افغانستان چې د برښنايي حکومتوالی پرمټ په ډېر لږ وخت کې د مالياتي خدماتو وړاندې کولو جوگه شو اړوند برخه کې بې د فساد پر وړاندې مثبت رول لوبولی، چې په لاندې برخو کې تشریح شوې دي:

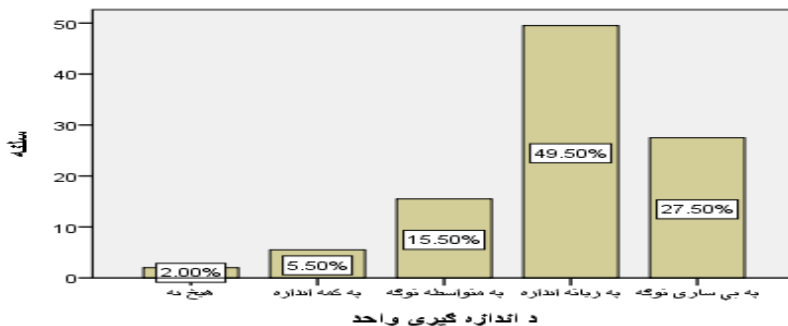
۴-۲-۱ د بانکي حساب په پرانيستلو کې د TIN کارول

د څېړنې موندنې په گوته کوي، چې ترټولو زيات گډونوال، چې شمېر يې ۹۹ او د ټولو گډونوالو ۴۹.۵٪ سلنه جوړوي، په دې فکر دي چې د بانکي حساب په پرانيستلو کې د TIN کارول اړوند برخه کې په زياته اندازه د فساد مخه نيولې ده. همدار راز ۵۵ گډونوال، چې د ټولو گډونوالو ۲۷.۵٪ سلنه کيږي په دې اند دي، چې د بانکي حساب په پرانيستلو کې په حتمي توگه د TIN کارولو اړوند برخه کې په بې ساري توگه د فساد مخه نيولې ده. سر بېره پر دې، ۳۱ گډونوال چې د ټولو گډونوالو ۱۵.۵٪ سلنه کيږي په دې باور دي، چې د بانکي حساب په پرانيستلو کې د TIN کارولو اړوند برخه کې په متوسطه اندازه د فساد مخه نيولې ده. همدارنگه، ۱۱ گډونوال چې د ټولو گډونوالو ۵.۵٪ سلنه کيږي په دې فکر دي چې د بانکي حساب په پرانيستلو کې د TIN کارولو په اړوند برخه کې په کمه اندازه د فساد مخه نيولې ده. خو په ډېر لږ شمېر گډونوالو، چې شمېر يې ۴ او د ټولو گډونوالو ۲.۰٪ سلنه جوړوي په دې ټينگار کړی، چې د بانکي حساب پرانيستلو د TIN کارولو اړوند برخه کې هيڅ د فساد مخه نيولې نه ده.

له بله اړخه، د څېړنې د کيفي برخې پایلې په ډاگه کوي، چې د بانکي حساب په پرانیستو کې د TIN کارول د برقي حکومتوالی بنسټ دی، چې له مخې یې د هر مامور څخه د هېواد د مالیاتو پالیسیو سره سمه مالیه اجرا کیږي. بله مهمه خبره پکې دا ده چې دولت ډېر په اسانۍ سره توانیدلی شی، چې د مامورینو په اړه که له یوې څخه زیاتې دندې ولري شواهد پیدا او دوهم معاش پرې وځنډوي. دې کار په اړوند برخه کې تر ډېره د فساد مخه نیولې او شفافیت هم رامنځ ته شوی دی. د پورته احصایوي پایلو خلاصه د شمېر او سلنې له مخې په ۲-جدول او ۲-شکل کې ښودل شوي ده:

۲-جدول (د بانکي حساب په پرانستلو کې د TIN کارول)

د اندازه کولو واحد	شمېر	سلنه
هیڅ نه	4	2.0
په کمه اندازه	11	5.5
په متوسطه توگه	31	15.5
په زیاته اندازه	99	49.5
په بې سارې توگه	55	27.5
ټول	200	100

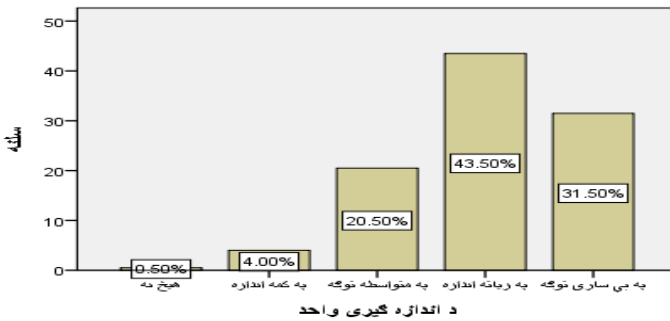
۲-شکل (د بانکي حساب په پرانستلو کې د TIN کارول)

۲-۲-۴ په مستوفیتونو کې د معلوماتي سېستمونو کارول

د څېړنې موندنې په گوته کوي، چې ۸۷ گډونوال چې د ټولو گډونوالو ۴۳،۵٪ سلنه جوړوي، په دې باور دي، چې د هېواد په مستوفیتونو کې د معلوماتي سېستمونو کارول اړوند برخه کې په زیاته اندازه د فساد مخه نیولې ده. د دې ترڅنګ ۶۳ گډونوال چې د ټولو گډونوالو ۳۱،۵٪ سلنه حسابیږي په دې ټینګار کوي، چې د هېواد په مستوفیتونو کې د معلوماتي سېستمونو کارول په اړوند برخه کې په بې ساري توګه د فساد مخه نیولې ده. سربېره پر دې، ۴۱ گډونوال چې د ټولو گډونوالو ۲۰،۵٪ سلنه کیږي، دوی په دې فکر دي، چې د هېواد په مستوفیتونو کې د معلوماتي سېستمونو کارولو په متوسطه توګه د فساد مخه نیولې ده. علاوه پر دې، ۸ گډونوال، چې د ټولو گډونوالو ۴،۰٪ سلنه جوړوي، دوی په دې ټینګار کوي، چې د هېواد په مستوفیتونو کې د معلوماتي سېستمونو کارول اړوند برخه کې په کمه اندازه د فساد مخه نیولې او شفافیت رامنځته شوی دی. مګر یواځې ۱ گډونوال، چې د ټولو گډونوالو ۰،۵٪ سلنه جوړوي، په دې خیال دی چې د هېواد په مستوفیتونو کې د معلوماتي سېستمونو کارولو د فساد مخه هیڅ نیولې نه ده. له بله اړخه، د څېړنې کيفي برخې پایلې دا په گوته کوي، چې معلوماتي سېستمونو د هېواد مستوفیتونو اړوند مالیاتو په اړه ریکارډ ساتلو کې مهم رول لوبولی دی او اړوند برخه کې تر ډېره د فساد مخه هم نیول شوي ده، چې پر مټ یې په منظم ډول له شرکتونو، دوکانونو او داسې نورو کاروباریانو مالیه د یوه سیستم له مخې راټولېږي او د دولت خزانې یعنی بیت المال ته جمع کیږي. د پورته احصایوي پایلو خلاصه د شمېر او سلنې له لورې په ۳-جدول او ۳-شکل کې ښودل شوې ده:

۳-جدول (مستوفیتونو کې د معلوماتي سیستمونو کارول)

د اندازه کولو واحد	شمېر	سلنه
هیڅ نه	1	0.5
په کمه اندازه	8	4.0
په متوسطه توګه	41	20.5
په زیاته اندازه	87	43.5
په بې ساري توګه	63	31.5
ټول	200	100

۳- شکل (مستوفیتونو کې د معلوماتي سیستمونو کارول)

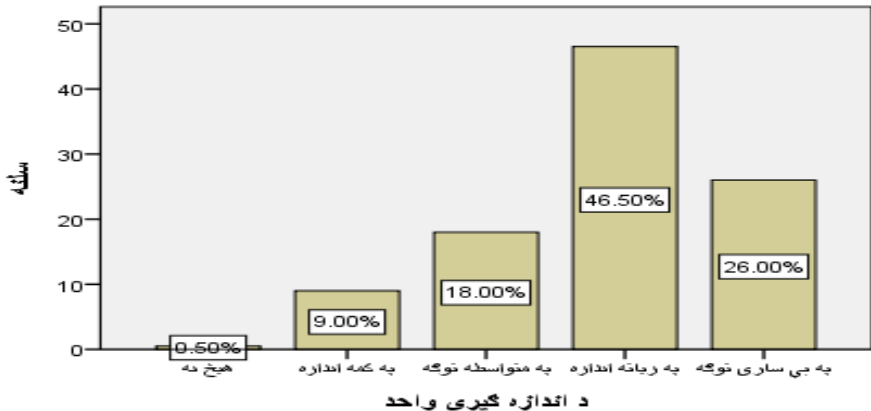
۴-۲-۳ د مالیې وزارت ویب سایټ څخه د قوانینو خپرول

د څېړنې موندنې ښيي، چې ۹۳ گډونوال چې د ټولو گډونوالو ۶۶.۵٪ سلنه کېږي، په دې ټینګار کوي، چې د مالیې وزارت له ویب سایټ څخه د قوانینو او لویحو خپرولو په اړوند برخه کې په زیاته اندازه د فساد مخه نیولې ده. د دې ترڅنګ ۵۲ گډونوال، چې د ټولو گډونوالو ۲۶.۰٪ سلنه کېږي، په دې نظر دي چې د مالیې وزارت له ویب سایټ څخه د قوانینو او لویحو خپرولو په اړوند برخه کې په بې ساری توګه د فساد مخه نیولې ده. همدا رنگه ۳۶ گډونوال، چې د ټولو گډونوالو ۱۸.۰٪ سلنه جوړوي، په دې باور دي، چې د مالیې وزارت ویب سایټ له طریقه د قوانینو او لویحو خپرولو په اړوند برخه کې په متوسطه توګه د فساد مخه نیولې ده. سر بېره پر دې ۱۸ گډونوال، چې د ټولو گډونوالو ۹.۰٪ سلنه حسابېږي، په دې تمرکز لري، چې د مالیې وزارت ویب سایټ له لارې قوانینو او لویحو خپرولو اړوند برخه کې په کمه اندازه د فساد مخه نیولې ده. یواځې ۱ گډونوال، چې د ټولو گډونوالو ۰.۵٪ سلنه جوړوي، تصور کوي، چې د مالیې وزارت له ویب سایټ څخه د قوانینو او لویحو خپرولو په اړوند برخه کې هیڅ د فساد مخه نیولې نه ده. له بله اړخه د څېړنې کيفي برخې پایلې دا په ډاګه کوي، چې د دولتي ادارو له ویب سایټونو د قوانینو او لویحو په اړه تازه معلومات خپرول د برښنايي حکومتوالی ابتدايي حالت دی. د مالیې وزارت د ویب سایټ له لوري د مالیې په اړه د قوانینو او لویحو څخه د کاروباریانو، شرکتونو، مامورینو او داسې نورو... خبرولو په اړوند برخه کې د فساد مخنیوی کړی دی. د پورته ذکر شویو احصایوي پایلو خلاصه د شمېر او سلنې له مخې په لاندې ۴-جدول او ۴-شکل کې ښودل شوي

ده:

۴- جدول (د ماليې وزارت ويب سايت څخه د قوانينو خپرول)

د اندازه کولو واحد	شمېر	سلنه
هيڅ نه	1	0.5
په کمه اندازه	18	9.0
په متوسطه توگه	36	18.0
په زياته اندازه	93	46.5
په بې ساري توگه	52	26.0
ټول	200	100

۴- شکل (د ماليې وزارت ويب سايت څخه د قوانينو خپرول)

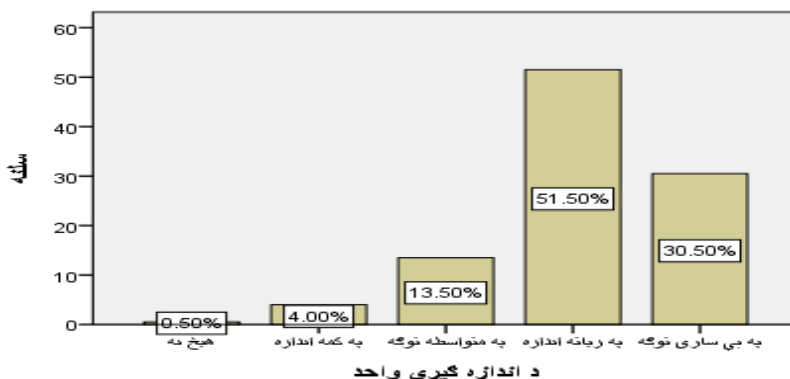
۴-۲-۴ د ماليې وزارت کمپيوټري مالياتي سيستم

د څېړنې موندنې په گوته کوي، چې تر ټولو زيات گډونوال، چې شمېر يې ۱۰۳ او د ټولو گډونوالو ۵۱،۵٪ کيږي، په دې اند دي، چې د ماليې وزارت کمپيوټري مالياتي سيستم په اړوند برخه کې په زياته اندازه د فساد مخه نيولې ده. د دې ترڅنگ ۶۱ گډونوال، چې د ټولو گډونوالو ۳۰،۵٪ سلنه جوړوي، په دې نظر دي، چې د ماليې وزارت کمپيوټري مالياتي سيستم اړوند برخه کې په بې ساري توگه د فساد مخه نيولې ده. سر بېره پر دې ۲۷ گډونوال، چې د ټولو گډونوالو ۱۳،۵٪ سلنه کيږي، دوی په دې باور دي چې د ماليې وزارت کمپيوټري مالياتي سيستم په اړوند برخه کې په متوسطه توگه د فساد مخه نيولې ده. سر بېره پر دې ۸ گډونوال، چې د ټولو گډونوالو ۴،۰٪ سلنه کيږي، په دې فکر دي چې د ماليې

وزارت کمپیوټري مالیاتي سیستم په اړوند برخه کې په کمه اندازه د فساد مخه نیولې ده. مگر یواځې ۱ گډونوال، چې د ټولو گډونوالو یواځې ۰.۵٪ سلنه جوړوي، په دې نظر دی، چې د مالیې وزارت کمپیوټري مالیاتي سیستم په اړوند برخه کې د فساد هیڅ مخه نیولې نه ده. له بله اړخه د څېړنې کيفي برخې پایلې په ډاگه کوي، چې افغانستان کې کمپیوټري مالیاتي سېستمونه د برښنايي حکومتوالۍ پرمختللی پړاو دی، چې په اړوند برخه کې یې گڼ شمېر سهولتونه رامنځ ته کړي او په بې ساري کچه یې د فساد مخه نیولې ده. د پورته احصایوي پایلو خلاصه د شمېر او سلنې له مخې په لاندې ۵-جدول او ۵-شکل کې ښودل شوې ده.

۵- جدول (د مالیې وزارت کمپیوټري مالیاتي سیستم)

د اندازه کولو واحد	شمېر	سلنه
هیڅ نه	1	0.5
په کمه اندازه	8	4.0
په متوسطه توگه	27	13.5
په زیاته اندازه	103	51.5
په بې ساري توگه	61	30.5
ټول	200	100

۵-شکل (د مالیې وزارت کمپیوټري مالیاتي سیستم)

۴-۲-۵ د مالياتي خدماتو په برخه کې د فساد پروړاندې د برېښنايي حکومتوالۍ رول مقاييسوي

پايلي

د مالياتي خدماتو په برخه کې د فساد پر وړاندې د برېښنايي حکومتوالۍ رول په اړه د څېړنې مقاييسوي پايلي د اوسط له مخې ښيي، چې په لومړۍ کټگورۍ کې تر ټولو زيات د ماليې وزارت کمپيوټري مالياتي سيستم کارولو د فساد مخه نيولې ده او اوسط يې ۴،۰۸ دي. ورپسې دوهمه کټگورۍ کې مستوفيتونو کې د معلوماتي سيستمونو کارولو د فساد مخه نيولې ده، چې اوسط يې ۴،۰۲ دی. همدارازنگه درېيمه کټگورۍ کې د بانکي حساب په پرانستلو کې د TIN کارول په زياته اندازه د فساد مخه نيولې ده، چې اوسط يې ۳،۹۵ حساب شوی او په څلورمه کټگورۍ کې د ماليې وزارت ويب سايټ څخه د قوانينو خپرولو د فساد مخه نيولې چې اوسط يې ۳،۸۸ دی.

له بله اړخه د کيفي برخې موندنې د پورته پايلو ملاتړ کوي او زياتوي، چې په اړوند برخو کې يې د فساد مخه نيولې او شفافيت رامنځ ته شوی دی. د يادو مقاييسوي پايلو خلاصه د شمېر او اوسط له مخې په ۶- جدول کې ښودل شوي ده.

۶-جدول (د مالياتي خدماتو په برخه کې د فساد پروړاندې د برېښنايي حکومتوالۍ رول مقاييسوي

پايلي)

اوسط	شمېر	د مالياتي خدماتو په برخه کې د فساد پروړاندې د برېښنايي حکومتوالۍ رول
3.95	200	د بانکي حساب په پرانستلو کې د TIN کارول
4.02	200	مستوفيتونو کې د معلوماتي سيستمونو کارول
3.88	200	د ماليې وزارت ويب سايټ څخه د قوانينو خپرول
4.08	200	د ماليې وزارت کمپيوټري مالياتي سيستم کارول

۴-۳ د کيفي برخې پايلي

د څېړنې اړوند کيفي برخې پايلي په لاندې برخو کې خلاصه شوي دي:

۴-۳-۱ د مالیاتي خدماتو په برخه کې د فساد پر وړاندې د برېښنايي حکومتوالۍ رول

د مالیاتو په برخه کې د برېښنايي حکومتوالۍ خدمات د هېواد په پرمختګ کې مهم رول لري، او ګران هېواد افغانستان چې د برېښنايي حکومتوالۍ پرمټ په ډېر لږ وخت کې د مالیاتي خدماتو وړاندې کولو جوګه شو په اړوند برخه کې یې د فساد پر وړاندې مثبت رول لوبولی، چې په لاندې برخو کې تشریح شوي دي.

۴-۳-۲ د بانکي حساب په پرانېستلو کې د TIN کارول

د څېړنې موندنې ښايي، چې "د دولتي، نیمه دولتي او خصوصي سکتور څخه د معاشاتو په برخه کې د مالیې راټولول کولای شي دولت په مالي برخه کې حمایته کړي" (۱۶ تجربه کارانو ویلي). "یاده برخه کې شفافیت هغه وخت رامنځ ته کېدای شي، چې د بانکي حساب په پرانېستو کې TIN وکارول شي او له مخې یې له هر مامور څخه د هېواد د مالیاتو پالیسیو سره سمه مالیه اجرا شي" (۱۸ تجربه کارانو ویلي). "په دې وسیله به دولت ډېر په اسانۍ سره وتوانېږي، چې د مامورینو په اړه که له یوې څخه زیاتې دندې ولري شواهد پیدا او دوهم معاش پرې وځنډوي، چې دې کار په اړوند برخه کې تر ډېره د فساد مخه نیولې او شفافیت هم رامنځ ته شوی دی" (۱۷ تجربه کارانو ویلي).

۴-۳-۳ مستوفیتونو کې د معلوماتي سیستمونو کارول

د څېړنې پایلې څرګندوي، چې "د برېښنايي حکومتوالۍ خدمات اکثره د معلوماتي سیستمونو پر مټ وړاندې کېږي" (۱۷ تجربه کارانو ویلي). همدا راز "معلوماتي سیستمونو د هېواد مستوفیتونو اړوند مالیاتو په اړه ریکارډ ساتلو کې مهم رول لوبولی دی" (۱۹ تجربه کارانو ویلي). "د یادو سیستمونو په بنسټ د یوه میکانیزم له لارې په منظم ډول له شرکتونو، دوکانونو او داسې نورو کاروباریانو مالیه راټولېږي او د دولت خزانه یعنې بیت المال ته جمع کېږي" (۱۶ تجربه کارانو ویلي). نو ویلي شو "چې د معلوماتي سیستمونو کارول یاده برخه کې تر ډېره د فساد مخه نیولې ده او شفافیت رامنځ ته شوي دي" (۱۹ تجربه کارانو ویلي).

۴-۳-۴ د مالیې وزارت ویب سایټ څخه د قوانینو خپرول

د څېړنې موندنې ښايي "د دولتي ادرو له ویب سایټونو د قوانینو او لویاڅو په اړه تازه معلومات خپرول د برېښنايي حکومتوالۍ لومړنی حالت دی" (۱۷ تجربه کارانو ویلي). "د مالیې وزارت ویب سایټ له لوري د مالیې په اړه قوانینو او لویاڅو څخه د کاروباریانو، شرکتونو، مامورینو او داسې نورو... اړوند برخه

کې د خبروایي په موخه خدمات وړاندې کيږي" (۱۸ تجربه کارانو ویلي). د ۲۰ تجربه کارانو څرگندونې په نښه کوي چې "د ماليې وزارت ویب سایټ څخه د قوانینو خپرولو په اړوند برخه کې یو څه د فساد مخنیوی کړی دی، ځکه له دوی څخه څوک د قانون خلاف مالیه نشي اخیستلی او نه د ماليې ورکولو انکار کولای شي".

۴-۳-۵ د ماليې وزارت کمپیوټري مالیاتي سیستم

د څېړنې موندنې ښايې چې "د برښنايي حکومتوالۍ عملي کیدو ته د وزارتونو په کچه د خدماتو وړاندې کیدو په پار د کمپیوټري معلوماتي سیستمونو کارول اړین دي" (۱۶ تجربه کارانو ویلي). "په افغانستان کې د وزارت په سطحه د کمپیوټري مالیاتي سیستمونو کارول د برښنايي حکومتوالۍ پرمختللی پړاو دی، چې پر مټ یې د ټول ملک له پاره مالیاتي چارو کې تنظیمات او گڼ شمېر سهولتونه رامنځ ته شوي دي" (۱۷ تجربه کارانو ویلي). "یاد خدمت په اړوند برخه کې په بې ساري توگه د فساد مخ نیوی کړی دی" (۲۰ تجربه کارانو ویلي).

مناقشه او نتیجه گیری

۵-۱ مناقشه

د نوموړې څېړنې رسالې منځپانگې ته په کتو سره دې پایلې ته رسېږو، چې د یوه هېواد د مالیاتي خدماتو په برخه کې د برښنايي حکومتوالۍ عملي کول او پر مټ یې خدمات وړاندې کول د هغه هېواد د پرمختگ سبب گرځي. که څه هم په تېرو کلونو کې پرمختگ ته په کتو، د هېواد په مالیاتي برخو کې د برښنايي حکومتوالۍ څه سېستمونه رامنځ ته شوي دي، چې پر مټ یې هېوادوالو ته خدمات وړاندې کېږي. دا څېړنه چې د مالیاتي خدماتو په برخه کې د فساد پر وړاندې د برښنايي حکومتوالۍ رول ارزيايي کولو باندې تمرکز کوي په دوه ډوله پایلو مشتمله ده، چې یوه یې د کمي برخې پایلې او دوهمه یې د کيفي برخې پایلې دي. خوشبختانه ویلی شو، چې یادې پایلې یو د بل ننگه او ملاتړ لري. د څېړنې میتود ته په کتو د کمي برخې پایلې د کيفي برخې په پایلو حمایه شوي دي. د څېړنې اړوند تیرو اثارو ته په کتو برښنايي حکومتوالی د فساد په وړاندې په مختلفو برخو کې مثبت رول لرلای دی، چې د یادې څېړنې پایلې نورې هم حمایه او د څېړنې ارزښت په گوته کوي [۴]. د دې تر څنګ د تیرو اثارو نورې څېړنې هم ورته نظر لري چې برښنايي حکومتوالی د فساد په وړاندې مثبت رول لرلای دی او د یادې څېړنې د پایلو ننگه او ملاتړ کوي [۲] او [۱۸].

۵-۲ نتیجه گیری او خلاصه

په مخکني جدول کې د کمې برخې پایلو مقایسه د اوسط له مخې ترسره شوې ده، مقایسوي پایلې چې د فرعي برخې اړوند په پام کې نیول شوي د اوسطونو دوباره اوسط نیولو له مخې ښودل کېږي. د مالیاتي خدماتو په برخه کې د فساد پر وړاندې برښنايي حکومتوالۍ رول لوبولی، چې اوسط یې ۳،۹۸۲۵ دی. د یادې پایلې خلاصه د اوسط له مخې په لاندې ۱-۵ جدول کې ښودل شوي ده.

۱-۵ جدول (د څېړنې خلاصه او نتیجه گیری)

اوسط	د مالیاتي خدماتو په برخه کې د فساد پر وړاندې د برښنايي حکومتوالۍ رول
3.9825	د مالیاتي خدماتو په برخه کې د فساد پر وړاندې د برښنايي حکومتوالۍ رول

باید یادونه وکړو چې پورته ۱-۵ جدول کې پایلې د کیفی برخې پایلو په واسطه په عمومي او فرعي برخو کې حمایه شوي او تائیدوي یې. دا چې د معلوماتي او ارتباطي ټکنالوژۍ په مرسته د خدماتو وړاندې کول له برښنايي حکومتوالۍ څخه عبارت دي، د څېړنې پایلې په ډاگه کوي چې که څه هم د مالیاتي خدماتو په برخه کې د برښنايي حکومتوالۍ خدمات لا تر اوسه په ابتدايي حالت کې دي، خو د فساد پر وړاندې یې مهم رول لوبولی دی. پایله ښايي، چې د مالیاتي خدماتو په برخه کې د بانکي حساب په پرايستلو کې د TIN کارول، مستوفیتونو کې د معلوماتي سیستمونو کارول، د مالیې وزارت ویب سایټ څخه د قوانینو خپرول او د مالیې وزارت کمپیوټري مالیاتي سیستم کارول خدماتو په اړوند فرعي برخو کې په زیاته اندازه د فساد مخه نیولې ده.

۵-۳ وړاندیزونه

۱. برښنايي حکومتوالی په گران هېواد افغانستان کې تر اوسه نوې ده، یاده څېړنه به د برښنايي حکومتوالۍ په برخه کې نورو څېړنو ته دروازه پرانیزي، تر څو یاده برخه کې په راتلونکي کې نورې څېړنې هم ترسره شي.
۲. د یادې څېړنې موندنې د مالیې وزارت له پاره د برښنايي حکومتوالۍ په اساس د مالیاتي خدماتو په وړاندې کولو کې خورا مهمې ثابتیدلی شي، چې له مخې به یې اړوند برخه کې شفافیت او پرمختگ رامنځ ته شي.

۳. د مالي وزارت ته وړاندیز کيږي تر څو په ټولو موسساتو او شخصي شرکتونو کې د TIN پروسه جبري کړي، په دې سره به د مالياتو په راټولولو کې زياتوالی راشي او بل طرف به د دوه گونو وظيفو مخنيوی شوی وي او بې کاره هېوادوالو ته به د کار زمينه مساعده شوي وي.
۴. همدا راز د دې څېړنې موندنو په بنسټ د افغانستان لوړو زده کړو وزارت کمپيوټر ساينس پوهنځي کريکولم کې د اړتيا په بنسټ وړاندیز کيږي، چې ياد کريکولم کې د اوسني وخت اړتياوو او غوښتنو ته په کتو د برېښنايي حکومتوالی په نوم مضمون ور اضافه او ځای پر ځای شي. ترڅو له پوهنځي څخه فارغيدونکي محصلين د دې توانايي ولري، چې د برېښنايي حکومتوالی په برخه کې خپله مسلکي وړتيا ښکاره او اړوند برخه کې د هېواد پرمختگ ته غنا وروبخښي.
۵. سر بېره پر دې، په هېواد کې ټولو وزارتونو ته سپارښتنه کيږي، چې خپل اړوند ويب سايټونه د برېښنايي حکومتوالی په پرتالونو بدل کړي، تر څو هېوادوال وکولای شي د اړوندو وزارتونو خدماتو ته له هره ځايه په هر وخت کې لاسرسی ولري او له ورتللو پرته خپل کارونه پر مخ يوسي.
۶. د مالي وزارت ته وړاندیز کيږي، چې د هېواد په کچه د گمرکونو يو گډ انلاين سيستم چې کنترول يې هم له ياد وزارت څخه ترسره کيږي، ايجاد کړي. په دې نوبت سره به د گمراکاتو له لارې د مالياتو راټوليدو کې شفافيت زيات او فساد به د صفر کچې ته ښکته شي.

۴-۵ مأخذونه

1. Seo JW, Mehedi HM. E-government efforts against corruption in Bangladesh: What we have done and what we have to do. Governance and Development. 2016:141.
2. Ojha A, Palvia S, Gupta MP. A model for impact of e-government on corruption: Exploring theoretical foundations. Critical thinking in e-governance. 2008:160-70.
3. Sheryazdanova GR, Abdina AK, Abdildina HS, Kakimzhanova MK, Sadykova TM, Gappasova AG. Development of electronic government in Kazakhstan as a tool to combat corruption. Indian Journal of Science and Technology. 2016 Feb;9(5):1-7.
4. Abu-Shanab EA, Harb YA, Al-Zoubi SY. E-government as an anti-corruption tool: citizens perceptions. International Journal of Electronic Governance. 2013 Jan 1;6(3):232-48.
5. Park CH, Kim K. E-government as an anti-corruption tool: Panel data analysis across countries. International Review of Administrative Sciences. 2020 Dec;86(4):691-707.

6. Iqbal MS, Seo JW. E-governance as an anti corruption tool: Korean cases. *한국지역정보학회지*. 2008 Jun;11(2):51-78.
7. Yusufzada S, Xia Z. Public administration in Afghanistan: challenges and way forward. *Open journal of social sciences*. 2019 Jun 3;7(6):142-60.
8. Bashardost Z, Ahmadi J. The Main Challenges of Public Management in Afghanistan and the Possible Solutions. *Journal of Social and Political Sciences*. 2019 Nov 7;2(4):865-75.
9. Bjelica J. Afghanistan's Anti-Corruption Institutions: Too many, and with too few results. *Afghanistan Analysts Network*. 2019 May 20.
10. Bak M. Corruption in Afghanistan and the role of development assistance. *Transparency International*.; 2022.
11. SPECIAL INSPECTOR GENERAL FOR AFGHANISTAN RECONSTRUCTION ARLINGTON VA. Special Inspector General for Afghanistan Reconstruction, USAID's Afghanistan Development Assistance for Legal Access and Transparency Program: Audit of Costs Incurred by Checchi and Company Consulting Inc.
12. Teo TS, Srivastava SC, Jiang LI. Trust and electronic government success: An empirical study. *Journal of management information systems*. 2008 Dec 1;25(3):99-132.
13. Von Haldenwang C. Electronic government (e-government) and development. *The European journal of development research*. 2004 Jun 1;16:417-32.
14. Galloway L, Mochrie R. The use of ICT in rural firms: a policy-orientated literature review. *info*. 2005 Jun 1;7(3):33-46.
15. Talab HR, Maki MI, Mohammed YN, Flayyih HH, Ibrahim AM. The role of e-Government on corruption and its impact on the financial performance of the government: An empirical analysis on the Iraqi government. *Journal of Engineering and Applied Sciences*. 2019;14(4):1349-56.
16. Ramaswamy M, Selian AN. The role of E-government in combating corruption in transition countries. *Issues in Information Systems*. 2009;10(2):66-75.
17. Ntulo G, Otikey J. E-government: Its role, importance and challenges. *School of Information Sciences*. MoiUniversity. 2013;1:16.
18. Iqbal MS, Seo JW. E-governance as an anti corruption tool: Korean cases. *한국지역정보학회지*. 2008 Jun;11(2):51-78.

The Role of E-Governance as Anti-Corruption Tools in Financial Services

Senior Teaching Assistant Abdul Rahim Ahmadi Shaikh Zayed University, Computer Science Faculty, Information Technology Department.

Email: abdurahim.ahmadi@gmail.com

Teaching Assistant Abdurauf Khamosh Shaikh Zayed University, Computer Science Faculty, Information Systems Department.

Email: raufkhamosh@gmail.com.

Abstract

In today's modern technological landscape, competition has arisen between countries in the field of electronic services, aimed at providing better services than one another and making their nations less reliant on external assistance. Electronic governance offers public services across different sectors of a country, leveraging communication and information technology, and has significantly facilitated human life. The unavailability of e-governance opens the door to various forms of corruption. This study's primary objective is to evaluate the role of e-governance in combating corruption within the tax services sector in Afghanistan. A mixed research method was employed, utilizing both random and judgmental sampling techniques. The research findings indicate that the use of Taxpayer Identification Numbers (TIN) for opening bank accounts, the implementation of information systems in government offices, the publication of laws on the Ministry of Finance's website, and the computerized tax system of the Ministry of Finance have all contributed to reducing corruption in the relevant sector. Based on these findings, necessary recommendations have been made to the country's financial organizations to further prevent corruption and enhance public service delivery.

Keywords: Electronic Government, Electronic Services, Corruption, Information Systems, TIN.

The influence of literature on society in Afghanistan

Hedayatullah Salim student of Shaikh Zayed University, Language and Literature Faculty, Persian-Dari Department.

Email: hedayatullahsalim@gmail.com

Abstract

Whenever for humans, the prophet of the world or anyone else who came as a guide to the people, their only task was to call to the oneness of God Almighty, literature bears a large part of this responsibility. Literature is to reveal the hidden human feelings and bring people to beautiful and boundless horizons. Literature, in fact, is still a ship that takes a person to the middle of the flood waves of human thoughts, and a person speaks with the most honest expression of his soul, which is stretched towards perfection and a far-far-away goal. Man is on the path of his evolutionary movement, which needs strength to overcome the critical stages of his spirituality and increase his power of movement, and literature is capable of reviving this divine hymn in the human soul, a hymn that praises the speed of movement and the beauty of horizons and peace and the settlement adds to the spirit. Also, literature is one of the influential fields in society. that literature can direct a nation and lead it to revolution and lead it to the stronghold of struggle, or on the contrary, it can lead it from struggle, movement and action to loneliness and seclusion. A successful writer with his purposeful literary innovations can move a nation and force it to rise or drown it in a deep sleep. A society in which literature, like a shameful corruptor, is pushed to the corner of a person's social and private life and becomes a vessel of isolationism, is a society condemned to spiritual brutality and even endangers its freedom. When a society does not have literature, that society is like soulless, literature is the soul of a society as a whole, if it is not, the society will die and only its body will remain. When there is no literature, the feelings and emotions of a nation are silenced, and the undesirable traits of the society take the place of the good morals, and the morals of the people lose their beauty and elegance.

Keywords: literature, influence of literature, society, Afghanistan and spirit.

Means of Forgiveness of Sins in the Light of Islamic Shariah

Teaching Assistant Muhammad Ishaq Shahzad, Paktika Higher Education Institute, Faculty of Education, Department of Islamic Culture.

Email: ishaqshahzad821@gmail.com

Abstract

It is clear that all human beings, except the prophets (peace be upon them), are sinful. Therefore, in order to avoid the punishment of the hereafter and to attain salvation, Islam has provided means and opportunities for forgiveness, through which Allah, the Almighty, showers his mercy and forgiveness upon his servants, and enables them to become worthy of his forgiveness. These means include: repentance, seeking forgiveness, prescribed punishments, Calamities, compensation for sin and performing good deeds. The successful person is the one who takes advantage of these opportunities and saves himself from the fire of hell, and becomes worthy of entering paradise. It is evident that repentance is the most important of these means, through which Allah, the Almighty, forgives the sins of his servants and shows them his great mercy. Therefore, a Muslim should repent immediately after committing a sin, because one does not know when death will come, and should make seeking forgiveness, performing good deeds, and persevering through hardships a part of their daily routine, as these are all means of seeking forgiveness.

Keywords: Islamic Shariah, Seeking Forgiveness, Forgiveness, Repentance, Sins, Means.

Afghanistan's geographical location and its role in development

Teaching Assistant Nazir Gul Sidiqi Shaikh Zayed University, Social Science Faculty, Department of History and Geography.

Email: nazirgul.sidiqi@gmail.com

Abstract

The dear country of Afghanistan has a special geographical location. The country is located between three economic, cultural and geopolitical divisions of the region, South Asia to the south and east, Central Asia to the north and Iran to the west. Afghanistan, which lies between these three regions, although these regions, especially Central Asia and South Asia, can open many opportunities for each other, but due to the lack of reliable transportation routes and necessary communication routes, they Very few have been able to do profitable and constructive business, although they have cultural ties with each other. On the other hand, Afghanistan enjoys many economic opportunities in terms of trade and transit in a special geographical location and can use it for the development, construction and growth of the country. Although efforts have been made to take advantage of this situation and opportunities in the past few years, but it has not yielded results. This geographical location of Afghanistan has provided opportunities and capacities for Afghanistan in the economic and political fields. It can be effective for development.

Key words: Geographical location, development, Central Asia, South Asia, Energy, Silk Road, Regional coordination.

Utilization of New Methods in The Restoration of Ancient Antiquities

Senior Teaching Assistant Gulrahman Mushfiq, Nangarhar University, Education Faculty, History Department.

Email: moshfiqgulrhman123@gmail.com

Abstract

Today, the use of new technology in various disciplines is visible, and the discipline of archeology is not left behind in this direction, the inclusion of new technology in the science of archeology has had a good result in the survival and understanding of ancient and cultural artifacts, and in the field of survival of ancient objects from It has provided more facilities In field research, the origin of ancient artifacts may be faced with dangers or they may have been damaged before their discovery, for this purpose archaeologists do their best to prevent the ancient artifacts from perils . Archaeologists use modern methods and tools for this work. The importance of the present research is to show the use of modern methods and tools in the reconstruction of ancient monuments. The current research was launched on a qualitative basis and using a descriptive method, which determines the role of Rexcan 4 in the reconstruction of ancient artifacts, the findings of the research indicate that Rexcan 4 has a strong software that the skeletal figure draws the ancient artifacts with excellent quality and is prepared for molding.

Keywords: Anciant antiquities, Rexcan⁴, Restoration, Technology, Termoframing.

Peace and rules against deliberate murder

Senior Teaching Assistant Naqibullah Mushfiq, Shaikh Zayed University, Faculty of Sharia, Department of Fiqa and Law.

E-mail: Mushfiqkhosti@gmail.com

Abstract

In these times many members of the community are being killed unjustly and innocent people are killed during the murder of the killer, So I wrote this article. So, the people take the path of peace instead of revenge, on the one hand the killer will be saved from death in the other hand innocent people will not be killed.

Assassination is an act for the soul, which abolishes life. Whoever kills a believer intentionally; so, his punishment is hell. Islamic Sharia has allowed the guardian of the deceased person to forgive him. passing Qisas against the debt is not considered forgiveness but peace. In Qisas permissible to settle for the same amount of property, which the parties have agreed on, then it is not permissible to accept reconciliation on the sides of the war, so it is obligatory for them to reconcile. This research is a library, so I have used Holy Quran, hadith and fiqa in gathering information and I have used Kabuli Tafsir. Whoever kills a believer intentionally; So, his punishment in this world is qisas, diyat, deprivation of inheritance and will, his punishment in the Hereafter is Hell. When a murder fine occurs, it is obligatory on other Muslims to make peace between the family of the killer and the victim.

Key words: giving women in bad, Intentional murder, intentional murder Caesar, murder, peace.

The wisdom of the legitimacy of hudud in Islamic law

Senior Teaching Assistant Fakhruddin Izam, Shaikh Zayed University,
Faculty of Sharia, Department of Islamic culture.

E-mail: fakhruddin.izam123@gmail.com

Abstract

Limits are one of those prescribed penalties that are obligatory due to Allah's rights, such as; the limits of adultery, wine, theft, false accusation, robbery and the limit of rejection (deviation from religion), for all the mentioned crimes punishments are specified and determined in the Islamic law, which are not changeable. In this article, the identification of limits, legitimacy and wisdom have been explained to the people to so that they would protect themselves from the crimes to have peace, stability, justice and prosperity in the society. As this is a library study, therefore, an attempt has been made to firstly get information from the Holy Quran and then from the *Sunnah* of the Prophet. Furthermore, authentic and reliable sources of jurisprudence have been taken into consideration and each saying has its relevance to its speaker. For the interpretation of Quranic verses *Kabli* commentary has been utilized. The legitimacy of the limits protects and preserves the five essentials of the Islamic Shari'ah and is a divine mercy and blessing for the criminal, the victim and the general community. If the limits are accurately enforced, there will be peace and stability in the society and people will have a safe, prosperous and happy life with dignity and respect.

Key Words: Criminal, Legitimacy, Limit, Prohibition, Reform, Wisdom.

Controlling of Inflation in Islamic System

Senior Teaching Assistant Rahmatullah Mangal, Shaikh Zayed University, Faculty of Economics, Department of Banking and Finance.
Email: rahmatmangal86@gmail.com

Abstract

All those policies, which do not contradicted with Islam, are considered permissible in Shari'ah. In order to have a stable economy, inflation is a very important issue in the economy. The purpose of this research is to find out what are the causes of inflation? And is inflation beneficial or harmful to the economy? What are the factors? And what are the Islamic solutions to the Inflation? We have answered the same questions in this research and to achieve this goal we have done qualitative research. This research is qualitative research. Qualitative research examines the research problem from the point of view of various economists in depth and in a short time. Institutional policies, approvals, books, articles and institutional reports to prepare relevant information for research. This method (Document analysis) is used because in this method, these different sources can be analyzed in order to get the materials we need. Researchers have used the method of content analysis for this type of research to collect information from other previous studies. As a result of this research, we have clarified all the causes due to which inflation occurs and we have found most of the ways that various economists have identified for the occurrence of inflation and solutions. This study can help the general public, businessmen and government policy makers to understand the causes of inflation, so that the general public can understand why inflation occurs, businessmen and government related sectors. It helps to do business with any countries so that the businessmen and the nation are not harmed.

Key words: inflation, factors of inflation, deflation, solutions in Islam, types of inflation.

The role of Forensic medicine in determining of homicide

Senior Teaching Assistant Pason Miakhil, Shaikh Zayed University, Law and political science Faculty, Department of Law.

Email address: pasonwafamiakhil@yahoo.com

Abstract

Determining the cause and manner of death with accuracy is essential in legal and medical contexts. Forensic medicine plays a vital role in differentiating between natural death and homicide, a challenging task due to the potential absence of witnesses or clear signs of foul play. This study explores the importance of forensic medicine in determining homicide. Homicides are generally classified into five categories: willful homicide, quasi-intentional murder, accidental murder, equivalent to accident, and indirect murder. Forensic medicine, through the meticulous collection of trace evidence and toxicological analysis of bodily fluids and tissue during crime scene investigation, provides compelling evidence that supports a natural death or suggests homicide. This information is critical for law enforcement as it helps to identify suspects, reconstruct events leading to death, and ultimately ensures that justice prevails. This comprehensive approach ensures that even the most meticulously concealed crimes can be highlighted, ensuring that no crime remains buried.

Keywords: The killing stage, Symptoms of murder, Determination of time of murder, Abandonment of the body, Forensic Medicine.

Examining Freedom of Speech Through a Secular-Liberal Lens

S.T.A Dr. Ahmad Javid Shakib, Shaikh Zayed University, Faculty of Journalism and Public Relations, Department of Journalism.

Email: javid.shakib@gmail.com

Abstract

Freedom of speech and opinion is regarded as one of the fundamental human rights. Islam acknowledges the freedom of speech for all individuals. In the contemporary era, this right is enshrined in Article 19 of the United Nations Universal Declaration of Human Rights. Despite international support for freedom of expression, totalitarian and authoritarian regimes continue to challenge this principle. The Western considered that, she is committed to freedom of speech and media from a secular liberal perspective, but there are criticisms regarding its impartiality and fairness. This paper aims to investigate whether Western secular liberals truly for the freedom of all people in a neutral and non-discriminatory manner or if their claims of freedom of expression are, in fact, biased and discriminatory. To assess the neutrality and non-discrimination of Western liberalism's approach to freedom of expression, the author examines two significant international cases from the 21st century: the first one is the "war on terrorism" and the second one is Palestinian genocide by Israel. This analysis includes a review of books, academic articles, and media coverage related to both cases. The findings of the analysis reveal a dualistic approach in Western media regarding the "war on terror" and the Palestinian genocide, suggesting that Western liberal media often undermines the principles of freedom of speech. Rather than being champions of this right, they can be seen as perpetuating discrimination against Islam and Muslims, similar to the actions of authoritarian and totalitarian regimes.

Keywords: freedom of expression, liberalism, war on terrorism, human rights, discrimination.

Superstitions, Myths and others evil practices associated with ignorance

Assistant Professor Mohammad Walid Ishaqzai, Shaikh Zayed University, Faculty of Sharia, Islamic culture Department.

Email: walid.ishaqzai2008@gmail.com

Abstract

As the topic of my research is very broad, I would like to order it; I will provide information about what is necessary and important about superstitions, myths and other such bad practices.

First- Without a doubt that witchcraft is one of the secret and evil affairs that existed in human societies from the past, sorcerers would use witchcraft and magic in societies for corruption, even in Islamic societies. They used magic and magic for various reasons.

Second- Ignorance and ignorance: Some Muslims turn to witchcraft and magic due to ignorance, because they think that dawn does not cause any harm or deficiency in religion.

Third- Gaining wealth: Some corrupt people have made magic and magic a profession and profession to get wealth from the common people and weak people.

Fourth- The Holy Quran and the Prophet's Sunnah strongly emphasize on the belief of monotheism in the matter of beliefs and strongly command to refrain from any kind of shirk with the entity of Allah (the Most High), as Allah, the Most High, has said. He also said in the Holy Quran:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (Alnisa:48) Translation: Without a doubt, Allah does not allow that one should associate with Him, and He forgives except this (other sins) whom He wills.

Key Words: Magic, events and incidents, witchcraft, evil whispers, oblivious people.

Pashto modern poem and sadism

Assistant Professor Gul Rahman Rahmani, Baghlan University, Language and Literature Faculty, Department of Pashto Language and literature.

Email: G.rahman_rahmani@yahoo.com

Absract

Although Sadism is a term related to Psychology and Psychological Science, it means to enjoy and get pleasure from another person's suffering. However, it is linked with Pashto literature, and there are innumerable examples of Sadism, especially, in Pashto Contemporary Poetry. On the other hand, in terms of gender, it is strongly observed in the poems of female poets as well. Psychologically, women are a bit complex against tyrannical society while self-indulgency is also a part of their nature and use their beauty and adornment as an annoying tool to harass the opposition party and enjoy harassing them, but if they are not praised and their favors are not feel/understood then to take revenge, they calm themselves with the pain of the opposition. Because of this, researcher of psychology and literature have also named that a type of mental illness. Conversely, another form of Sadism is called Masochism which is extremely strong in Pashto Poetry and many male poets have been enjoyed their suffering, panic, and falling situation. In Folkloric Poetry both forms are almost equal and there are more examples of mental and physical sadism; this article focuses on three male and three female contemporary poets.

Key words: Sadism, pome, masochism, sociopath, sadist, love, test.

The Wisdom and Philosophy of polygamy of the Messenger of Allah (PBUH)

Assistant Professor Mohammad Walid Ishaqzai, Shaikh Zayed University, Faculty of Sharia, Islamic Culture Department.

Email: walid.ishaqzai2008@gmail.com

Abstract

As it is clear, before the coming of the holy religion of Islam, it was customary in Arab societies to marry more than one woman, in such a way that no limit was set for it; But as soon as the bright sun of Islam appeared, all related bad customs were reformed and regulated, it was considered permissible for each Muslim man to marry four women; But on the condition that he will have the financial and psychological strength and power and will also do justice and fairness between his wives, in the same order, the scholars about the wisdom of the Messenger of Allah (peace and blessings of Allah be upon him) to marry more women. He adds that the Messenger of Allah (peace and blessings of Allah be upon him) has conducted many marriages based on the four major wisdoms such as: educational wisdom, legislative wisdom, social wisdom and political wisdom. With this action, Hazrat Umar (RA) was compared to his first Caliph Abu Bakr Siddique (RA) .

The marriage of the Prophet's (peace be upon him) with daughters of Hazrat Umar (RA) and Abu Bakr Siddique (RA) was the greatest reward and favor for both of them. A great secret and wisdom is also revealed, that related marriages led to the reduction of harm caused by the infidels to the Muslim nation and the entry of great and strong people into the holy religion of Islam; until, the greatest enemy of Islam, became servant of the holy religion of Islam and the greatest blessing of faith.

Key words: Wisdom and philosophy, the Messenger of God (Peace be upon him), polygamy, Arab society.

Introduction and Analysis of Al-Mu'tasim Victory of Amuria

Associate professor Zarwali Sediqi, Shaikh Zayed University, Faculty of Social Science, Department of History.

Email: zarwalisedeqi@gmail.com

Abstract

The city of Amuria in the southwest of Turkey, which was considered to belong to Rome in the past, and in addition, there were Muslim settlements in a number of cities such as Zabatar, Multiya and Samisat, which sometimes fought with the Romans, in this series, during the Abbasid caliphate, there is a tribe of Amuria, which has been repeatedly stated in the history, and this mention has been studied and analyzed in this scientific article. Al-Mu'tasim was the eighth caliph of the Abbasid Caliphate, his caliphate lasted from 218 to 227 AH, and because of several exceptional deeds he carried out during his reign, his name is known throughout history, one such deed was hearing a Muslim Roman woman cry out for help, mentioning Al-Mu'tasim's name in her cry and pleading with him to assist her, in this regard, he organized a large army without delay and reached Rome with full courage and bravery, and in his revenge, he destroyed their old capital, Amoriya, and he taught the Roman Caesar Tufel such a lesson that until now, it is the shining period in history and Muslims are proud of this achievement. In this article it is discussed, if at the moment Muslims make the past eras of unity, love and self-sacrifice among themselves an example for their lives? Without a doubt, the past will be followed by the world and the Muslims will not be condemned in every corner of the world, rather, the ruler is safe from the oppression of the infidels, Just as they will not be distressed to the cries and screams of the Muslims of Palestine and Gaza, Israel and other tyrannical regimes will never have the courage to do this again and to do violence and injustice to a Muslim and if this fire of hypocrisy and misery between us; Therefore, the Islamic world and all Muslims will always choose an even worse situation than the current situation.

Key words: Abbasid Caliphate, Al-Mu'tasim, , Amuria, Roman Caesar, Zabatra.

Means of Proving Crime

Associate professor Amanullah Zadran, Shaikh Zayed University, Law and political science Faculty, Department of political science.

Email: amanullah.zadran@gmail.com

Abstract

The instruments of initiation of a criminal case are those on the basis of which a criminal case is initiated. After the occurrence of the crime and with the discovery of those reasons, based on which the suspect can be brought under judicial investigation, and when all these tools are available, in the context of establishing the occurrence of the crime, the perpetrator can be identified. We can compare them and by collecting these tools, we can identify and diagnose the perpetrator.

Reasons for proof are the set of tools that are used to prove a case, and when the court issues an order, it is obliged to mention the reasons for the order in the decision. Since acquittal is the main condition; Therefore, any means or reason should not be used to convict and punish a person. In the Criminal Procedure Law, there are 5 types of reasons that are relied upon in all stages of judicial prosecution, which are confessions, testimony, documents, identification and evidence.

In order to better investigate this matter, I have also examined the tools of criminal prosecution and the tools of proving the crime. In this study, I came to the conclusion that criminal proceedings are initiated on the basis of criminal proceedings and the crime is not proven; however, in the case of the presence of the evidence of the criminal case, the crime is confirmed on the perpetrator.

Key words: Criminal proceedings, tools, crime, Affirmation, movement.

Shaikh Zayed

Quarterly Academic and Research Journal 2024, No: 35

Editorial Board

- Assot. Prof. Mohammad Shafiq Mandozai/ Faculty of Law and Political Science
- Assot. Prof. Abdulkhilil Afghani / Faculty of Agriculture
- Assot. Prof. Zarwali Sadiqi / Faculty of Social Science
- Assot. Prof. Mohammadullah Mondoza/ Faculty of Law and Political Science
- Assot. Prof. Abdul Tawab Azizi/ Faculty of Education
- Assot. Prof. Amanullah Zadran/ Faculty of Law and Political Science
- Assot. Prof. Shafiqul Shafiqi/ Faculty of Agriculture
- Assot. Prof. Salih Khan Salih/ Faculty of Computer Science
- Assist. Prof. Dr Subhanullah Shahab / Faculty of Languages and Literature
- Assist. Prof. Said Kamal Shah Bannuri/ Faculty of Sharia
- Assist. Prof. Ghazi jan Mohammadi/ Faculty of Education
- Assist. Prof. Naqibullah Atish/ Faculty of Journalism
- S. T. A. Gawhar Shah Gawhari/ Faculty of Computer Science